

Giới thiệu Tới Cường Vô Thượng Tông

Truyện sáng văn, main bá, sát phạt quyết đoán.

Lâm Mặc không chỉ xuyên không mà còn nhất được hệ thống. Tại thế giới huyền huyền này, hắn ở Huyền Hoàng đại lục. Nơi đây tông môn mới là thế lực mạnh nhất, được tôn sùng nhất, cừu phẩm là yếu nhất, nhất phẩm mới là vương giả!

Có được hệ thống Vô Thượng Tông Môn, hắn bắt đầu thu đồ đệ, thế phải thống trị toàn thế giới!

"Đệ tử thứ nhất, Thánh Thể đại thành, cần thuốc vô số!"

"Đệ tử thứ hai, ngộ tính kinh người, cuối cùng trở thành đại đế!"

"Đệ tử thứ ba, trời sinh kiếm thể, Tru Tiên Tứ Kiếm!"

...

Mỗi khi tông môn bị người khác khiêu khích.

Lâm Mặc lại biểu thị, hắn tùy tiện kéo một đệ tử đi ra, cũng đủ để quét ngang toàn bộ đại lục!

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Tới Cường Vô Thượng Tông (Dịch)!

Bạn đang đọc truyện *Tới Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tông chủ Vô Thượng Tông

Truyện được dịch bởi TrumThanhDich tại TruyenYY.

Vương triều Đại Quân, Thánh Thành.

"Nhanh nhanh nhanh, tám đại tông môn đang thu người đó..."

"Lần này, ta nhất định phải tiến vào Thiết Kiếm Trang..."

"Hừ! Ta đã đạt đến Luyện Thể thất trọng, Thiết Kiếm Trang ta không vào không được..."

"A, sao lại là tám đại tông môn, không phải có cừu đại tông môn sao?"

"Đúng rồi, còn chưa tính cả Vô Thượng Tông Môn nữa a..."

Từng giọng tiếng ồn vang lên bên tai Lâm Mặc.

Lúc này, Lâm Mặc mở mắt ra, hắn phát hiện bản thân mình đang ở phía trên một quảng trường khổng lồ.

Trong sân rộng, người đến người đi, lấy người trẻ tuổi chiếm đa số.

Mà Lâm Mặc lại phát hiện, rất nhiều người đều đang nhìn hắn, chỉ là loại ánh mắt nhìn hắn này, có chút cổ quái, giống như đang nhìn một người điên!

Cái quỷ gì?!

Dùng ánh mắt này nhìn ta làm gì?!

Lâm Mặc không còn gì để nói, sau đó hắn ngược mắt lên, phát hiện trước mặt mình còn có một thê bài!

"Vô Thượng Tông Môn"

Bốn chữ to lớn chiếu sáng rạng rỡ, nghe danh tự Lâm Mặc không khỏi âm thầm lưu luyến, một cái tên thật trâu bò, tông môn này khủng bố đến mức nào a!

Không phải vậy, còn dám dùng cái tên này mệnh danh?

Bất quá Lâm Mặc phát hiện, hắn lại ngồi bên cạnh thê bài này, mà dường như...

Chỉ có một mình hắn ngồi ở chỗ này!

"Ừc!"

Bỗng nhiên, một dòng tin tức trực tiếp tiến vào não bộ Lâm Mặc.

Dường như khôi phục trí nhớ!

Khiến Lâm Mặc không khỏi ngốc trệ tại chỗ, sau một hồi lâu, hần mới xấp xếp rõ ràng lại toàn bộ trí nhớ, sau đó cả người lấy lại tinh thần!

"Ngoa tào, cái quý gì, như vậy đã xuyên không?"

"Ta còn xuyên qua trở thành tông chủ Vô Thượng Tông, tùy tiện như vậy?"

Lâm Mặc nhất thời lộ ra một nụ cười khổ trên mặt.

Thông qua trí nhớ vừa đạt được, hần đã xuyên không đến một thế giới huyền huyền.

Ở thế giới này...

Tông môn san sát, đồng thời chỉ có tông môn mới là chúa tể thực sự của thế giới này!

Cái gì thế gia, cái gì vương triều...

Toàn bộ đều thần phục dưới tông môn mà thôi, bởi vậy tông môn mới là chính thống!

Mà tông môn cũng được phân chia đẳng cấp, cửu phẩm yếu nhất, nhất phẩm là vương!

Mà hiện tại..

Linh hồn Lâm Mặc xuyên qua, trực tiếp trở thành tông chủ của tông môn có tên "Vô Thượng Tông Môn"!

Cái tên này rất bá đạo a! Rất trâu bò a!

Nhưng mà, Lâm Mặc thông qua trí nhớ mới biết được, cái Vô Thượng Tông Môn vô cùng bá đạo trâu bò này, cũng chỉ là một tông môn bất nhập lưu, bởi vì nó...

Mẹ nó ngay cả cửu phẩm cũng chưa đạt đến!

Bà nội nó!

Lâm Mặc đều khóc không ra nước mắt, ngay cả tiêu chuẩn đạt đến cửu phẩm tông môn còn chưa đủ, kêu cái gì Vô Thượng Tông Môn a, muốn tên bá đạo như thế làm gì a!

Mất mặt hay không!

Mà lại hiện tại Lâm Mặc đã trở thành tông chủ tông môn này, mất mặt là hần a!

"Đình! Vô Thượng Tông Môn Hệ Thống khởi động..."

"Đình! Khởi động hoàn tất, khóa chặt kí chủ Lâm Mặc, sau khi tử vong sẽ bỏ khóa..."

"Đình! Tuyên bố nhiệm vụ..."

"Đình! Kí chủ nhất định phải suất lĩnh Vô Thượng Tông Môn quét khỏi, xưng bá thế giới này! Nhưng con đường phải từng bước một mà đi, trước mắt xin kí chủ thu nhận một đệ tử có thiên phú dị bẩm..."

Lúc này, trong đầu Lâm Mặc truyền đến một đoàn âm thanh, khiến thân thể hần không khỏi cứng đờ.

Vô Thượng Tông Môn Hệ Thống?

Là một fan lớn của các tiểu thuyết mạng hần sao lại không biết, đây chính là ngón tay vàng của hần a!

Lâm Mặc vội vàng mở ra bảng thông tin nhân vật của mình.

Kí chủ: Lâm Mặc.

Thân phận: Tông chủ Vô Thượng Tông Môn.

Đẳng cấp: Bất nhập lưu.

Tu vi: Luyện Thể thất trọng.

Thể chất: Phàm thể.

Công pháp: Huyền Linh Quyết

Vũ kỹ: Thanh Phong Kiếm Quyết.

Thần thông: Tạm thời chưa có.

Đệ tử: Tạm thời chưa có.

Nhiệm vụ chính tuyến: Suất lĩnh Vô Thượng Tông Môn quét khỏi, xưng bá Huyền Hoàng đại lục.

Lâm Mặc: "..."

Khi thấy hần bảng thông tin nhân vật, hần rất tuyệt vọng.

Con mẹ nó!

Không có cái gì, chơi cọng lông a!

Lâm Mặc nhìn không được cần rằng, âm thầm đầu đen rau muống nói: "Vội hoàn cảnh hiện tại của ta, mẹ nó còn ai sẽ đáp ứng làm đệ tử ta?"

"Đình! Tân thủ đại lễ bao đang phát xuống..."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Thanh thế đột phá lớn!

"Đình! Tân thủ đại gói quà phát xuống, phải chăng mở ra?"

Mà vào lúc này, trong đầu Lâm Mặc lại vang nhẹ lên một âm thanh, làm Lâm Mặc không khỏi sáng mắt lên.

Còn có tân thủ đại gói quà, cũng coi như không tệ!

"Mở ra!"

Lâm Mặc nhanh lựa chọn mở ra, sau đó trong đầu hắn trực tiếp vang lên âm thanh ào ào không ngừng, gói quà phong phú vượt qua tưởng tượng của hắn.

"Đình! Chúc mừng kí chủ thu hoạch được cơ hội tái tạo cơ thể một lần, chuyển thành "Thiên Sinh Đạo Thể!"

"Đình! Chúc mừng kí chủ thu hoạch được cơ hội rút ra công pháp trọng tu, thu được vô thượng công pháp "Hỗn Độn Huyền Công".

"Đình! Chúc mừng kí chủ thu hoạch được cơ hội tăng cao tu vi, tu vi tăng lên Tiên Thiên đình phong!"

"Đình! Chúc mừng kí chủ ngẫu nhiên nhận được vật phẩm tiêu hao, nhận được một ngàn linh thạch, mười bình Bồi Nguyên Đan..."

Ông!

Trong nháy mắt, từng thanh âm liên tiếp vang lên trong đầu Lâm Mặc.

Lâm Mặc cả người đều kích động lên.

Nhất phi trùng thiên!

Đây là muốn để hắn nhất phi trùng thiên a!

Đồ vật bên trong tân thủ đại gói quà phong phú còn vượt ngoài tưởng tượng của hắn.

Mà sau khi tân thủ đại gói quà phát xuống, lúc này cả người Lâm Mặc ngồi nguyên tại chỗ, nín thở ngưng thần, dường như đang đón ngộ, thoát phàm siêu tục...

Theo tân thủ gói quà phát xuống, Lâm Mặc có thể cảm giác rõ ràng bên trong thân thể mình đang thay đổi, từ trong ra ngoài, da thịt xương tủy thậm chí là lông tóc...

Từ đầu đến đuôi đều thay đổi!

Thậm chí giờ phút này hắn dường như tự ngộ công pháp, hắn tán đi tu vi hoàn toàn, nhưng lại một giây sau, hắn trực tiếp cuồng bạo hấp thu linh khí chung quanh!

Phương viên 50m linh khí hội tụ...

Tựa như hình thành một vòng xoáy, trực tiếp bay đến đỉnh đầu Lâm Mặc, sau đó mãnh liệt quán thấu vào trong thân thể của hắn!

"Trời ạ..."

"Phát sinh cái gì..."

"Lâm Mặc, Lâm tông chủ, cái này sao có thể!"

"Phương thức tu luyện này cũng quá cuồng bạo đi..."

Giờ khắc này, trên quảng trường, vô số người thấy cảnh này đều hoàn toàn biến sắc.

Nhìn lấy ánh mắt Lâm Mặc càng là kinh ngạc!

Từng người toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người, nhìn không được bàn tán ầm ĩ lên!

Còn có dạng tu luyện này sao?!

Trực tiếp thô bạo hấp thu linh khí trong phạm vi 50m, toàn bộ gia trì trên người mình!

Bá đạo như vậy!

"Chưa đủ!"

Nhưng mà, lúc này Lâm Mặc đang nín thở ngưng thần vẫn chưa mở mắt ra, tự nhiên không biết sự tình ngoại giới.

Hắn có thể cảm giác được linh khí trong 50m còn chưa đủ để hắn đột phá, lúc này hắn trực tiếp vung tay lên, tựa hồ là nghe theo hắn an bài..

"Ông!"

Linh khí phạm vi một trăm mét, toàn bộ đều hướng về phía Lâm Mặc bay đến!

Lại một lần nữa hình thành một vòng xoáy xông vào trong thân thể của hắn!

Chỉ bất quá, vòng xoáy này so với lần trước to lớn hơn mà thôi!

Trên quảng trường, mọi người sớm đã bị một màn trước mắt rung động ngốc trệ!

Gặp qua người tu luyện bá đạo như thế, trực tiếp thô bạo hấp thu toàn bộ linh khí chung quanh lên thân mình để tu luyện, chưa từng thấy qua!

"Chưa đủ! Còn chưa đủ!"

Mà lúc này, Lâm Mặc trong miệng còn đang thì thầm

Trong nháy mắt không chỉ trong phạm vi một trăm mét, mà tăng đến hai trăm mét, ba trăm mét, bốn trăm mét...

Trợn vện đến năm trăm mét mới dừng lại!

Năm trăm mét linh khí toàn bộ phá trời mà đến, hình thành một vòng xoáy khổng lồ tại đỉnh đầu Lâm Mặc, đồng thời liên tục gia trì lên người hắn!

Trên quảng trường, mọi người bị chấn động đến hoàn toàn yên tĩnh!

Lúc này, mắt thường cũng có thể nhìn thấy, tu vi của Lâm Mặc đang phi tốc tăng lên..

"Luyện Thể bát trọng..."

"Luyện Thể cửu trọng..."

Oanh! Đột phá!

"Tiên Thiên nhất trọng..."

"Tiên Thiên nhị trọng..."

...

"Tiên Thiên bát trọng..."

"Tiên Thiên cửu trọng..."

Tu vi nhanh chóng tăng lên, mãi cho đến Tiên Thiên cửu trọng đỉnh phong mới từ từ dừng lại.

Theo đó, vòng xoáy linh khí trên đầu Lâm Mặc cũng dần tiêu tán.

"Hô..."

Lâm Mặc há miệng, thở ra một ngụm khí.

Hai đôi mắt hắn tỏa ra ánh sáng sáng ngời, tựa như ánh sao đang lóe lên.

Giờ khắc này! Hắn đã sớm thay đổi từ đầu đến đuôi!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Thu đồ Đệ thể nào!

Lâm Mặc lần nữa mở ra bảng thông tin nhân vật.

Kí chủ: Lâm Mặc.

Thân phận: Tông chủ Vô Thượng Tông Môn.

Đẳng cấp: Bất nhập lưu.

Tu vi: Tiên Thiên cửu trọng đỉnh phong.

Thể chất: Thiên Sinh Đạo Thể.

Công pháp: Hỗn Độn Huyền Công.

Vũ kỹ: Thanh Phong Kiếm Quyết.

Thần thông: Tạm thời chưa có.

Đệ tử: Tạm thời chưa có.

Nhiệm vụ chính tuyến: Suất lĩnh Vô Thượng Tông Môn quét khỏi, xưng bá Huyền Hoàng đại lục.

...

Cường đại!

Lâm Mặc không khỏi chăm chú nắm quả đấm mình, trong đôi mắt lóe qua vẻ hưng phấn.

Bởi vì giờ phút này...

Hắn chỉ cảm thấy trong thân thể mình rất cường đại, Tiên Thiên đỉnh phong thực lực, đủ để hắn khinh thường toàn bộ Đại Quân vương triều!

Đồng thời...

Công pháp hiện tại trong cơ thể hắn đã chuyển thành vô thượng công pháp Hỗn Độn Huyền Công!

Cũng bởi vậy mà thể nội linh khí của Lâm Mặc hùng hậu kinh người!

Lâm Mặc thậm chí còn cảm thấy, nếu như lúc này chiến đấu với người cùng tu vi, cho dù hắn không xuất thủ, linh khí trong cơ thể hắn cũng đủ mài chết đối thủ!

Huống chi bây giờ Lâm Mặc còn có Thiên Sinh Đạo Thể!

Trời sinh thân cận với ba ngàn đại đạo, lĩnh ngộ cái kia pháp tắc chỉ đạo chỉ là việc trong vài phút mà thôi, ba ngàn đại đạo quả thực tùy ý hắn chọn lựa...

Cái này còn không phải vô địch?

Lâm Mặc đôi mắt hiện lên vẻ mừng rỡ, tân thủ đại gói quà này quả thực quá cường đại!

"Đỉnh!"

"Xin mời kí chủ nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ trước mắt, thu nhận một đệ tử thiên phú dị bẩm!"

Mà vào lúc này, trong đầu Lâm Mặc truyền đến tiếng nhắc nhở của hệ thống, điều này khiến cho Lâm Mặc nhớ ra, hắn vẫn còn một nhiệm vụ chưa hoàn thành!

"Có điều, đi đâu tìm người có thiên phú dị bẩm a?"

Lâm Mặc khẽ nhíu mày.

Bất quá ngay sau đó, hắn nhìn quảng trường trước mắt, không khỏi liền cười nhẹ lên.

Quảng trường này, là quảng trường chiêu đồ.

Hôm nay lại chính là ngày mà tám đại tông môn trong Đại Quân vương triều, chiêu thu đệ tử!

Ngay từ lúc đầu là chín đại tông môn!

Lúc đó Vô Thượng Tông Môn cũng coi như một tông môn, đáng tiếc về sau tông môn này xuống dốc...

Đến bây giờ!

Trong tông môn chỉ còn lại một người Lâm Mặc, có thể biết Vô Thượng Tông Môn hiện tại lẫn lộn thảm bại bao nhiêu, cũng chính bởi vậy, Vô Thượng Tông Môn đã bị các tông môn khác hợp lực xóa tên...

Bởi vậy đến hiện tại mới trở thành tám đại tông môn.

Nhưng trên thực tế, Thiết Kiếm Trang, Long Nha Phủ, Tử Quang Lâu, Thiên Ma Tông... tám đại tông môn này so với Vô Thượng Tông Môn của Lâm Mặc cũng không khá hơn chút nào!

Toàn bộ đều chỉ là tông môn bắt nhập lưu, cho dù một tông môn cửu phẩm cũng không có!

Chỉ bất quá đám bọn hắn vẫn còn tốt hơn Vô Thượng Tông Môn một chút là, bọn họ không lấy cái tên bá đạo như Vô Thượng Tông Môn không biết xấu hổ này mà thôi!

Nói đến cái tên này...

Lâm Mặc liền xấu hổ sờ mũi một cái, tự nhủ: "Dù sao danh tự không phải ta lấy, không liên quan đến ta."

Cùng lúc đó, trên quảng trường này, người khác không nhiều, nhưng người muốn bá nhập tông môn lại đa số là trẻ tuổi, trong đó thiên tài tự nhiên cũng không ít!

Lâm Mặc dùng mắt quét qua quét lại nhìn trên quảng trường, hiện tại trên quảng trường, rất nhiều người tuổi trẻ toàn bộ đều đang lựa chọn tông môn để báo danh.

Đương nhiên...

Vô Thượng Tông Môn không tính, không có người nào báo danh gia nhập Vô Thượng Tông Môn!

Tại giờ này khác này, dưới tám bảng hiệu của tám đại tông môn khác, những người trẻ tuổi đều đã xếp hàng lên, nhộn nhộn nhịp nhịp, nhưng xem xét Lâm Mặc bên này...

An tĩnh!

Trống trải!

Không có bất kỳ ai!

Dù sao Vô Thượng Tông Môn của Lâm Mặc sớm đã xuống dốc, hiện tại thậm chí chỉ có một mình hắn, thiên tài nào sẽ đến báo danh Vô Thượng Tông Môn?

Nhưng hiện tại cũng không giống!

Lâm Mặc vừa mới đột phá, thanh thế to lớn, hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người!

Mà bây giờ...

Thừa dịp lực chú ý còn chưa tiêu tán, ánh mắt còn chưa chuyển rời, làm chút động tác lớn chẳng phải là càng tốt hơn?

Suy nghĩ một lát.

Khóe miệng Lâm Mặc rút cuộc vòng lên một tia mỉm cười, lẩm bẩm nói: "So với để ta chủ động đi thu đồ đệ, chẳng bằng để những người này tự động tới..."

Vô Thượng Tông Môn xuống dốc quá lâu!

Hiện tại cũng đã đến lúc để nó một lần nữa dương danh trở lại!

Nghĩ liền làm, lúc này Lâm Mặc không nói hai lời liền mạnh mẽ rút kiếm ra khỏi vỏ...

"Keng!"

Một giây sau, âm thanh kiếm thép vang vọng toàn bộ quảng trường thu đồ đệ.

Tất cả mọi người gấp rút ghé mắt nhìn nhau.

Lại vào lúc này...

Chỉ thấy lúc này nhìn cũng không nhìn thấy, Lâm Mặc mạnh mẽ chém ra một kiếm, mục tiêu đánh vào là một bia đá lớn trong quảng trường!

"Oanh!"

Kiếm vừa xuất ra, bia đá đoạn đứt!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Vô Thượng Tông Môn hôm nay thu đồ Đệ!

"Oanh!"

Khi Lâm Mặc chém ra một kiếm này, linh khí hùng hậu cùng tu vi Tiên Thiên đỉnh phong trực tiếp bao quanh thân thể hắn.

Nhất thời, một kiếm này chém ra, dường như quấy nhiễu mưa gió, khiến thiên địa đều chuyển sắc, chỉ thấy trong đôi mắt tất cả mọi người chột lóe lên một đạo quang mang..

Giống như kiếm ý phóng lên tận trời, lại như vạn kiếm cùng phát động!

Một kiếm này trực tiếp hiện ra trước ánh mắt mọi người, toàn bộ vô ý thức đều nhìn chăm chăm.

Một giây sau...

"Ầm ầm!"

Tại vị trí trung tâm quảng trường thu đồ đệ, một bia đá lớn vang lên tiếng đứt đoạn!

Lâm Mặc... trực tiếp rút kiếm ra khỏi vỏ, sau đó một kiếm chặt đứt tám bia đá này!

"Tê... Làm sao có thể?"

Trong nháy mắt, không ít người thấy cảnh này đều không khỏi ngạc nhiên lên.

Bia đá lớn như vậy, Lâm Mặc hắn làm sao có thể trăm một kiếm chặt đứt nó, nói đùa a!

Lâm Mặc hắn lúc nào có thực lực này!

Mà lúc này đây, khi Lâm Mặc xuất ra một kiếm chặt đứt bia đá, trên mặt hắn lại là phong khinh vân đạm.

Chỉ thấy hắn bày làm ra bộ dáng cao nhân thế ngoại, âm thanh vang vọng toàn bộ quảng trường, quát lạnh nói: "Vô Thượng Tông Môn hôm nay thu đồ đệ!"

"Nhưng chỉ thu một người!"

"Thời gian có hạn một nén nhang!"

Hoa ——

Lời này vừa nói ra, nhất thời toàn bộ quảng trường thu đồ đệ sôi trào lên.

Từng tên đều kinh ngạc đến ngáy người.

"Cái gì? Chỉ thu một người?"

"Còn hạn định thời gian chỉ một nén nhang? Cái này là nói đùa a..."

"Lâm Mặc hẳn điên rồi phải không, dám nói ra lời như vậy!"

"Đúng đấy, ai lại sẽ đi báo danh gia nhập tông môn hẳn a, hẳn thật điên rồi phải không..."

"Hắn làm sao có gan nói ra lời như vậy?"

Nhất thời, một mảnh sân đều ồn ào.

Không ít người trẻ tuổi đều nhìn Lâm Mặc bằng sắc mặt cổ quái, khó có thể tin.

Vô Thượng Tông Môn sớm đã xuống dốc!

Bây giờ!

Người ta muốn báo danh cũng chỉ có báo đến tám đại tông môn, mẹ nó còn ai sẽ đến Vô Thượng Tông Môn báo danh a!

Cho dù Lâm Mặc vừa mới gây lên động tĩnh không nhỏ, hấp dẫn không ít ánh mắt, nhưng mọi người vẫn sẽ như cũ không lựa chọn Vô Thượng Tông Môn a!

Nhưng bây giờ thì sao?!

Tên Lâm Mặc này thế mà lại phát ngôn bừa bãi, mẹ nó, hắn còn đề cao tiêu chuẩn chiêu thu đồ đệ của Vô Thượng Tông Môn, nói đùa sao?

Không có ai đi báo danh, người còn đề cao tiêu chuẩn thu đồ đệ, người có bệnh vặt a?

Những người này dùng ánh mắt quái dị nhìn lấy Lâm Mặc.

Thế nhưng Lâm Mặc lại là một mặt thong dong, phong khinh vân đạm.

Tâm tư của hắn... Đám người này há lại có thể lý giải.

Đồng thời khiến cho Lâm Mặc kinh hi, khi hắn vừa xuất một kiếm chặt đứt bia đá, vậy mà trong đầu hắn xuất hiện âm thanh nhẹ nhàng của hệ thống.

"Đỉnh!"

"Chúc mừng kí chủ ngộ nhập kiếm đạo, thành công lĩnh ngộ 1% pháp tắc kiếm đạo!"

Lâm Mặc vui vẻ.

Hắn chỉ tùy tiện tiện thì triển ra một kiếm mà thôi, thế mà mẹ nó lại lĩnh ngộ kiếm đạo.

Ngọa tào, quá cường đại đi!

Không hổ là Thiên Sinh Đạo Thể, trời sinh liền thân cận với ba ngàn đại đạo, cơ hồ thật sự là tùy thời tùy chỗ cũng có thể dễ dàng lĩnh ngộ đại đạo!

Lâm Mặc nội tâm cảm thán.

Hiện tại hắn đã có Thiên Sinh Đạo Thể, mà thể chất này, quả thực kiếm lời!

...

Mà vào lúc này.

Phía trên quảng trường thu đồ đệ, cũng không tính quá bình tĩnh.

Riêng người của tám đại tông môn, khi nhìn đến Lâm Mặc thì cực độ khó chịu.

Dù sao, đây vốn là thời điểm mọi tông thu đồ đệ, mọi người đều đang rất tốt an tĩnh thu nhận đồ đệ.

Kết quả Lâm Mặc đâu?

Hắn làm ra thanh thế đột phá to lớn, hấp dẫn ánh mắt mọi người!

Một kiếm hắn chém ra chặt đứt bia đá, lại hấp dẫn mọi người ánh mắt!

Hắn đề cao tiêu chuẩn thu đồ đệ, vẫn là hấp dẫn mọi người ánh mắt!

Cái này mẹ nó...

Cái này cũng không phải một mình Lâm Mặc hẳn chiêu thu đồ đệ, làm sao lực chú ý đều đặt ở chỗ Lâm Mặc, tất cả mọi người đều bị Lâm Mặc hấp dẫn, tông môn khác có thể vui lòng?

"Hừ!"

Lúc này, một vị trưởng lão Thiên Ma Tông nhện không được kêu lên.

Hắn lạnh hừ một tiếng, có chút khinh thường nói: "Xem ra Lâm tông chủ vừa mới đột phá, có phải ngứa tay hay không, đã như vậy, làm gì cầm búa đá luyện tay, lão phu đến bồi người giao thủ như thế nào?"

Oanh!

Lời vừa nói ra, mọi người nhất thời đều ồ ào lên!

"Ninh trưởng lão, là Ninh trưởng lão!"

"Thiên Ma Tông nội môn trưởng lão, Ninh trưởng lão!"

"Có người từng nói hẳn chính là tam đại trưởng lão đứng đầu của Thiên Ma Tông a, không bỏ như vậy."

"Lại có trò vui để xem rồi!"

Trong nháy mắt, toàn sân đều sôi trào lên, từng tên toàn bộ đều là bộ dáng như đang xem kịch vui.

Mà trưởng lão Thiên Ma Tông, Ninh trưởng lão càng hừ lạnh mà đứng lên, toàn thân trên dưới trực tiếp tỏa ra khí thế Tiên Thiên, cực kỳ khủng bố.

Hắn từng bước một hướng về phía Lâm Mặc đi đến.

Thế mà!

Bọn họ vẫn chưa chú ý tới, Lâm Mặc bên miệng vòng lên một nụ cười quỷ dị kia!

"Con cá, mắc câu!" Lâm Mặc lăm bằm.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Một kiếm đánh bại, người tiếp theo!

Đối với Lâm Mặc lúc này mà nói, hẳn cần cái gì?

Cao điệu!

Dương danh!

Đây mới là hắn muốn, dù sao Vô Thượng Tông Môn xuống dốc quá lâu.

Không cho mọi người một chút mảnh lối, làm sao có thể xuất hiện người muốn gia nhập Vô Thượng Tông Môn, đó cũng là lí do vừa rồi Lâm Mặc chém ra một kiếm chặt đứt búa đá.

Cái kia cũng chỉ là làm nền mà thôi!

Hắn đang đợi, cũng chính là khiêu chiến tam đại tông môn khác!

Nhìn đến trưởng lão thứ nhất của Thiên Ma Tông, Ninh trưởng lão đứng dậy, toàn thân trên dưới trực tiếp triển lộ ra thực lực Tiên Thiên, bạo phát về phía mình đi đến, Lâm Mặc không khỏi nhếch miệng cười.

Tên Ninh trưởng lão này, cũng chỉ là một quân cờ trong tay hắn mà thôi, nếu người đã chủ động đưa tới cửa, vậy thì không thu cũng không được a!

Lúc này...

"Keng!"

Lâm Mặc mãnh liệt huy động cổ kiếm, nhìn Ninh trưởng lão đang đến gần, mỗi chữ mỗi câu vẫn phong khinh vân đạm như cũ, làm đủ mọi bộ dáng thể ngoại cao nhân.

Chỉ thấy Lâm Mặc lạnh lùng nói: "Giao thủ thì không cần, ta chỉ hy vọng, người có thể tiếp một kiếm của ta!"

Xoạt!

Theo lời Lâm Mặc vừa nói ra, lập tức, trên quảng trường thu đệ tử, mọi người không khỏi ồ ào lên, từng người đều có ánh mắt cổ quái.

Tên tông chủ Lâm Mặc của Vô Thượng Tông Môn này... Từ khi nào mà hắn đã bắt đầu trở nên phách lối như thế, không kiêng nể gì cả!

Thậm chí đừng nói là mọi người.

Dù là bản thân Ninh trưởng lão Thiên Ma Tông nghe vậy cũng sửng sốt một chút, nhưng ngay sau đó cả người không khỏi tức giận lên, trên mặt đỏ ửng!

"Làm càn!"

Lúc này, Ninh trưởng lão giận dữ quát to.

Hắn đường đường là một trong tam đại trưởng lão Thiên Ma Tông, địa vị cũng chỉ ở phía dưới tông chủ, một thân thực lực đạt đến Tiên Thiên cũng coi là khủng bố.

Thế nhưng hiện giờ, lại bị tên tông chủ Lâm Mặc của Vô Thượng Tông Môn đã xuống dốc đến khó coi này khinh thị như vậy, loại sỉ nhục này, há có thể dễ dàng tha thứ?

"Đừng nói một kiếm! Dù là mười kiếm, trăm kiếm, ngàn kiếm, vạn kiếm... Lão phu đều có thể một nhát chém đứt ngươi!"

Lúc này Ninh trưởng lão vô cùng hùng hồn có lực nói.

Oanh!

Nhưng là lúc này, trong một khoảnh khắc, sau khi hắn vừa dứt lời, Lâm Mặc cũng lười nghe hắn nói nhảm, rút kiếm ra khỏi vỏ, trực tiếp xuất thủ.

"Bang —— "

Giờ khắc này, kiếm minh vẫn vang tận mây xanh như cũ, thậm chí còn thanh thúy vang dội hơn so trước đó!

Dù sao, bây giờ Lâm Mặc đã lĩnh ngộ được 1% kiếm ý!

Mà khiến Lâm Mặc càng thêm vui vẻ là, lúc hắn huy động kiếm chém ra lần nữa, Thiên Sinh Đạo Thể của hắn, vậy mà lần nữa lĩnh ngộ thêm nhiều kiếm ý!

Âm thanh của hệ thống không ngừng vang lên trong đầu hắn.

Đỉnh!"

"Chúc mừng kí chủ lấy kiếm nhập đạo, thành công lĩnh ngộ 2% kiếm đạo pháp tắc!"

Đỉnh!"

"Chúc mừng kí chủ lấy kiếm nhập đạo, thành công lĩnh ngộ 3% kiếm đạo pháp tắc!"

Đỉnh!"

"Chúc mừng kí chủ lấy kiếm nhập đạo, thành công lĩnh ngộ 4% kiếm đạo pháp tắc!"

"Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh..."

Âm thanh của hệ thống không ngừng vang lên trong đầu của mình.

Lâm Mặc cũng hơi ngốc trệ, khó có thể tin, đây chính là kiếm ý!!!

Người bình thường chỉ sợ cả đời đều khó mà lĩnh ngộ được 1%!

Nhưng mà hiện tại thì sao?!

Trên người Lâm Mặc, lấy tốc độ nhanh chóng không ngừng tăng lên, để Lâm Mặc lĩnh ngộ kiếm ý, càng giống như cưỡi ngựa phi nhanh tăng vọt!

Oanh!

Cùng lúc đó, trong khi kiếm ý Lâm Mặc đang cực tốc gia tăng...

Lúc này!

Trong nháy mắt Lâm Mặc chém một kiếm về phía Ninh trưởng lão Thiên Ma Tông, một kiếm này đã gia trì thêm kiếm ý hắn vừa lĩnh ngộ...

Nhanh chóng như vậy!

Lâm Mặc chém ra một kiếm, trong miệng càng lạnh lùng nói: "Một kiếm này của ta, là sẽ đoạn nhật nguyệt..."

Một giây sau!

Ầm ầm!

Một kiếm trong nháy mắt chém tới trước mặt Ninh trưởng lão, dường như một kiếm này trực tiếp trầm xuống một thâm uyên, mạnh mẽ hướng Ninh trưởng lão đánh tới.

"Ngăn trở!"

Giờ khắc này sắc mặt Ninh trưởng lão càng thêm đại biến.

Hắn không chút do dự, trực tiếp rút đao mà ra, chuẩn bị chống cự một kiếm này...

"Phù phù!"

Trong nháy mắt, cự đại uy áp cùng lực công kích đập vào mặt.

Trực tiếp để cả người hắn đều hoàn toàn quỵ trên mặt đất, thậm chí bởi vì vậy mà sau lưng hắn giống như bị đè sập, không cách nào thẳng lên.

Khùng bỏ!

Cực kỳ khủng bỏ!!

Trong đôi mắt Ninh trường lão lóe lên một tia ngạc nhiên.

Hắn căn bản không nghĩ ra, vì sao Lâm Mặc lại có thực lực kinh khủng như vậy.

Nhưng lúc này, hắn cũng không có thời gian nghĩ!

"Phốc..."

Bởi vì Lâm Mặc chém xuống một kiếm, cho nên hắn cũng phun ra tại chỗ một ngụm máu.

Hắn thậm chí căn bản không chịu nổi uy áp từ một kiếm này của Lâm Mặc, trực tiếp cứ thế mà xụi lơ ngã trên mặt đất.

Một kiếm, đánh bại hắn!

"Ầm!"

Mà lúc này, Lâm Mặc lại trực tiếp thu kiếm vào vỏ.

Ngay sau đó, Lâm Mặc vẫn như cũ lạnh lùng nhìn vào Ninh trường lão, ở trên cao nhìn xuống nói: "Ta nói, ngươi không tiếp nổi một kiếm này của ta."

Vừa dứt lời.

Lâm Mặc dò xét toàn bộ quảng trường thu đồ đệ, kiếm ý ngưng trời, không kiêng nể gì cất cao giọng nói: "Người tiếp theo!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Ai có thể tiếp nổi một kiếm của ta!

"Người tiếp theo!"

Khi âm thanh lạnh lùng của Lâm Mặc vừa vang lên, vang vọng toàn bộ quảng trường thu đồ đệ, mọi người mới tựa hồ tỉnh táo lại!

Từng tên nhìn đến Ninh trường lão Thiên Ma Tông đang nằm phun máu, mặt mũi lại tràn đầy thần sắc không thể tin nổi, ánh mắt đều trừng lớn.

"Cái gì!"

"Lâm sao có thể?"

"Một kiếm? Ninh trường lão thể mà một kiếm đều không tiếp nổi?"

"Truyền ngôn về Ninh trường lão thể nhưng là có thể chiến đấu với tông chủ Thiên Ma Tông một canh giờ a."

"Tên này, tên Lâm Mặc này..."

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người trở nên yên lặng.

Vì vậy mọi người đều không giấu được ánh mắt kinh ngạc nhìn Lâm Mặc, không có cách nào hình dung!

Vô Thượng Tông Môn!

Cái tông môn xuống dốc sắp tan biến này, tông chủ Lâm Mặc hôm nay...

Đây là cái quỷ gì?

Làm sao hắn có thể lấy một kiếm đánh bại Ninh trường lão, đây quả thực là khó có thể tin!

Mà lúc này Lâm Mặc lại nhếch miệng cười.

Hắn muốn, chính là dạng này, dù sao giờ phút này, hắn sớm đã không phải là hắn trước kia!

Bây giờ hắn muốn chính là để Vô Thượng Tông Môn..

Một lần nữa dương danh!

Lần nữa quét khỏi!

"Đỉnh!"

"Chúc mừng kí chủ khiến mọi người trên quảng trường chiêu đồ kinh ngạc, thu hoạch được một bảo rương danh vọng!"

Âm thanh hệ thống bỗng nhiên vang lên trong đầu Lâm Mặc.

Lâm Mặc kinh ngạc.

Mẹ nó cái này cũng có khen thưởng, hệ thống này cũng quá nhân tính hóa a!

Lâm Mặc không khỏi lộ ra vẻ vui mừng trong đôi mắt.

Ngón tay vàng này quá mạnh mẽ, hần rất hài lòng!

Bất quá bây giờ còn không phải lúc mở ra bảo rương, dù sao lúc này hần còn đang trong trạng thái chuẩn bị tác chiến, chờ chút nữa trở về rồi mở ra bảo rương!

Lúc này, Lâm Mặc tạm thời bỏ xuống chuyện hệ thống khen thưởng, tiếp tục lạnh lùng nhìn toàn trường!

Một người!

Một kiếm!

Có chút áp bức toàn bộ quảng trường, cảm giác như không ai dám xuất thủ.

Lúc này mọi người trên quảng trường đều trở lên yên tĩnh, nhưng ngay sau đó, tám đại tông môn khác toàn bộ đều đổi sắc đen mặt lại.

Lâm Mặc dương danh!

Lâm Mặc triệt để dương danh tại quảng trường thu đồ!

Đây là giẫm lên mặt tám đại tông môn bọn hần a!

Lúc trước tám đại tông môn bọn hần căn bản không để Vô Thượng Tông Môn của tên Lâm Mặc này vào mắt, dù sao cũng đã xuống dốc lâu như vậy, nhưng đến hiện tại thì sao?

Lâm Mặc lại dùng một kiếm đánh bại trưởng lão Thiên Ma Tông, cái này, không chỉ là đánh vào mặt Thiên Ma Tông, mà đây là đánh vào mặt toàn bộ tám đại tông môn!

"Tiếp theo, ta đến!"

Lúc này, bên trong Từ Quang Lâu, một người trung niên mặt mũi tràn đầy sát khí nhảy lên một cái.

"Ông!"

Khí thế hần rất dữ dội, khi hần vọt mạnh về phía Lâm Mặc, uy áp của tu vi Tiên Thiên đều được thả ra toàn thân trên dưới không sót một chút gì, trực tiếp đánh về phía Lâm Mặc để hần chống cự, tựa hồ như đang thăm dò thực lực Lâm Mặc.

Nhìn thấy hần vọt tới, người của tông môn khác cũng không khỏi gật đầu, trong đôi mắt lóe qua vẻ hài lòng.

"Là Chu trưởng lão, hần xuất thủ."

"Kết cục đã định, trước kia Chu trưởng lão đã từng chém giết qua người có thực lực Tiên Thiên đỉnh phong."

"Truyền ngôn của hần lúc còn trẻ, từng chiến đấu qua đệ tử bát phẩm tông môn."

"Thời kì đỉnh phong, hần còn là một mình đấu ba đại Tiên Thiên, sau đó toàn thân trở về."

"Có Chu trưởng lão xuất thủ, Lâm Mặc chắc chắn phải thất bại."

Trong lúc nhất thời, tất cả người tông môn khác đều nghị luận ầm ĩ lên, rất mong chờ.

Vài tên trong chúng dường như đã định liệu được Lâm Mặc sẽ bị thua.

Mà phía trên quảng trường thu đồ đệ, mọi người cũng cùng nhau chăm chú nhìn xem.

Lúc này, Lâm Mặc sắc mặt không thay đổi, nhìn lấy Chu trưởng lão đang xông lên, hần vẫn là câu nói kia, trực tiếp nói: "Ta ra một kiếm, có khả năng tiếp được không?"

Chu trưởng lão hừ lạnh: "Nói nhảm! Cứ việc xuất thủ, nếu ta lui về phía sau nửa bước, vậy coi như ta thua...thua..."

"Keng!"

Lời chưa nói xong, Chu trưởng lão liền bị Lâm Mặc không nói hai lời, trực tiếp huy kiếm chém đến.

Kiểm ý, gia trì!

Đồng thời tại giờ khắc này, trong đầu Lâm Mặc đang không ngừng truyền đến liên tiếp thanh âm "đỉnh" "đỉnh", hần kiếm ý linh ngộ còn đang tăng lên không ngừng.

Mà những kiếm ý này, toàn bộ gia trì lên một kiếm mà chém ra.

Nhưng dưới ánh mắt của Chu trưởng lão, cái này căn bản không phải một kiếm, mà lại ngàn kiếm vạn kiếm, thậm chí là kiếm mang ngút trời.

"Phốc..."

Căn bản không cách chống cự, Chu trưởng lão trực tiếp bị một kiếm đánh bay.

Tốc độ quá nhanh!

Thậm chí so với tốc độ của Ninh trưởng lão còn nhanh hơn, chiến đấu cuối cùng kết thúc.

Toàn bộ quảng trường lúc này, tất cả mọi người đều bị ngốc trệ.

"Keng!"

Mà Lâm Mặc vẫn như cũ một người một kiếm, sừng sững ở đó, lãnh đạm nói: "Xin hỏi, ai có thể tiếp ta một kiếm?"

Yên tĩnh!

Giống như chết lặng!

Toàn bộ quảng trường chiều đồ mãnh liệt an tĩnh lại, tiếp lấy sau đó toàn bộ lại sôi trào.

"Ta đến!"

"Ta đến!"

"Lão phu cũng không tin!"

"Ta cũng không tin ta không đánh lại tên tông chủ như ngươi!"

"Lên!"

"Đều lên cho ta, từng tên đứng lên xếp hàng!"

Người tám đại tông môn toàn bộ đều giãn dữ, các trưởng lão từng người đều xếp lại một hàng, toàn bộ lên giao thủ với Lâm Mặc, thế nhưng kết cục...

"Ầm!"

Lâm Mặc dùng một kiếm đánh bay một tên, nói: "Người tiếp theo."

"Ầm!"

Lâm Mặc lại dùng một kiếm đánh bay một tên, nói: "Người tiếp theo."

"Ầm!"

Lâm Mặc vẫn dùng một kiếm đánh bay một tên, nói: "Người tiếp theo."

"Ầm!"

"Ầm!"

"Ầm!"

Toàn bộ quảng trường chiều đồ sau đó lập tức im ắng như không có người.

Tất cả người trước đó tới khiêu chiến Lâm Mặc, toàn bộ đều bị hấn lấy một kiếm đánh bay.

Thực lực của Lâm Mặc, cường thế đến khiến người sôi giận.

Lúc này, đám người trẻ tuổi kia muốn báii nhập tông môn, toàn bộ dùng ánh mắt tóa sáng nhìn lấy Lâm Mặc.

Tông chủ Vô Thượng Tông Môn này, đáng sợ như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Đều muốn báii nhập Vô Thượng Tông

Quảng trường chiều đồ.

Lâm Mặc, một người một kiếm, sừng sững tại chỗ, hét to: "Ai có thể tiếp ta một kiếm?"

Yên tĩnh!

Trầm mặc!

Không người trả lời, toàn bộ quảng trường và tám đại tông môn, tất cả mọi người đổi sắc đen mặt lại.

Thật là mất mặt!

Tám đại tông môn, hôm nay lại không một người có thể tiếp một kiếm của Lâm Mặc, không thể không nói, đây quả thực là mất hết mặt mũi của tám đại tông môn bọn họ.

Nhưng đồng thời, bọn họ cũng trở thành vật làm nền làm nổi bật cho Lâm Mặc, làm nổi bật cả Vô Thượng Tông Môn.

Ánh mắt mọi người tỏa sáng, riêng những người trẻ tuổi chuẩn bị báii nhập tông môn kia, từng tên đều nhìn vào ánh mắt Lâm Mặc, vẻ mặt hoàn toàn thay đổi, trở thành sùng bái.

Hôm nay, Lâm Mặc, một người một kiếm, tại quảng trường chiêu đồ này, triệt để đánh bại tám đại tông môn.

Người tám đại tông môn toàn bộ đều đứng xếp hàng chờ đợi để giao thủ với Lâm Mặc, vậy mà, bọn họ từng người từng tên đều bị hấn đánh bại, tình cảnh này, trực tiếp làm mọi người kinh ngạc.

"Thật... Thật mạnh!"

"Vô Thượng Tông Môn, vậy mà không bố như vậy."

"Tông chủ Vô Thượng Tông Môn này, lúc nào trở lên đáng sợ như vậy?"

"Trời ạ, Vô Thượng Tông Môn chẳng lẽ muốn quét khỏi à!"

"Kia cái gì, Thiết Kiếm Trang nhường cho các ngươi, ta chuẩn bị đi Vô Thượng Tông Môn thử một chút."

"Đánh cái rắm! Ta cũng đến!"

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều kinh ngạc lắm bầm.

Mà rõ ràng nhất vẫn là, bọn họ thay đổi cái nhìn về Lâm Mặc và Vô Thượng Tông Môn này.

Từ vừa mới bắt đầu, mọi người căn bản còn không thèm nhìn, khinh thị.

Nhưng đến hiện tại, rất nhiều người trẻ tuổi đều muốn báii nhập sư môn, từng tên đã bắt đầu rục rịch, khát vọng muốn gia nhập Vô Thượng Tông Môn.

Thậm chí những tên trung niên kia cũng vậy.

Về phần những thế gia vốn có quan hệ thân thiết với tám đại tông môn cũng thay đổi tâm tư mãnh liệt sinh động, đôi mắt hưng phấn nhìn về phía Lâm Mặc.

"Vô Thượng Tông Môn cường đại như vậy, tuyệt đối không thể trở mặt với hần!"

Trong lòng bọn họ đều nghĩ như vậy.

Mà Lâm Mặc khi nhìn thấy cảnh trước mắt này không khỏi nhếch miệng cười lên, bởi vì...

Đây vốn là mục đích của hần.

"Đình, chúc mừng kí chủ thành công đánh bại tám đại tông môn trên quảng trường chiêu đồ, một người một kiếm uy hiếp mọi người, đạt được một bảo rương danh vọng."

"Đình, chúc mừng kí chủ được mọi người trên quảng trường kính nể cùng bội phục, đạt được một bảo rương danh vọng."

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Lâm Mặc, khiến hần không khỏi lộ ra tiểu dung càng thêm nồng nặc, hệ thống này...

Quá trâu bò!

Hóa ra đề cao danh vọng, cũng có thể đạt được bảo rương a, quả thực hoàn mỹ!

Bất quá Lâm Mặc vẫn như lúc trước, trước tiên đề nén xuống chuyện bảo rương, tiếp tục nhìn xuống mọi người, lấy bộ dáng thế ngoại cao nhân lạnh lùng nói: "Một nén nhang đếm ngược, bắt đầu."

"Vô Thượng Tông Môn hôm nay thu đồ đệ, nhưng, chỉ nhận một người."

Vừa dứt lời, Lâm Mặc liền trở lại bên cạnh thê bài Vô Thượng Tông Môn của hần, nhắm mắt dưỡng thần, bày ra một bộ như các ngươi thích hay không thì tùy.

Oanh..!

Theo giọng nói của Lâm Mặc vừa vang lên, mọi người đều không khỏi sôi trào.

Ngay từ lúc đầu Lâm Mặc nói ra lời này, mọi người đều cảm thấy hần là muốn nói hỡn.

Nhưng là bây giờ, khi Lâm Mặc lấy một người một kiếm đánh bại tám đại tông môn, đánh đến không còn ai muốn cùng hần giao thủ, hần lại nói lời này, vậy thì không phải là nói hỡn, mà là rất trâu bò.

Vô Thượng Tông Môn, đã hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người.

Mặc kệ Lâm Mặc đề cao tiêu chuẩn chiêu thu đệ tử bao nhiêu, nhưng hiện tại người muốn gia nhập Vô Thượng Tông Môn sớm đã sôi trào lên, toàn bộ xông đến.

"Ta tới, ta đến!"

"Lâm tông chủ, Lâm tông chủ, ta muốn báii nhập Vô Thượng Tông Môn!"

"Lâm tông chủ, ngươi nhìn ta, ta đã Luyện Thể thất trọng a!"

"Thất trọng nhằm nhò gì, ta đã đạt đến cửu trọng!"

"Ta đều Luyện Thể đỉnh phong, tông chủ, tông chủ, từ nhỏ ta đã có ước muốn có thể báii nhập Vô Thượng Tông Môn a!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ người trẻ tuổi vốn là xếp hàng tại tám đại tông môn khác chuẩn bị báii nhập sư môn bọn họ, nhưng hiện tại lại nhộn nhộn nhịp nhội tụ đến Lâm Mặc bên

này.

Tất cả người tuổi trẻ đều đang sáng mắt lên nhìn Lâm Mặc.

Tất cả người tuổi trẻ đều muốn bái nhập Vô Thượng Tông Môn này.

Mà Lâm Mặc càng âm thầm cười nhẹ, xem ra một chiều này của hắn vẫn hữu dụng a.

Lúc này, Lâm Mặc đang chuẩn bị mở to mắt, lựa chọn đệ tử, đột nhiên...

"Đều mẹ... Mẹ nó tránh ra cho ta!"

Một đạo trung khí to lớn, âm thanh Tiên Thiên vô cùng hùng hậu mãnh liệt đập vào mặt khiến các đệ tử trực tiếp lui lại.

Ngay sau đó, chỉ thấy một vị nam tử trung niên, mặt mũi tràn đầy sát khí nhìn mọi người, hừ lạnh một tiếng, sau đó dùng ánh mắt bức lui mọi người, nhanh đi đến phía trước!

Người trung niên kia quay đầu nhìn Lâm Mặc, mặt mũi tràn đầy sát khí trong nháy mắt biến thành nụ cười hòa ái, vội vàng khách khí nói: "Lâm tông chủ, Chu gia ta đã mang đến mấy nhi tử không nên thân này, còn mời Lâm tông chủ nhìn xem, xem nhân tuyển có thể hay không hợp mắt ngài thu làm đồ đệ?"

Mọi người: "=+%*&?!"

Ngọa tào, người là già mà không kính trẻ!

Người mẹ nó đường đường là gia chủ Chu gia, thế mà còn muốn đoạt danh ngạch cùng một đám người trẻ tuổi, còn muốn chút mặt mũi hay không!

Lâm Mặc cũng là ánh mắt cổ quái nhìn hắn.

Chu gia, Lâm Mặc cũng biết.

Chu gia là một trong tam đại gia tộc mạnh nhất Thánh Thành của Đại Quân vương triều, trước kia Chu gia còn chưa bao giờ gặp qua Lâm Mặc, nhưng là bây giờ, lại không giống nhau.

Tên gia chủ Chu gia này tự thân đến trước, cũng có mấy phần muốn kết giao, hi vọng Lâm Mặc có thể thu người của Chu gia bọn họ làm đệ tử, tình cảnh này...

Không khỏi làm Lâm Mặc nhếch miệng cười.

"Đề người của Chu gia người tiến lên ta xem một chút." Lâm Mặc thông dong mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Tư chất tu luyện, tuyệt hảo

"Đề người của Chu gia người tiến lên ta xem một chút."

Lâm Mặc vẫn như cũ một bộ thông dong mở miệng nói.

Mà theo lời này của hắn vừa nói ra, gia chủ Chu gia cũng liền vội vàng gạt đầu, tiếp lấy hướng về phía sau lưng phát tay, nhất thời mười thanh niên trẻ cùng tiến lên.

Lâm Mặc không khỏi kinh ngạc.

Ánh mắt hắn càng thêm cổ quái nhìn gia chủ Chu gia, tên này...

Có thể a!

Mọi thế gia khác có mấy tên công tử cũng là không tệ, hắn thì tốt rồi, trực tiếp sinh ra mười đứa con trai, trong nhà này có hoàng vị phải tranh giành kế thừa a!

Lâm Mặc cực độ im lặng.

Mà lúc này, những người trẻ tuổi khác nhìn đến mười công tử của Chu gia lần lượt xuất hiện, từng tên đều biến sắc, vô ý thức lui lại.

"Chu gia thập đại công tử, không một tên nào yếu..."

"Xong đời, Vô Thượng Tông Môn xem ra sẽ không thu chúng ta!"

"Ai..., đáng tiếc."

"Xem ra chỉ có người Chu gia mới có thể bái nhập Vô Thượng Tông Môn."

"Ta nhìn đến đại công tử của Chu gia có hi vọng rất lớn!"

Lúc này, mọi người xung quanh liên tiếp nghị luận âm ỉ, mà xác thực cũng là như vậy, Chu gia thập công tử, bọn họ xác thực rất mạnh.

Thậm chí có thể nói bên trong thế hệ trẻ của Thánh Thành này, đây là những người có tiềm năng nhất.

Không ít người căn bản đều không dám tranh đoạt cùng mười vị công tử của Chu gia.

Cho dù là gia chủ Chu gia nhìn đến mười đứa con trai này câu hần, cũng là có chút kiều ngạo, trên mặt xuất hiện một tia hãnh diện tự hào cùng vài nét nhăn.

Chỉ thấy gia chủ Chu gia đưa tay chỉ con trai trưởng câu hần, cười nói: "Lâm tông chủ, đây là con nhất của ta, một thân thực lực đã đạt đến Tiên Thiên nhị trọng, đồng thời.."

Hần lời còn chưa dứt, Lâm Mặc cũng căn bản không nghe hần nói cái gì, mà là dùng hệ thống để kiểm tra một chút tư chất của tên gọi là đại công tử này, sau đó chỉ thấy...

"Tư chất tu luyện: Bình thường."

Lâm Mặc nhất thời sắc mặt tối đen, thì ra tư chất như thế này, thế mà cũng không cảm thấy ngại mà xưng hung bên trong thế hệ trẻ?

Lâm Mặc lúc này đen mặt nói: "Tư chất quá kém, không thu."

Hoa ——

Lời này vừa nói ra, mọi người đều kinh ngạc.

Chu gia con trai trưởng, cứ như vậy trực tiếp bị cự tuyệt, tất cả mọi người đang mơ sao?

Cho dù là đại công tử của Chu gia cũng là như thế.

Hần còn quá trẻ liền đã đạt đến Tiên Thiên nhị trọng, nhưng hiện tại ở trong miệng Lâm Mặc, hần lại biến thành tư chất quá kém, tâm lý hần há lại có thể không giận!

Mà gia chủ Chu gia cũng biến sắc một chút, sau đó trực tiếp dẫn đến người tiếp theo, tiếp tục nói: "Lâm tông chủ người lại xem một chút tên này, đây là con thứ hai của ta, Tiên Thiên nhất trọng tu vi!"

"Tư chất tu luyện: Cực kém."

Lâm Mặc nhìn đến kết quả kiểm tra của hệ thống, sắc mặt càng thêm đen.

Hần chậm rãi lắc đầu, tiếp tục nói: "Không thu."

Gia chủ Chu gia lại biến sắc thêm, có điều hần còn không vội, bởi vì hần còn có tám con trai, từng tên bắt đầu dẫn lên.

Nhưng mà, Lâm Mặc lại nhìn kết quả kiểm tra của hệ thống, hần cũng không còn gì để nói.

"Tư chất tu luyện: Bình thường."

"Không thu!"

"Tư chất tu luyện: Kém cỏi."

"Không thu."

"Tư chất tu luyện: Rất kém cỏi."

"Không thu!"

"Tư chất tu luyện: Cực kém."

"Không thu!"

"Không thu..."

"Không thu..."

Đến cuối cùng, Chu gia mười vị con trai, tất cả toàn bộ đều được dẫn đến.

Nhưng kết quả Lâm Mặc lại một tên cũng không thu.

Lúc này đừng nói Lâm Mặc, cho dù gia chủ Chu gia sắc mặt cũng trở thành đen.

Những người khác thì càng không cần phải nói.

Từng tên kinh ngạc nhìn Lâm Mặc, Mười vị công tử này của Chu gia, vậy mà một tên cũng không thuận mắt, cái này mẹ nó, tiêu chuẩn này quả thực quá cao a!

Mà nội tâm lúc này của Lâm Mặc cũng có chút hoài nghi.

"Hệ thống này kiểm tra không có vấn đề chứ?"

Nội tâm Lâm Mặc cũng là đậu đen rau muống, lúc trước hần còn nghĩ đến những người trẻ tuổi của Chu gia này đã có thể xưng bá thế hệ trẻ của Thánh Thành, vậy cũng không phải đến mức...

Tư chất tu luyện kém như vậy đúng hay không?

Mười vị công tử đều kiểm tra hoàn tất, vậy mà không có một tên nào có tư chất tốt.

Cái này khiến hần làm sao thu đồ đệ?

Cái gì thập công tử a, toàn bộ đều là tư chất đồ bỏ đi mà thôi!

Lâm Mặc không khỏi nhìn đến gia chủ Chu gia, nói: "Chu gia người còn có người nào muốn thử qua một chút hay không?"

Gia chủ Chu gia nghe xong thì sắc mặt tức giận đến tái nhợt.

Còn thù cái rắm!

Mười người con trai của hắn, toàn bộ đều là nhi tử tài năng xuất chúng, hoàn toàn đầy đủ có thể gia nhập tám đại tông môn khác, nhưng khi đến Lâm Mặc bên này...

Toàn bộ đều không thu.

Cái này mẹ nó, có phải là đang khiêu khích Chu gia hắn hay không?

Khuôn mặt gia chủ Chu gia lúc này đều đen lại, nhin không được tức giận nói: "Không, Lâm tông chủ, tha thứ ta nói thẳng, yêu cầu của ngươi quá cao, một tên cũng không thu được, tất cả công tử của Chu gia ta đều bị ngươi từ chối, hiện tại cũng chỉ có một đứa con gái..."

Hắn một bên nói chuyện, một bên chậm rãi túm lấy thiếu nữ đang núp phía sau hắn, đẩy về phía trước.

Nhưng trên thực tế, gia chủ Chu gia căn bản cũng không tin Lâm Mặc sẽ thu nhận nhi nữ của hắn làm đồ đệ, bởi vì thân thể nữ nhi này của hắn có vấn đề, một mực không thể tu luyện.

Điểm này, Lâm Mặc cũng nhìn ra, khi lần đầu tiên nhìn đến thiếu nữ này, hắn đã chú ý tới đôi mắt thanh tịnh của nàng, khuôn mặt xinh đẹp như...

Cô nương nhà bên!

Dùng từ này để hình dung thiếu nữ này thì cũng không chút nào sai.

Thiếu nữ trời sinh tựa như có thể khiến cho người ta có cảm giác rất thân thiện, mà nói thật ra nàng cũng không phải là một cô gái làm cho mọi người kinh diễm.

Ngược lại, nàng luôn giữ vẻ an tĩnh, nhã nhặn, thanh tú, nhìn lấy rất ngoan.

Phảng phất như tiểu muội muội nhà mình.

Khiến người ta nhin không được muốn yêu thương, lại nói khuôn mặt trắng bệch của nàng...

Người ngoài nhìn vào đều biết nàng bị bệnh.

Nhưng trên thực tế cái này cũng không phải trọng điểm, bởi vì lúc thiếu nữ này xuất hiện, hệ thống kiểm tra đi ra kết quả là...

"Tư chất tu luyện: Tuyệt hảo."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Lạc Tiêm Nhi, báỉ nhập tông môn!

"Tư chất tu luyện: Tuyệt hảo."

Lâm Mặc nhìn xem kết quả kiểm tra của hệ thống đi ra, cả người cũng hơi thất thần một lúc.

Lại là tuyệt hảo?

Hắn không khỏi nhìn thêm vài lần nữa thiếu nữ trước mắt này, lại nhìn đến công tử Chu gia, sau đó cảm thấy có chút khó có thể tin...

Mẹ nó cái tình huống này là như thế nào?

Mười vị công tử của Chu gia này, toàn bộ cũng xem ra không tệ, nhưng cuối cùng tư chất lại không có một tên nào tốt.

Mà thiếu nữ trước mắt này, rõ ràng nhìn đến rất ốm yếu, nhưng lại có tư chất tu luyện tuyệt hảo, chẳng lẽ hệ thống này là tính ngược lại?

Lúc này, Lâm Mặc hơi trầm mặc, suy nghĩ một lát, hắn nhìn thiếu nữ trước mắt này, dò hỏi: "Ngươi tên gì?"

Thiếu nữ hơi sững sờ, trong đôi mắt lóe qua một tia nghi hoặc, tựa hồ không nghĩ tới Lâm Mặc danh tiếng to lớn hôm nay sẽ nói chuyện với nàng.

Có điều nàng vẫn vô ý thức rồi vội mở miệng, thanh âm thanh thúy nói: "Tiểu nữ là Lạc Tiêm Nhi."

Lạc Tiêm Nhi?

Họ Lạc?

Cái quý gì!

Lâm Mặc nhíu mày, không khỏi nghi hoặc nhìn gia chủ Chu gia, cái này không phải là người Chu gia của các ngươi sao, làm sao nữ nhi còn không có tên họ Chu, mà lại là họ Lạc?

Gia chủ Chu gia thấy thế trong đôi mắt cũng hiện qua một tia đau đớn, nói: "Nữ nhi này của ta khi còn bé đã mất mẹ, lại mắc bệnh từ nhỏ, vì vậy mới để nàng theo họ của mẹ..."

Lâm Mặc khẽ gật đầu.

Xem ra giữa Chu gia chủ này và mẫu thân của Lạc Tiêm Nhi, chỉ sợ lại có một đoạn cổ sự thâm ân oán tình cừu giết đó.

Nhưng Lâm Mặc cũng không có hứng thú với việc này, nhiệm vụ bây giờ của hắn là thu một tên đồ đệ có thiên phú dị bẩm.

Mà hiện tại..

Thiếu nữ Lạc Tiêm Nhi trước mắt này đã có tư chất tu luyện đạt đến tuyệt hảo, như vậy đương nhiên Lâm Mặc hắn sẽ không buông tha.

Hắn suy nghĩ một chút, sau đó lập tức mở miệng nói: "Có thể, ta sẽ thu nàng. Chu gia các người dọn dẹp một chút đồ vật, đem vật tư của nàng đưa đến Vô Thượng Tông Môn."

Boa~~~

Lời này vừa nói ra, mọi người liền trở lên ồn ào.

Tất cả mọi người nhất thời tròn mắt, khó có thể tin được.

Cái gì?

Thu?

Lâm Mặc thế mà thu Lạc Tiêm Nhi làm đồ đệ, cái này sao có thể?

Lạc Tiêm Nhi thế nhưng là trời sinh mang theo tật bệnh, căn bản không cách tu luyện a, thu nàng làm đồ nhi làm gì a?

Đừng nói người khác, cho dù là Lạc Tiêm Nhi chính mình cũng khó có thể tin, một khuôn mặt nhỏ nhắn lại thêm giắt mình nhìn lấy Lâm Mặc, đôi mắt đẹp trừng lớn lên.

"Cái này cái này...cái này..."

Trong lúc nhất nàng cũng trở lên hồ đồ, chỉ ngây ngốc đứng nhìn Lâm Mặc.

Mà Lâm Mặc cũng nhú mày, nói: "Thất thần làm gì, mau gọi sư phụ!"

"A..."

Lạc Tiêm Nhi ngốc trệ một lúc, tiếp đó mới hồi phục lại tinh thần, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng kích động.

Nàng cũng không ngốc, nàng biết Lâm Mặc rất cường đại, chỉ là nàng không nghĩ tới mà thôi, nhưng là bây giờ...

Nếu Lâm Mặc đã chọn nàng thu nàng làm đồ đệ, vậy nàng còn do dự cái gì?

Lạc Tiêm Nhi bỗng trố mắt liền hiện lên một tia đờ ừng, vội vàng hướng về Lâm Mặc thi lễ, giọng nói thanh thúy nói: "Sư...Sư phụ!"

Lâm Mặc cũng cảm thấy hài lòng mà gật đầu.

Về phần người Chu gia thì hiện tại vẫn còn trong trạng thái giắt mình, tất cả mọi người đều nghĩ đây là mơ.

Chu gia chủ thấy vậy liền vội vàng nói: "Lâm tông chủ, thân thể nữ nhi nhà ta có bệnh tật, chỉ sợ không cách nào tu luyện, người có phải hay không tính sai!"

"Ừm?"

Lời này vừa nói ra, đôi mắt Lâm Mặc không khỏi nhú lại, một đạo kiếm ý mãnh liệt từ trên người hắn tỏa ra!

Ào ào ào!

Trong nháy mắt, kiếm ý phóng lên tận trời, trực tiếp không kiêng nể gì, nghiền ép tất cả không gian chung quanh, lập tức khiến sắc mặt Chu gia chủ đại biến, vội vàng lui lại.

Lâm Mặc lại tiếp tục lãnh đạm nói: "Người đang hoài nghi ánh mắt của ta?"

Chu gia chủ biến sắc: "Không dám."

Mà đại công tử Chu gia lúc này, cảm thấy cực độ không phục liền nói ra: "Thế nhưng Lâm tông chủ, chúng ta mấy người, có tư chất người nào không cao hơn Lạc Tiêm Nhi, vì sao người lại thu nàng!"

"Ông!"

Khi hắn vừa nói hết lời, đôi mắt Lâm Mặc đã lóe lên một tia hàn mang.

Chu gia chủ ở bên cạnh thấy thế liền biến sắc.

Nhưng lúc này, Lâm Mặc đã cử động, thân thể hắn mãnh liệt thoáng hiện, sau đó chỉ trong nháy mắt đã bay đến trước mặt Chu gia đại công tử.

Chớp mắt liền đã đến, tốc độ thực nhanh!

Chu gia chủ dù muốn ngăn cản cũng không ngăn cản nổi, chỉ có thể hô to: "Thù hạ lưu tình!"

"Ba..."

Một giây sau, một âm thanh thanh thúy dữ dội vang lên từ bàn tay của Lâm Mặc, Lâm Mặc trực tiếp tát vào trên mặt hắn.

Một cái tát mang theo cự lực, trực tiếp đánh bay đại công tử này tại chỗ, cả người ngã trên mặt đất, một bên mặt đều chảy ra máu!

Tốc độ quá nhanh, làm người ta rất khó tin.

Lúc này, Lâm Mặc lại trở về chỗ cũ, ở trên cao nhìn xuống hần, lạnh lùng nói: "Tư chất tu luyện của nàng là tuyệt hảo, người cũng xứng so sánh cùng nàng?"

Oanh!

Lời vừa nói ra, toàn trường mọi người lại tiếp tục kinh ngạc.

Tuyệt hảo?

Tư chất tu luyện, tuyệt hảo?

Cái này sao có thể!

Lạc Tiêm Nhi này trời sinh bệnh thể, làm sao có thể nắm giữ tư chất tu luyện tuyệt hảo.

Đó căn bản không có khả năng a!

Đừng nói người Chu gia kinh ngạc đến ngây người, đến người khác cũng không ai là không kinh ngạc đến ngốc bức, cho dù là Lạc Tiêm Nhi chính mình cũng có chút khó có thể tin.

Chính nàng, lại có tư chất tu luyện tuyệt hảo?

Chính nàng làm sao cũng không biết, vậy mà lại là tư chất tu luyện tuyệt hảo, vậy mà mười mấy năm qua, nàng vẫn luôn không thể tu luyện!

Lúc này Lâm Mặc cũng không tiếp tục trả lời một câu hỏi này trong lòng bọn họ.

Hần đã thu được Lạc Tiêm Nhi.

Như vậy nhiệm vụ thứ nhất của hần cũng coi như hoàn thành, lúc này không nói hai lời...

Trực tiếp mang theo Lạc Tiêm Nhi rời khỏi quảng trường chiêu đồ, trở về tông môn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Huyền Băng Kiếm Thể

"Xoạt!"

Quảng trường chiêu đồ cứ như vậy trở lên hoàn toàn yên tĩnh.

Mặc dù Lâm Mặc đã mang theo Lạc Tiêm Nhi rời khỏi đây, nhưng lúc này trên quảng trường vẫn đang chìm trong yên tĩnh, một mảnh im ắng.

Phía trên chiêu bài Vô Thượng Tông Môn, lúc trước còn nhiều người rất náo nhiệt.

Nhưng khi Lâm Mặc đi, hần mẹ nó đi thật, giống như lời nói hần đã từng nói, hôm nay, chỉ thu một người.

Lại chỉ thu một người, hạn định thời gian một nén nhang!

Thu xong một tên đệ tử, hần không lưu lại liền dứt khoát xoay người rời đi, bộ dáng dứt khoát như vậy, đều làm cho mọi người kinh ngạc ngây người, vậy mà còn có dạng này!

Vô Thượng Tông Môn của người vốn đã xuống dốc đến nước này, đến khi mọi người muốn gia nhập tông người, thì kết quả mẹ nó người lại cự tuyệt, có muốn khoa trương như vậy hay không?

Lúc này, Chu gia chủ cũng nâng đỡ con trai trưởng của hần.

Con trai trưởng này của hần vừa mới bị bàn tay của Lâm Mặc bập trên mặt, trực tiếp tát cho hần xụi lơ nằm trên mặt đất.

Bây giờ nhìn đến Chu gia chủ nâng đỡ, đại công tử kia càng thêm uất ức nói: "Cha, tên Lâm Mặc này khinh người quá đáng, không bằng Chu gia chúng ta trực tiếp phát binh, san bằng Vô Thượng Tông Môn của hần..."

"Bốp!"

Thế mà lời của hần còn chưa nói hết thì bỗng dưng Chu gia chủ dơ tay lên bập một bàn tay lên mặt hần, trực tiếp đánh tan suy nghĩ của hần.

Chỉ thấy Chu gia chủ cười lạnh: "Hồn láo! người muốn kéo Chu gia chôn cùng phải không, còn san bằng Vô Thượng Tông Môn, dựa vào cái gì mà san bằng, dựa vào người sao?"

Đại công tử bị tát đến sợ hãi rụt rè, nhin không được nói: "Không phải còn cha sao..."

"Ai!"

Chu gia chủ lúc này không khỏi than thở một tiếng, tràn ngập phiền muộn.

Chỉ thấy ánh mắt của hần thăm thẳm, nhìn theo phương hướng của Vô Thượng Tông Môn, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta không phải đối thủ Lâm tông chủ, chỉ sợ rằng tông chủ tám đại tông môn cũng không phải đối thủ của hần, mấy người các người đều nhớ kỹ cho ta, tuyệt đối không thể trêu chọc tên Lâm Mặc này, cả Vô Thượng Tông Môn này nữa!"

Bị Chu gia chủ nghiêm khắc răn dạy, từng người của Chu gia đều vội vàng gật đầu, cũng không dám tiếp tục lỗ mãng.

Những người xung quanh nghe vậy cũng theo thế.

Chu gia chủ, một trong những gia chủ của tam đại gia tộc mạnh nhất Thánh Thành, vậy mà lại công nhiên thừa nhận mình không phải đối thủ Lâm Mặc.

Cái này, khủng bố cỡ nào a?

Bọn họ trong lòng vốn đã rất kinh ngạc, lại nghe được lời nói của Chu gia chủ, bọn họ lại càng thêm cảm thấy không thể tin, khó có thể tin!

Lâm Mặc, mạnh như vậy sao?

Chu gia chủ không phải đối thủ của hắn, ngay cả các tông chủ của tám đại tông môn chỉ sợ cũng không phải đối thủ của hắn!

Vô Thượng Tông Môn này, dĩ nhiên lại khủng bố đến nước này?

Mà Chu gia chủ lúc này lại cũng hạ quyết tâm chính mình, không thể đối đầu với Lâm Mặc này, còn cả cái Vô Thượng Tông này nữa, chỉ cần Lạc Tiêm Nhi được Lâm Mặc thu làm đệ tử cũng là tốt lắm rồi!

Chí ít, đây cũng là một cơ hội để có thể lôi kéo Chu gia vào Vô Thượng Tông!

...

Đại Quân vương triều, bên ngoài Thánh Thành, trên một ngọn núi bao phủ sương mờ.

Vô Thượng Tông Môn, bốn chữ này vẫn bá đạo như cũ không gì sánh được.

Đây chính là khu vực của tông môn Lâm Mặc, tuy rằng cái tên rất bá đạo, nhưng nhìn đến hoàn cảnh thì..

Khụ khụ khụ!

Lâm Mặc trên mặt không khỏi hơi chút lúng túng, thật là tồi tệ a.

Lâm Mặc phóng tầm mắt nhìn lên.

Toàn bộ Vô Thượng Tông Môn xây dựng ở đỉnh ngọn núi này, công trình kiến trúc cũng không phải ít, nhưng phần lớn đều là rách nát, chưa được chỉnh sửa lâu năm.

Liền mẹ nó cửa đại cũng bị hủy đi không sai biệt lắm!

Quá thảm!

Cái Vô Thượng Tông này xuống dốc quá thảm!

Lâm Mặc cảm thấy, nếu như hắn không thức tỉnh ngón tay vàng, như vậy chỉ sợ cái Vô Thượng Tông này sẽ không chịu đựng nổi, tông môn này căn bản sẽ đóng cửa chỉ sau vài phút a!

"Su phụ, cái này..."

Lạc Tiêm Nhi sau lưng Lâm Mặc thấy cảnh trước mặt cũng hơi chút kinh ngạc.

Tuy nhiên nàng sớm đã biết Vô Thượng Tông Môn xuống dốc, nhưng cho đến bây giờ tận mắt nhìn thấy mới phát hiện thì ra đã xuống dốc đến nước này a!

Thậm chí cái này vẫn còn được xưng là tông môn sao?

Vô Thượng Tông Môn, hiện tại chỉ có hai người, một người là Lâm Mặc, một người là Lạc Tiêm Nhi.

Quá xấu hổ!

Lâm Mặc cũng vì vậy mà cảm thấy xấu hổ, nhưng sau đó đối mặt với Lạc Tiêm Nhi, hắn rất mau bày ra bộ dáng uy nghiêm, hừ lạnh nói: "Làm sao? Cảm thấy rách rưới?"

"Vi sư nói cho người, cái này là vì sư cố ý để như vậy, Vô Thượng Tông Môn không phá thì không xây được, vậy nên phải cố tìm đường sống trong chỗ chết, nếu như không thể xuống dốc đến tình trạng này, chẳng lẽ còn có thể quật khởi lần nữa?"

Hoa ——

Lời này vừa nói ra, đôi mắt đẹp của Lạc Tiêm Nhi trong nháy mắt sáng lên.

Quá có đạo lý.

Nghe xong Lâm Mặc nói, nàng liền vội vàng quỳ xuống hành lễ, nghiêm nghị nói: "Su phụ nói đúng, đồ nhi thật hồ đồ."

"Ừm, người đứng lên, để vi sư nhìn xem thân thể người."

Lâm Mặc vẫn như cũ giả vờ già vịt mở miệng nói, trực tiếp cho Lạc Tiêm Nhi tới gần, ngay sau đó Lâm Mặc đưa tay chạm đến mi tâm Lạc Tiêm Nhi, bắt đầu đánh giá ti mi.

Về mặt hắn lúc này tỏ ra một bộ dáng thành thật, giống như hắn đang thật sự kiểm tra thân thể Lạc Tiêm Nhi, nhưng trên thực tế...

Hắn chỉ là dùng đến hệ thống để trực tiếp kiểm tra mà thôi.

Lạc Tiêm Nhi

Thần phận: Đệ tử.

Tuổi tác: Mười sáu tuổi.

Đăng cấp: Phạm nhân.

Thẻ chất: Huyền Băng Kiếm Thể.

Đề nghị: Chỉ cần phá vỡ phong ấn của thẻ chất, nàng sẽ nhất phi trùng thiên.

...

"Ừm?"

Lâm Mặc ánh mắt không khỏi phát sáng lên.

Thật sự là nhất được bảo bối, vậy mà lại là Huyền Băng Kiếm Thể, khó trách tư chất tu luyện lại là tuyệt hảo.

Đây là một thiên kiều a!

Điều này nói rõ hệ thống kiểm tra ra kết quả thật không bị lỗi a!

Lâm Mặc nội tâm vui mừng quá đỗi, không nghĩ tới đệ tử thứ nhất lại có dạng này kinh hi.

Bắt quả ngay sau đó hần lại khẽ nhủ mày.

Phá vỡ phong ấn của thẻ chất, làm như thế nào để mở ra?

Mà vào lúc này, Lâm Mặc bỗng nhiên giật mình, hần tựa hồ còn có ba chiếc bảo rương danh vọng vẫn chưa mở ra a!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Khen thưởng

"Hệ thống, mở ra bảo rương danh vọng!"

Lâm Mặc không nói hai lời, trực tiếp câu thông trong đầu với hệ thống, hần muốn mở ra toàn bộ bảo rương danh vọng, âm thanh hệ thống rất nhanh liền phản hồi lại.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ mở ra một bảo rương danh vọng, nhận được kiếm quyết thiên cấp Thiên Hạ Vô Song."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ mở ra một bảo rương danh vọng, nhận được vũ khí huyền cấp Liễu Diệp Kiếm."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ mở ra một bảo rương danh vọng, nhận được công pháp thiên cấp Huyền Băng Nguyên Quyết."

Ào ào ào...

Âm thanh hệ thống trong nháy mắt không ngừng vang lên trong tâm trí Lâm Mặc.

Lâm Mặc cả người cũng không khỏi sáng khoái, bảo rương danh vọng mang đến khen thưởng cũng không phải tầm thường a.

"Có điều, cái đồ chơi này là tùy cơ đúng không?"

Lâm Mặc tiếp tục nói trong suy nghĩ để câu thông với hệ thống.

Bởi vì khen thưởng bên trong bảo rương có thiên cấp, cũng có huyền cấp, căn bản không đồng nhất.

Mà hệ thống cũng chi tiết nói: "Toàn bộ vật bên trong bảo rương danh vọng đều là tùy cơ phát xuống, cũng giống như rút thưởng, nhưng lại dễ dàng thu hoạch hơn."

Lâm Mặc nghe vậy, lúc này mới thả lỏng.

Hần không có bất kỳ điều gì thất vọng, ngược lại nội tâm còn có chút mừng rỡ.

Bởi vì loại bảo rương danh vọng này quả thực rất thích hợp với hần.

Dù sao, bây giờ Lâm Mặc muốn để Vô Thượng Tông Môn lần nữa quật khởi, mà con đường này cần thiết nhất chính là dương danh cùng nổi tiếng, đến thời điểm đó, bảo rương danh vọng còn không phải là tay không đủ cầm?

Vừa nghĩ đến điểm này, trong lòng Lâm Mặc liền vui mừng khắp khối.

"Sur phụ...Sur phụ..."

Lúc này, Lạc Tiêm Nhi nhìn theo Lâm Mặc, thỉnh thoảng lại nhủ mày, thỉnh thoảng lại vui sướng, lại thật lâu đều trầm ngâm không nói lời nào, nội tâm nàng đều có chút lo lắng, nhỏ giọng nhắc nhở một tiếng.

Lạc Tiêm Nhi biết thân thể mình đã sinh bệnh lâu dài, đồng thời rất dễ dàng rét run, nhiệt độ trong cơ thể nàng còn thấp hơn người thường.

Lạc Tiêm Nhi cũng nghĩ rõ ràng, nếu như Lâm Mặc cũng không thể giải quyết vấn đề này của nàng, vậy nàng sẽ tình nguyện rời đi, sẽ không gây phiền phức cho Lâm Mặc.

"Ừm, không có việc gì!"

Lâm Mặc nghe được Lạc Tiêm Nhi nói mình liền lấy lại tinh thần, sau đó nhìn đến Lạc Tiêm Nhi đang khẽ lắc đầu.

Hắn thanh thản mở miệng nói: "Vừa rồi kiểm tra một chút, thể chất của ngươi là Huyền Băng Kiếm Thể, chẳng qua ngươi không có công pháp tu luyện phù hợp, cho nên thân thể ngươi mới sinh bệnh lâu dài, một vấn đề nhỏ mà thôi, ta cho ngươi một bộ công pháp mới, ngươi chỉ cần tu luyện lại từ đầu..."

Lâm Mặc vừa nói xong thì tiếp lấy hắn lại chỉ ngón tay lên mi tâm Lạc Tiêm Nhi, trực tiếp truyền thụ công pháp Huyền Băng Nguyên Quyết vào thức hải Lạc Tiêm Nhi.

Huyền Băng Nguyên Quyết này cơ hồ là vì Huyền Băng Kiếm Thể mà chế tạo riêng một bộ công pháp, cho Lạc Tiêm Nhi sử dụng thì không còn gì thích hợp hơn.

Mà Lạc Tiêm Nhi đều đã trở lên ngốc trẻ.

Huyền Băng Kiếm Thể?

Huyền Băng Nguyên Quyết?

Cho dù nàng không hiểu mấy về phương diện này, nhưng nghe Lâm Mặc thuyết pháp về loại này, nàng cũng hiểu rõ, bệnh tình trong thân thể nàng... Lâm Mặc có thể chữa trị!

Lạc Tiêm Nhi đôi mắt đẹp cũng không khỏi sáng lên, nhìn vào ánh mắt Lâm Mặc, ánh mắt lại xuất hiện thêm một tia cảm kích cùng vẻ khâm phục.

Công pháp Huyền Băng Nguyên Quyết lúc này đã tiến vào thức hải Lạc Tiêm Nhi, đây chính là một bộ công pháp thiên giai, uy lực cường đại tự nhiên cũng cực kỳ khủng bố!

"Hoa —— "

Lạc Tiêm Nhi vô ý thức trực tiếp ngồi nguyên tại chỗ trực tiếp tu luyện.

Lần này nàng có thể cảm giác được, kinh mạch tu luyện trong thân thể nàng phá lệ thông thuận, không có cảm giác đau đớn, thậm chí mới ngắn ngủi một canh giờ mà thôi...

Oanh!

Lạc Tiêm Nhi vậy mà trực tiếp đột phá tại chỗ đến Luyện Thể nhất trọng.

"Ta... Ta đột phá?"

Lạc Tiêm Nhi khó có thể tin, sau đó vui mừng quá đỗi, kinh hi nhìn vào Lâm Mặc, cao giọng nói: "Sư phụ, ta đột phá, ta có thể tu luyện!"

"Ừm!"

Lâm Mặc giống như ông cụ non gật đầu.

Tiếp lấy hắn lại bày ra một bộ uy nghiêm, lấy giọng lạnh lùng nói: "Ta có một thanh kiếm huyền cấp Liễu Diệp Kiếm, còn có một trăm linh thạch, một bình Bồi Nguyên Đan đều giao cho ngươi!"

"Nhớ kỹ, ngươi là đệ tử thứ nhất của bản tọa, phải cố gắng tu luyện, nếu hành tẩu bên ngoài, cũng không thể làm mất mặt bản tọa, càng không thể làm tông môn mất mặt!"

Lâm Mặc nghiêm nghị nói.

Sau đó Lạc Tiêm Nhi cầm lấy đan dược cùng một thanh kiếm mà Lâm Mặc giao cho nàng, cả người lại hơi cứng ngắc, khuôn mặt non nớt thanh tú nhìn lên Lâm Mặc.

Nhất thời lại lộ ra một tia trung thành xuất phát từ nội tâm.

Bồi Nguyên Đan, cho dù là mấy người ca ca của Lạc Tiêm Nhi nàng một tháng cũng chỉ cầm đến được mấy khóa đan dược này mà thôi, nhưng hiện tại Lâm Mặc lại trực tiếp cho nàng cả một bình.

Còn có Liễu Diệp Kiếm cũng là một thanh vũ khí huyền cấp.

Vậy mà trực tiếp đưa hết cho nàng, cái này đều khiến cho Lạc Tiêm Nhi hơi ngốc trẻ!

Cái này tài đại khí thô cỡ nào a!

Vốn dĩ nàng còn cảm thấy Vô Thượng Tông Môn đã xuống dốc, nhưng bây giờ nhìn thấy bộ dáng Lâm Mặc tài đại khí thô như thế, nàng ngược lại còn hoảng hốt.

Vô Thượng Tông Môn, cái này gọi xuống dốc?

Nàng hoảng hốt, mà lúc này đây Lâm Mặc đã sớm trở lại tông môn, trở lại bên trong căn phòng của mình.

"Cmm, làm sư phụ quá mệt mỏi!"

Lâm Mặc âm thầm đậu đen rau muống.

Không có cách, hắn về sau muốn suất lĩnh Vô Thượng Tông Môn quét khỏi người, chẳng lẽ không thể uy nghiêm a?

Không phải vậy, người khác chẳng phải sẽ khinh thị Vô Thượng Tông Môn!

Mà về phần những vật kia giao cho Lạc Tiêm Nhi, toàn bộ đều là vật mà hắn không dùng được, vừa tốt cũng đưa lót cho Lạc Tiêm Nhi để nàng đi tu luyện, còn về phần Lâm Mặc chính mình...

Lâm Mặc trong miệng lẩm bẩm nói: "Nhiệm vụ đầu tiên này cũng coi là hoàn thành, khen thưởng đâu?"

"Đỉnh."

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành bước đầu tiên suất lĩnh Vô Thượng Tông Môn vượt khỏi, thành công thu nhận một đệ tử có thiên phú dị bẩm, đang tiến hành phát xuống khen thưởng..."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Lạc Tiêm Nhi đột phá

"Đỉnh! Nhiệm vụ hoàn thành, đang phát xuống khen thưởng..."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thu hoạch được thiên cấp vũ khí Thiên A Kiếm, kiếm này được chế tạo từ thuần túy Huyết Ma Thạch, độ sát thương cực lớn, vô cùng sắc bén."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thu hoạch được đỉnh cấp thân pháp Thốn Bộ, tại tiền kỳ công pháp này là hoàng cực công pháp, nhưng đến hậu kỳ lại biến thành thiên giai, thuộc về thân pháp hiếm có, tồn tại tính trường thành..."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thu được một ngàn linh thạch, thu hoạch được mười bình Tăng Linh Đan..."

Ào ào ào.

Lâm Mặc trong đầu, âm thanh hệ thống đồng loạt vang lên trong nháy mắt.

Khuyến cho Lâm Mặc không khỏi vui mừng tuột độ.

Cái này mẹ nó, khen thưởng phong phú a, dù là Lâm Mặc chính mình hẳn cũng không thể không thừa nhận, hệ thống này khen thưởng, quả thực rất phong phú.

"Ông..."

Rất nhanh, khi khen thưởng phát xuống đã kết thúc, trong đầu Lâm Mặc lại xuất hiện thêm một môn thân pháp Thốn Bộ, đồng thời toàn bộ phương pháp tu luyện cũng tiến vào não hải hắn.

Lâm Mặc nín thở ngưng thần, tỉ mỉ nghiên cứu.

"Đi..."

"Đi..."

"Đi..."

Ngay sau đó, Lâm Mặc không kim nổi lòng liền muốn tu luyện tại chỗ.

Hắn là ai?

Hắn thế nhưng là Lâm Mặc, hiện tại đã có Thiên Sinh Đạo Thể, một thân ngộ tính càng đạt đến trình độ cao kinh người, trời sinh thân cận với ba ngàn đại đạo, phá lệ thân cận...

Mà bây giờ, Lâm Mặc chỉ tùy luyện luyện tập tại gian phòng của mình một chút, hẳn đều cảm giác được thân pháp của hắn đang cấp tốc thuần thực, sau đó dần tăng vọt...

Sau một lúc, thân ảnh Lâm Mặc đã không còn nhìn thấy trong phòng, chỉ có thể nhìn thấy từng hồi tàn ảnh của hắn để lại không ngừng biến mất giữa không trung, rất thần kì.

Mà trong lúc Lâm Mặc đang luyện tập thân pháp, âm thanh hệ thống một mực đều không ngừng vang lên trong đầu hắn.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ lấy phong nhập đạo, thành công lĩnh ngộ 1% phong đạo pháp tắc."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ lấy phong nhập đạo, thành công lĩnh ngộ 2% phong đạo pháp tắc."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ lấy phong nhập đạo, thành công lĩnh ngộ 3% phong đạo pháp tắc."

"Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh..."

Thanh âm tiếp tục đang không ngừng vang lên.

Lâm Mặc trong đôi mắt hiện qua vẻ vui mừng, đồng thời trong tay hắn còn xuất hiện một thanh vũ khí lạ.

Thiên giai vũ khí, Thiên A Kiếm!

Được hệ thống đánh giá là lực sát thương cực lớn, toàn thân nguyên liệu đều được chế tạo từ thuần túy Thị Huyết Ma Thạch, thân kiếm tản ra đỏ sẫm sậm sặc.

Dù chỉ nhìn một chút, cũng có thể cảm giác được chuôi kiếm này bất phàm, rất trâu bò.

Lâm Mặc rất là hài lòng.

"Mở ra bảng thông tin nhân vật."

Lúc này, Lâm Mặc câu thông với hệ thống trong đầu.

Kí chủ: Lâm Mặc.

Thân phận: Tông chủ Vô Thượng Tông.

Đăng cấp: Bất nhập lưu.

Tu vi: Tiên Thiên cửu trọng đỉnh phong.

Thể chất: Thiên Sinh Đạo Thể.

Công pháp: Hỗn Độn Huyền Công.

Vũ kỹ: Thanh Phong Kiếm Quyết (Hoàng cấp), Thiên Hạ Vô Song. (Thiên cấp), Thốn Bộ (Có tính trường thành).

Vũ khí: Thiên A Kiếm (Thiên cấp).

Ngộ đạo: Kiếm đạo (32%), phong đạo (12%).

Thần thông: Tạm thời chưa có.

Đệ tử: Lạc Tiêm Nhi.

Nhiệm vụ chính tuyến: Suất lĩnh Vô Thượng Tông Môn quét khỏi, xưng bá Huyền Hoàng đại lục.

...

Một ngày này, vền vẹn một ngày thời gian, Lâm Mặc liên tăng lên nhiều như vậy.

Cái này nếu là đặt ở lúc trước, Lâm Mặc quả thực khó có thể tin.

Nhưng bây giờ thì sao? Nhìn lấy bảng thông tin nhân vật của chính mình, Lâm Mặc mới bắt đầu tin tưởng, Vô Thượng Tông của hắn muốn xưng bá cái thế giới này, chỉ sợ sẽ thật có hi vọng!

"Cứ theo đà này, sợ không bao lâu, Vô Thượng Tông của ta liền có thể thăng cấp lên cửu phẩm tông môn a."

Lâm Mặc không khỏi cười rộ lên.

Cầm kiếm

Không nói nhảm, rời khỏi phòng mình, trước thừ đi xem đệ tử mới Lạc Tiêm Nhi của mình một chút thế nào.

...

Lạc Tiêm Nhi lúc này vẫn như cũ còn ngồi chỗ đó, không ngừng khắc khổ tu luyện.

Có lẽ bởi vì nguyên nhân trước đó nàng không thể tu luyện, dẫn đến hiện tại nàng có thể tu luyện, nên căn bản không muốn dừng lại, mồ hôi đã thấm vào áo nàng, thế nhưng nàng hồn nhiên vẫn không biết.

Vẫn như cũ héch lên miệng nhỏ, không ngừng hấp thu linh khí để tu luyện.

Mà tu vi của nàng tu vi đã tăng trưởng, cũng khiến cho Lâm Mặc cảm thấy kinh ngạc.

Luyện Thể nhị trọng!

Cái này mẹ nó mới hai canh giờ không đến a, Lạc Tiêm Nhi cũng coi là vừa bắt đầu tu luyện mà thôi, nhưng đến hiện tại, tu luyện một lần vậy mà đã vượt đến hai tiểu cảnh giới!

"Không hổ là Huyền Băng Kiếm Thể."

Lâm Mặc trong đôi mắt toát ra một tia tán thưởng, dạng này thể chất, lại thêm Lạc Tiêm Nhi chính mình ngày ngày đều nỗ lực, sợ rằng không quét khỏi cũng muốn khó khăn.

Đương nhiên, Lâm Mặc cũng chỉ là tán thưởng mà thôi, còn không đến mức hâm mộ, bởi vì hắn biết, thể chất của mình hắn mới thật sự là vạn cổ vô song.

Thiên Sinh Đạo Thể!

Sợ là vạn năm đều rất khó xuất hiện một lần, hiện tại thể chất của Lâm Mặc lại chính là nó, làm sao hắn có thể đi hâm mộ thể chất người khác?

"Ào ào ào..."

Mắt thấy Lạc Tiêm Nhi còn đang tu luyện, Lâm Mặc cũng không quấy rầy.

Hắn trực tiếp đem những vật không cần như Thanh Phong Kiếm Quyết, còn có một bình Tăng Linh Đan, một trăm linh thạch đều giao đến trước mặt Lạc Tiêm Nhi.

Không thêm đề ý chút nào, giống như hắn căn bản không thêm đề ý những thứ này, sau đó rời đi.

Sau một hồi lâu..

"Ông!"

Đêm tối, Lạc Tiêm Nhi rốt cục thăm thăm tỉnh lại, trong đôi mắt lóe qua kinh hi: "Luyện Thể tam trọng, rốt cục đạt đến Luyện Thể tam trọng!"

Nàng không ngăn được kinh hi.

Ngay sau đó, nàng đôi mắt sáng ngời nhìn lấy Lâm Mặc gian phòng phượng hướng, kiên nghị căn chính mình rằng ngà, nói: "Sư phụ, ta sẽ không để cho người thất vọng..."

"Ta là đệ tử đầu tiên của Vô Thượng Tông!"

"Ta phải cường đại hơn, ta tuyệt không thể cho tông môn, cho sư phụ mất mặt!"

Lâm Mặc nghe vậy, nhin không được phá cười lên.

Đệ tử này, đến cũng không tệ lắm, tâm tính không kém.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Lĩnh ngộ một thành kiếm ý

Lạc Tiêm Nhi tự nhiên không biết Lâm Mặc đang chú ý nàng.

Bởi vì lúc này nàng đã trở lên kinh ngạc ngây người, miệng nhỏ há ra.

"Cái này...cái này..."

Nhìn đến trước mặt mình xuất hiện đồng linh thạch, đan dược, vũ kỹ, Lạc Tiêm Nhi không khỏi có chút sùng sốt, cả người đều kinh ngạc.

"Đây là sư phụ cho ta?"

"Nhưng hấn... hấn lấy từ nơi nào ra nhiều đồ như vậy a..."

"Không phải mọi người đều nói Vô Thượng Tông Môn xuống dốc từ lâu rồi sao?"

Lạc Tiêm Nhi lại thêm kinh ngạc đến ngất người.

Đôi mắt đẹp trừng to ra, nhìn lấy những đồ vật trước mắt này, nàng cảm thấy rất huyền ảo.

Lạc Tiêm Nhi thậm chí nhin không được, ánh mắt sâu xa nói: "Đây chính là cái gọi xuống dốc sao?"

Quá có tiền đi!

Linh thạch lại giống như hòn đá vút trên mặt đất, đan dược cũng như không đáng giá hơn tiền, đều bị ném xuống mặt đất.

Còn có công pháp...

Trời ạ, cái này cũng gọi xuống dốc?

Lạc Tiêm Nhi lúc này đã trở lên mừng bức, nàng thậm chí cảm thấy, mọi người có phải là hiểu lầm đối Vô Thượng Tông Môn không a? Hoặc là nói... Mọi người có phải hiểu lầm hai chữ xuống dốc này!

Bằng vào hành động Lâm Mặc tùy tiện lấy ra những vật tư này để bồi dưỡng nàng đệ tử này, Lạc Tiêm Nhi làm sao cũng không nghĩ ra đây lại chính là Vô Thượng Tông Môn xuống dốc!

Dù sao...

Cho dù tám đại tông môn khác, chỉ sợ cũng không có những vật tư như thế chỉ để bồi dưỡng một đệ tử.

Cái này thật đáng sợ!

Đương nhiên, Lạc Tiêm Nhi thật tình không biết, những thứ vật tư dùng để bồi dưỡng nàng này, tất cả đều hoàn toàn do hệ thống khen thưởng cho Lâm Mặc, chỉ là Lâm Mặc không cần, lúc này mới giao cho Lạc Tiêm Nhi mà thôi!

Cái gọi là vật tư trân quý trong mắt nàng, đối với Lâm Mặc căn bản cũng không để vào mắt.

Không thể không nói, cái này chính xác đâm vào tim!

Mà có được những tài nguyên mà Lâm Mặc đưa cho để bồi dưỡng, lại thêm thể chất nghịch thiên của chính mình, Lạc Tiêm Nhi chỉ cần ngày ngày nỗ lực, không thể không nói...

Nàng sẽ trưởng thành rất nhanh!

Ngày thứ hai, Lạc Tiêm Nhi tu vi đã đạt đến Luyện Thể ngũ trọng!

Ngày thứ ba, Lạc Tiêm Nhi tu vi đã đạt đến Luyện Thể thất trọng!

Ngày thứ tư, Luyện Thể bát trọng!

Ngày thứ năm...

Ngày thứ sáu...

Ngày thứ bảy...

Trọn vẹn một tuần lễ về sau, Lạc Tiêm Nhi tu vi trong nháy mắt tăng vọt đến Luyện Thể cửu trọng đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là đạt đến Tiên Thiên.

Trong lúc này, Lâm Mặc bên này cũng không phải nhàn rỗi..

Ngẩn ngui trong vòng bảy ngày, hần cơ hồ cái gì cũng không đụng đến, tu vi đã tăng đến Hóa Khí ngũ trọng đỉnh phong.

Dù sao hần có Thiên Sinh Đạo Thể, vậy nên mới mạnh như vậy.

Mà trên thực tế, trong vòng bảy ngày này, Lâm Mặc tu vi theo một cách tự nhiên mà tăng lên, nhưng kiểm ý pháp tắc và phong ý pháp tắc của hần..

Cũng đang không ngừng tăng lên!

Bởi vì trong vòng bảy ngày này, Lâm Mặc đều đang không ngừng lĩnh ngộ kiểm ý cùng lĩnh ngộ phong ý, mà hần lại dung hợp cả hai!

"Phong, gió bắt đầu thổi, gió to, gió nhẹ, phong chi đạo, phiêu miểu chi đạo, truy tung chi đạo, hoa huyễn chi đạo, thiên hạ to lớn nơi nào không có gió..."

"Kiểm, kiểm chi sát nhân, kiểm chi lãnh huyết, vốn là hung khí, là sát nhân chi thuật, ta có một kiếm, có thể đoạn nhật nguyệt, ta một kiếm này, vô địch thiên hạ..."

Lúc này, tại đỉnh núi Vô Thượng Tông.

Lâm Mặc một người đứng ở nơi đó, trong đôi mắt thanh tịnh nhìn đến đáy.

Hần không ngừng huy kiếm, đồng thời thi triển thân pháp Thốn Bộ.

Khí thể quanh người hần cũng càng lúc càng mạnh.

Chung quanh nơi này rõ ràng hoàn toàn yên tĩnh...

Nơi này vốn không có gió, thế nhưng đã bị Lâm Mặc thay đổi thành có gió thổi đến, ngay sau đó vô số kiếm mang trực tiếp vòn quanh Lâm Mặc chuyển động bên người giống như rất gần gũi.

Kiểm mang phóng lên tận trời.

Cuồng phong quét sạch thiên hạ.

Lâm Mặc đứng giữa trảng cánh khủng bố này, vậy mà ngay cả lông tóc hần cũng không tổn hao gì...

Thậm chí...!

Uy áp trên thân cũng ngày càng kinh khủng hơn, càng lúc càng đáng sợ.

...

Cũng ngay tại thời khắc đó, dưới đỉnh núi Vô Thượng Tông, Chu gia chủ mang theo đại trưởng lão của gia tộc hần cùng một số người tiến về Vô Thượng Tông, chuẩn bị bái kiến Lâm Mặc.

Đương nhiên, bái kiến chỉ là mục đích nhỏ, đưa đồ cho Lạc Tiêm Nhi cũng chỉ là mục đích nhỏ, còn mục đích chính, thực ra chính là muốn lôi kéo Lâm Mặc này mà thôi.

Chu gia đại trưởng lão không phải rất hài lòng, oán giận nói: "Gia chủ, người xác thực muốn lôi kéo Lâm Mặc? Phải biết, Vô Thượng Tông Môn đã xuống dốc từ lâu, lôi kéo hần thì có ý nghĩa gì..."

"Người biết cái gì!"

Chu gia chủ lúc này không khỏi giận dữ quát lên một tiếng, lạnh lùng nói: "Ta lôi kéo không phải Vô Thượng Tông Môn, mà chính là Lâm Mặc người này mà thôi, một mình hần, tuyệt đối có giá trị cho chúng ta đề đầu tư thực lực, phải biết, hần rất mạnh!"

Chu gia đại trưởng lão nghe vậy không khỏi cười lạnh: "Có thể mạnh bao nhiêu, có thể cùng thái tử Đại Quân vương triều so sánh sao, thái tử Đại Quân vương triều tại bốn mươi tuổi đã lĩnh ngộ ra một thành kiếm ý, tên Lâm Mặc này cũng có thể như vậy sao?"

Chu gia chủ trong nháy mắt yên lặng.

Kiểm ý này, nào có thể dễ dàng lĩnh ngộ, dù sao đây chính là kiếm đạo ảo nghĩa, rất nhiều người cho dù dốc cả đời cũng không thể lĩnh ngộ ra.

Chu gia chủ lúc này cũng chuẩn bị phản bác hần, nhưng lúc này...

"Ông!"

"Ông!"

"Ông!"

Đột nhiên, cuồng phong chung quanh bọn họ gào thét, ngay sau đó từng đạo âm thanh kiếm thép không ngừng vang lên, vang vọng toàn bộ thiên địa.

Mà bội kiếm bên thân tất cả người Chu gia đều có dấu hiệu bay lên.

Mọi người kinh ngạc!

Một đạo âm thanh vô cùng quen tai đột nhiên chậm rãi truyền xuống từ trên đỉnh núi...

"Kiếm đạo..."

"Kiếm ý..."

"Ta chỉ kiếm thuật, là sát nhân chi thuật..."

Từng đạo âm thanh, cứ như thể phiêu miểu, nhưng là theo lời hấn vừa dứt.

Toàn bộ đỉnh núi, tất cả kiếm minh càng lúc càng rung chuyển.

Chu gia chủ cùng Chu gia đại trưởng lão mờ mịt nhìn nhau, khó có thể tin, ngay sau đó trăm miệng một lời kinh ngạc nói...

"Kiếm ý?"

"Đây là một thành kiếm ý!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Lạc Tiêm Nhi tiếp tục đột phá

"Kiếm thuật ta, là sát nhân chi thuật..."

"Kiếm đạo ta, là sát nhân chi đạo..."

Vô Thượng Tông Môn, trên đỉnh núi phiêu miểu cuồng phong gào thét, kiếm minh phá trời mà đến.

Chu gia chủ cùng Chu gia đại trưởng lão và những người của Chu gia sớm đã trợn mắt lia lưỡi, tất cả mọi người đều biểu lộ ra chấn kinh.

Trên ngọn núi, âm thanh Lâm Mặc còn đang không ngừng vang lên, tựa như xa cuối chân trời nhưng lại gần ngay trước mắt, khiến cho người ta căn bản không nhìn thấu, nhưng là...

Kiếm minh!

Kiếm khí!

Kiếm ý!

Thậm chí là một thành kiếm ý, lại trực tiếp không ngừng tán phát ra từ trên ngọn núi này, loại khí thể này thật sự rất đáng sợ.

Tựa hồ phóng lên tận trời, xông thẳng lên đỉnh trời.

Loại kiếm ý đáng sợ kia sắc bén hoàn toàn có thể chém đứt tất cả địch nhân trên thế gian, lập tức khiến tất cả người Chu gia sắc mặt đại biến.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng..."

"Đây là... Kiếm ý! Đây là một thành kiếm ý!"

"Cái này sao có thể, Lâm tông chủ hấn mới bao nhiêu niên kỷ, cũng mới chỉ hơn hai mươi một a?"

"Xi... Thật khủng bố!"

Trong lúc nhất thời, Chu gia mọi người đều kinh ngạc.

Riêng Chu gia đại trưởng lão thì càng khó chấp nhận nổi, giống như bị điên mà không ngừng lẩm bầm.

Hắn nhìn cảnh tượng sơn phong, cả người đều trở lên điên cuồng.

Đây chính là một thành kiếm ý a!

Lâm Mặc lại có thể thật con mẹ nó lĩnh ngộ thành công, thật đáng sợ a?

"Lâm Mặc hấn mới bao nhiêu tuổi a?"

Chu gia chủ đồng dạng cũng rất kinh ngạc, lẩm bầm nói: "Hình như, hấn mới hơn hai mươi a!"

Vừa dứt lời, hấn lại nhìn đến Chu gia đại trưởng lão.

Ánh mắt ấy không khỏi khiến thân thể Chu gia đại trưởng lão bị chấn động, đôi mắt càng thêm kiêng kỵ.

Đúng a!

Lâm Mặc cũng mới khoảng hai mươi tuổi, tuổi trẻ như vậy đã có thể lĩnh ngộ một thành kiếm ý, thực lực cùng với thiên phú này, có chút vượt trên thái tử Đại Quân vương triều trong miệng bọn họ.

Người như vậy, còn có thể kết giao với Chu gia bọn họ, có thể trêu chọc?

"Ừc...Ừc..."

"Ừc...Ừc..."

Lúc này, Chu gia chủ cùng đại trưởng lão Chu gia hai người không khỏi cùng nhau nuốt nước miếng.

Đây chính là bị dọa sợ, hoảng sợ dẫn đến sắc mặt tái nhợt a!

Hai người bọn họ đã quyết định, tuyệt đối không thể trêu chọc Lâm Mặc, nhất định phải lôi kéo được hắn.

Người như vậy, một thiên kiêu như vậy có thể kết giao cùng Chu gia bọn hắn, căn bản không phải cùng một cấp bậc, tuyệt đối không thể trêu chọc!

Mà trên thực tế, Lâm Mặc đang tu luyện trên đỉnh núi sớm đã biết được đám người Chu gia chủ đến, chỉ là bọn hắn đến đúng lúc hắn đang đột phá, vậy nên Lâm Mặc cũng không phản ứng được bọn hắn.

Lâm Mặc lúc này cũng vừa mới lĩnh ngộ thành công một thành kiếm ý, tại phương diện kiếm đạo thì đã lĩnh ngộ thêm một bậc thang!

Đồng thời tại thời điểm hắn đột phá, tu vi của hắn cũng được tiến thăng, phá vỡ bình cảnh Hóa Khí ngũ trọng đỉnh phong, trực tiếp đạt đến Hóa Khí lục trọng trung kỳ!

Thật nhanh!

Cho dù là Lâm Mặc chính mình cũng âm thầm há hốc miệng, lắp bắp nói: "Mỗi một ngày đến ngay cả thứ gì cũng không chạm đến, vậy mà tu vi của ta cũng cứ tăng lên quá nhanh đi!"

Đối với Lâm Mặc thì đây tốt nhiên là chuyện tốt.

Lâm Mặc đưa mắt qua một chút về phương hướng của Lạc Tiêm Nhi, phát hiện nàng cũng đang nỗ lực tu luyện, Lâm Mặc thấy vậy liền thi triển Thốn Bộ.

Thân hình thoát ần thoát hiện, lao về phía Chu gia chủ gặp mặt.

"Xoạt!"

Đám người Chu gia chủ vừa mới lên đến tháp núi, vừa nhìn vào cửa chính của Vô Thượng Tông Môn thì bóng người Lâm Mặc như thuận di xuất hiện trước mặt bọn hắn.

"Chuyện gì?"

Lâm Mặc khôi phục lại uy nghiêm của hắn, một mặt nghiêm nghị nhìn vào đám người Chu gia.

Tốc độ của hắn nhanh đến mức khiến cho đám người Chu gia còn chưa kịp phản ứng, từng tên đều rất kinh ngạc.

Chu gia chủ đưa mắt nhìn đến Lâm Mặc, chỉ cảm thấy hắn như làm cho người ta muốn kiêng kị, thực lực toàn thân trên dưới đều cường đại đến đáng sợ.

Một cảm giác khiến cho người ta phải cảm thấy hắn rất uyên thâm, đáng sợ, nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm!

Đây là ý nghĩ mà Chu gia chủ nhìn thấy trên người Lâm Mặc mà suy đoán ra được ra được.

Chu gia chủ rất nhanh liền thi lễ, cung kính nói: "Lâm tông chủ, Chu mỗ tự ý tới đây quấy rầy tiên bối, còn xin tiên bối tha thứ cho. Đây là một số đồ dùng sinh hoạt cùng vật tư tu hành, tại hạ cố ý mang đến đây đưa cho Lâm tông chủ, còn xin tiên bối nhận!"

Sau khi nói xong, từng người Chu gia sau lưng hắn đi lên đưa đến linh thạch, đan dược, các loại vũ khí.

Những vật này đều thứ mà Chu gia thật vất vả gom góp lại mang đến đây.

Chỉ là nói thật, những vật này đối với Chu gia cũng coi như đồ tốt, nhưng đối với Lâm Mặc mà nói, căn bản là hắn chướng mắt.

Linh thạch, là hạ phẩm linh thạch, vũ khí là hoàng cấp vũ khí còn có một số vũ khí bất nhập lưu, đan dược thì thuộc loại dược thấp kém, còn có một số công pháp...

Lâm Mặc căn bản nhìn đều cảm thấy rất chướng mắt.

Dù sao đồ vật của hắn đều do hệ thống đưa tặng, mặc kệ đan dược hay cực phẩm đan dược, hắn sẽ hủy bỏ những thứ này.

Có điều hắn cũng hiểu đây là thành ý mà người Chu gia hi vọng có thể kết giao với mình.

Lúc này, Lâm Mặc cũng là khẽ gật đầu, vẫn giữ lấy dáng vẻ uy nghiêm nói: "Có lòng tốt!"

Chu gia chủ nghe vậy không khỏi cười rộ lên, rất hài lòng, dù sao chỉ cần Lâm Mặc đối với Chu gia bọn hắn không có địch ý cũng là tốt, nhưng có thể kéo lại giao hảo cùng hắn đương nhiên vẫn tốt hơn.

Chu gia chủ đang chuẩn bị tiếp tục nói chuyện thì đột nhiên nhìn vào bên trong đình viện sau lưng Lâm Mặc.

"Ông!"

Một cỗ khí thế Tiên Thiên cường đại cư nhiên mãnh liệt bạo phát ra.

Chu gia chủ lúc này chúc mừng: "Lâm tông chủ, chúc mừng tông môn các ngươi lại có người đột phá Tiên Thiên..."

Lâm Mặc hơi quay đầu lại nhìn một chút, thong dong nói: "Đó là nữ nhi Lạc Tiêm Nhi của ngươi, nàng đang đột phá."

Cái gì?

Lạc Tiêm Nhi!

Nàng hiện tại lại đang đột phá Tiên Thiên?

Làm sao có thể!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tam đại gia tộc bài danh chiến

Lạc Tiêm Nhi đang đột phá Tiên Thiên!

Cái này sao có thể?

Cả Chu gia chủ lẫn đại trưởng lão Chu gia và những người khác đều kinh ngạc ngây ngốc, khó mà tin nổi, ánh mắt bọn họ lúc này đã chăm chú nhìn theo phương hướng đình viện.

Lạc Tiêm Nhi, Nàng không phải trời sinh bệnh thể sao, căn bản không có cách tu hành a?

Thế nhưng nàng mới bái nhập Vô Thượng Tông Môn bao lâu, mới có một tuần lễ a, vậy mà hiện giờ nàng lại muốn đột phá Tiên Thiên?

Ngọa tào!

Tốc độ này cũng quá nhanh đi, đừng nói là Lạc Tiêm Nhi, cho dù một người bình thường cũng không có cái tốc độ tu luyện này, cái này cũng là lí do khiến người Chu gia trở lên kinh ngạc!

Mà khiến mọi người Chu gia cảm thấy chấn kinh hơn vẫn là cổ khí thể cùng khí tức kia bạo phát từ trong đình viện, tựa hồ thật sự là Lạc Tiêm Nhi.

Cái này càng làm cho Chu gia đám người chấn kinh.

Đây là thật?

Lạc Tiêm Nhi thật đang đột phá Tiên Thiên?

Nàng bái nhập Vô Thượng Tông Môn mới mấy ngày, vậy mà lại thật sự đang đột phá Tiên Thiên?

Quá ảo giác đi!

"Bang..."

Theo Lạc Tiêm Nhi trong đình viện đột phá, một tia kiếm ý mạnh mẽ như được khởi động phóng lên tận trời cao.

"A?"

Lâm Mặc cũng kinh nghi một tiếng, nhìn đến một chút.

Ngay sau đó, hắn lại hải lòng gật nhẹ đầu, thông dong nói: "Tại thời điểm đột phá Tiên Thiên, vậy mà còn lĩnh ngộ được một tia kiếm ý pháp tắc, không tệ, còn không tính quá kém!"

Người Chu gia: "@#*\$%^%!"

Ngọa tào!

Cái gì?

Đột phá Tiên Thiên cũng coi như không tính? Hiện tại vậy mà còn lĩnh ngộ thêm được một tia kiếm ý pháp tắc?

Không thể nào, nghịch thiên như vậy sao?

Thiên phú nghịch thiên như vậy, đến miệng Lâm Mặc, lại còn chỉ là tạm được, không tính quá kém?

Ngọa tào, quá đâm tim đi!

Chu gia tất cả mọi người trợn mắt lú lỏi, khó có thể tin!

Cái này mẹ nó...

Quá không thể tưởng tượng, Lạc Tiêm Nhi này trời sinh bệnh thể, sống tại Chu gia bọn họ mười sáu năm qua căn bản không có cách tu hành, thế nhưng tính đến thời điểm hiện tại tiến vào Vô Thượng Tông Môn...

Mới mẹ nó gần mấy ngày!

Vậy mà liền muốn đột phá Tiên Thiên, đồng thời còn lĩnh ngộ được một tia kiếm ý pháp tắc, cái này đáng sợ cỡ nào a!

Giờ khắc này, Chu gia chủ đều cảm thấy rất mơ hồ.

Hắn nhìn vào người đang đột phá đình viện, cả người đều cảm thấy mơ hồ, hắn thậm chí đang nghĩ, người trong đình viện kia, thật sự là nữ nhi của hắn sao?

Mà lúc này, khí thể trong thiên địa chậm rãi biến mất, ngay sau đó một giọng nói non nớt thanh thúy rất nhanh vang lên.

"Sư phụ, ta đột phá Tiên Thiên!"

"Hi hi ha ha, sư phụ, ta còn lĩnh ngộ được một tia kiếm ý..."

Giọng nói nhẹ nhàng của Lạc Tiêm Nhi đặc biệt khiến người dễ chịu vang lên.

Ngay sau đó, thân thể Lạc Tiêm Nhi thoáng hiện, trên thân mặc áo bào xanh, bên hông đeo bội kiếm, cả người không còn như bộ dáng ốm yếu trước kia, mà lại tràn ngập khí thế hào hùng.

Lại thêm nàng vừa đột phá, một tia uy áp Tiên Thiên trên người nàng còn không cách nào tiêu tán, điểm này khiến khắp người nàng càng thêm siêu phàm, phá lệ hiên ngang.

Nàng đang một mặt cười vui vẻ nhìn lấy Lâm Mặc.

Có điều rất nhanh, nàng nhìn thấy Chu gia những người này, nàng không khỏi sững sờ, kinh ngạc nói: "Cha, đại trưởng lão, các người làm sao đều đến đây?"

Chu gia chủ bọn người cười khò.

Thật đúng là Lạc Tiêm Nhi, Lạc Tiêm Nhi đi ra trong nháy mắt để bọn họ liền biết, thật sự là Lạc Tiêm Nhi đột phá Tiên Thiên.

Người mà trước kia ở Chu gia bọn họ căn bản không thể tu hành, trời sinh bệnh thể, bây giờ vào Vô Thượng Tông Môn, lại trở lên rực rỡ hào quang.

Bọn họ hiện tại đối mặt Lạc Tiêm Nhi, cũng không biết nên trả lời thế nào.

Mà Lâm Mặc vẫn như cũ tỏ ra một bộ dáng uy nghiêm.

"Ừm."

Hắn giả mù sa mưa hướng về phía Lạc Tiêm Nhi khẽ gật đầu, tiếp lấy dạy dỗ: "Lấy thời gian bảy ngày mới đột phá Tiên Thiên, nói rõ tư chất người cũng không phải rất kém cỏi, chỉ tiếc chỉ có thể lĩnh ngộ một tia kiếm ý, quá thất bại..."

Lạc Tiêm Nhi nghe vậy vội vàng ngoan ngoãn đứng vững, ở bên cạnh cúi đầu, nói: "Sư phụ giáo huấn đúng."

Lâm Mặc tiếp tục nói: "Trở về a, đem tu vi của người ổn định một chút rồi đi ra, dạng này tu vi thì đừng đi ra tránh lại ném mặt tông môn!"

Lạc Tiêm Nhi bị giáo huấn ngoan ngoãn trở về đình viện của nàng.

Bên cạnh, người Chu gia toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người, một mặt mờ mịt.

Ngoa tào, tu vi Tiên Thiên thì làm sao, tu vi Tiên Thiên mà có thể ném mặt Vô Thượng Tông?

Huống chi Lạc Tiêm Nhi vẫn là bảy ngày liền đột phá Tiên Thiên a!

Còn lĩnh ngộ được một tia kiếm ý pháp tắc!

Cái này mẹ nó, dạng này tư chất, quả thực có thể xưng nghịch thiên a?

Làm sao khi đến Lâm Mặc chỗ này, hắn còn không hài lòng?

Người Chu gia không khỏi cười khò, cái này mẹ nó thật sự là làm người ta tức chết a.

Lúc này Lâm Mặc lại nhìn đến bọn hắn, dò hỏi: "Mấy vị đây còn có chuyện gì sao?"

Chu gia chủ vội vàng bưng tỉnh, móc ra một phần thiệp mời, cung kính nói: "Lâm tông chủ, ba ngày sau Thánh Thành ta tổ chức tam đại gia tộc bài danh chi chiến, ta cho ngài mang một phần thiệp mời, ngài nếu rảnh rồi có thể đi qua nhìn một chút..."

Nói dứt lời, hắn đem thiệp mời giao cho Lâm Mặc, Lâm Mặc thuận tay nhận lấy, cũng không nói, không đi!

Thánh Thành tam đại gia tộc bài danh chiến?

Lâm Mặc biết trận bài danh chiến này, là Thánh Thành tam đại gia tộc tìm ra gia tộc nào mới là đệ nhất, ai là thứ hai, ai là thứ ba, lấy người trẻ tuổi để chiến đấu mà thôi!

Kết quả trận chiến đấu này, sẽ ảnh hưởng đến ba đại gia tộc đối với quy hoạch của tương lai.

Những năm qua, bình thường đều là Chu gia đoạt được đệ nhất.

Nhưng là lúc này, Lâm Mặc nội tâm hơi hơi trầm ngâm.

Trận bài danh chiến này nghe có chút ý tứ, nhưng theo Lâm Mặc suy nghĩ lại, có cơ hội để hắn vì Vô Thượng Tông Môn dương danh hay không?

Nếu có mà nói, đi một lần cũng được!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Bài danh chiến có biến!

Người Chu gia rất nhanh liền rời đi.

Mà ba ngày này cũng nhanh chóng trôi qua.

Trong lúc này, Lâm Mặc đã ổn định lại tại tu vi Hóa Khí lục trọng đỉnh phong của hắn, đồng thời lĩnh vực kiểm ý của hắn trực tiếp thăng cấp đến hai thành, phá lệ rất đáng sợ!

Lĩnh vực bên trong, duy ta vô địch!

Dưới hai thành lĩnh vực kiểm ý, Lâm Mặc tự nhận cho dù có gia hỏa đạt đến Hóa Khí đỉnh phong tồn tại, hắn cũng có thể cùng hắn chiến đấu một lần.

"Mở ra bảng thông tin nhân vật..."

Kí chủ: Lâm Mặc.

Thần phận: Tông chủ Vô Thượng Tông.

Đăng cấp: Bất nhập lưu.

Tu vi: Hóa Khí lục trọng đỉnh phong.

Thể chất: Thiên Sinh Đạo Thể.

Công pháp: Hỗn Độn Huyền Công.

Vũ kỹ: Thanh Phong Kiểm Quyết (Hoàng cấp), Thiên Hạ Vô Song (Thiên cấp), Thốn Bộ (Tĩnh trường thành).

Vũ khí: Thiên A Kiếm (Thiên giai).

Ngộ đạo: Kiểm đạo (Hai thành lĩnh vực), Phong đạo (76%).

Thần thông: Tạm thời chưa có.

Đệ tử: Lạc Tiêm Nhi.

Nhiệm vụ chính tuyến: Suất lĩnh Vô Thượng Tông Môn quét khỏi, xưng bá Huyền Hoàng đại lục.

Sau khi xem xong bảng thông tin nhân vật của chính mình, khóe miệng Lâm Mặc không khỏi cong lên.

Chỉ riêng một hàng ngộ đạo này đã làm hắn rất, vậy mà Chu gia đều chỉ cho là hắn lĩnh ngộ được kiểm đạo.

Bọn hắn thật tình không biết Lâm Mặc không chỉ lĩnh ngộ mỗi kiểm đạo, mà còn có phong đạo, đồng thời phong đạo cũng đã lĩnh ngộ được 76%, sắp đạt đến một thành lĩnh vực phong đạo.

Khi đến thời điểm, chỉ cần dựa vào hai đại đạo vừa lĩnh ngộ được, bên trong cấp bậc cùng giai, trừ Lâm Mặc hắn ra, ai dám nói vô địch?

Lạc Tiêm Nhi tu vi cũng ổn định tại Tiên Thiên nhị trọng đỉnh phong, sắp bước vào cấp bậc Tiên Thiên tam trọng.

Tư chất của nàng xác thực tuyệt hảo, lại thêm nàng ngày ngày nỗ lực, không thể không thừa nhận, tốc độ tiến triển của nàng là cực nhanh.

Lâm Mặc đối với tên đệ tử này của hắn cũng tương đối hài lòng.

...

Tại Thánh Thành, gió nổi mây bay.

Mặc dù Thánh Thành lệ thuộc vào Đại Quân vương triều, nhưng trên thực tế nó cũng không thuộc vùng quản hạt của Đại Quân vương triều.

Bởi vì...

Bởi vì tam đại gia tộc của Thánh Thành phi thường cường đại, vậy nên Đại Quân vương triều không quản được mà thôi.

Mà tam đại gia tộc trong Thánh Thành, theo thứ tự là Chu gia, Vương gia, Lâu gia.

Mỗi ba năm, tam đại gia tộc trong Thánh Thành đều sẽ tổ chức một lần bài danh chiến của tam đại gia tộc, người thắng cuộc tự nhiên sẽ nắm giữ càng nhiều tài nguyên và mạch nhân... của Thánh Thành.

Cho đến hiện tại, một vòng bài danh chiến mới cũng sắp bắt đầu!

Nhưng đến năm nay, lại thêm một tia biến dị, khiến cho người ta bất ngờ.

Chu gia, Chu phủ.

"Àm!"

Chu gia chủ tức giận ném cuốn sách trên bàn xuống.

Hắn nghiến răng nghiến lợi, hung ác nói: "Đại Quân vương triều, thật khinh người quá đáng!"

Chu gia đại trưởng lão ở bên cạnh cũng trừng lớn trừng mắt.

Bọn họ vừa mới nhận được tin tức, Lâu gia, một trong tam đại gia tộc thuộc Thánh Thành đã hoàn toàn thần phục Đại Quân vương triều, trở thành chó săn của Đại Quân vương triều.

Mà Vương gia đứng trước uy hiếp của Đại Quân vương triều, cũng từ bỏ chống cự, tuyên bố lui lại lần bài danh chiến năm nay, nói cách khác...

To lớn Thánh Thành, hiện giờ chỉ có Chu gia một gia tộc vẫn chưa đầu hàng Đại Quân vương triều.

Năm nay tam đại gia tộc bài danh chiến, sớm đã không phải tam đại gia tộc chiến đấu, mà chính là Chu gia của hấn đơn đấu với Đại Quân vương triều, nhưng một mình Chu gia, thế gia này, làm sao có thể so sánh cùng cả một vương triều?

Chu gia đại trưởng lão đôi mắt trừng đến sắp nứt, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Đại Quân vương triều lần này muốn làm gì a, Lâu gia đã thần phục, Vương gia cũng từ bỏ chống cự..."

"Nói cách khác, Đại Quân vương triều, lần này muốn khai đao bắt Chu gia ta phải thần phục, triệt để thu phục toàn bộ Thánh Thành ư. Hừ, tính toán thật là hay a!"

Chu gia chủ lộ ra trong đôi mắt hàn ý thâm thúy.

Hấn há lại không hiểu Đại Quân vương triều này là muốn chuẩn bị khai đao thu phục Chu gia sao?

Đại Quân vương triều cũng không đi phái người đến lôi kéo Chu gia bọn họ, điều này nói rõ cái gì?

Đây chẳng phải nói rõ, cả Đại Quân vương triều này không đem Chu gia để vào mắt a, đây là quyết tâm muốn san bằng toàn bộ Chu gia, đến uy hiếp Thánh Thành a!

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

Chu gia chủ nhất thời lạnh lùng nói: "Chỉ là một Đại Quân vương triều mà thôi, ta phải sợ bọn hấn hay sao, người đâu, để mười vị thiếu gia toàn bộ chuẩn bị, chuẩn bị chiến đấu!"

Nếu hiện giờ Chu gia đã không có đường để đi, vậy chỉ có thể quyết đấu một trận sinh tử.

Mà dưới sự phân phó của Chu gia chủ, Chu gia mười vị công tử toàn bộ đều sẵn sàng chuẩn bị, đều đang chờ đợi lần bài danh chi chiến của tam đại gia tộc sắp tới.

Lúc này, Chu gia chủ không biết nghĩ đến cái gì, vội vàng viết một lá phong thư, an bài: "Đem lá thư này giao cho Vô Thượng Tông Lâm tông chủ, đi nhanh lên!"

Hấn cũng không biết vì cái gì, cho đến bây giờ, trong tâm lý hấn ẩn chứa đầy cảm giác, chỉ có Vô Thượng Tông...

Không!

Nói đúng hơn là chỉ sợ chỉ có Lâm Mặc, mới có thể cứu nổi Chu gia bọn hấn!

Phong thư của hấn, rất nhanh liền được đưa đi.

Tam đại gia tộc bài danh chiến cũng ngày càng đến nhanh, thời gian sắp bắt đầu.

Tin tức Vương gia tuyên bố rút lui khỏi cuộc bài danh chiến tam đại gia tộc dần được truyền ra bên ngoài, toàn bộ Thánh Thành lúc này mọi người đều kinh ngạc, cũng may còn có hai thế gia Lâu gia và Chu gia.

Thế nhưng mọi người căn bản không nghĩ ra, Lâu gia của hiện tại sớm đã không phải Lâu gia lúc trước, mà là đại diện cho Đại Quân vương triều.

Nơi chiến đấu của tam đại gia tộc bài danh, được cử hành trên lôi đài của quảng trường bài danh to lớn ở trung tâm Thánh Thành, người của Chu gia và Lâu gia lúc này cũng đang chậm rãi đến đó.

Chu gia, lại là Chu gia này!

Chu gia chủ Chu Nguyên suất lĩnh Chu gia mười vị công tử, uy phong凛冽 mà đến.

Bất quá năm nay Lâu gia vậy mà lại...

Bởi vì người cầm đầu kia của Lâu gia, vậy mà lại không phải người của Lâu gia, mà chính là một thanh niên nhìn rất trẻ tuổi, toàn thân đều triển lộ ra một tia khí tức của hoàng đế.

Là người của Đại Quân vương triều!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Chu gia bại trận!

Thánh Thành, tại quảng trường bài danh.

Trên lôi đài, hai bên đều được chia làm ba hướng đài quan sát, theo thứ tự là đài quan sát từ Chu gia, Vương gia, Lâu gia tại xung quanh ba phía.

Chu gia và Vương gia lúc này đã đến đầy đủ, bất quá Vương gia đã tuyên bố rút lui bài danh chiến của tam đại gia tộc năm nay, cho nên bọn hấn cũng chỉ đến đây để cho có khí thế mà thôi.

Chu gia chủ Chu Nguyên lúc trước suất lĩnh mười vị thiếu gia của Chu gia cũng đã đến nơi.

Chu gia không đầu hàng, Đại Quân vương triều cũng không cho Chu gia có cơ hội đầu hàng, bởi vậy, Chu gia không thể không ứng chiến!

Cùng lúc đó, người Lâu gia cũng đến, bất quá người đứng đầu lại không phải gia chủ Lâu gia, ngược lại còn là một vị trẻ tuổi trên thân tồn tại một tia khí tức của hoàng đế.

Người của Đại Quân vương triều!

"Hừ! Lại là tam hoàng tử Quân Vô Đạo của Đại Quân vương triều..."

Chu Nguyên Chu gia chủ lúc này hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt hiện lên hàn mang.

Sớm đã biết Lâu gia đã thần phục Đại Quân vương triều, chỉ là không nghĩ tới lại triệt để thần phục đến tình trạng này, hôm nay là ngày tam đại gia tộc bài danh tranh tài, vậy mà còn mời đến cả tam hoàng tử Đại Quân vương triều!

Quả thực là nô tài a!

"Hahaha... Chu Nguyên, ta khuyên ngươi vẫn là mau chóng chịu thua, Chu gia ngươi năm nay, sợ sẽ không thắng nổi."

Giọng nói phách lối của gia chủ Lâu Cao của Lâu gia bỗng nhiên vang lên to lớn, vô cùng phóng khoáng.

Thanh âm hần, rất nhanh liền truyền đi toàn trường, để cho vô số người quan chiến chung quanh đến đây, từng tên ghé mắt nhìn nhau, tò mò!

*Quan: Quan sát, nhìn, xem, theo dõi,...

"Lâu gia cũng đến..."

"Người trẻ tuổi kia là ai, làm sao lại đứng trước Lâu gia chứ?"

"Tê! Đó chẳng phải là tam hoàng tử của Đại Quân vương triều sao..."

"Không nghĩ tới năm nay Đại Quân vương triều cũng tham gia vào trận bài danh chiến của tam đại gia tộc thuộc Thánh Thành..."

"Xem ra năm nay, Chu gia là gặp nguy hiểm a."

Tại bên trong Thánh Thành, mọi người lúc này mới biết người kia là tam hoàng tử Quân Vô Đạo của Đại Quân vương triều, từng tên đều kinh ngạc hít một ngụm khí lạnh.

Ai cũng biết, tam đại gia tộc bài danh chiến năm nay chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy!

Chu Nguyên cũng hừ lạnh: "Nói nhảm nhiều như vậy làm gì, Lâu gia ngươi chính là nô tài, chẳng lẽ còn nghĩ đến triệu cáo thiên hạ hay sao? Chu gia ta cũng không giống như Lâu gia các ngươi không biết xấu hổ như vậy!"

"Ngươi..."

Lâu Cao bị Chu Nguyên nói cho giận đến sắc mặt trắng bệch.

Hắn còn đang chuẩn bị nổi giận, lại bị tam hoàng tử Quân Vô Đạo đánh gãy giữa chừng, hắn không có hứng lắm, nói: "Đừng cãi nhau nữa, sai người Lâu gia xuất thủ, đánh bại người Chu gia a, nhớ kỹ, bách chiến bách thắng!"

"Vâng!"

Lâu Cao liền vội cung kính đáp lại một tiếng, sau đó dừ tợn cười rộ lên.

Lâu Cao phát tay một lần.

"Ông!"

Tam thiếu gia của Lâu gia trực tiếp mạnh mẽ nhảy lên lôi đài, cười lạnh nói: "Lâu gia Lâu Hành, xin chỉ giáo!"

"Ta đến!"

Chu gia lục thiếu gia đã sớm không kìm nén được, trực tiếp quát lạnh một tiếng cũng mạnh mẽ nhảy lên lôi đài, hét dài ra một tiếng, trực tiếp xuất thủ: "Chết đi!"

Oanh!

Trên lôi đài, chiến đấu cấp tốc liền lan tràn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17-2: Chu gia bại trận! 2

Mà Chu gia chủ Chu Nguyên sắc mặt cũng hơi hòa hoãn, trầm ngâm nói: "Thực lực tam thiếu gia của Lâu gia cũng chỉ miễn cưỡng đạt đến Tiên Thiên, tam nhi của ta lại có thực lực Tiên Thiên nhất trọng, vấn đề đầu tiên này, hẳn là Chu gia sẽ dễ dàng chiến thắng..."

Lời của Chu gia chủ vừa dứt xong thì nào ngờ...

"Đạo Lạc!"

Chỉ thấy bên kia, tam thiếu gia Lâu Hành của Lâu gia mãnh liệt hét dài một tiếng.

Ngay sau đó, toàn thân trên dưới liền bạo phát ra thực lực Tiên Thiên tứ trọng, chém trực tiếp một nhát đao làm trọng thương Chu gia tam thiếu gia, trong nháy mắt đem tam thiếu đánh xuống lối dài.

"Cái gì!"

Vừa nhìn xong cảnh này, Chu Nguyên cả người đều đứng nhào lên.

Ván đầu đầu tiên, vậy mà Chu gia hấn lại bại, tên tam thiếu gia của Lâu gia này, lúc nào lại có thực lực của Tiên Thiên tứ trọng, cái này sao có thể?

Trong lúc nhất thời, hấn trở lên cực độ khiếp sợ, mà trừ hấn ra, những người thuộc Chu gia khác cũng như thế, từng tên đều biến sắc lớn.

"Hahaha... Chu Nguyên, người cho rằng Lâu gia ta, vẫn còn là Lâu gia của ngày xưa sao!"

Lúc này, gia chủ Lâu gia cười rộ lên, trong đôi mắt đều hiện đầy vẻ căm thù.

Chu Nguyên nghe vậy cũng không khỏi giật mình, hấn vội vàng xem lại thực lực thiếu gia của Lâu gia, cả người đều rung động.

Tiên Thiên tứ trọng!

Tiên Thiên tứ trọng!

Tiên Thiên ngũ trọng!

Tiên Thiên ngũ trọng!

Thậm chí còn có Tiên Thiên lục trọng tồn tại!

Đây đều là thực lực của các thiếu gia Lâu gia, những thực lực này, mấy tên thiếu gia Chu gia làm sao có thể đánh lại?

"Đáng chết! Nhất định là có người của Đại Quân vương triều giúp đỡ bọn hấn!"

Chu Nguyên tức thì liền nóng giận, hấn biết, đây nhất định là có người Đại Quân vương triều ở sau lưng trợ giúp.

Nhưng bài danh chiến xưa nay vốn dĩ đều do thể hệ trẻ trong tam đại gia tộc lên giao thủ, vậy nên bọn hấn những người này, muốn ra tay giúp đỡ cũng không được a!

Đối mặt Lâu gia có thực lực như này, Chu gia làm sao để thủ thắng?

Theo chiến đấu vừa tiếp tục, Chu gia liên tục bị bại trận.

"Chu gia tứ thiếu gia, bại!"

"Chu gia thất thiếu gia, bại!"

"Chu gia nhị thiếu gia, bại!"

"Chu gia cửu thiếu gia, bại!"

"Chu gia... Bại bại bại bại bại!"

Chu gia liên bại, không một thủ thắng, toàn bộ Chu gia, tất cả mọi người đều biến thành sắc mặt nặng nề.

Bọn họ biết, bài danh chiến hôm nay, chỉ sợ Chu gia họ sẽ gặp nguy hiểm.

Bên trong Thánh Thành, mọi người đều một mảnh thôn thức, toàn bộ ánh mắt đều tập chung vào Chu gia.

Chu gia giữ chức đệ nhất Thánh Thành đã lâu, hiện tại chẳng lẽ thật muốn kết thúc sao?

"Không!"

"Còn có một người, còn có một người!"

Chu Nguyên vô cùng không cam lòng, trong đôi mắt ló ra một tia ánh sáng kinh người, lâm bẩm nói: "Ta còn có một đứa con gái, Lạc Tiêm Nhi!"

"Sau lưng nàng, còn có Vô Thượng Tông Môn!"

"Đại Quân vương triều thì làm sao, sau lưng Chu gia ta, thế nhưng là Vô Thượng Tông Môn!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Vô Thượng Tông có thể gia phụ thuộc

Bên trong Thánh Thành, Chu gia một đường liên tục bại trận, Vô Thượng Tông Môn lại vẫn như cũ phá lệ phiêu miêu.

Đáng nhắc tới là Chu gia chủ Chu Nguyên vì muốn lôi kéo Lâm Mặc tạo một mối quan hệ, mà hấn đã cố tình giúp đỡ Lâm Mặc, sửa sang quét dọn lại một chút toàn bộ Vô Thượng

Tông Môn.

Mặc dù Vô Thượng Tông Môn đến hiện tại xem ra vẫn là chưa được hoa lệ, bá đạo, nhưng chí ít cũng tốt hơn nhiều so với cảnh rách mướp trước đó.

"Ông!"

Lâm Mặc lúc này đang đứng ở một bên xem xét tình cảnh, đồng thời trong thân thể bỗng dừng lại tiếp tục đột phá.

Hóa Khí thất trọng thiên!

Chỉ đơn giản như vậy liền đột phá, Lâm Mặc đều có cảm giác hoa huyễn, hơi chút nghi hoặc nên hỏi đến hệ thống: "Hệ thống, lần này ta đột phá có phải quá qua loa hay không, tùy ý như vậy sao?"

Tiếp đến chỉ thấy hệ thống trả lời: "Kí chủ, tu vi ngươi được đột phá cũng là có liên quan đến đệ tử ngươi, sau khi đệ tử ngươi đột phá qua cảnh giới thì tu vi ngươi có thể sẽ được kéo lên theo."

Lời này vừa nói ra, Lâm Mặc không khỏi sáng mắt, cả người đều kích động lên.

Vậy mà dạng này cũng có?

Quả thực trâu bò a, sau khi thu nhận đồ đệ, nếu đệ tử đột phá, chính mình cũng có thể đột phá lên, cái này hack cũng quá nhiều đi!

Lúc này Lâm Mặc liền nghĩ, đến thời điểm nhất định phải thu thêm mấy tên đồ đệ nữa, sau đó để bọn hắn trực tiếp đi tu luyện, đột phá, quét khỏi, đến thời điểm đó Lâm Mặc nằm ngủ cũng có thể thành Thần a!

Đương nhiên đệ tử kéo theo Lâm Mặc đột phá, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Bởi vì bọn hắn tương đương cũng phải phản hồi lại một phần tu vi cho Lâm Mặc.

Đơn giản mà nói, nếu lúc này tu vi Lạc Tiêm Nhi là Thánh Nhân, còn Lâm Mặc là phạm nhân, vậy sau khi nàng đột phá, cũng có thể trực tiếp kéo Lâm Mặc lên cấp độ Thánh Nhân, đây là năng phản hồi lại.

Nhưng lúc này tu vi Lạc Tiêm Nhi chỉ là Tiên Thiên, mà Lâm Mặc đã là Hóa Khí, cho nên Lạc Tiêm Nhi đột phá cũng chỉ có thể phản hồi cho Lâm Mặc một chút mà thôi.

Nhưng cái một chút này cũng là tốt, con muỗi nhỏ thế nào cũng là thịt a, Lâm Mặc không chê, tâm lý đắc ý.

Theo Lâm Mặc lúc này đột phá, cũng nói rõ nữ đồ đệ Lạc Tiêm Nhi của hắn lại đột phá, phản hồi cho hắn một chút tu vi.

Lạc Tiêm Nhi lúc này cũng đang lấy vẻ mặt tươi cười hướng về phía Lâm Mặc chạy đến.

Lâm Mặc lại giả bộ mặt nghiêm nghị mở miệng nói trước: "Đột phá?"

Lạc Tiêm Nhi nghe vậy liền sững sờ.

Ặc?

Sư phụ ngươi làm sao biết, ta còn chưa nói cho ngươi a?

Lâm Mặc lại tiếp tục giả vờ giả vịt thông dong nói: "Bồn tọa vừa mới bấm ngón tay tính toán, đã liệu trước ngươi sẽ đột phá tại thời điểm này..."

Lạc Tiêm Nhi trong đôi mắt đều trở thành sùng bái, vội nói: "Sư phụ thật là tiên nhân, đồ nhi bất quá là may mắn, mới đột phá đến Tiên Thiên tam trọng thiên..."

Lâm Mặc nghe xong vẫn một mặt lạnh nhạt, nhưng trên thực tế nội tâm hắn lại hơi chút kinh ngạc, mẹ nó tốt a, tốc độ tu luyện thật khủng bố!

Không hổ là đệ tử mình, cũng phải trâu bò a!

Lại vào lúc này, Lâm Mặc trong đầu truyền tiếp đến nhiệm vụ mới của hệ thống phát xuống...

"Đình."

"Nhiệm vụ mới khởi động: Thánh Thành Chu gia đang đối diện trước nguy cơ chưa từng có, Chu gia thân là thế gia duy nhất phụ thuộc vào Vô Thượng Tông, kí chủ tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Chu gia sụp đổ tan rã."

"Mời kí chủ lập tức đi cứu Chu gia, đồng thời không quên chiêu bài Vô Thượng Tông vào bên trong Thánh Thành, dương danh thiên hạ."

Lâm Mặc: "..."

Chu gia đã trở thành thế gia phụ thuộc vào Vô Thượng Tông?

Làm sao hắn không biết!

Bất quá tựa như quả thật là như vậy.

Gần đây Chu gia luôn đặc biệt rất gần gũi với Vô Thượng Tông hắn, dường như chuẩn bị đầu nhập vào Vô Thượng Tông của hắn.

Bây giờ, Chu gia cư nhiên lại gặp nguy cơ lớn?

Lâm Mặc suy nghĩ một chút, lúc này sắc mặt nghiêm nghị, nhìn thẳng vào Lạc Tiêm Nhi nói: "Đồ nhi, Chu gia ngươi hiện tại gặp phải một mối nguy lớn, bản tọa lệnh cho ngươi nhanh chóng xuống núi, đến cứu giúp Chu gia!"

Oanh!

Lời này vừa nói ra, thân thể Lạc Tiêm Nhi chấn động.

Chu gia, gặp phải nguy hiểm?

Chu gia dù sao cũng là gia tộc Lạc Tiêm Nhi, nàng há lại có thể bỏ mặc.

Bất quá Lạc Tiêm Nhi lại hiểu kỳ: "Sư phụ, làm sao người biết Chu gia ta rơi vào nguy hiểm, người thật giống như cũng chưa xuống núi đi..."

Lâm Mặc khòe miệng co lại, giả bộ thần bí khó lường nói: "Người biết cái gì, đây là bản tọa bấm tay tính toán, đây là thiên cơ, người há lại có thể biết?"

Lạc Tiêm Nhi bị Lâm Mặc lừa gạt cho sùng sốt một chút.

Thần kỳ như vậy?

Nhưng là hiện tại nàng cũng không lo được những thứ này, Chu gia nguy cơ, nàng cũng bối rối, vội vàng hướng Lâm Mặc cáo từ, sau đó chuẩn bị xuống núi.

Đứng vào lúc này,

Chu gia phái tới hướng Vô Thượng Tông Môn cầu cứu thư tín đến, Lạc Tiêm Nhi xem hết càng là một khuôn mặt tươi cười, triệt để băng lãnh lên!!

Bọn họ Chu gia, vậy mà thật rơi vào nguy cơ.

Sư phụ thật sự là thần cơ diệu toán a, Lạc Tiêm Nhi ở trong lòng đối Lâm Mặc càng thêm bất đầu sùng bái, lúc này cũng là ngựa không dừng vó, tiến về Thánh Thành.

"Ai, dương danh tông môn loại chuyện này, dựa vào đồ đệ của ta làm sao đầy đủ, còn phải dựa vào chính ta a."

Mà khi Lạc Tiêm Nhi rời đi về sau.

Lâm Mặc lúc này mới nói thầm một tiếng, ngay sau đó thì triển đình cấp thân pháp Thốn Bộ.

Tốc độ cực nhanh!

Trực tiếp lặng yên không một tiếng động cùng sau lưng Lạc Tiêm Nhi, đồng dạng cùng một chỗ đến Thánh Thành.

Lúc này...

Bên trong Thánh Thành, tam đại gia tộc bài danh chiến sắp phải rơi vào đường cùng.

Chu gia liên bại!

Một đường đều là thảm bại!

Không một người chiến thắng, đến bây giờ, hi vọng duy nhất của Chu gia là đại công tử cũng không thể không bước lên lôi đài, cùng Lâu Hành giao thủ.

Không sai!

Lâu gia đầu đến giờ vẫn chỉ là tên tam thiếu gia Lâu Hành kia, một mình hắn, có thể đánh bại tất cả người trẻ tuổi mà Chu gia có, thậm chí cho đến hiện tại cũng chỉ còn lại một mình Chu gia đại công tử.

Không thể không nói, Chu gia, nguy rồi!

Chu gia hiện tại đã rơi vào nguy cơ vô cùng lớn, sắc mặt tất cả mọi người đều vô cùng nặng nề...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Lạc Tiêm Nhi ta còn chưa xuất thủ!

"Phanh phanh phanh..."

"Phanh phanh phanh..."

"Thương thương thương..."

Lôi đài, tại quảng trường bài danh.

Lâu gia Lâu Hành, cùng Chu gia đại công tử đang không ngừng chiến đấu mười phần kịch liệt!

Xem ra song phương thực lực đều là tương đương nhau!

Nhưng trên thực tế, Lâu gia từ đầu đến cuối cũng chỉ ra mặt một người Lâu Hành lên đài chiến đấu, mà tất cả người trẻ tuổi của Chu gia bên này đều bị thua!

Đến hiện tại, cũng chỉ còn lại Chu gia đại công tử một người.

Coi như hắn thắng, thì có thể làm được gì?

Phía sau hắn còn muốn đối mặt với mấy tên Lâu gia khác nữa?

Huống chi, hắn bây giờ còn chưa thắng nổi.

"Chu gia, năm nay thật nguy rồi a..."

"Ai, ai có thể nghĩ đến mấy vị thiếu gia Lâu gia năm nay đột nhiên mạnh tới như vậy!"

"Hừ! Mạnh cái gì a, không phải còn là gian lận sao."

"Đúng đây, ba ngày trước ta còn gặp qua tam công tử của Lâu gia, lúc đó hắn mới chỉ vừa đạt đến Tiên Thiên mà thôi, nhưng xem hiện tại thì Tiên Thiên tứ trọng, đây là làm sao có thể a?"

"Ai bảo hắn đứng sau lưng Đại Quân vương triều đây!"

Trong lúc nhất thời, mọi người bên ngoài quảng trường nhìn không được nghị luận ầm ĩ lên.

Người sáng suốt vừa nhìn liền biết, lần này Lâu gia chính là áp dụng một loại phương thức gian lận, trong khoảng thời gian ngắn liền có thể đẩy cao tu vi mấy vị thiếu gia nhà bọn hắn.

Mà tất cả ở sau lưng, khẳng định đã trở thành tay chân của Đại Quân vương triều.

Nhưng cho dù biết thì có thể làm được gì?

Hiện tại Lâu gia đã thần phục Đại Quân vương triều, Vương gia cũng không dám phản kháng lại, cả Thánh Thành to lớn này, cũng chỉ còn lại mình Chu gia một thế gia không thần phục.

Mà Chu gia bọn hắn, còn có thể kháng cự lại Đại Quân vương triều hay sao?

Người Chu gia từ đầu đến cuối đều là sắc mặt cực kì nặng nề, tựa hồ như muốn khóc ra nước mắt.

Đúng vào lúc này...

"Cho ta bại đi!"

Nương theo một tiếng hét to lớn từ Lâu Hành vang lên, một đao không biết từ đâu mang theo sát ý lẫn liệt, giống như muốn trăm trời bộc phát mạnh mẽ ra.

Uy lực cực lớn trực tiếp đập vào thân thể, trong nháy mắt trùng kích đến trước lồng ngực Chu gia đại công tử.

"Không..!"

Chu gia đại công tử kêu thảm một tiếng, vội vàng phản kháng lại.

"Phanh..."

Nhưng cố gắng cũng chỉ vô dụng, dưới một kích trăm kích này của Lâu Hành, hắn không còn dư lực để phản kháng lại, trực tiếp bị một đao chém bay.

"Chu gia đại công tử, bại!"

Theo âm thanh một vị trưởng lão Lâu gia cao giọng tuyên bố, tất cả mọi người đều không thể không kinh ngạc, quả thực bọn hắn không nghĩ đến kết cục này.

Chu gia triệt để bại hoàn toàn, tất cả người tuổi trẻ của Chu gia đều bị đánh bại, cho dù đại công tử của Chu gia cũng không thể thắng lại, mà xem xét qua Lâu gia, cũng chỉ có Lâu Hành một người.

"Haha... ta đã nói rồi, bài danh chiến năm nay, Chu gia các ngươi, không thể thắng!"

Lâu gia chủ Lâu Cao phách lối cười to lên nói.

Mọi người Chu gia lúc này nghe đến âm thanh này thì toàn bộ đều nghiêng rằng nghiêng lợi, nhưng lại nghiêm mặt nặng nề không dám phản bác kháng..

Bởi vì bọn họ cũng không có cách!

Cho dù bọn họ biết Lâu gia gian lận thì như thế nào, bọn họ căn bản không có biện pháp chống cự.

Chu gia bọn họ, thực sự bại!

Tam hoàng tử của Đại Quân vương triều khoe miệng vòng lên một nụ cười đắc ý, lắc đầu nói: "Người trẻ tuổi của Chu gia, cũng không gì hơn cái này, thật sự rất khiến người ta thất vọng a..."

Phách lối!

Càn rỡ!

Lời như vậy vừa vang đến tai trực tiếp để tất cả mọi người bên Chu gia tức giận.

Mười vị công tử Chu gia lại càng nghiêng rằng nghiêng lợi.

Còn về Chu Nguyên, hắn cứ thế mà cắn chặt hàm răng, không chế lại chính mình.

Hắn cúi thấp đầu xuống, mỗi chữ mỗi câu đều cắn răng nói thầm: "Bài danh chi chiến năm nay, Chu gia chúng ta...Bại..."

"Chờ một chút!"

Thời khắc Chu Nguyên chuẩn bị nhận thua, một đạo âm thanh khí khái hào hùng mười phần vang lên, làm cho tất cả mọi người sững sờ, ngay sau đó...

Trong tầm mắt mọi người, một thiếu nữ tay cầm bội kiếm, đôi mắt đẹp nhưng lại lãnh huyết vô tình, trực tiếp bước từng bước một đi về phía trước, trong nháy mắt liền đi lên lôi đài.

Chỉ thấy thiếu nữ lạnh lùng nói: "Chu gia còn chưa có bại đâu..."

Oanh!

Lời này vừa nói ra, mọi người sôi trào.

Tất cả mọi người nhìn xem bộ dáng thiếu nữ trước mắt, không khỏi nổi lên một chút nghi ngờ, nghị luận âm ỉ.

"Cô ta là ai?"

"Thiên kim Chu gia mà người cũng quên sao, kia chẳng phải là truyền thuyết trời sinh bệnh thể sao!"

"Cái gì! Lại là cô ta, thể nhưng cô ta hiện tại cũng không giống như mắc bệnh a!"

"Ta cũng không biết!"

"Nghe nói trước đây không lâu cô ta được Vô Thượng Tông Môn thu nhận, từ đó trở đi tinh thần cả người nàng ta có chút không giống nhau..."

Mọi người vừa nghị luận, trong nháy mắt kinh nghi nhìn thiếu nữ kia.

Mà thiếu nữ kia, tự nhiên là Lạc Tiêm Nhi.

Trên thực tế Chu gia cùng Lâu gia cũng đều đang hoảng hốt kinh ngạc.

"Lạc Tiêm Nhi?"

"Tiểu muội!"

Người Lâu gia và Chu gia hai bên đều nghi hoặc.

Thế nhưng lúc này Lạc Tiêm Nhi lại không nhìn mọi người, trực tiếp rút kiếm ra khỏi vỏ, lạnh lùng nói: "Chu gia vẫn còn Lạc Tiêm Nhi ta chưa xuất thủ, sao có thể tính là thua! Ra tay đi!"

Đối diện nàng, Lâu Hành sững sờ.

Mà thực tế tam hoàng tử Đại Quân vương triều cũng sững sờ, nhưng ngay sau đó, sắc mặt hắn liền không khỏi nặng nề, có chút khó coi.

"Nàng là ai!"

Quân Vô Đạo lạnh giọng hỏi.

Lâu Cao bên cạnh đang chuẩn bị trả lời thì Quân Vô Đạo đã lắc đầu, lạnh như băng nói: "Không cần biết nàng là ai, nhưng bản vương không mong có biến số phát sinh, lập tức giết chết nàng cho ta, hiểu chưa?"

Lâu Cao nghiêm nghị, vội vàng gạt đầu: "Hiểu, hiểu ạ."

Tiếp lấy hắn đưa ánh mắt nhìn lên lôi đài, Lâu Hành trong nháy mắt hiểu được.

"Lạc Tiêm Nhi, người ngàn dặm xa xôi trở về, chính là vì muốn chết a?"

Trên lôi đài, Lâu Hành không khỏi dūr tợn cười rộ lên, trực tiếp rút đao khỏi vỏ, chuẩn bị xuất thủ.

Đối diện hắn, Lạc Tiêm Nhi căn bản không thèm nhìn thẳng, tinh thần cả người đều đang ẩn giấu.

"Một trận chiến này, không chỉ vì Chu gia!"

"Càng là vì chính ta, vì tông môn, xứng danh sư phụ!"

Lạc Tiêm Nhi tâm lý thì thảo.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Sư đồ Lạ thường nhất trí

"Vụt...!"

Không có gió, vậy thì tạo gió.

Lạc Tiêm Nhi tinh thần đã sẵn sàng, một đạo khí tức sắc bén trực theo bên trong người nàng bạo phát đi ra, phá lệ kinh người.

Người khác không thể cảm giác được loại khí tức này, chỉ có Lâu Hành đối diện nàng có thể cảm giác được, lúc này sắc mặt Lâu Hành không nhìn được biến hóa một chút...

"Giết!"

Lâu Hành cũng sợ hãi có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, căn bản không chờ đợi thêm

Một đạo quát chói tai vang lên, Lâu Hành mãnh liệt phóng lên tận trời, trực tiếp động thủ, khí tức thuộc về Tiên Thiên tứ trọng trong nháy mắt bạo phát, cực kì khủng bố.

Oanh!

Một đạo này, dường như mang theo uy áp khủng bố mà chém xuống.

Thời điểm một đạo Lâu Hành trầm xuống, người Chu gia sắc mặt không khỏi toàn bộ biến hóa.

"Tiểu muội!"

"Tiêm Nhi!"

Trong lúc nhất thời, mọi người Chu gia nhìn không được lo lắng.

Chu gia chủ Chu Nguyên cũng đang lo lắng, mặc dù hắn biết Lạc Tiêm Nhi ở Lâm Mặc Vô Thượng Tông Môn đã rực rỡ hào quang, trực tiếp đột phá Tiên Thiên, nhưng...

Vén vén chỉ là Tiên Thiên, căn bản cũng đối phó không được một tên Lâu Hành a!

Lúc đầu Chu Nguyên là muốn để Lâm Mặc có thể tới, cứu vãn một chút Chu gia hắn, cũng không phải để Lạc Tiêm Nhi trở về tìm cái chết a!

Bởi vậy bây giờ nhìn đến Lạc Tiêm Nhi trở về, trực tiếp đi lên lời dài, cho dù hắn là gia chủ Chu gia, giờ phút này tâm trí cũng là chảy máu.

"Thôi thôi, nếu không được, hay là để Chu Nguyên ta mang theo tất cả mọi người Chu gia, toàn bộ lui ra Thánh Thành..."

Nội tâm Chu Nguyên rất đáng ghét, đã chuẩn bị làm dự định theo tốt xấu nhất có thể xảy ra.

Khi người Chu gia đều đang tuyệt vọng, Lạc Tiêm Nhi trên lời dài đối mặt một đạo khủng bố của tên Lâu Hành này lại không có một chút e ngại, một mặt nàng đều là bình tĩnh.

"Thanh Phong, Kiếm Mang!"

Chỉ thấy trong miệng nàng băng lãnh thì thào lên một tiếng, sau đó bội kiếm bên hông mãnh liệt ra khỏi vỏ, mọi người căn bản thấy không rõ dưới tầm mắt.

"Xoạt!"

Quang!

Một tia sáng mãnh liệt dâng lên, cực nhanh.

Ngay sau đó, thực lực Tiên Thiên tam trọng thiên của Lạc Tiêm Nhi triệt để tàn ra.

Oanh!

Nhất thời, toàn trường kinh hãi, Chu gia mọi người toàn bộ đứng lên, đôi mắt trừng đến muốn nứt, toàn bộ đều trầm miệng một lời hoảng sợ nói: "Tiên Thiên tam trọng!"

Không sai!

Cũng là Tiên Thiên tam trọng thiên!

Lạc Tiêm Nhi, trước đó người này ở Chu gia trời sinh bệnh thể, sau khi bái nhập Vô Thượng Tông Môn mười ngày sau, đến giờ đã biến thành Tiên Thiên tam trọng thiên.

Không chỉ thế càng đáng sợ hơn, một kiếm Lạc Tiêm Nhi chém ra, ánh sáng cùng lúc bắn ra bốn phía...

"Ồng!"

Mãnh liệt, từng đạo âm thanh kiếm minh phóng lên tận trời.

Sau một khắc, người Lâu gia cũng ngồi không yên, toàn bộ đứng lên, không thể tin nói: "Cái này, cái này...Đây là kiếm ý, đây chính là kiếm ý sao?"

Tia khí tức sắc bén vừa rồi kia, chẳng phải là kiếm ý hay sao!

Dù chỉ là một tia khí tức như vậy, cũng đủ để làm đáng sợ mọi người.

Bởi vì rất nhiều người dốc cả một đời, căn bản cũng không thể lĩnh ngộ được một tia kiếm ý.

Hiện tại thiếu nữ Lạc Tiêm Nhi này mới chỉ gần mười sáu tuổi lại có thể lĩnh ngộ được một tia kiếm ý, cái này như thế nào còn không đáng sợ?

Người Chu gia trong nháy mắt mừng rỡ như điên.

Còn về người Lâu gia thì trong nháy mắt ngốc trệ.

"A..."

Trên lời dài, nương theo Lạc Tiêm Nhi một kiếm này chém ra, kiếm ý trong nháy mắt phóng lên tận trời, đánh nát đạo thể Lâu Hành.

"Ầm!"

Một giây sau, một kiếm đỏ trực tiếp trùng điệp đánh vào trên thân Lâu Hành, giống như đạn pháo, đánh bay thân thể Lâu Hành còn đang nhảy lên hung hăng đập trở về vị trí Lâu gia.

Oanh!

Lâu Hành, bại!

Lâu gia, xuất hiện người thứ nhất thất bại!

Tràng diện này trong nháy mắt trở lên yên tĩnh.

Toàn bộ chung quanh quảng trường tất cả mọi người trở lên yên lặng, toàn trường ngốc trệ.

Theo Lạc Tiêm Nhi chém một kiếm đánh bay Lâu Hành, mọi người tức khắc liền rơi vào yên tĩnh quý dị.

Sau một lát, khi mọi người kịp phản ứng liền trở thành khó có thể tin.

Lạc Tiêm Nhi, trời sinh bệnh thể của Chu gia, đến hiện tại vậy mà lại mạnh mẽ như vậy.

"Tốt!"

Chu gia giờ phút này rốt cuộc khác chế không được nội tâm cuồng hỉ, ào ào vỗ tay.

Mà nhìn lại Lâu gia đối diện họ toàn bộ đều rơi vào ngốc trệ, thần sắc khó có thể tin, tựa hồ rất khó tin tưởng.

Trên lời đài Lạc Tiêm Nhi vẫn như cũ một người một kiếm, tư thế hiên ngang, đôi mắt đẹp băng lãnh, hàn khí đầy người nói: "Người tiếp theo!"

Con giận này, động tác này, Không biết bao nhiêu người còn tưởng rằng nàng chính là Lâm Mặc đây, động tác hoàn toàn giống như đúc.

Bởi vì tại quảng trường thu đồ trước đó, Lâm Mặc cũng dùng chính giọng điệu này động tác này, một người quét ngang tám đại tông môn.

Sư đồ hai người hoàn toàn nhất trí!

Chu Nguyên nhìn đến kinh ngạc muốn ngất người, hắn không thể không thừa nhận, Lạc Tiêm Nhi đưa đến Vô Thượng Tông Môn về sau, nàng lại thay đổi vô cùng lớn.

Lạc Tiêm Nhi hiện tại lại trở nên càng lúc càng giống tông chủ Vô Thượng Tông Môn, Lâm Mặc.

Tại một ngõ ngách vắng vẻ của quảng trường, Lâm Mặc nhìn đến tình cảnh này, ngược lại là cong lên khóe miệng.

"Nha đầu này, làm sao ngay cả cử chỉ động tác của ta cũng học đi..."

Lâm Mặc sờ cằm lâm nhâm.

Hắn suy nghĩ đến, câu nói này hắn cũng không có dạy cho Lạc Tiêm Nhi a, nàng vô sự tự thông?

Chỉ là câu nói này bị Lạc Tiêm Nhi học đi, như vậy Lâm Mặc hắn lần tiếp theo xuất thủ, nên nói cái gì đây?

Lâm Mặc trông mắt hơi híp, ánh mắt của hắn trực tiếp nhìn về phía tam hoàng tử Đại Quân vương triều chỗ đó.

Một trận bài danh chiến giữa tam đại gia tộc trong Thánh Thành, vậy mà khiến hoàng tử Đại Quân vương triều đến.

"Có chút ý tứ."

Đôi mắt Lâm Mặc thâm thúy, hắn nói thầm.

Hắn cảm giác, trận đấu bài danh chiến tam đại gia tộc này, sợ là không có kết thúc dễ dàng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Quét ngang Lâu gia!

"Àm!"

Vị trí Lâu gia, tất cả mọi người kinh ngạc lên.

Khi Lâu Hành bị Lạc Tiêm Nhi một kiếm đánh bay, trên mặt bọn họ vẫn là bộ mặt thật không thể tin, sau đó Lạc Tiêm Nhi một người một kiếm sừng sững đứng giữa lời đài, lạnh giọng nói người tiếp theo.

Đại Quân vương triều tam hoàng tử Quân Vô Đạo trực tiếp phẫn nộ vỗ bàn một cái.

Chỉ thấy Quân Vô Đạo híp mắt, cắn răng nói: "Bản vương nói, bản vương không thích có biến số!"

Bên cạnh Lâu Cao bị dọa đến sắc mặt trắng nhợt, hắn vội vàng giải thích nói: "Tam hoàng tử yên tâm, Lâu gia ta tuyệt đối có thể đánh bại Lạc Tiêm Nhi, hôm nay bài danh chiến tuyệt đối sẽ không có sơ hở nào!"

Vừa dứt lời, Lâu Cao liền hướng về phía thiếu gia Lâu gia khác, nổi giận nói: "Còn thất thân làm gì, từng tên lên đi!"

"Ta đến!"

Lập tức mọi người Lâu gia dần bình tĩnh.

Lâu gia nhị công tử quát lên một tiếng quát chói tai, một tên dặm chân rồi trực tiếp nhảy lên lôi đài.

Tu vi hắn đã đạt đến Tiên Thiên ngũ trọng thiên, cùng Lâu Hành so sánh, hắn không chỉ cao hơn một chút về tu vi, mà thực lực hắn còn cường hãn hơn một phần.

Lúc này, hắn đã nhảy lên lôi đài, mọi người Lâu gia liền thờ phào.

"Lâu gia nhị công tử xuất thủ, cục này đã định."

"Hừ! Tốt xấu Lâu gia nhị công tử cũng có tu vi Tiên Thiên ngũ trọng thiên."

"Lạc Tiềm Nhi chỉ là Tiên Thiên tam trọng thiên mà thôi, thật sự coi là chính mình có thể vượt cấp chiến đấu sao?"

"Lâu gia nhị công tử, xử lý nàg!"

Tại vị trí chỗ Lâu gia, từng tiếng hô to vang lên.

Bọn họ đối nhị công tử Lâu gia tràn ngập lòng tin, mà nhị công tử Lâu gia chính mình cũng tràn ngập lòng tin, không chút e ngại.

Hắn đứng trên lôi đài, nhìn đến Lạc Tiềm Nhi một người một kiếm sừng sững ở trước mặt, hừ lạnh nói: "Lạc Tiềm Nhi, nghe nói ngươi bái nhập Vô Thượng Tông đã xuống dốc kia, đây cũng chính là lý do mà hiện tại ngươi phách lối à?"

"Hoa... "

Vừa nghe xong lời này, Lạc Tiềm Nhi vốn không nhìn thẳng hắn đột nhiên mạnh mẽ co lại ánh mắt.

"Ông!"

Ánh mắt ấy của Lạc Tiềm Nhi trực tiếp để Lâu gia nhị công tử kinh hồn bạt vía, bởi vì đôi mắt đẹp của Lạc Tiềm Nhi cực kì đáng sợ, băng lãnh, tùy ý!

Lúc này nàg đã trở lên tựa như băng lãnh thêm một phần, từ trong miệng vang lên âm thanh lạnh như băng: "Người nhục tông môn ta, chết!"

"Beng..."

Vừa dứt lời, Lạc Tiềm Nhi liền muốn xuất thủ trước, một kiếm đánh đến.

Toàn bộ không gian trên lôi đài lúc này nhất thời rung động.

"Ong ong ong!"

Không gian trên lôi đài thậm chí chỉ có âm thanh kiếm sát va chạm nhau không ngừng vang lên, cực kì kinh khủng.

Kiểm ý!

Đây là kiếm ý!

Dù Lạc Tiềm Nhi chỉ lĩnh ngộ được một tia, nhưng đối với nàg mà nói, đã hoàn toàn đầy đủ.

"Đến tốt..."

Nhị công tử Lâu gia cũng quát lên chói tai một tiếng, sau đó lập tức rút đao xông lên.

Hắn vốn cho rằng thực lực Lạc Tiềm Nhi chỉ là Tiên Thiên tam trọng thiên, linh khí kinh khủng trong cơ thể nàg có thể vượt qua cảnh giới ngũ trọng thiên của mình sao?

Nhưng khi hắn tiếp xúc đến Lạc Tiềm Nhi một kiếm này, hắn mới phát hiện linh khí thể nội của Lạc Tiềm Nhi lại hùng hồn vượt qua hắn tưởng tượng.

"Không tốt..."

Hắn lúc này biến sắc, cực độ hoảng sợ.

Công pháp tu hành của Lạc Tiềm Nhi là cái gì?

Đây chính là thiên cấp công pháp Huyền Băng Nguyên Quyết a, mặc dù so ra kém Hỗn Độn Huyền Công của Lâm Mặc, nhưng it ra cũng là nhất đẳng công pháp.

Mà hiện tại Lâu gia nhị công tử lại muốn đối đầu so sánh linh khí nội thể hùng hậu của Lạc Tiềm Nhi, đây không phải muốn chết thì là cái gì?

"Phốc...!"

Vén vện trong nháy mắt, Lâu gia nhị công tử liền trực tiếp thảm bại.

Lạc Tiềm Nhi một kiếm này hạ xuống, tại chỗ chém xuống một cánh tay của hắn.

Nguyên nhân tựa hồ là bởi vì hắn nói năng lỗ mãng.

Một kiếm, trăm xuống cánh tay một người, đồng thời, Lâu gia nhị công tử cũng trong nháy mắt thảm bại, trực tiếp bị đánh phế.

Oanh!

Trăng diện trong nháy mắt lần nữa làm yên tĩnh, đôi mắt tất cả mọi người không khỏi trừng lớn.

"Tốt!"

"Ha ha ha đánh tốt!"

"Tiểu muội, xù đẹp lắm!"

Chu gia bên này, mọi người lần nữa sôi trào lên, toàn bộ đứng lên reo hò.

Đến bây giờ, Lạc Tiêm Nhi bắt tri bắt giác đã trở thành hi vọng duy nhất của Chu gia.

Mặc kệ bọn hắn có thừa nhận hay không, nhưng từ khi Lạc Tiêm Nhi bái nhập Vô Thượng Tông Môn, Lạc Tiêm Nhi đã triệt để nhất phi trùng thiên, không phải người Chu gia khác có thể so sánh.

Còn về phía Lâu gia sắc mặt mọi người lại càng thêm khó coi.

"Xoạt!"

Cùng lúc đó, Lạc Tiêm Nhi lần nữa huy kiếm, lạnh lùng nói: "Người tiếp theo!"

"Lên!"

"Đều cho ta lên!"

"Cmn, một đám phế vật, còn không bằng một nữ tử?"

"Thất thân làm gì, lên a!"

Lâu gia gia chủ Lâu Cao triệt để sôi giận, tại chỗ quát lên.

Dưới nộ khí của hắn, từng tên công tử Lâu gia chẳng khác nào Chu gia công tử, từng tên nhảy lên lôi đài, nhưng kết cục, lại là cùng Chu gia công tử.

"Lâu gia tứ công tử, bại!"

Lạc Tiêm Nhi lạnh giọng: "Người tiếp theo!"

"Lâu gia ngũ công tử, bại!"

Lạc Tiêm Nhi lạnh giọng: "Người tiếp theo!"

"Lâu gia đại công tử, bại!"

Lạc Tiêm Nhi lạnh giọng: "Người tiếp theo!"

"Lâu gia lục công tử, bại!"

"Lâu gia thất công tử, bại!"

"Lâu gia... Bại bại bại bại bại!"

Lâu gia triệt để đại bại.

Thế cục Lâu Hành một người quét ngang Chu gia trước đó đã một đi không trở lại.

Ngược lại trở thành Lạc Tiêm Nhi một người, quét ngang toàn bộ Lâu gia.

Giống như duy ta vô địch một dạng!

Lạc Tiêm Nhi một người một kiếm, sừng sững tại trên lôi đài, tư thái vô địch!

Lâm Mặc thấy cảnh này, không khỏi lộ ra một nụ cười vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Hỏi qua Vô Thượng Tông ta chưa!

Vô địch...

Chỉ ít trên lôi đài bài danh chiến này, Lạc Tiêm Nhi vô địch!

Nàng một người, quét ngang tất cả công tử Lâu gia, mặc kệ là Tiên Thiên tứ trọng thiên hay là ngũ trọng thiên, thậm chí là lục trọng thiên, toàn bộ từng tên đều bị Lạc Tiêm Nhi đánh bại.

Người Chu gia cuồng hi, kinh hi, kích động vạn phần, còn người Lâu gia bên kia thì mặt xám như tro, sắc mặt nặng nề.

Đừng nói hai nhà bọn họ, kể cả Vương gia đến đây đánh đấm già bộ cho có khí thế kia cùng những người xung quanh xem đầu đài, từng tên cũng không thể tưởng tượng.

"Quá kinh khủng đi!"

"Lạc Tiêm Nhi này, từ lúc nào trở lên khủng bố như vậy?"

"Nàng không phải là trời sinh bệnh thể không thể tu luyện sao, sao hiện tại... này là thể nào a?"

"Nghe nói, nàng bái nhập Vô Thượng Tông!"

"Vô Thượng Tông? Kia chẳng phải là một trong chín đại tông môn của Đại Quân vương triều có nội cảnh xuống dốc, Vô Thượng Tông Môn? Cái này làm sao có thể..."

"Phi, Vô Thượng Tông sớm đã thay đổi, trước đó tại quảng trường chiêu đồ, Lâm tông chủ còn một người một kiếm đánh bại tám đại tông môn a..."

"Lạc Tiêm Nhi lúc này cùng Lâm tông chủ rất giống a..."

Mọi người toàn trường liên tục bàn tán nhau.

Mọi người kinh ngạc lên cũng bởi phát hiện ra, Lạc Tiêm Nhi lúc này một người một kiếm sừng sững tại trên lôi đài, một người quét ngang Lâu gia! Tình cảnh này! Vậy mà giống như Lâm Mặc lúc trước trên quảng trường chiêu đồ quét ngang tám đại tông môn!

Sư đồ lạ thường nhất trí!

Đều vô địch như vậy, đều không kiên nhẫn ai như vậy, một người một kiếm quét ngang khắp nơi!

Quá mạnh!

Quá thực quá mạnh!

Giờ khắc này, mọi người đã phá lệ tò mò đối với Vô Thượng Tông, Vô Thượng Tông này đến cùng là có ma lực gì, có thể biến Lạc Tiêm Nhi loại này trời sinh bệnh thể, giáo dục thành trâu bò như vậy?

"Đỉnh."

"Chúc mừng kí chủ được mọi người Thánh Thành khâm phục cùng hiếu kì Vô Thượng Tông, đạt được một bảo rương danh vọng."

Lâm Mặc trong đầu bỗng nhiên vang lên âm thanh hệ thống, để hắn mừng bức.

Bảo rương danh vọng?

Như vậy liền đạt được?

Hắn mẹ nó cái gì cũng không làm a, muốn hay không nhẹ nhàng như vậy!

"Dễ chịu..."

Lâm Mặc không ngăn được cười thầm một chút, có đồ đệ cũng là tốt, chuyện gì cũng không cần hắn tự mình động thủ, đồ đệ đi làm liền tốt.

...

Tại Lâu gia bên này, đỉnh đầu giống như nổi mây đen, toàn bộ đều là sắc mặt nặng nề.

Lâu gia càng là nghiêng răng nghiêng lợi.

Bên cạnh hắn, tam hoàng tử Quân Vô Đạo neho lại ánh mắt, lạnh lùng nói: "Thất thân làm gì, mau phái người lên bắt lấy Lạc Tiêm Nhi này!"

Lâu Cao khoe miệng co lại, vội vàng nói: "Điện hạ, chúng ta Lâu gia đã không còn người a..."

Người đều bị Lạc Tiêm Nhi cho đánh bại!

Chỗ nào còn có người có thể lên đài a!

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo nghe như thế, chỉ cảm thấy lồng ngực nộ khí trùng thiên.

Ánh mắt hắn nhất thời chuyển thành đỏ!

"Phế vật!"

"Một đám phế vật!"

"Lâu gia to lớn, vậy mà ngay cả một nữ tử cũng đối phó không xong, quả thực khiến bản vương thất vọng!"

Quân Vô Đạo tức giận đứng nhào lên tại chỗ, trực tiếp mắng giận.

Lời nói của hắn khiến cho tất cả mọi người Lâu gia muốn kim nén một hơi tâm lý, nhưng lại không có cách nào, chỉ có thể nhẫn nhịn, bởi vì người mắng bọn hắn cũng không phải người khác mà là Đại Quân vương triều tam hoàng tử, Quân Vô Đạo a!

"Hừ!"

Quân Vô Đạo lười nhác tiếp tục đông dài, hần trực tiếp hừ lạnh tại một tiếng, ngay sau đó cả người đều bay lên không trung.

"Lạc Tiêm Nhi!"

Chỉ thấy tam hoàng tử Quân Vô Đạo một bước đạp chân không, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Lạc Tiêm Nhi trên lôi đài, trong miệng phát ra một tiếng quát chói tai!

Oanh!

Uy áp trên thân tam hoàng tử trong nháy mắt bộc phát ra.

Nửa bước Hóa Khí!

To lớn uy áp trực tiếp đập vào mặt, lập tức khiến cả quảng trường bài danh biến sắc, trong đôi mắt lóe qua một vẻ hoảng sợ.

Hóa Khí!

Đây chính là nửa bước Hóa Khí cảnh giới, đầy đủ để miểu sát Tiên Thiên đỉnh phong!

Thực lực này của tam hoàng tử Quân Vô Đạo, cho dù muốn quét ngang cả Thánh Thành, cũng có thể thành công!

Mọi người há có thể không kinh ngạc?

Mà Quân Vô Đạo đối với mọi người nhìn hần kinh khủng như vậy rất là thỏa mãn, khoe miệng càng là tùy ý cong lên.

Chỉ thấy hần vẫn như cũ nhìn Lạc Tiêm Nhi, lạnh lùng nói: "Bản vương cho ngươi một cơ hội, thần phục với bản vương, bản vương có thể tha cho Chu gia ngươi không chết!"

Oanh!

Người Lâu gia nghe xong sắc mặt tại chỗ biến lớn, lo lắng.

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo, đây là dự định muốn thu phục Chu gia sao?

Người Chu gia càng lúc càng tức giận.

Mẹ nó!

Tên tam hoàng tử này thật đúng là phách lối, thật cho là tất cả thế gia bên trong Thánh Thành đều là quân cờ của hần sao, muốn thu thì thu, muốn giết thì giết sao?

Trên thực tế, Quân Vô Đạo vốn là có ý nghĩ khai đao đối Chu gia, tại trên bài danh chiến này để Lâu gia lực áp Chu gia, sau đó hần sẽ diệt Chu gia, uy hiếp Thánh Thành.

Sau đó một lần hành động đem Thánh Thành cảm xuống!

Nhưng là bây giờ, nhìn đến Lạc Tiêm Nhi thiên tư xuất sắc như vậy, hần có chút đổi ý.

Hần quyết định cho Lạc Tiêm Nhi một cơ hội, chỉ cần Lạc Tiêm Nhi thần phục với hần, trung thành với hần, như vậy hần sẽ buông tha Chu gia, vậy cũng chưa chắc không thể!

Chỉ là tam hoàng tử không biết, khi hần nói ra lời này, trong đôi mắt Lâm Mặc chợt lóe lên hàn mang.

"Muốn thu phục Chu gia?"

Lâm Mặc thì thảo, khoe miệng giương lên: "Hỏi qua Vô Thượng Tông ta chưa?"

Quảng trường bài danh, trên lôi đài.

"Muốn ta thần phục ngươi?"

Lạc Tiêm Nhi giương lên khoe miệng, hiếm thấy nhếch miệng lên cười.

Nụ cười của nàng, lại rất có lực chữa trị, làm cho rất nhiều người nhìn vào đều thất thần.

Lạc Tiêm Nhi ngẩng đầu lên, cười lạnh nói: "Hỏi qua sư phụ ta chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Ta sẽ nói, ngươi là cái thá gì!

"Hỏi qua sư phụ ta chưa?"

Trên lôi đài, Lạc Tiêm Nhi nhếch miệng cười.

Nàng hơi ngẩng đầu, phong khinh vân đậm mở miệng.

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo nhất thời nhú mày.

Sư phụ?

Lạc Tiêm Nhi có sư phụ?

Quân Vô Đạo nghiêm nghị nói: "Xin hỏi sư tôn người là ai?"

Giờ khắc này Quân Vô Đạo cả mặt đều trở thành nghiêm túc.

Rất đơn giản, bởi vì hắn có chút sợ, dù sao cái thế giới này, tông môn san sát, có rất nhiều tông chủ tuy không lộ diện ra ngoài, nhưng thật sự lại vô cùng trâu bò.

Có cả tông chủ có thể hủy diệt Đại Quân vương triều chỉ là chuyện trong vài phút.

Mà bây giờ, Quân Vô Đạo nhìn thấy bộ dạng Lạc Tiêm Nhi không chút sợ hãi, hắn cũng chỉ sợ sẽ trêu chọc phải một tông môn khó lường, vội vàng nghiêm nghị hỏi đến.

Chỉ thấy Lạc Tiêm Nhi mang theo tự tin rất lớn, đáp lại: "Vô Thượng Tông Môn, tông chủ Lâm Mặc"

Quân Vô Đạo: "..."

Vô Thượng Tông Môn?

Đó chính là nội cảnh Đại Quân vương triều, vốn là thuộc về chín đại tông môn, nhưng về sau lại bị các tông môn khác cùng hợp lực xóa tên, Vô Thượng Tông vì vậy mà xuống dốc từ đó.

Là tông môn bị phá kia?

Quân Vô Đạo sắc mặt trong nháy mắt đen lại, trong đôi mắt lộ ra hàn quang.

Còn muốn đùa ta sao?

Người bái nhập cái tông môn bị phá diệt này, người còn tự tin cái quỷ gì?

Nếu là tông môn khác hắn liền từ bỏ, nhưng đây lại là Vô Thượng Tông Môn...

Mẹ nó, đã xuống dốc đến không thể xuống dốc hơn, hiện tại còn muốn xưng là một tông môn!

Tông môn dạng này, đừng nói là Đại Quân vương triều, cho dù tam hoàng tử hắn cũng có thể tự mình diệt.

Quân Vô Đạo hắn há có thể quan tâm?

Quân Vô Đạo lúc này trào phúng, khinh thường nói: "Chỉ cần người thần phục với bản vương, cho dù sư phụ người biết cũng không dám phản đối..."

"Không, ta biết sư phụ ta sẽ nói cái gì!"

Lạc Tiêm Nhi lúc này khẽ lắc đầu, vô cùng tự tin mở miệng nói.

Quân Vô Đạo nghi ngờ: "Nói cái gì?"

Một góc hẻo lánh, Lâm Mặc khẽ lắc đầu, thông dong nói: "Ta sẽ nói, người là cái thá gì?"

Trên lời dài, Lạc Tiêm Nhi khoe miệng giương lên, mỗi chữ mỗi câu thanh thúy nói, giống như dung hợp với Lâm Mặc, nói: "Sư phụ ta nhất định sẽ nói... Người là cái thá gì!"

Oanh!

Hoàn toàn giống như đúc câu trả lời, hoàn toàn giống như đúc phong cách.

Lâm Mặc trên mặt không khỏi vui mừng cười.

Nhưng Lạc Tiêm Nhi nói ra câu nói này, lại làm cho toàn trường muốn bạo.

Tất cả đều kinh ngạc.

Tất cả đều không nghĩ tới, sau khi tam hoàng tử Quân Vô Đạo đã để lộ ra thực lực nửa bước Hóa Khí của hắn, Lạc Tiêm Nhi năng vậy mà còn dám, tại chỗ chọc giận Quân Vô Đạo.

Năng điên rồi phải không!

Mọi người kinh ngạc, người Lâu gia cuồng hỉ, mà Chu gia tuy sợ hãi, nhưng đến hiện tại cũng là trên dưới một lòng, đối xử lạnh nhạt nhìn nhau.

"Chu gia ta, cho dù chết, cũng sẽ không làm nô tài!"

Chu Nguyên bỗng nhiên lạnh giọng mở miệng nói.

Hắn vui mừng nhìn một chút nữ nhi Lạc Tiêm Nhi của mình, lại nhìn người khác trong tộc.

Lúc này, Chu Nguyên quát to một tiếng, kiên nghị nói: "Người Chu gia nghe lệnh! Cùng ta tử chiến đến cùng!"

"Chiến!"

"Chiến!"

"Chiến!"

Trong lúc nhất thời, mọi người Chu gia cùng nhau đồng loạt hét to lên.

Trong đôi mắt từng người đều đã sẵn sàng tốt bỏ mình.

Chu gia, cho dù đến bây giờ, cũng giống như Lạc Tiêm Nhi, trực tiếp cự tuyệt thần phục Quân Vô Đạo, cho dù bọn họ chết, cũng sẽ không đi làm nô tài.

Mà tình cảnh này, để mọi người Thánh Thành hơi kinh ngạc, sau đó trở thành khâm phục.

Chu gia, có huyết tính!

Lâm Mặc đứng ở góc hẻo lánh cũng là khẽ gật đầu, cái Chu gia này cũng coi như không tệ, bởi vì hiện tại Chu gia cũng coi là một thế gia phụ thuộc vào Vô Thượng Tông.

Giờ phút này bọn họ vẫn không chủ động thần phục với Đại Quân vương triều.

Điều này nói rõ, Chu gia, ngược lại cũng không phải loại gia tộc cỏ đầu tường kia, cũng khiến cho Lâm Mặc đối với Chu gia tăng thêm một độ hảo cảm.

"Người muốn chết!"

Cùng thời khắc đó, Quân Vô Đạo giữa không trung triệt để bạo giận.

Lạc Tiêm Nhi cự tuyệt cũng coi không tính, nhưng mà cả cái Chu gia này, hiện tại vậy mà còn dám hô lên khẩu hiệu tử chiến đến cùng.

Đây rõ ràng là không đem tam hoàng tử hấn đề vào mắt à!

Huống chi sư môn Lạc Tiêm Nhi chỉ là một tông chủ của tông môn Vô Thượng Tông xuống dốc này, Quân Vô Đạo hấn căn bản không sợ.

"Oanh!"

Lúc này, Quân Vô Đạo trực tiếp nổi giận, tu vi nửa bước Hóa Khí triệt để nở rộ.

Hắn không nói hai lời, vọt thẳng đến Lạc Tiêm Nhi trên lôi đài đánh xuống một chương, cho dù Lạc Tiêm Nhi thiên tư cao trác, nhưng nếu không thể cho hắn sử dụng, vậy thì...

Còn không bằng trực tiếp giết!

Quân Vô Đạo chính là nghĩ như vậy, hắn hiện tại triệt để giận, muốn trực tiếp tru sát Lạc Tiêm Nhi, sau đó sẽ diệt trừ Chu gia.

Oanh!

Uy lực to lớn thi triển ra, Thánh Thành không ít người ào ào hoảng sợ.

Thực lực này, quá cường đại!

"Thiên hạ, vô song!"

Thế mà ở thời điểm này, mọi người lại kinh ngạc phát hiện, trên lôi đài Lạc Tiêm Nhi...

Nàng không chỉ không có sợ hãi, thậm chí!

Đến lúc này, nàng vậy mà còn dám trực tiếp rút kiếm, muốn cùng Quân Vô Đạo chiến đấu.

Quân Vô Đạo, nửa bước Hóa Khí!

Lạc Tiêm Nhi, Tiên Thiên tam trọng!

Tu vi dạng này chênh lệch, quả thực căn bản không thể vượt qua, Lạc Tiêm Nhi nàng điên rồi phải không?

"Ông!"

Nhưng mà Lạc Tiêm Nhi cũng không phải là điên.

Đôi mắt kiên nghị, bởi vì nội tâm của nàng thủy chung chỉ nhớ đến một câu nói mà Lâm Mặc đã từng nói cho nàng...

Nàng là đại đệ tử của Vô Thượng Tông!

Nàng đại biểu cho Vô Thượng Tông!

Tại bên ngoài hành tẩu, không thể làm mất mặt tông môn, ném mặt sư phụ!

Đại Quân vương triều thì như thế nào?

Sư môn ta, là Vô Thượng Tông Môn, đây là ta vinh diệu!!

Lạc Tiêm Nhi trong lòng nghĩ như vậy, sau đó thi triển ra thiên cấp vũ kỹ mà Lâm Mặc giao cho nàng...

Thiên Hạ Vô Song!

Thi triển mà ra!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Nàng chết, người cũng chết!

"Ông!"

Một đạo kiếm minh phóng lên đỉnh trời.

Ngay sau đó, một tia sáng trong nháy mắt xuất hiện, chói lọi bắn ra.

Đó là Lạc Tiêm Nhi xuất thủ!

Một mình nàng một kiếm sừng sững tại trên loi đài, trực tiếp đối mặt tam hoàng tử Quân Vô Đạo nửa bước Hóa Khí, không chút e ngại mà xuất thủ.

Nửa bước Hóa Khí, thì như thế nào!

Nàng thế nhưng là đại đệ tử của Vô Thượng Tông, bên ngoài hành tẩu là đại biểu cho toàn bộ Vô Thượng Tông, bởi vậy đừng nói là Đại Quân vương triều tam hoàng tử, cho dù là Nhân Hoàng của Đại Quân vương triều đến, nàng cũng không sợ.

"Chém!"

Lúc này, nương theo lấy Lạc Tiêm Nhi một tiếng kêu ngao hét lên.

Một kiếm này của nàng, mang theo thiên cấp vũ kỹ Thiên Hạ Vô Song mạnh mẽ vọt thẳng đến Quân Vô Đạo giữa không trung chém đến, tốc độ cực nhanh.

Oanh!

Mọi người thấy cảnh này không khỏi toàn bộ ngốc trệ, khó có thể tin.

Từng tên đều dùng ánh mắt điên cuồng nhìn Lạc Tiêm Nhi.

Không nói Quân Vô Đạo là tam hoàng tử của Đại Quân vương triều, vẹn vẹn chỉ cần thực lực nửa bước Hóa Khí của hắn, cũng đủ để nghiền ép toàn bộ Thánh Thành.

Cho dù là Chu Nguyên Chu gia chủ cũng không phải đối thủ của tam hoàng tử.

Mà hiện tại, Lạc Tiêm Nhi này chỉ là có tu vi Tiên Thiên tam trọng thiên, vậy mà còn dám ra tay với Quân Vô Đạo, đây không phải là tự tìm đường chết a, điên cuồng a!

Người của Lâu gia thì lại vui vẻ nhìn lấy.

Bọn họ càng ước gì Lạc Tiêm Nhi triệt để chọc giận Quân Vô Đạo, sau đó để Quân Vô Đạo diệt trừ Chu gia, cứ như vậy, Lâu gia hắn có thể xưng bá toàn bộ Thánh Thành.

"Làm càn!"

Thế nhưng trên thực tế, giờ này khắc này Quân Vô Đạo đúng là tức giận.

Mặt mũi hắn tràn đầy sát khí băng lãnh, hắn tức giận không phải vì thực lực Lạc Tiêm Nhi cường đại, có thể đánh bại người Lâu gia!

Hắn tức giận chính là hiện tại hắn đã bại lộ thực lực, cho thấy quyết tâm, thế nhưng kết quả Lạc Tiêm Nhi cùng Chu gia lại không ngoan ngoãn thần phục.

Cái này há có thể nhịn?

"Oanh!"

Một tiếng quát chói tai vang lên, ngay sau đó, Quân Vô Đạo triệt để nở rộ thực lực nửa bước Hóa Khí, một chương này của hắn mạnh mẽ đập xuống cùng Thiên Hạ Vô Song của Lạc Tiêm Nhi va sát.

Nhưng mà, thực lực tu vi chênh lệch vẫn còn quá lớn, cái này căn bản không phải có thể nghiền ép.

Một bên nửa bước Hóa Khí!

Một bên Tiên Thiên tam trọng!

Trung gian ngắn cách quá nhiều đẳng cấp cảnh giới, dù là Lạc Tiêm Nhi làm sao nghịch thiên, cũng không có khả năng có thể đánh bại Quân Vô Đạo a, bởi vậy...

"Phanh phanh phanh!"

Tại trước mặt thực lực cách xa như vậy, Quân Vô Đạo một chương hạ xuống, trực tiếp nghiền ép vỡ nát Thiên Hạ Vô Song của Lạc Tiêm Nhi.

"Răng rắc!"

Giống như cành trúc bị bẻ gãy, một đường nghiền nát giết đến trước mặt Lạc Tiêm Nhi, một chương trực tiếp đánh nát Liễu Diệp Kiếm của Lạc Tiêm Nhi.

"Phốc!"

Tại thanh thế to lớn nhất chương này trước mặt, cho dù chưa chạm đến mặt Lạc Tiêm Nhi, nhưng uy áp quá mạnh mẽ đã trực tiếp làm cho thân thể Lạc Tiêm Nhi lui xuống.

Khuôn mặt trắng xám!

Khóe miệng chảy máu!

Thực lực sai biệt quá lớn, Lạc Tiêm Nhi rất rõ ràng không phải là đối thủ Quân Vô Đạo.

Nhưng đôi mắt nàng vẫn kiên nghị, nói rõ coi như nàng không phải đối thủ, cũng sẽ không thần phục!

"Bản vương, không thích ánh mắt ngươi."

Quân Vô Đạo giờ phút này càng giống như Nhân Hoàng một dạng, cao cao tại thượng.

Hắn liếc liếc một chút Lạc Tiêm Nhi.

Trực tiếp lạnh giọng nói một tiếng, tiếp lấy không chút do dự lại đâm một quyền oanh sát mà đến.

Một quyền này, mục đích là muốn trực tiếp tiêu diệt Lạc Tiêm Nhi.

"Tiểu muội!"

"Tiêm Nhi!"

Chu gia mọi người vô cùng khẩn trương, từng người lập tức nhảy lên một cái, nghĩ cách chuẩn bị cứu viện Lạc Tiêm Nhi, nhưng thực lực Quân Vô Đạo là cấp bậc nào?

Há lại có thể tùy ý cho người Chu gia đi cứu viện Lạc Tiêm Nhi.

Thậm chí khi mọi người Thánh Thành thấy cảnh này, cũng là tiếc hận lắc đầu.

Lạc Tiêm Nhi, chết chắc!

Tại trước mặt tam hoàng tử Quân Vô Đạo có thực lực nửa bước Hóa Khí, nàng làm sao có thể chống cự?

"Ông!"

Nhưng cũng chính là lúc này, bỗng nhiên...

Một đạo kiếm reo sấm bén đột nhiên phóng lên tận trời, đồng thời tiếng kiếm reo này cùng Lạc Tiêm Nhi có chút không giống nhau, khi đạo kiếm mình này vang lên...

Toàn bộ quảng trường bài danh, kiếm của tất cả mọi người, toàn bộ đều rục rịch rung động.

Giống như vạn kiếm quy tông!

Bực này dấu hiệu, trực tiếp khiến trong đôi mắt mọi người lóe qua một tia mờ mịt.

Sau đó, một cỗ sát khí, khí tức đột nhiên bay thẳng đến Quân Vô Đạo.

Khiến Quân Vô Đạo cả người không rét mà run, lông tơ dựng đứng, cả người đều tê cả da đầu.

"Bang... "

Một giây sau, một tia sáng xuất hiện.

Ánh sáng kia trực tiếp cấp tốc giết đến trước mặt tam hoàng tử Quân Vô Đạo, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, trực tiếp chặt đứt quyền thế Quân Vô Đạo.

Ngay sau đó, một đạo âm thanh nghiêm nghị, sát ý lẫn lộn vang nổ bên tai Quân Vô Đạo: "Nàng chết, ngươi chết!"

Oanh!

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo cả người tê cả da đầu.

Hắn mãnh liệt vội vàng lui lại, một mặt kinh ngạc, thần sắc bối rối dò xét toàn bộ quảng trường, giận dữ hét: "Ai! Là ai! Cho bản vương đi ra..."

Chung quanh quảng trường, mọi người cũng là kinh ngạc, vừa rồi đó là cái gì?

Có người dùng một kiếm chặn lại quyền thế Quân Vô Đạo, đồng thời còn bá đạo hô lên "Nàng chết, ngươi chết" như vậy, thật đáng sợ!

Đây quả thực là cho thấy...

Quân Vô Đạo ngơ ngác hôm nay dám giết Lạc Tiêm Nhi, vậy ta sẽ giết ngươi a!

Như thế tôi nói, quả thực rất bá đạo.

Dù sao Quân Vô Đạo là ai, đây chính là tam hoàng tử của Đại Quân vương triều a!

Là con của Nhân Hoàng a!

Có thể nói ra con của Nhân Hoàng, há lại có thể không cho mọi người kinh ngạc?

Mà giờ khắc này Quân Vô Đạo còn đang không ngừng nộ hồng: "Đến cùng là ai! Cho bản vương đi ra..."

"Ông!"

Lúc này, quảng trường bài danh hư không bên trên.

Một thân ảnh như ẩn như hiện, dần dần chân đạp hư không, chậm rãi đến.

Lạc Tiềm Nhi trên mặt lóe qua một vẻ vui mừng, vội nói: "Sư phụ!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Lúc nào đến phiên ngươi xen vào!

Người xuất thủ tự nhiên là Lâm Mặc.

Dù sao hiện tại ngoại trừ hắn có thể cứu giúp được Lạc Tiềm Nhi thậm chí là toàn bộ Chu gia, tại Thánh Thành to lớn này, còn ai có thực lực này?

Huống chi, mẹ nó Lâm Mặc thật vất vả mới thu được một tên đồ đệ, còn phải trông cậy vào đệ tử về sau trưởng thành, có thể không hạn chế phản hồi lại cho hắn thực lực.

Nếu như lúc này lại bị Quân Vô Đạo chém, vậy Lâm Mặc hắn chẳng phải là lỗ lớn a?

Cái này sao có thể dễ dàng tha thứ!

Đừng nói là Quân Vô Đạo tam hoàng tử này, cho dù Nhân Hoàng của Đại Quân vương triều dám đụng vào đệ tử hắn một chút, Lâm Mặc hắn cũng sẽ chém đến đối phương.

Bởi vậy, Lâm Mặc mới trực tiếp hiện thân ra.

"Sư phụ!"

"Lâm tông chủ!"

Mà lúc này, khi Lâm Mặc chân đạp hư không từng bước một tiến đến quảng trường bài danh, Lạc Tiềm Nhi cùng người Chu gia đều ào ào kinh hi hô lên.

Cái này giống như là, tại thời điểm bọn họ tuyệt vọng, rốt cục bắt được một ngọn cỏ cứu mạng.

"Ừm."

Lâm Mặc nhìn lại, giờ phút này đã khôi phục lại bộ dáng uy nghiêm lúc trước.

Hắn làm ra bộ dáng của một tên sổng chó gần, giống như cảm giác ra hắn người này không thể dây vào.

Từng bước một đi xuống theo hư không phía trên.

Chân đạp hư không, dạng này tu vi, trực tiếp dễ không ít người kinh ngạc.

Có thể vững vàng cố định ở trong hư không đứng thẳng.

Dạng này tu vi, sợ rằng mình phải đạt đến Hóa Khí cảnh mới có thể làm được a?

Tên sư phụ Lạc Tiềm Nhi này, lại đáng sợ như thế sao?

Mọi người kinh ngạc!

Đã thấy Lâm Mặc từng bước một đi xuống, từ đầu đến cuối ngay cả liếc qua một chút cũng không thèm nhìn đến Quân Vô Đạo, coi hắn như đã trở thành người chết.

Lâm Mặc ngược lại là nhìn đến Lạc Tiềm Nhi, trực tiếp dạy dỗ: "Bản tọa không phải đã nói với ngươi, đi ra bên ngoài, nếu không cần thiết thì không thể ném đi mặt mũi của tông môn rồi sao?"

"Ngươi thử nhìn lại xem một chút bản thân, lại đang làm gì?"

"Thế mà kém chút là bị một tên nửa bước Hóa Khí đánh chết, ngươi là đang bôi nhọ tông môn sao?"

Lời này vừa nói ra, Lạc Tiềm Nhi không khỏi lộ trên khuôn mặt một tia ủy khuất, nói: "Nhưng là sư phụ, hắn đã nửa bước Hóa Khí, ta mới đạt Tiên Thiên tam trọng thiên..."

"Thì tính sao?"

Lâm Mặc trừng mắt, cũng không nhìn mọi người, uy nghiêm răn dạy: "Ngươi báii nhập tông môn ta đã mười ngày, thế nhưng cũng mới chỉ là tu vi Tiên Thiên tam trọng thiên, đây vốn làm mất mặt tông môn a!"

"Hiện tại ngươi liền ngay cả một tên thực lực nửa bước Hóa Khí cũng đánh không lại, ngươi không phải là bôi nhọ tông môn thì là cái gì?"

Lạc Tiềm Nhi bị Lâm Mặc giáo huấn cho xấu hổ vô cùng.

Nàng vội cúi đầu, một mặt hổ thẹn, thấp giọng nói: "Đúng, sư phụ, là ta sai."

Lâm Mặc ông cụ non ân một tiếng, lạnh lùng nói: "Sau khi trở về, phạt ngươi ba ngày bế quan không ra!"

Lạc Tiềm Nhi ngoan ngoãn gật đầu.

Mà giờ khác này, quảng trường bài danh, mọi người nhìn nhau biểu lộ lại là như vậy: "%*&!?"

Ngọa tào!

Cái gì?

Sau khi trở về còn muốn giam giữ?

Lạc Tiêm Nhi vậy mà bôi nhọ tông môn? Nàng bôi nhọ chỗ nào a?

Nàng bái nhập sư môn mới chưa đến mười ngày, đã đạt đến Tiên Thiên tam trọng thiên, dạng này tu vi tại trong mắt Lâm Mặc, lại là mất mặt?

Nàng chính là Tiên Thiên tam trọng thiên, còn dám đối đầu với nửa bước Hóa Khí, mặc dù không thắng, nhưng thực lực cùng dũng khí của nàng đều khiến người ta tán thưởng đến có thừa.

Mà hiện tại, trong miệng Lâm Mặc, vậy mà trở thành bôi nhọ tông môn!

Cái này mẹ nó có độc đi!

Vậy thì tại Lâm Mặc nguoi trong mắt, chẳng lẽ nàng với tu vi Tiên Thiên tam trọng thiên, chắc nên chém nửa bước Hóa Khí, mới có thể không cho tông môn mất mặt.

Cái này là cái quỷ gì?

Vô Thượng Tông này lúc nào như thể trâu bò a!

Tất cả mọi người kinh ngạc cùng nghĩ.

Riêng là nghe đến Lâm Mặc không nhìn mọi người nói ra răn dạy Lạc Tiêm Nhi, mọi người quả thực đều tức giận muốn chết tại chỗ!

Mẹ nó!

Quá nghịch thiên, Lạc Tiêm Nhi này chính là một đệ tử tuyệt thế, Lâm Mặc hần vậy mà còn không hài lòng, sau khi đến thế còn trước tiên muốn răn dạy.

Quá nghịch thiên đi!

Dạng này đệ tử nếu như nguoi không muốn, chúng ta muốn a, chúng ta ước gì có thể có được Lạc Tiêm Nhi dạng này đệ tử đâu!

Thật sự là nguoi so với nguoi càng làm nguoi ta tức chết a!

Mà đối diện Lâm Mặc, tam hoàng tử Quân Vô Đạo cũng là bị tức gần chết.

Mẹ nó!

Lâm Mặc từ khi xuất hiện đến bây giờ, căn bản cũng không thèm nhìn đến hần, cái này mẹ nó, quả thực xem hần như không tồn tại a!

Huống chỉ nghe đến tên Lâm Mặc này nói cái gì mà Lạc Tiêm Nhi không có giết hần, chính là bôi nhọ tông môn?

Lâm Mặc nguoi cũng quá trâu bò đi!

Lúc này, Quân Vô Đạo sắc mặt đen nhánh, lạnh lùng nói: "Các hạ là Vô Thượng Tông, tông chủ Lâm Mặc?"

Lâm Mặc nghe vậy liếc hần một cái, tiếp theo ung dung nói: "Cút!"

Oanh!

Câu nói này vừa vang lên, mọi người lập tức oanh động.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc không gì sánh được, Lâm Mặc, thế mà trực tiếp đối với tam hoàng tử Đại Quân vương triều quát, cút!

Mà Quân Vô Đạo cả người cũng càng thêm sững sờ một chút.

Hần không nghĩ tới Lâm Mặc thế mà dám đối thái độ này với hần. Ngay sau đó, hần trở lên rất tức giận, phẫn nộ, thậm chí trợn cả mắt lên đỉnh đầu bốc khói.

Quân Vô Đạo quát lên: "Làm càn! Lâm Mặc nguoi..."

"Keng!"

Thế mà, lời của hần còn chưa nói hết, Lâm Mặc trông mắt hơi híp nhìn Quân Vô Đạo đối diện, tiếp lấy trực tiếp mạnh mẽ rút kiếm ra khỏi vỏ.

Thiên A Kiếm!

Thứ được chế tạo từ Huyết Thạch thuần huyết mà ra, tuyệt thế hung kiếm, thanh này một khi ra khỏi vỏ, tất sẽ có máu.

Lúc này, Lâm Mặc trực tiếp xuất kiếm, không chút do dự chém xuống một kiếm về phía tam hoàng tử Quân Vô Đạo.

Kiếm mang lấp lóe trong ba vạn dặm.

"A!"

Một kiếm chém ra, tam hoàng tử nhất thời hét thảm một tiếng, bởi vì một kiếm này trực tiếp xuyên qua cánh tay hần, một kiếm đâm qua tạo thành một lỗ máu.

Không chút do dự!

Gọn gàng!

Tất cả mọi người bị tình cảnh này nhìn cho kinh ngạc đến ngây người, toàn trường đều ngốc trệ.

Mà Lâm Mặc thì lạnh lùng nói tiếp: "Bản tọa nói chuyện, lúc nào đến phiên người xen vào?"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Mười tên hộ đạo cũng không thể

"Bản tọa nói chuyện, lúc nào đến phiên người xen vào?"

Lâm Mặc lạnh giọng mở miệng, trong đôi mắt kiệt ngạo bất thuần, giống như căn bản không để tam hoàng tử vào mắt.

Oanh!

Toàn trường rung động, tất cả mọi người trợn mắt líu lưỡi.

Từng người một như kinh ngạc đến ngây người, như bị Lâm Mặc thái độ này làm cho...

Ngốc trệ một dạng!

Quá bá đạo a, một kiếm vừa rồi chém ra một lỗ máu trên cánh tay tam hoàng tử Quân Vô Đạo, cái này mẹ nó một lời không hợp thì động thủ...

Thật đúng là tính khí hung bạo a!

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo cũng không phải người bình thường a, mẹ nó hẳn chính là thực lực nửa bước Hóa Khí a, nhưng hôm nay tại thực lực này...

Thả vào Lâm Mặc bên này, giống như... Căn bản không đáng chú ý!

Trực tiếp dùng một kiếm đánh bay, một kiếm chém xuyên qua cánh tay Quân Vô Đạo, đục ra một lỗ máu.

Bá đạo như vậy!

"A..."

Mà vào lúc này, tam hoàng tử Quân Vô Đạo đang dữ tợn kêu thảm!

Nhưng mà làm cho mọi người rung động hơn vẫn là...

Đây chính là Quân Vô Đạo a, đây chính là tam hoàng tử của Đại Quân vương triều a, thân phận như vậy, không biết cao quý đến mức nào, thế nhưng là Lâm Mặc lại căn bản không chút kiêng nể gì cả...

Nói ra tay thì ra tay!

Hắn không phải là điên đi?

Lâm Mặc của Vô Thượng Tông, còn có tám đại tông môn khác, toàn bộ đều lệ thuộc vào nội cảnh Đại Quân vương triều, đồng thời chín tông môn này, toàn bộ còn chưa có đạt đến cấp độ cứu phẩm.

Bởi vậy, Đại Quân vương triều đối với chín đại tông môn tới nói, chính là vô địch.

Nhưng là hiện tại đâu?

Đại Quân vương triều tam hoàng tử Quân Vô Đạo, trực tiếp bị Lâm Mặc đánh bay, bá đạo như vậy, cứ như vậy mà tùy ý, tuyệt không quan tâm đến Đại Quân vương triều quái vật khổng lồ này.

"Lâm Mặc hẳn điên a..."

"Đây chính là tam hoàng tử a, đây là huyết thống của Nhân Hoàng a..."

"Lâm Mặc hẳn không sợ Đại Quân vương triều phát binh san bằng Vô Thượng Tông của hắn sao?"

"Quả thực đáng sợ..."

"Vô Thượng Tông này, hiện tại càng ngày càng khiến người ta nhìn không thấu..."

Trong lúc nhất thời, mọi người ào ào kinh ngạc, toàn bộ đang sôi nổi nghị luận.

Bọn họ nhìn lấy ánh mắt Lâm Mặc càng thêm ngạc nhiên, giống như đang nhìn một người điên vậy.

Mà Lâm Mặc căn bản cũng không quan tâm.

Nếu là trước đó hẳn có khả năng còn kiêng kỵ Đại Quân vương triều, nhưng là bây giờ...

Hắn có thực lực Hóa Khí thất trọng thiên!

Nhưng sức chiến đấu thực sự của hắn sớm đã đạt đến cấp độ Hóa Khí đỉnh phong, dưới tình huống như vậy, cho dù là Đại Quân vương triều thì như thế nào?

Hắn, Lâm Mặc, có năng lực cùng nhất chiến!

Bởi vậy, đây cũng là lý do Lâm Mặc không kiêng nể gì cả, căn bản không đem Quân Vô Đạo để vào mắt.

"Người muốn chết! Lâm Mặc người muốn chết!"

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo triệt để điên cuồng, ngay tại chỗ quát lớn.

Lấy thực lực nửa bước Hóa Khí của hắn, hoàn toàn có thể miêu sát tất cả người của Thánh Thành.

Kết quả nửa đường một tên Lâm Mặc bỗng nhiên xuất hiện, phá hủy toàn bộ kế hoạch của hắn, thậm chí hiện tại còn làm thương hắn, cái này há có thể để hắn không giận!

Quân Vô Đạo giờ phút này đứng lên, nộ hồng nói liên tục: "Ta thấy Vô Thượng Tông người có phải là muốn bị diệt môn hay không, ngay cả bản vương người cũng dám động thủ?"

"Ừm?"

Lúc này Lâm Mặc trên thực tế căn bản không đem Quân Vô Đạo để vào mắt.

Nhưng là hiện tại, nghe đến Quân Vô Đạo nói như vậy, lúc này Lâm Mặc ánh mắt không khỏi nheo lại.

Diệt Vô Thượng Tông hắn?

Tên tam hoàng tử này, ngược lại là thật hồng hách a!

"Tru!"

Lâm Mặc không nói hai lời, hơi híp mắt, sau đó trực tiếp chém xuống một kiếm.

"Beng..."

Khi Lâm Mặc một kiếm chém ra, thiên địa như vì đó mà thất sắc, toàn bộ quảng trường bài danh, kiếm trên thân tất cả mọi người toàn bộ đồng loạt cùng rung chuyển, giống như bị dẫn động.

Ngay sau đó, một cỗ uy áp to lớn, trực tiếp từ trên người Lâm Mặc mãnh liệt bộc phát ra.

Cỗ uy áp này, so với uy áp nửa bước Hóa Khí trước đó của Quân Vô Đạo, còn mãnh liệt hơn rất nhiều, càng thêm uy phong凛冽, dồn áp vào mặt mọi người chung quanh!

Không biết bao nhiêu người đều sắc mặt đại biến.

Cho dù là tam hoàng tử Quân Vô Đạo cũng biến sắc, không nghĩ tới Lâm Mặc lúc này còn dám động thủ với hắn.

Nhưng mà, kinh khủng nhất vẫn là, Quân Vô Đạo có thể cảm giác được, hắn không phải đối thủ của Lâm Mặc.

Quân Vô Đạo lúc này rất khẩn trương.

Lâm Mặc lại lạnh lùng nói: "Nhục tông môn bản tọa, hôm nay người hẳn phải chết!"

"Oanh!"

Vừa dứt lời, một kiếm kinh thiên của hắn, trực tiếp chém xuống.

Quân Vô Đạo sắc mặt hoàn toàn thay đổi, cả người đều cháy xuống mồ hôi lạnh, hắn cảm giác được, Lâm Mặc đây chính là thật động sát tâm, hắn thực có can đảm giết chính mình.

Lúc này, Quân Vô Đạo càng thêm vô cùng sợ hãi, hắn vội vàng hô to: "Luru lão, Luru lão, cứu ta!"

"Ai..."

Nương theo tiếng cầu cứu của Quân Vô Đạo vang lên, sau lưng hắn đột nhiên mãnh liệt vang lên một âm thanh già nua hùng hậu.

Ngay sau đó, một cỗ uy áp đạt đến Hóa Khí đỉnh phong trực tiếp đập vào mặt mọi người trong nháy mắt, dẫn bạo toàn trường.

Chỉ thấy âm thanh già nua kia vang lên lần nữa, nói: "Xin các hạ thủ hạ lưu tình..."

Vừa dứt lời, người kia trực tiếp xuất ra một tay khô gầy, muốn chặn lại Lâm Mặc một kiếm này.

Mà giờ khắc này, mọi người tâm lý giật mình, toàn bộ biến sắc, nghĩ đến ba chữ...

Thù hộ giả!

Lão nhân già nua này, chỉ sợ chính là thù hộ giả của tam hoàng tử, trong bóng tối bảo hộ hắn.

Mà thù hộ giả của tam hoàng tử đã đạt đến Hóa Khí đỉnh phong, dạng này thực lực, thật đáng sợ?

Đây chính là chiến lực đỉnh phong của Đại Quân vương triều a!

Nhưng mà, Lâm Mặc khỏe miệng vẫn như cũ giương lên, lạnh lùng nói: "Thủ hộ giả?"

"Bản tọa muốn chém hần, mười tên thủ hộ giả cũng cứu không được hần!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Người có thể làm khó dễ ta?

"Bản tọa muốn chém hần, mười thủ hộ giả cũng không cứu nổi hần!"

Lâm Mặc lạnh nhạt quát lên.

Cho dù đến hiện tại tại Quân Vô Đạo hần đã phát ra một tiếng cầu cứu, một tên cường giả thực lực đạt đến Hóa Khí đỉnh phong cường đại cũng vì vậy mà xuất hiện...

Thậm chí, tên đó còn trực tiếp xuất thủ muốn ngăn cản một kiếm này của Lâm Mặc.

Nhưng, Lâm Mặc cũng không vì vậy mà hốt hoảng chút nào, trong đôi mắt không chút chần chừ, căn bản không có chút do dự, trực tiếp tiếp đâm một kiếm này về phía Quân Vô Đạo.

"Oanh!"

Chỉ một lát sau, một kiếm này rơi xuống.

Tên cường giả già nua kia một tay trực tiếp vượt qua hư không, muốn tiếp tục chặn lại một kiếm này của Lâm Mặc, nhưng hần lại phát hiện Lâm Mặc không có bất kỳ cái gì dừng tay.

Mà mặt khác, Lâm Mặc ý chí rất kiên định, nói chém người thì sẽ chém người, không chút do dự.

Thời khắc một kiếm này đánh xuống, toàn bộ mọi người tại quảng trường bài danh không khỏi kinh ngạc phát hiện, Lâm Mặc một kiếm này nào chỉ muốn tru giết hoàng tử Quân Vô Đạo này, hần hiện tại chính là muốn chặt đứt cánh tay đang ngăn cản hần, sau đó lại tiếp tục nghiền nát, diệt sát Quân Vô Đạo.

"Xi..."

Trong lúc nhất thời, tất cả bất chợt hít xuống một hơi khí lạnh.

Từng người vô cùng kinh ngạc nhìn đến Lâm Mặc, rất rung động.

Diễn a!

Lâm Mặc hần thật diễn rồi!

Thủ hộ giả của Quân Vô Đạo, một cường giả thực lực đã đạt đến Hóa Khí đỉnh phong lúc, lúc này cũng xuất thủ, cánh tay già nua trực tiếp động thủ muốn chặn lại một kiếm này.

Nhưng mà Lâm Mặc vẫn không ngừng tay, ngược lại còn gia tăng tốc độ, muốn giết cả hai, đây không phải diễn thì là cái gì?

"Lâm càn!"

Sau lưng Quân Vô Đạo, người được xưng là thủ hộ giả Lưu lão kia giống như bị thái độ Lâm Mặc làm cho mơ hồ một chút, sau đó lại tức giận.

Hần quát lên một tiếng chói tai, nộ ra bản khí cực kì căm phẫn.

Hần cũng không nghĩ đến chính hần đều đang xuất thủ, vậy mà Lâm Mặc còn dám không nhìn thẳng hần.

"A..."

Nhưng mà Lâm Mặc từ đầu đến cuối vẫn không phản ứng được hần, sau đó khỏe miệng Lâm Mặc còn giương lên, cười lạnh một tiếng, ngay sau đó.

Một kiếm kinh thiên này của hần, trong nháy mắt đã đến gần cánh tay này, dưới sự chăm chú của mọi người...

"Chém!"

Lâm Mặc quát một tiếng quát chói tai, ngay sau đó từ một kiếm này phát ra tiếng oanh động kịch liệt.

Một giây sau...

"Phốc...!"

Máu đỏ tung bay giữa không trung, máu tươi bắn tung tóe ra.

Cánh tay Lưu lão trực tiếp bị một kiếm của Lâm Mặc khoét ra một lỗ thủng lớn, máu tươi trong nháy mắt tuôn trào tràn trề, hần vô ý thức thu về.

Mà lúc này, Lâm Mặc vẫn không chút do dự, không có thu tay lại, tiếp tục nhắm đường kiếm đến thân thể tam hoàng tử Quân Vô Đạo, trực tiếp chém xuống.

"Vuttt!"

"Beng..."

"A!!!"

Một kiếm chém xuống, tốc độ cực nhanh.

Giống như xuyên phá qua không gian, chém thẳng đến trước mặt tam hoàng tử Quân Vô Đạo.

Lâm Mặc một kiếm này vốn là dự định triệt để tru sát Quân Vô Đạo.

Nhưng tại thời khắc sống còn, Quân Vô Đạo lại sử dụng tinh huyết bản mệnh của chính mình, thi triển ra một loại giống như một loại bí thuật thần thông, vậy mà lập tức biến mất đến nơi khác!

Nhưng là cho dù như vậy, Lâm Mặc một kiếm này hạ xuống, mặc dù chưa giết được hắn, nhưng cũng trực tiếp chém rớt một cánh tay của hắn.

"Có chút ý tứ..."

Lâm Mặc thấy cảnh này, trong đôi mắt chợt lóe qua ánh sao, thì thào.

Không hổ là Đại Quân vương triều!

Lại tồn tại loại bí thuật, nếu không, nhưng Lâm Mặc không vì vậy mà cho rằng tên Quân Vô Đạo này có thể trốn thoát khỏi một kiếm này?

Mọi người chung quanh cũng sớm bị tình cảnh này triệt để cho kinh ngạc ngây người, từng người trợn mắt lú lười.

Trời ạ!

Lâm Mặc làm gì, hắn thật chẳng lẽ nghĩ muốn giết Quân Vô Đạo sao?

Hắn là thật nghĩ muốn giết tam hoàng tử Đại Quân vương triều a!

Hắn điên rồi a!

Hắn chỉ là một tông chủ của Vô Thượng Tông, thật không muốn sống a, dám cùng toàn bộ Đại Quân vương triều đối nghịch!

Giờ khắc này, mọi người ai lấy đều ào ào kinh ngạc.

"Đình, chúc mừng kí chủ được mọi người trên quảng trường bài danh kinh ngạc cùng rung động, đạt được một bảo rương danh vọng."

"Đình, chúc mừng kí chủ trở thành người bị thù hờ già và tam hoàng tử Đại Quân vương triều cừu hận, đạt được một bảo rương danh vọng."

Trong đầu Lâm Mặc lúc này bỗng vang lên âm thanh của hệ thống hai lần, cũng không khỏi làm hắn sững sờ.

Hai chiếc?!

Bị Đại Quân vương triều cừu hận, còn có thể đạt được bảo rương danh vọng?

Trâu bò a!

Lâm Mặc khoe miệng giương lên, lộ ra vẻ tươi cười đi ra.

Mà nhìn thấy nụ cười của hắn, mọi người đều có cảm giác run sợ đến nổi da gà, cả đám đều không rét mà run.

Mẹ kiếp!

Tên Lâm Mặc này là ma quỷ à, lúc này vậy mà còn bật cười được?

Quân Vô Đạo bên này cũng đang trong trạng thái suy yếu.

"A..."

"A... Tay ta, tay của bản vương..."

"A... Luru lão, giết hắn, giết hắn..."

Quân Vô Đạo triệt để sụp đổ, sắc mặt triệt để dữ tợn.

Riêng nhìn đến một cánh tay của chính mình bị Lâm Mặc chặt đứt, tâm lý hắn trở lên sát ý ngút trời, cái gì cũng mặc kệ, phần nộ gào thét về phía thù hờ già của hắn.

Nhưng mà thù hờ già, Luru lão của hắn lúc này...

Sắc mặt hắn cũng trở thành cực độ khó coi, nặng nề giống như bất cứ lúc nào cũng có thể khóc ra nước mắt vậy.

"Ông!"

Giờ này phút này, hắn lại không chút che giấu, theo sau lưng Quân Vô Đạo chậm rãi đi đến.

Một thân hắc bào, kinh khủng đi ra giống như bước ra từ Địa Ngục.

Chỉ thấy Luru lão trong đôi mắt lóe ra sát ý lạnh lẽo, âm thanh khàn đặc căm thù nhìn về phía Lâm Mặc, mỗi chữ mỗi câu đều là cắn răng nói: "Các hạ ra tay quá mức tàn nhẫn, thật tình nguoi không biết, hắn chính là tam hoàng tử của Đại Quân vương triều!"

Lâm Mặc nghe vậy, sờ cằm ngẫm nghĩ.

Sau đó, hắn cười thầm một chút, nói: "Vậy thì thế nào, bản tọa chém, ngươi có thể làm khó dễ được ta?"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đây mới là Thiên Hạ Vô Song

Oanh!!!

Toàn trường rung động, toàn bộ dẫn bạo, từng tên trợn mắt líu lưỡi.

Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt điên cuồng nhìn Lâm Mặc, sớm đã không nói nên lời.

Quá điên cuồng!

Lâm Mặc hắn quá điên cuồng, hắn hiện tại đang đối mặt cũng không phải là một tam hoàng tử, người hắn đối mặt chính là thủ hộ giả sau lưng tam hoàng tử!

Một lão giả thực lực đã đạt đến Hóa Khí đỉnh phong, lực chiến đấu đứng đầu của Đại Quân vương triều a!

Mà bây giờ, đối mặt dạng này, Lâm Mặc lại không sợ chút nào, một câu "Ngươi có thể làm khó dễ được ta" trực tiếp dẫn bạo toàn trường, mọi người há có thể không kinh ngạc?

"Hừ!"

Cho dù là Lư lão già phút này cũng là triệt để bị chọc giận.

Hắn khàn khàn cổ họng, trực tiếp sát ý lẫn nhiên nói: "Lư Trường Sinh lão phu sống hơn hai trăm năm, còn là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi như vậy vô tri tiểu bối!"

"Nên nhớ, hắn chính là tam hoàng tử Đại Quân vương triều, Đại Quân vương triều chính là Vô Thượng Tông các ngươi cũng không thể trêu chọc vào, ngươi chém một cánh tay của hắn, thật tình không biết phải dùng mạng ngươi đền hoàn trả sao!"

Lư lão mỗi chữ mỗi câu, hùng hồn có lực mở miệng nói.

"Oanh!!!"

Mà hắn vừa dứt lời, càng không chút do dự, trực tiếp chân đạp hư không, mạnh mẽ quyền hướng về Lâm Mặc đánh tới, chính như lời hắn nói.

Lâm Mặc hôm nay đã chém đi một cánh tay của tam hoàng tử Quân Vô Đạo, như vậy Lâm Mặc nhất định phải dùng mệnh để trả lại như vậy sao?

Theo lấy Lư lão vừa dứt lời, quảng trường bài danh, mọi người cũng là kinh ngạc không gì sánh được.

Chu gia mọi người càng là sắc mặt nặng nề.

"Nguyên lai là hắn, Lư Trường Sinh..."

"Đại tướng quân bách chiến bách thắng năm mươi năm về trước của Đại Quân vương triều..."

"Nhân vật được vinh dự là chiến thần Đại Quân vương triều..."

"Cho dù Nhân Hoàng đối đãi lễ ngộ với hắn đều là có thừa..."

"Nghĩ không ra, bây giờ hắn vậy mà trở thành thủ hộ giả của tam hoàng tử..."

Trong lúc chung quanh đều đang thấp giọng nghị luận, thân phận chân thực của Lư lão cũng bị tẩy lộ ra, nhưng lại càng làm cho người ta kinh ngạc.

Hắn, một nhân vật như vậy...

Có thể đi ngang qua Đại Quân vương triều, vậy mà hiện tại đã trở thành thủ hộ giả của tam hoàng tử.

Cái này cái này cái này...

Cái này thật không thể tin, nhưng làm cho mọi người cảm thấy kinh hãi vẫn là, tên Lư lão này đã vậy còn quá mạnh, như vậy Lâm Mặc hắn, Lâm tông chủ khẳng định sẽ là đối thủ sao?

"Chết đi!"

Mà vào lúc này, Lư lão huy ra một quyền oanh sát, dường như xuyên thấu không gian.

Theo thực lực vô cùng kinh khủng được phóng thích, một quyền này đã trực tiếp xuất hiện trước mặt Lâm Mặc, giống như muốn đem một quyền cứ thế mà đập chết Lâm Mặc ngay tại chỗ.

Loại thực lực kinh khủng này, cái loại này hoàn toàn bạo phát có thể đạt đến uy áp Hóa Khí đỉnh phong.

Hoàn toàn làm toàn trường kinh hãi, tất cả đều ngay cả thở mạnh cũng không dám một chút.

"Sự phụ..."

Giờ phút này chỉ có Lạc Tiềm Nhi đứng tại bên người Lâm Mặc, trên gương mặt xinh đẹp không khỏi lóe qua một vẻ lo âu.

Lưu lão thể nhưng là Hóa Khí đỉnh phong, sư phụ nàng, có thể tiếp được một quyền này sao?

Trên thực tế, Lâm Mặc đứng trên lời đài lúc này nội tâm không chút dao động, hần căn bản không hoảng hốt, thậm chí còn cảm thấy có chút không thú vị.

Hần đối với thực lực chính mình nhận biết rất rõ ràng.

Tu vi Hóa Khí thất trọng!

Hai thành lĩnh vực kiếm ý!

Tiếp cận một thành lĩnh ngộ phong ý!

Còn có cả vũ khí thiên cấp, đỉnh cấp thân pháp, cùng công pháp mạnh nhất.

Dưới sự gia trì của những thứ này, cho dù là Hóa Khí đỉnh phong, ở trước mặt hắn thì có tính là cái gì đâu?

"Ồ nhi, nhìn kỹ..."

Lâm Mặc trực tiếp chậm rãi chân đạp hư không xông thẳng lên trời cao.

Chỉ thấy Lâm Mặc khoe miệng giương lên, trên mặt lộ ra một tia cười tùy ý.

Thanh âm Lâm Mặc lúc này càng là vang vọng đất trời, quát lên: "Bản tọa thi triển một lần cho ngươi xem, Thiên Hạ Vô Song thực sự, nhìn kỹ!!!"

Vừa dứt lời, Lâm Mặc trông mắt hơi híp, cả người không lùi mà tiến đến, trực tiếp cản lại một quyền oanh sát này của Lưu lão.

Tốc độ cực nhanh!

Dưới sự duy trì của thân pháp đỉnh cấp, Lâm Mặc cơ hồ trong chớp mắt đã đối mặt một quyền này.

Sau đó, Lâm Mặc rút kiếm, kiếm mình vang vọng ba vạn dặm, dẫn phát ra toàn trường, khiến cho cỗ kiếm đeo trên người tất cả mọi người toàn bộ đều rung chuyển dữ dội, phá lệ dao động.

"Đây là..."

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt của mọi người đều ngưng tụ tại chỗ, từng người đều kinh ngạc.

Lâm Mặc lúc này cả người cũng cảm kiếm phóng lên tận trời, sau đó sử dụng kiếm như thân thể vậy, không chút do dự hướng về phía Lưu lão quyền đầu đánh tới.

Lâm Mặc trong miệng càng là gằn ra từng chữ: "Đây mới là..."

"Thiên...Hạ...Vô...Song!!!"

"Oanh!"

Hai thành lĩnh vực kiếm ý toàn bộ bạo phát.

Tiếp cận một thành lĩnh ngộ phong ý cũng triệt để bạo phát.

Đỉnh cấp công pháp Hỗn Động Huyền Công tại thể nội không ngừng trùng kích.

Thiên giai vũ khí Thiên A Kiếm thì lại trực tiếp đâm rách không gian, ứng thanh mà xuống.

Chém!

Không có bất kì cái gì quá phận mà nói nhảm.

Thời khắc này, khi Lâm Mặc toàn thân bạo phát thực lực, một kiếm oanh sát xuống, toàn bộ quảng trường bài danh chỉ mơ hồ nhìn thấy một luồng quang mang vô cùng chói lọi mãnh liệt bạo phát ra.

Sau đó, tất cả mọi người lông tơ đều dựng đứng, chỉ cảm thấy bị một cỗ khí tức sát khí vây quanh.

Chỉ cần hơi không cẩn thận, cũng có thể bỏ mình.

"Không!!!"

Cho dù là Lưu lão, cường giả Hóa Khí đỉnh phong tồn tại, bây giờ thấy cảnh này, trong đôi mắt cũng lóe qua một tia sợ hãi khủng bố.

Tiếng hét của hắn vang lên rất lớn.

Không!

Hắn không tin, cái này sao có thể, đây là cái gì?

Đây chính là hai thành lĩnh vực kiếm ý a, trực tiếp lại bị Lâm Mặc trùng kích bao phủ hắn...

Lĩnh vực bên trong, duy ta vô địch!!!

Huống chi đây là hai thành lĩnh vực kiếm ý, hắn làm sao có thể chống cự?

Cái này căn bản không chống cự nổi!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Hư ảnh Nhân Hoàng?

Thánh Thành, tại quảng trường bài danh, ánh sáng tỏa ra.

Tất cả mọi người bị trước mắt một màn cho kinh ngạc triệt để rung động, toàn trường ngốc trệ!

Riêng là Lâm Mặc một thân thực lực toàn bộ nở rộ, mọi người không khỏi đều nhìn cũng kinh ngạc đến ngây người, từng tên thậm chí tại chỗ nhịn không được nghẹn ngào gào lên.

"Đây là...linh vực Kiếm ý!"

"Hai thành linh vực kiếm ý, trời ạ, cái này sao có thể?"

"Lâm tông chủ hần mới bao nhiêu lớn, hần làm sao có thể linh ngộ được hai thành linh vực kiếm ý!"

"Không, không chỉ là như thế..."

"Còn có tiếp cận một thành linh ngộ phong ý, tin nổi không?..."

"Toàn bộ đều gia trì trên thân một người, thể này thì còn tên nào có thể đánh bại được hần a..."

Trong lúc nhất thời, toàn trường tất cả mọi người bị chấn động, ánh mắt bọn họ trừng to.

Ngoại trừ gào thét điên cuồng, bọn họ cũng không biết nên nói cái gì để hình dung, bởi vì cái này quá bất khả tư nghị.

Lâm Mặc, tên tông chủ Vô Thượng Tông này, bây giờ linh ngộ được hai thành linh vực kiếm ý, còn có tiếp cận một thành linh vực phong ý, tại dưới tình huống như vậy...

Quả thực linh vực bên trong, duy ta vô địch a!!!

Ai có thể giết hần?

Ai có thể bại hần?

Cho dù là Lư lão cũng không được a, không phải là thấy được hần đã kinh sợ ngã xuống rồi sao?

Mà Lạc Tiềm Nhi càng ngây ngốc đứng trên lối đi đài quan sát...

Nàng thất thần rất lâu, lúc này mới lẩm bẩm nói: "Thì ra, đây mới thực sự là Thiên Hạ Vô Song a!"

Không sai!

Lâm Mặc thi triển kiếm thuật tự nhiên là Thiên Hạ Vô Song, nhưng cùng Lạc Tiềm Nhi so sánh, Thiên Hạ Vô Song hần thi triển ra vẫn là trực tiếp dẫn bạo toàn trường.

Trực tiếp kéo theo như vạn kiếm quy tông một dạng, để toàn trường tất cả mọi người bị ảnh hưởng đến.

Cùng trước đó Lạc Tiềm Nhi thi triển Thiên Hạ Vô Song so sánh mà nói, Lâm Mặc thi triển đi ra, tuyệt đối có thể nghiền ép nàng.

Đồng thời, Lâm Mặc bây giờ bên trong hai thành linh vực kiếm ý, thực lực chân thực của kiếm thuật Thiên Hạ Vô Song cũng lập tức được khai triển đến cấp độ mạnh nhất, vô cùng đáng sợ.

Thậm chí, nó như có thể trực tiếp xuyên phá trời, muốn trực tiếp tru sát Lư lão.

Đúng vậy, Lâm Mặc hần hôm nay không chỉ muốn giết chết tam hoàng tử Quân Vô Đạo, hần còn muốn chém chết thủ hộ giả của Quân Vô Đạo.

"Ông!"

Một kiếm ngút trời, ánh sáng chiếu xạ xa ba vạn dặm.

Dưới một kiếm này, Lư lão cả người đều cháy toát xuống mồ hôi lạnh, vội vàng hướng về phía tam hoàng tử Quân Vô Đạo giậm dữ hét: "Thánh chi, mau mời thánh chi!!!"

"A..."

Mà đến bây giờ, Quân Vô Đạo cũng là cháy mồ hôi lạnh liên tục.

Đến hiện tại hần rốt cuộc biết rõ Lâm Mặc đáng sợ cỡ nào, ngay cả thủ hộ giả Lư lão cũng không phải đối thủ, bây giờ tình thế bắt buộc mới phải mời ra thánh chi.

Quân Vô Đạo vội vàng móc ra thánh chi trong ngực, sau đó mạnh mẽ quăng ra, cao giọng nói: "Cung nghênh phụ hoàng!"

"Oanh!!!"

Thánh chỉ bị mở ra, trực tiếp triển lộ trên không trung.

Một giây sau, bên trong Thánh chỉ, một bóng người vĩ đại từ từ bước chân đi tới.

Một cổ uy áp dày đặc trực tiếp từ trên người hấn bộc phát ra.

Trùng trùng điệp điệp!

Thanh thế to lớn!

Đây là ai?

Đây chính là Nhân Hoàng của Đại Quân vương triều, cho dù không phải chân thân, nhưng trong thánh chỉ, cũng tồn tại một tia hư ảnh của hấn!

Lúc này Nhân Hoàng đến, theo trong thánh chỉ đi ra, uy áp Nhân Hoàng mãnh liệt đẩy ra bao phủ thiên địa.

Toàn bộ Thánh Thành tất cả mọi người bị chấn động.

Lưu lão lúc này càng là hoảng sợ nói: "Nhân Hoàng! Cứu ta!"

"Phốc...!"

Thế mà nào ngờ, lúc này, cho dù thánh chỉ đã được mở ra, hư ảnh Nhân Hoàng từ trong thánh chỉ đi tới, nhưng Lâm Mặc cũng không có bất kỳ cái gì buông tay.

Thậm chí hấn trực tiếp đâm ra một kiếm, tiếp tục mãnh liệt đánh xuống, không có bất kỳ cái gì dừng lại.

Khi Lưu lão còn đang kêu cứu, Lâm Mặc một kiếm này trực tiếp xuyên phá hư không, trực tiếp đánh đến trước mặt Lưu lão.

Ngay sau đó, một kiếm, chém xuống đầu Lưu lão.

Hấn, tại trước mặt hư ảnh Nhân Hoàng, trực tiếp tru sát Lưu lão!

Giờ khắc này, toàn bộ Thánh Thành tất cả mọi người bị kinh ngạc đến ngây người, cả đám đều không biết nói cái gì.

Mà hư ảnh Nhân Hoàng kia, giờ phút này tựa như mới nhìn tới, khi hấn nhìn thấy mọi chuyện phát sinh, trực tiếp ánh mắt dựng lên, quát lạnh nói: "Lớn mật! Làm càn!"

"Beng..."

Thế nhưng, đáp lại hấn lại vẫn là một kiếm kinh thiên của Lâm Mặc, trực tiếp đánh thẳng tới.

Chỉ thấy Lâm Mặc lạnh lùng nói: "Chỗ này không có việc của ngươi, rút cho bản tọa!"

"Oanh!!!"

Vừa dứt lời, một kiếm kinh thiên của Lâm Mặc đánh thẳng đến trước mặt thánh chỉ.

Hấn xuyên thấu hư ảnh Nhân Hoàng.

Ngay sau đó, khí tức vĩ đại từ thánh chỉ giữa không trung đang tán ra trùng trùng điệp điệp, lập tức bị ngăn cản tại chỗ như bị chặt đứt, khủng bố cực kì khủng bố.

Mọi người kinh ngạc!

Mọi người rung động!

Thậm chí mọi người nhìn đến mí mắt cũng nhảy lên, không biết nên nói cái gì.

Quá kinh khủng!

Tên tông chủ Lâm Mặc Vô Thượng Tông này cũng quá kinh khủng đi!

Giết thủ hộ giả của tam hoàng tử còn chưa đủ, bây giờ ngay cả hư ảnh thánh chỉ Nhân Hoàng cũng trầm dứt.

Thậm chí, mọi người còn kinh ngạc phát hiện, cho dù hư ảnh Nhân Hoàng cũng sững sốt, dường như không nghĩ tới Lâm Mặc vậy mà quả quyết như vậy, nói trăm là trăm!

Ngay cả thánh chỉ cũng trầm!

Hấn cái hư ảnh Nhân Hoàng này, còn làm sao có thể tiếp tục hiện thân?

Mọi người thấy được tình cảnh trước mắt, thánh chỉ kia bị Lâm Mặc chặt đứt về sau, hư ảnh Nhân Hoàng cũng lập tức âm đạm xuống, chỉ thấy hư ảnh Nhân Hoàng kia tức giận quát lên: "Nhóc con..."

"Hoa... "

Lời còn chưa nói hết, Lâm Mặc lần nữa chém xuống một kiếm.

Lần này, ngay cả hư ảnh Nhân Hoàng cũng đều bị hấn chém đứt.

Hư ảnh tiêu tán giữa thiên địa, mà Lâm Mặc thì cau mày, lạnh lùng nói: "Nói nhảm nhiều quá!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30: Liên tiếp khen thưởng

"Oanh!!!"

Thánh chi, bị Lâm Mặc tại chỗ chặn ngang chặt đứt.

Hư ảnh Nhân Hoàng tức thì bị một kiếm Lâm Mặc trực tiếp đánh xuyên, khiến hắn biến thành sương mù tán đi.

Lại thêm thù hộ già Quân Vô Đạo vừa rồi bị Lâm Mặc giết.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ quảng trường bài danh, trong nháy mắt an tĩnh lại, tất cả mọi người mắt tròn tròn.

Quá mộng huyền!

Sự tình hôm nay phát sinh quả thực không thể tưởng tượng, không gì sánh được quá mức huyền ảo.

Vốn chỉ đây cũng chẳng qua là một lần bài danh chiến giữa Thánh Thành tam đại gia tộc mà thôi, nào ngờ lại liên lụy ra nhiều đại nhân vật như vậy!

Đầu tiên là Lạc Tiêm Nhi gây lên một tiếng ai nấy đều kinh ngạc, quét ngang Lâu gia, lại đối mặt tam hoàng tử Quân Vô Đạo nửa bước Hóa Khí, uy hiếp mọi người, kết quả là Lâm Mặc một người một kiếm lại tiếp tục quét ngang khắp nơi..

Quân Vô Đạo thù hộ già Lưu lão, chết!

Hư ảnh Nhân Hoàng bên trong Thánh chi, chết!

Hiện tại một cánh tay của tam hoàng tử Quân Vô Đạo cũng bị Lâm Mặc trực tiếp chém rớt!

Mà Lâm Mặc, tên tông chủ Vô Thượng Tông này, vẫn như cũ đứng tại giữa hư không, cực kì uy phong凛冽.

Đây đều là nhiều sự tình làm rung động chung quanh.

"Trời a..."

"Quá bất khả tư nghị, tông chủ Vô Thượng Tông lúc nào mạnh như vậy?"

"Thật đáng sợ..."

"Vô Thượng Tông, đây là muốn triệt để nghịch thiên à..."

"Ngay cả hư ảnh Nhân Hoàng, nói trăm là trăm..."

"Vừa rồi Lâm tông chủ thế nhưng còn nói hư ảnh Nhân Hoàng cắt a, bá đạo như thế..."

Trong lúc nhất thời, mọi người nhìn không được nghị luận âm ỉ, từng tên nhìn lấy Lâm Mặc, ánh mắt càng là sùng bái.

Mà Chu gia bên này, mọi người càng là hoàn toàn thần phục.

Chu gia chủ Chu Nguyên trong đôi mắt cũng chợt lóe lên ánh sao, lẩm bẩm nói: "Ta biết mà, ta biết Chu gia ta không có nhờ vả nhầm người..."

Lạc Tiêm Nhi cũng hơi ngốc trẻ, bất khả tư nghị nói: "Thì ra sự phụ mạnh như vậy a..."

Thật đáng sợ!

Hôm nay, Lâm Mặc một người một kiếm, sừng sững tại hư không giữa Thánh Thành, đã định trước sẽ triệt để dương danh.

Dương danh không chỉ là Vô Thượng Tông, mà còn có chính hắn.

Cái tên Lâm Mặc, cũng đã định trước sẽ triệt để dương danh.

"Đinh, Chúc mừng kí chủ khiến toàn bộ người Thánh Thành rung động, đạt đến một bảo rương danh vọng."

"Đinh, Chúc mừng kí chủ được người Chu gia hoàn toàn thần phục, đạt được một bảo rương danh vọng."

"Đinh, Chúc mừng kí chủ tru sát hư ảnh Nhân Hoàng Đại Quân vương triều, đạt được một bảo rương danh vọng."

Mà vào lúc này, Lâm Mặc tại giữa hư không sớm đã nghe được tiếng hệ thống vang lên trong đầu.

Một hệ liệt khen thưởng không ngừng vang lên, cái này khiến khoe miệng Lâm Mặc không khỏi nhếch lên, một đợt hành động này của hắn, không lỗ a!

Đúng vào lúc này...

"Đinh!"

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ hoàn mỹ, thành công giải cứu Chu gia, đồng thời khiến Chu gia hoàn toàn thần phục Vô Thượng Tông, trở thành thế gia phụ thuộc Vô Thượng

Tông, khen thưởng đang tiến hành phát xuống..."

"Đinh, Chúc mừng kí chủ đạt được vũ kĩ thiên cấp Nhất Kiếm Tây Lai."

"Đinh, Chúc mừng kí chủ đạt được một món thần thông Trích Tinh Thủ."

"Đinh, Chúc mừng kí chủ được phong ý gia trì, tăng thêm một thành lĩnh vực phong ý."

Ào ào...

Trong đầu lần nữa vang lên không ngừng, hệ thống khen thưởng càng là quá phong phú.

Cái này khiến tâm lý Lâm Mặc rất vui sướng.

Đương nhiên, hiện tại hắn đang đứng trên hư không, trước mặt người Thánh Thành, hắn vẫn cố ý bày ra một bộ dáng mườì phần uy nghiêm, nói năng đều là có ý tứ.

"Cái gọi là Nhân Hoàng, cũng chỉ là không gì hơn cái này thôi..."

Lâm Mặc giả vờ giả vịt nói ra một tiếng, sau đó trực tiếp ngồi khoanh chân giữa hư không.

Hắn đang tiếp thu hệ thống truyền thừa.

Thế mà lúc này, mọi người nghe đến lời nói của hắn cũng lần lượt cười khò.

Không gì hơn cái này?

Đây chính là Nhân Hoàng của Đại Quân vương triều a, chỉ là một bóng mờ xuất hiện trên thánh chi thôi cũng có thể nghiền ép cả cái Thánh Thành này.

Nhưng hiện tại, đến miệng Lâm Mặc, lại trở thành không gì hơn cái này!!!

Mọi người không thể không thừa nhận, Vô Thượng Tông hiện tại, chỉ sợ sớm đã thoát thai hoá cốt!

Lúc này, tam hoàng tử Quân Vô Đạo của Đại Quân vương triều đang lặng yên không một tiếng động vội vàng chạy trốn.

Hắn sợ, hiện tại hắn đã triệt để sợ.

Mẹ nó!

Tên Lâm Mặc này quả thực không phải người, hoàn toàn là một tên điên, còn có một thực lực đáng sợ!

Ngay cả Lưu lão cũng bị hắn giết...

Hư ảnh Nhân Hoàng cũng bị hắn trảm...

Hiện tại Quân Vô Đạo nơi nào còn có tâm tư dám tìm Lâm Mặc báo thù?

Hắn có thể còn đào tẩu sống sót đã là không tệ.

"Tên điên, tên điên, tên này hoàn toàn là người điên, bản vương phải sống trở về, còn sống trở về..."

Quân Vô Đạo vội vàng trốn chạy.

Nhưng mà lực chú ý hiện giờ của mọi người đều đặt tại trên thân Lâm Mặc, vậy nên cũng không có ai chú ý đến hắn.

Trên thực tế, khi Quân Vô Đạo vừa chuẩn bị chạy trốn, Lâm Mặc đã phát hiện.

Chỉ là Lâm Mặc cũng không để ý.

Bởi vì Lâm Mặc biết, hắn căn bản chạy không thoát, lúc này cũng không thêm để ý, tiếp tục tiếp nhận hệ thống khen thưởng truyền thừa công pháp.

Nhất Kiếm Tây Lai!

Cùng Thiên Hạ Vô Song một dạng, thuộc về một bản thiên cấp kiếm thuật, trực tiếp quán thấu đầu óc Lâm Mặc.

Mà Trích Tinh Thủ lại càng khủng bố hơn!

Đây là loại thuộc về thần thông, cũng giống như một loại bí thuật, vừa vặn như loại bí thuật mà Quân Vô Đạo sử dụng, dùng tinh huyết để thi triển.

Nếu không, chỉ sợ Quân Vô Đạo vừa rồi đã chết dưới kiếm của Lâm Mặc.

Mà bây giờ, Lâm Mặc hiện tại cũng đạt được một bí thuật thần thông, chính là cái này Trích Tinh Thủ.

Lúc này, Lâm Mặc trong đầu đã tiếp nhận truyền thừa...

"Trích Tinh Thủ, có thể hái nhật nguyệt..."

"Một người một tay, bao phủ tinh không vô địch, nhật nguyệt hòa vào thân thể ta..."

"Sao trời là ta thân thể, nhật nguyệt là ta hai mắt..."

Sau một hồi lâu, Lâm Mặc mới tiếp thu toàn bộ truyền thừa của Trích Tinh Thủ hoàn tất.

Ngày sau đó hai con người mờ ra...

"Ông!!!"

Một cỗ ánh sáng kinh người bắn ra từ trong đôi mắt Lâm Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Không cứu!

Cùng thời khắc đó, khi Lâm Mặc ngay tại Thánh Thành bên trong không ngừng tiếp thu truyền thừa, càng thêm cường đại thời điểm.

Mà tại Đại Quân vương triều cảnh nội, bọn họ kinh thành hoàng cung bên trong.

"Ừm?"

"Vậy mà có người trăm thánh chỉ của trăm!"

Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ hơi nhíu mày, hừ lạnh một tiếng.

Bút lông trong tay hắn, lại là ngay tức khắc đứt gãy, uy áp khủng bố từ trên người hắn tán ra.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ người trong hoàng cung trở lên kính sợ, lập tức quỳ xuống không dám lơ đãng.

Mọi người nghe đến lời nói của Nhân Hoàng, càng là liên tục khùng khiếp.

Ai vậy!

Người nào to gan như vậy, lại dám trăm thánh chỉ Nhân Hoàng a, chẳng lẽ không biết trên thánh chỉ có một tia hư ảnh Nhân Hoàng sao!

Mà Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ lại tựa hồ thối diễn một chút, hai tay giữa không chung mạnh mẽ nắm bắt, giống như bắt trở lại hư ảnh bên trong thánh chỉ của hắn.

Từng đạo từng đạo cảnh tượng, trực tiếp tại trong đầu hắn thoáng hiện.

Sau một hồi lâu, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ trong đôi mắt lóe qua một tia kiêng kỵ, lâm bẩm nói: "Lâm Mặc, dĩ nhiên lại là Vô Thượng Tông Lâm Mặc, cái này sao có thể..."

Quân Thiên Hạ có chút khó tin.

Cái Vô Thượng Tông này, không phải là một trong cửu đại tông môn xuống dốc nhất của Đại Quân vương triều sao?

Làm sao bây giờ, tên Lâm Mặc này lại có thể mạnh như vậy?

Hắn vừa rồi là thối diễn mà đi ra kết quả, Lâm Mặc tru sát Lưu Trường Sinh Hóa Khí đình phong, còn chặn ngang chém hư ảnh Nhân Hoàng của hắn, quá đáng sợ!

Cái này, cái này cái này...

Cái này còn là Vô Thượng Tông trước kia xuống dốc sao?

Trong lúc nhất thời, Quân Thiên Hạ suy nghĩ nhíu mày, lâm bẩm nói: "Sợ là có chút phiền phức."

"Bảo cáo bệ hạ!!!"

Lúc này, từ bên ngoài một tên báo thám nhanh chân tiến vào.

Người kia vội vàng cao giọng nói: "Bẩm báo bệ hạ, vừa rồi tại ngoại cảnh Thánh Thành đã phát hiện tung tích tam hoàng tử, giống như là đang thoát trốn, phải chăng cần người đi cứu giúp?"

"Ừm?"

Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ trong đôi mắt mãnh liệt lộ ra hàn quang.

Tam hoàng tử, Quân Vô Đạo!

Mặc dù là con của hắn, nhưng cũng chính là tên này đã trêu chọc phải Vô Thượng Tông.

Quân Thiên Hạ thối diễn đi ra kết quả, là Lâm Mặc muốn tru sát Quân Vô Đạo, mà hiện hiện Quân Vô Đạo đã chạy trốn, Đại Quân vương triều hắn là nên cứu hay là không nên cứu?

Quân Thiên Hạ suy tư một lúc.

Tiếp lấy, hắn lạnh lùng nói: "Không cứu! Truyền lệnh xuống, nội cảnh Đại Quân, bất kỳ người nào cũng không được cứu giúp tam hoàng tử!"

Oanh!!!

Lời này vừa nói ra, tên báo thám kia rõ ràng lộ ra sùng sốt một chút, nhưng nhìn đôi mắt Nhân Hoàng lộ ra hàn khí, hắn cũng không dám hỏi nhiều, trực tiếp lui xuống.

Cũng không lâu lắm, toàn bộ nội cảnh Đại Quân vương triều, tất cả người của Quân Thiên Hạ đều đã nhận được tin tức.

Bất luận kẻ nào cũng không được tự tiện cứu giúp tam hoàng tử Quân Vô Đạo!

Quân Vô Đạo tuy đang chạy trốn, như vậy thì dễ hấn trốn, không nên đem Đại Quân vương triều liên lụy vào!

Nói trắng ra, thực ra Nhân Hoàng của Đại Quân vương triều, Quân Thiên Hạ hấn cũng có chút sợ.

Mà lúc này đây, tam hoàng tử Quân Vô Đạo cũng vừa vận chạy khỏi Thánh Thành, đoạn đứt một cánh tay hấn cực tốc trở về kinh thành Đại Quân vương triều trong hoàng cung.

Trên đường, hấn cũng là vội vàng bắt đầu cầu cứu, nói: "Cứu ta! Cứu bản vương! Bản vương chính là tam hoàng tử, mau nhanh cứu ta..."

...

"Phá!"

Cùng lúc đó, ngay tại thời điểm tam hoàng tử Quân Vô Đạo đang thoát đi, Thánh Thành bên này...

Lâm Mặc lại tiếp tục đột phá.

Hấn tiếp nhận từ hệ thống khen thưởng của nhiệm vụ, phong ý gia trì đến một thành lĩnh vực phong ý.

Nhất thời gió giục mây vùn, tu vi hấn đã đột phá Hóa Khí bát trọng thiên.

Mà đồng thời phong ý lĩnh ngộ của hấn cũng đạt đến một thành lĩnh vực.

Lúc này hấn càng thêm cường đại.

Lâm Mặc mắt lướt qua một chút, một loại khí tức khủng bố liên nở rộ ra, khiến cho rất nhiều người căn bản không dám đối mặt với hấn.

Tất cả đều nhất thời lưu luyến suy nghĩ: "Thật mạnh!"

Lâm Mặc lúc này cũng đứng dậy, nhiệm vụ khen thưởng hấn đã nhận lấy toàn bộ.

Nhưng là, năm chiếc bảo rương danh vọng của hấn hấn còn chưa có mở ra, hấn quyết định chờ về tông môn rồi hẵng từ từ mở ra, dù sao cái đồ chơi này cũng không cần vội.

Lạc Tiềm Nhi thì lại nhoen miệng cười, vui vẻ nói: "Chúc mừng sư phụ lại đột phá."

Chu gia mọi người cũng là chạy tới vội vàng nói: "Chúc mừng Lâm tông chủ đột phá."

"Ừm"

Lâm Mặc mặt mờ tỏ ra đáng vẻ uy nghiêm âm một tiếng, tiếp lấy nhũ này tiếc hận nói: "Vốn cho rằng lần này mượn nhờ Lưu Trường Sinh với thực lực Hóa Khí đỉnh phong cùng hư ảnh Nhân Hoàng thì có thể dễ bản tọa thừa thế xông thẳng lên Kim Đan, nhưng không ngờ chỉ là đột phá một cái cảnh giới nhỏ..."

"Quá đáng tiếc..."

"Nói cho cùng, vẫn là tên Lưu Trường Sinh cùng hư ảnh Nhân Hoàng này quá yếu, không cách nào làm cho bản tọa trông cậy vào bọn họ để đột phá Kim Đan, hừ, một đám phế vật!"

Lâm Mặc một bộ lại tiếc nuối, một bộ lại sinh khí.

Mọi người: "&*&?!!"

Từng tên nghe đến lời này lại càng có chút muốn thổ huyết mà cười khổ.

Mẹ nó!

Hình như tên Lâm Mặc này đột phá đến Hóa Khí bát trọng thiên cũng không có chút nào cao hứng lắm?

Mẹ nó còn đem Lưu Trường Sinh cùng hư ảnh Nhân Hoàng mắng miểng một trận!

Phải biết, người mẹ nó ngay cả Lưu Trường Sinh Hóa Khí đỉnh phong cùng hư ảnh Nhân Hoàng đều trảm a, người người cũng đã giết, kết quả người còn quá mức mắng bọn hấn không để cho người đột phá...

Hai người kia có cần khổ cực như vậy hay không?

Chu gia chủ Chu Nguyên cũng là vội vàng nói: "Lâm tông chủ, vừa rồi tam hoàng tử Quân Vô Đạo đã vụng trộm đào tẩu, có cần Chu gia ta phái người ngăn cản hay không?"

Lâm Mặc chậm rãi lắc đầu.

Quân Vô Đạo đào tẩu hấn biết, nhưng hấn căn bản không quan tâm.

Bởi vì...

Lâm Mặc trông mắt hơi híp, lạnh lùng nói: "Yên tâm đi, hấn chạy không thoát!"

Vô Thượng Tông muốn giết người, vẫn chưa có người nào có thể chạy mất!

Đây là lập uy!

Cũng là dương danh!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Thành trì phụ thuộc

Lâm Mặc từ khi ra tay, đã không tính toán buông tha cho Quân Vô Đạo.

Cho dù hắn hiện tại chạy...

Nhưng là Lâm Mặc căn bản không quan tâm, bởi vì hắn biết, tên tam hoàng tử này căn bản chạy không thoát.

Lúc này, Lâm Mặc vẫn như cũ cao cao tại thượng, tràn ngập khí chất uy nghiêm, một thân thuộc về Hóa Khí bát trọng thiên khủng bố tỏa ra, bao trùm toàn bộ thành.

Hiện tại Lâm Mặc tại Thánh Thành đã được coi là vô địch, huống chi cho dù Lư Trường Sinh thực lực Hóa Khí đỉnh phong cùng hư ảnh Nhân Hoàng đều không phải đối thủ Lâm Mặc.

Bởi vậy, hiện giờ Lâm Mặc ở trong tòa Thánh thành này, là vô địch.

Uy áp của hắn nở rộ, để toàn bộ Thánh Thành tất cả mọi người đều nơm nớp lo sợ, cả đám trong nháy mắt cúi đầu xuống, đây là sự tình mà hư ảnh Nhân Hoàng cũng làm không được.

"Thật, thật mạnh..."

"Thật là khủng khiếp uy áp, thật đáng sợ..."

"Đây chính là Hóa Khí bát trọng thiên a, quả thực vô địch a..."

"Vô Thượng Tông sợ thật sẽ nghịch tập, dù sao hiện tại lấy thực lực Lâm tông chủ, cho dù muốn Vô Thượng Tông tiến cấp lên cửu phẩm cũng có khả năng đi..."

"Quả thật là đáng sợ!"

Trong lúc nhất thời, Thánh Thành mọi người thấy ánh mắt Lâm Mặc cũng là rất kiêng kỵ.

Mạnh!

Quá mạnh!!!

Lâm Mặc hiện giờ, lấy thực lực Hóa Khí bát trọng thiên, hoàn toàn có thể nghiền ép cả Thánh Thành.

Thậm chí chỉ cần hắn muốn, tông môn hắn hoàn toàn có thể thẳng lên cửu phẩm.

Bởi vì cửu phẩm tông môn có một điều kiện tất yếu, tông môn nhất định phải có người đạt đến Hóa Khí đỉnh phong.

Mà bây giờ Lâm Mặc mặc dù không có tu vi Hóa Khí đỉnh phong, thế nhưng thực lực chiến đấu hắn có a!

Hắn một kiếm tru sát Hóa Khí đỉnh phong Lư Trường Sinh, liền đã chứng minh thực lực của hắn.

Chẳng qua hiện nay, đem tông môn đề thăng làm cửu phẩm cũng không phải việc cấp bách hiện tại của Lâm Mặc.

Bởi vì hiện tại Lâm Mặc đang uy nghiêm nhìn lấy Chu gia chủ Chu Nguyên, lạnh lùng nói: "Chu Nguyên, bản tọa hỏi ngươi, ngươi nguyện mang theo cả Thánh Thành trở thành thành trì phụ thuộc Vô Thượng Tông bản tọa tọa sao?"

"Một khi đáp ứng, thì vĩnh thế không thể phản lại, nếu không bản tọa muốn diệt Chu gia ngươi, đó bất quá cũng chỉ là việc trong vài phút, suy nghĩ kỹ càng đi!"

Oanh!!!

Lời này vừa nói ra, Bài danh quảng trường bên trong, Lâu gia cùng Vương gia hai gia tộc sắc mặt trong nháy mắt biến đổi.

Mang theo cả Thánh Thành trở thành thành trì phụ thuộc Vô Thượng Tông?

Thánh Thành này cũng không phải là của Chu gia một nhà, dựa vào cái gì muốn mang theo nó?

Mà Chu gia lúc này lại là cuồng hỉ.

Hắn đương nhiên nguyện ý, bởi vì Chu Nguyên ngay từ đầu muốn cũng đầu nhập vào Vô Thượng Tông.

Phải biết, đầu nhập vào tông môn cùng đầu nhập vào vương triều là không giống nhau, bởi vì nếu đầu nhập vào vương quốc thì Nhân Hoàng sẽ là người phán quyết, chẳng khác nào nó bọc vậy, đây cũng là chuyện Chu Nguyên không thể tiếp nhận được!

Mà tông môn thì lại khác.

Đầu nhập vào tông môn, khắp nơi đều chỉ trở thành thế gia phụ thuộc, tông môn sẽ rất ít nhúng tay vào nội tình của thế gia, huống chi đại đệ tử Vô Thượng Tông cũng là đồ nhi Lạc Tiêm Nhi của Chu gia hắn.

Tồn tại một mối liên hệ như vậy, Chu gia hắn đầu nhập vào Vô Thượng Tông chính là một lựa chọn tốt nhất!

Hắn Chu Nguyên, há có thể không nguyên ý?

"Nguyên ý nguyên ý!!!"

"Chu gia ta nguyên ý trở thành thế gia phụ thuộc Vô Thượng Tông!"

Chu Nguyên lúc này mặt mũi tràn đầy vui vẻ gật gật đầu.

Nhưng là ngay sau đó, hắn nhìn xem phương hướng Vương gia cùng Lâu gia, sắc mặt hơi hơi cứng ngắc, nói: "Thế nhưng là Lâm tông chủ, ta chỉ có thể đại biểu cho Chu gia ta đầu nhập vào Vô Thượng Tông, còn tòa Thánh Thành này..."

Chu Nguyên cười khổ, nói: "Hiện tại còn không phải ta điều khiển."

"Ừm?"

Lâm Mặc nghe vậy, khẽ nhíu mày.

Ngay sau đó...

"Beng... "

Hắn rút kiếm ra khỏi vỏ, tại tình huống tất cả mọi người bất ngờ, Lâm Mặc đột nhiên mạnh mẽ vung ra một kiếm.

Nhất Kiếm Tây Lai!

Chính là một kiếm này, Lâm Mặc sử dụng đến thiên cấp kiếm thuật, bây giờ được hắn khai triển ra, càng giống như một đạo kinh hồng mãnh liệt chọt lóc lên.

Mọi người kinh ngạc, nhưng là ngay sau đó...

"Phốc phốc phốc!!!"

"Phốc phốc phốc!!!"

"Phốc phốc phốc!!!"

Dưới quảng trường của Lâu gia, tính cả Lâu gia cao tầng, tí như những gia chủ cùng những tên thiếu gia kia, hiện tại đều bị Lâm Mặc một kiếm này chém xuống.

Cũng bởi vậy mà đầu một nơi, thân một nẻo, tất cả đều trực tiếp từ vong tại chỗ!!!

Cả Lâu gia đến cuối cùng đến chết cũng không biết mình chết thế nào, bọn họ làm sao lại dấn độn u mê liền bị Lâm Mặc giết chết nhanh như vậy?

"Xi..."

Mọi người thấy cảnh này, từng tên không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Mẹ nó!

Quá quyết đoán đi, nói giết thì giết, mà lại chỉ một kiếm, Lâu gia cao tầng cơ hồ đều chết sạch!

Lâm Mặc lúc này nhìn lấy một bên khác, giống như đi đến chỗ đội Vương gia người, lạnh lùng nói: "Thế nào, các người còn người nào có ý kiến?"

Vương gia người: "Ục ục..."

Vương gia bị dọa cho không ngừng nuốt nước miếng, từng tên đều điên cuồng lắc đầu.

Không dám không dám!

Bọn họ chỗ nào còn có lá gan có ý kiến a, dù sao người tên này thật mẹ nó một lời không hợp liền đại khai sát giới!

Vương gia bọn họ còn không muốn chết sớm như vậy a, từng tên điên cuồng lắc đầu liên tục.

Không ý kiến không ý kiến, mẹ nó tên nào dám có ý kiến a!

Mà Lâm Mặc lúc này tiếp tục nhìn đến Chu Nguyên, nói: "Tốt, hiện tại Thánh Thành sẽ theo người quản lý."

Chu Nguyên: "..."

Hắn không khỏi co lại bộ mặt, có chút kinh ngạc nhìn lấy Lâm Mặc.

Tên Lâm tông chủ này, hắn thật đúng là, là... Tiên nhân a, tên này hạ thủ quả thực quá quả đoán!

Cho dù là Chu Nguyên chính mình cũng có chút ảo giác.

Lâu gia này, chỉ đơn giản như vậy liền bị Lâm Mặc một kiếm tru sát tất cả cao tầng, Lâu gia triệt để phế, Vương gia càng không dám chống cự.

Trong lúc nhất thời...

Thánh Thành này, thật vẫn là Chu gia hắn độc tôn!!!

Chu Nguyên nghiêm nghị, vội vàng một gối quỳ xuống, chân thành nói: "Lâm tông chủ yên tâm, Chu Nguyên ta xin thề, từ giờ trở đi, vĩnh viễn mang theo Thánh Thành, trở thành thành trì

phụ thuộc Vô Thượng Tông!"

"Rất tốt."

Lâm Mặc hải lòng gật gật đầu, trong đôi mắt chợt lóe lên ánh sao.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Bản tọa nói, hắc không chạy thoát!

Lâm Mặc đã tâm cho tới bây giờ đều không phải là một cái Chu gia.

Hiện tại có năng lực để Thánh Thành trở thành thành trì phụ thuộc vào tông môn của mình, như vậy...

Tại sao lại không chứ?

Bởi vậy Lâm Mặc trực tiếp tùy ý một kiếm, trợ giúp Chu gia phế bỏ Lâu gia, còn lại Lâu gia những người khác, giao cho Chu gia xử lý là được!

Mà về phần Vương gia, đây cũng là Lâm Mặc cố ý lưu lại, dù sao vẫn là cần cho Chu gia lưu lại một đối thủ, nếu không chỉ sợ Chu gia về sau quyền hạn thực lực tăng lên sẽ làm xằng làm bậy.

Bất quá bây giờ Lâm Mặc biết, chỉ cần ngày nào hắc còn ở nơi này, Chu gia này cũng không dám làm xằng làm bậy, càng không dám lỗ mắng.

Bởi vậy, đem Thánh Thành này ném cho Chu gia, để Chu gia mang theo Thánh Thành, trở thành thành trì phụ thuộc vào Lâm Mặc Vô Thượng Tông chính là lựa chọn tốt nhất.

Mà bây giờ nghe đến Chu Nguyên lời thề son sắt này, Lâm Mặc trên mặt cũng là lộ ra một nụ cười vẻ hải lòng, lúc này hắc nói: "Đã như vậy, Thánh Thành này, bản tọa giao cho ngươi."

Chu Nguyên ở bên cạnh trịnh trọng gật đầu, nói: "Tất không phụ kỳ vọng!"

"Đình, Chúc mừng kí chủ để Thánh Thành trở thành thành trì phụ thuộc vào Vô Thượng Tông, đạt được một bảo rương danh vọng."

Lâm Mặc trong đầu lúc này bỗng vang lên âm thanh của hệ thống, để hắc khoe miệng cong lên.

Ngày hôm nay đã có...Bảo rương thứ sáu!

Lâm Mặc đều có chút không kịp chờ đợi muốn trở về mở ra bảo rương, có điều hắc còn có một chuyện chưa làm xong.

"Đồ nhĩ, theo bản tọa đi một chuyến..."

Chỉ thấy Lâm Mặc trực tiếp quay người nhìn lấy Lạc Tiêm Nhi, mười phần uy nghiêm, trong đôi mắt lóe lên hàn ý, nói: "Bản tọa vẫn còn một cái đầu người chưa có lấy..."

Oanh!!!

Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây ào ào kinh ngạc.

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo?

Mọi người há có thể không biết, đầu người trong miệng Lâm Mặc hiển nhiên chính là Quân Vô Đạo.

Dù sao Lâm Mặc ngay từ đầu muốn giết chính là tên Quân Vô Đạo này.

Chỉ là bị Lưu Trường Sinh cùng hư ảnh Nhân Hoàng ngăn cản mà thôi, hiện tại tam hoàng tử Quân Vô Đạo đã chạy

Mà nghe Lâm Mặc ý tứ này, hắc còn không định kết thúc ngay lúc này?

Mọi người ào ào rung động.

Lạc Tiêm Nhi cũng là sửng sờ, ngay sau đó vô ý thức nói: "Thế nhưng là sư phụ, hắc chạy..."

"Xoạt!"

Lâm Mặc cũng không nói nhảm, trực tiếp tiến lên ôm eo nhỏ của Lạc Tiêm Nhi.

Chỉ thấy Lâm Mặc lạnh lùng nói: "Bản tọa nói, hắc chạy không thoát!"

"Xiu!"

"Xiu!"

"Xiu!"

Vừa dứt lời, Lâm Mặc trực tiếp thi triển đỉnh cấp thân pháp Thốn Bộ, lại thêm một thành linh vực phong ý của hắc, để tốc độ Lâm Mặc giống như kinh diễm

Chỉ là một tia sáng thoáng hiện, ngay sau đó, Lâm Mặc biến mất tại bên trong Thánh Thành, chỉ lưu lại từng đạo tàn ảnh đang không ngừng tiêu tán, cực kì khủng bố.

"Xi... Tốc độ thật kinh khủng..."

"Tốc độ này, quá kinh người đi..."

"Tại dưới tốc độ như vậy, chỉ sợ tam hoàng tử Quân Vô Đạo sẽ không chạy thoát a..."

Mà mọi người thấy tốc độ Lâm Mặc khủng bố như vậy, từng tên đều kinh ngạc không gì sánh được, trực tiếp tại chỗ thất thần thì thào.

Quá nhanh!

Trong chớp mắt!

Vượt ngang hư không không biết bao nhiêu dặm, dường như bước ra một bước khỏi Thánh Thành, dạng tốc độ này, tam hoàng tử Quân Vô Đạo làm sao có thể đào thoát?

Mọi người giờ phút này, không khỏi vì Quân Vô Đạo mà lau mồ hôi.

Chu Nguyên lại là lóe lên ánh sao trong đôi mắt, thân thể cả người kích động đều có chút phát run, lắp bắp nói: "Lâm tông chủ lần này đi, sợ là muốn triệt để tuyên cáo Vô Thượng Tông hẳn tồn tại..."

Đây là chuyện tốt!

Đây đối với Chu gia tôi nói càng là chuyện vô cùng tốt, bởi vậy Chu Nguyên há có thể không kích động?

Hắn suất lĩnh toàn bộ Chu gia đầu nhập vào Vô Thượng Tông...

Về phần Lạc Tiêm Nhi trở thành đệ tử Lâm Mặc, chỉ sợ là quyết định chính xác nhất cả đời hắn!

...

Mà vào lúc này, Lâm Mặc bên này, tốc độ của hắn đúng là cực nhanh.

Dù sao lấy thân pháp của hắn là đỉnh cấp, còn là thân pháp loại trường thành hiếm cùng phong ý của hắn đã đạt đến một thành lĩnh vực phong ý.

Dưới dạng tốc độ này gia trì, Lâm Mặc cơ hồ không cần tiêu hao linh khí hùng hậu trong cơ thể mà tốc độ vẫn bảo trì đến cực tốc.

"Sur... Sur phụ..."

Lúc này, bên người Lâm Mặc vang lên âm thanh khác thường của Lạc Tiêm Nhi.

Lâm Mặc cúi đầu xuống liếc qua nàng, mày kiếm vẩy lên một cái.

Chỉ thấy Lạc Tiêm Nhi giờ phút này khuôn mặt ửng đỏ, liền cúi đầu xấu hổ nằm trong ngực.

Nguyên lai Lâm Mặc vừa rồi đi quá nhanh, lại thêm tốc độ của hắn cực nhanh không gì sánh được, khiến cho thân thể Lạc Tiêm Nhi không tự chủ dán lên thân thể chính mình.

Mà Lạc Tiêm Nhi giờ phút này cũng là nhỏ giọng nói: "Sur phụ người ôm ta thật chặt..."

"Khụ khụ khụ!"

Lâm Mặc vội vàng xấu hổ tăng hắng một cái, nhưng là trên mặt còn dư nguyên một bộ uy nghiêm.

Nói đùa, bất kể như thế nào, khí thế tông chủ đều không thể nếm!

Chỉ thấy Lâm Mặc lấy sức lực mười phần nói: "Người biết cái gì, bản tọa sợ tốc độ quá nhanh sẽ đưa người rớt xuống mà thôi, lúc này mới ôm chắc người, nếu không người cho rằng người có thể đuổi kịp tốc độ bản tọa sao?"

"Huống chi, bản tọa đã bao nhiêu tuổi, há có thể đối với một tiểu nha đầu phiền từ như người có hứng thú, suốt ngày chỉ có suy nghĩ lung tung không đâu..."

Lâm Mặc răn dạy.

Lạc Tiêm Nhi ở bên người cũng là liên tục gật đầu, một bộ đáng nhu thuận.

Sur phụ nói đúng...

Sur phụ nói phải...

Ai, không đúng...

Lạc Tiêm Nhi đột nhiên cổ quái nhìn lấy Lâm Mặc, nói: "Thế nhưng là sur phụ, người thật giống như lớn hơn ta không đến mấy tuổi đi..."

Lâm Mặc: "..."

Thật ra đúng là có chuyện như vậy!

Trên thực tế, Lâm Mặc chỉ lớn hơn Lạc Tiêm Nhi năm tuổi, hắn ở cái thế giới này tuổi tác cũng chỉ mới 21 mà thôi!

Nhưng lại cùng Lạc Tiêm Nhi so ra rất khác biệt, mặc dù hai người bọn họ đều là người cùng một thời kỳ, thế nhưng bối phận cũng không giống nhau!

Lâm Mặc hiện tại, sớm đã chánh thức trở thành nhân vật thiên kiều của thời kỳ này!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Nhiệm vụ mới

Hắn trưởng thành quá nhanh.

Đến mức Lâm Mặc đều quên, chính hắn cùng Lạc Tiêm Nhi thật không kém bao nhiêu tuổi, cùng thuộc về một thời kỳ, nhưng bối phận cũng đã kém nhau.

Bây giờ hai người quan hệ thầy trò, vừa nhìn thấy ngay!

Mà ngay sau đó, Lâm Mặc cũng là buông lỏng ra Lạc Tiêm Nhi một chút, không nói nhảm, tốc độ tăng lên lần nữa, bảo tố thẳng lên, đuổi sát tam hoàng tử Quân Vô Đạo.

Khi Lâm Mặc buông lỏng Lạc Tiêm Nhi, không biết vì sao, Lạc Tiêm Nhi nội tâm lại có một ít thất lạc.

Bởi vì nàng biết, sư phụ Lâm Mặc này của nàng, hắn mới thật sự là nhân vật thiên kiều.

Đồng thời trực chỉ bản tâm, một lòng truy cầu đại đạo!

Người như vậy, sợ là trên đời này căn bản không có mấy người có thể xứng với sư phụ nàng!

Lạc Tiêm Nhi cũng biết, lúc này nàng cùng Lâm Mặc chênh lệch lớn bao nhiêu, bởi vậy nàng cũng chỉ có thể cắn chặt hai hàm răng trắng tinh, quyết định: "Ta nhất định phải vượt qua sư phụ..."

Chi tiếc, nguyện vọng này của nàng, nhất định sẽ thất bại!

Mà Lâm Mặc lúc này tự nhiên cũng không biết ý nghĩ của Lạc Tiêm Nhi, bởi vì hắn đang gia trì tốc độ, cơ hồ là rất nhanh, muốn nhanh đuổi kịp Quân Vô Đạo.

"Tìm được người!"

Lâm Mặc khò miệng giương lên, lộ ra một nụ cười tùy ý.

Ngay sau đó, thân pháp cùng tốc độ hắn không khỏi chậm rãi chậm dần, trực tiếp ở trên cao nhìn xuống, sau đó tăng tốc vọt thẳng về phía Quân Vô Đạo phía dưới.

Lúc này Quân Vô Đạo căn bản cũng chưa chạy được bao xa, dù sao Quân Vô Đạo chỉ có tu vi nửa bước Hóa Khí, lại thêm hắn bị Lâm Mặc chặt đứt một cánh tay, cả người đang ở trạng thái tàn phế.

Hắn có thể chạy được bao xa?

Hắn hiện tại mới miễn cưỡng thoát đi Thánh Thành, chạy vào trong Kích Thành.

"Cứu ta! Cứu ta!"

"Bản vương chính là tam hoàng tử của Đại Quân vương triều, nhanh cứu ta!"

"Các người điếc à, thành chủ các người ở đâu, nhanh tới cứu ta!"

Dọc theo con đường này, tam hoàng tử Quân Vô Đạo một mực vẫn luôn ra sức đảo vòng, cánh tay nhuộm máu tươi vẫn đang đầm đìa.

Mà hắn một bên đảo vòng, một bên nhìn người khác kêu cứu.

Đáng tiếc, Quân Vô Đạo hắn cũng không biết, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ đã hạ thánh chỉ, dọc theo con đường này bất luận kẻ nào cũng không được cứu giúp tam hoàng tử.

Bởi vậy mọi người cũng chỉ có thể tro mắt nhìn lấy tam hoàng tử Quân Vô Đạo ra sức đảo vòng, mà không có bất kỳ người nào cứu giúp hắn.

"Cứu ta!!!"

Quân Vô Đạo còn đang tức giận gào thét, ánh mắt đều đỏ máu.

Lại vào lúc này, một đạo âm thanh vô cùng quen tai mãnh liệt nổ lên bên tai Quân Vô Đạo.

"Tam hoàng tử, người muốn chạy trốn đến đâu đây?"

Lời này vừa nói ra, tam hoàng tử Quân Vô Đạo thân thể lập tức run rẩy, cả người đều không rét mà run.

Hắn vừa quay đầu, vừa hay lại nhìn thấy Lâm Mặc đạp chân không mà đi, thậm chí hắn còn mang theo Lạc Tiêm Nhi Tiên Thiên tam trọng thiên ở bên cạnh.

Nhưng cũng chính là như vậy, tốc độ của hắn đều không có giảm bớt.

Ngược lại, tốc độ của hắn còn càng thêm nhanh, cơ hồ trong chớp mắt đã đuổi kịp Quân Vô Đạo.

Quân Vô Đạo cả người kinh hãi, đồng tử co vào, vội vàng lui lại cao giọng nói: "Hộ giá! Hộ giá! Người hộ giá mau tới! Bản vương chính là Đại Quân vương triều tam hoàng tử, nhanh mau hộ giá a!!!"

Tam hoàng tử đều sắp khóc!

Mẹ nó!

Hắn chính là tam hoàng tử của Đại Quân vương triều a, thế nhưng Nhân Hoàng tự mình sắc phong vương giả a!

Lúc này vậy mà dọc theo con đường này, không người nào dám cứu hắn, tâm lý hắn há có thể không gấp?

"Ai..."

Mà vào lúc này, bên trong Kích Thành vang lên một tiếng gào nua.

Ngay sau đó, bên trong Kích Thành truyền đến một thanh âm: "Điện hạ, bệ hạ vừa mới hạ chỉ, bất kỳ người nào cũng không được hộ giá người, điện hạ tự giải quyết cho tốt đi..."

Oanh!

Lời này vừa nói ra, Quân Vô Đạo cả người liền trực tiếp cứng đờ.

Làm sao có thể!

Làm sao có thể không hộ cứu hắn?

Hắn chính là tam hoàng tử a, phụ hoàng hắn làm sao có thể không hộ cứu hắn?

Quân Vô Đạo khó có thể tin.

Mà Lâm Mặc nghe vậy khước miệng lại giương lên, lạnh bầm nói: "Tên Nhân Hoàng này, ngược lại có chút thú vị..."

"Beng——"

Ngay sau đó, Lâm Mặc mãnh liệt rút kiếm ra khỏi vỏ, tiếng kiếm reo vừa ra, thiên địa khẽ động.

Chỉ thấy Lâm Mặc giống như cười mà không phải cười nhìn lấy Quân Vô Đạo, nói: "Xem ra hiện tại, không có người có thể cứu được người..."

"Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng!"

"Bản vương chính là tam hoàng tử, chính là phụ hoàng tự mình sắc phong vương tử!"

"Hắn làm sao có thể không lệnh người đến cứu ta!"

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!!"

Quân Vô Đạo giờ phút này giống như bị điên lên một dạng, hét lên rất to.

Hắn nộ hồng nói liên tục: "Bản vương muốn đi gặp phụ hoàng, bản vương muốn gặp phụ hoàng!"

Hắn như điên cuồng.

Khi tiếng hét điên cuồng của hắn vừa kết thúc, hắn chợt ngựa không dừng vó trực tiếp hướng về phía kinh thành hoàng cung Đại Quân vương triều mạnh mẽ chạy như bay.

Mà thành chủ Kích Thành lại chỉ có thể than thở.

Lấy tốc độ Quân Vô Đạo cùng tu vi, Lâm Mặc làm sao có thể để hắn về Kinh Thành?

Thế mà nào ngờ, lúc này Lâm Mặc đột nhiên hơi đổi sắc mặt một chút, sau đó cong nhếch lên khước miệng.

"Người muốn về Kinh Thành?"

Lâm Mặc giống như cười mà không phải cười nhìn lấy Quân Vô Đạo, trực tiếp tay nhường đường nói: "Xin mời!"

Hắn, tránh ra!

Hắn để Quân Vô Đạo thoát đi, hắn để Quân Vô Đạo rời đi!

Thành chủ Kích Thành đều có chút khó hiểu, đây là có chuyện gì, làm sao Lâm Mặc không giết Quân Vô Đạo?

Trên thực tế Quân Vô Đạo cũng là hơi chút khó hiểu, hắn cũng không hiểu vì sao, nhưng bây giờ hắn chỉ biết, hắn muốn chạy trốn giữ mạng!

Miền là còn sống đều tốt hơn mọi thứ, hắn không nói hai lời chạy như bay, trực tiếp tẩu thoát đi!

Mà thật tình không biết Lâm Mặc lúc này sờ cảm, ánh mắt có chút sâu xa nói: "Cái nhiệm vụ mới này, có chút ý tứ a..."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Truy sát

Lâm Mặc sờ đi như rồng đường, đó là bởi vì...

Tại vừa rồi, hấn chuẩn bị động thủ tru sát Quân Vô Đạo, kết quả trong đầu hấn lại vang lên âm thanh hệ thống.

"Đình, nhiệm vụ mới khởi động..."

"Thân là một tông môn hợp cách cường đại, nhưng vèn vèn chỉ có một thành trì phụ thuộc, cái này làm sao có thể, còn cần thêm một cái vương triều phụ thuộc mới có thể."

"Mời kí chủ lập tức để Đại Quân vương triều trở thành vương triều phụ thuộc vào tông môn, lựa chọn một tên đệ tử trong hoàng thất Đại Quân vương triều sẽ hoàn thành nhiệm vụ này."

"Chú ý: Quân Vô Đạo vẫn như cũ là người kí chủ truy sát, không thể buông tha."

Lâm Mặc sờ cằm

Nhiệm vụ này rất có ý tứ, hấn có thể hiểu, người hấn muốn giết không chỉ vẫn là tam hoàng tử của Đại Quân Vương Triều, mà còn phải khiến Nhân Hoàng Đại Quân phụ thuộc vào Vô Thượng Tông hấn.

Ngọa tào!

Nhiệm vụ này, có thể hay không quá ác!

Giết nhi tử của người ta, còn muốn người ta thần phục, cái này mẹ nó...

Cho dù là Lâm Mặc chính mình cũng không khỏi lú lờ!

Nhìn một chút hệ thống này nói ra cũng là tiếng người a!

Đem con của người ta giết, còn muốn người ta xuất lĩnh toàn bộ vương triều thần phục với người, cái này mẹ nó, không phải khinh người quá đáng thì là cái gì?

Có điều...

Lâm Mặc khò miệng giương lên, hấn có chút thích khinh người quá đáng như vậy.

Lúc này liền không nói hai lời, trực tiếp lựa chọn để Quân Vô Đạo thoát đi.

Thứ nhất là để Quân Vô Đạo cho mình dẫn đường.

Thứ hai là uy hiếp nội cảnh toàn bộ Đại Quân vương triều, nhìn xem có người nào dám động thủ.

Cứ như vậy...

Lâm Mặc cố ý để Quân Vô Đạo thoát đi, sau đó hấn mang theo Lạc Tiêm Nhi trên đường không nhanh không chậm đi theo Quân Vô Đạo, có chút cảm giác giải sầu.

Đương nhiên, dọc theo con đường này, hấn cũng là các loại truy sát, làm cho Quân Vô Đạo tăng thêm tốc độ.

"Phốc..."

Một kiếm chém ra, trực tiếp đâm xuyên bụng Quân Vô Đạo.

Lâm Mặc lạnh lùng nói: "Điện hạ, người có thể tăng nhanh tốc độ một chút được hay không..."

"A..."

Quân Vô Đạo chỉ có thể kêu thảm, sau đó không ngừng tăng thêm tốc độ thoát đi.

Cứ như vậy dọc theo con đường này, hết thấy đi ngang qua 18 cái thành trì, trải qua không biết bao nhiêu dặm, mà trong thời gian này, Quân Vô Đạo liên tiếp hô hét to lớn cầu cứu vô số lần...

"Cứu ta! Cứu ta!!"

"Bản vương chính là tam hoàng tử Đại Quân vương triều, nhanh cứu ta, nhanh hộ giá!!"

"Van cầu người, van cầu các người, mau cứu ta..."

"Thành chủ, thành chủ, nhanh cứu ta a..."

Trên con đường đến kinh thành, Quân Vô Đạo hấn kêu cứu cầu giúp các loại.

Đáng tiếc, từ đầu đến cuối đều không có người dám cứu hấn, từng tên chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy Lâm Mặc truy sát Quân Vô Đạo.

Một đường truy sát ba vạn dặm!

Toàn bộ nội cảnh Đại Quân vương triều đều bị oanh động, tất cả mọi người không khỏi toàn bộ kinh ngạc đến ngây người.

"Cái gì? Tam hoàng tử bị đuổi giết?"

"Một đường truy sát ba vạn dặm, không người dám hộ cứu?"

"Làm sao có thể, người nào điên rồi phải không dám truy sát tam hoàng tử a..."

"Là Lâm Mặc! Tên tông chủ Lâm Mặc của Vô Thượng Tông kia..."

"Hấn chém thủ hộ giả của tam hoàng tử, còn trảm thánh chi Nhân Hoàng, hiện tại hấn lại tiếp tục một đường truy sát đến ba vạn dặm, đang đuổi giết tam hoàng tử..."

"Sắp đến Kinh Thành a..."

Oanh!

Toàn bộ nội cảnh Đại Quân vương triều đều oanh động, mà người phụ cận Kinh Thành càng là vội vàng đuổi tới Kinh Thành, muốn tận mắt nhìn thấy tình cảnh này.

Một lúc sau...

"Cứu ta!!"

Một đạo âm thanh thê thảm mãnh liệt vang vọng toàn bầu trời kinh thành.

Ngay sau đó, đồng tử mọi người mãnh liệt co vào, bởi vì bọn hắn nhìn đến tam hoàng tử Quân Vô Đạo, giờ phút này lại giống như một người thân thể be bét toàn máu.

Trên không trung không ngừng thoát đi, cực kì thê thảm, cực kì khổ cực.

Khiến cho tất cả mọi người rung động.

Đây là tam hoàng tử điện hạ a, điện hạ lúc nào biến thành thê thảm như vậy?

Mọi người ở đây trong lúc rung động, thấy được một kiếm sau lưng tam hoàng tử Quân Vô Đạo mạnh mẽ lao đến, trực tiếp đâm qua lưng Quân Vô Đạo, khiến hắn trực tiếp phun máu trực tiếp từ miệng.

Tiếp lấy, một đạo âm thanh kiệt ngạo bất thuận vang lên, lạnh lùng nói: "Điện hạ, ngươi chưa ăn no à, sao tốc độ lại chậm như vậy..."

"Phốc phốc phốc!"

"A a..."

Quân Vô Đạo không khỏi lần nữa hét thảm lên, cả người máu me đầm đìa.

Mà phía sau hắn, Lâm Mặc mang theo Lạc Tiềm Nhi, cuối cùng từ trong hư không chậm rãi hiện thân.

Mọi người trong nháy mắt cũng kịch liệt co vào đồng tử.

"Lâm Mặc?"

"Tông chủ Lâm Mặc Vô Thượng Tông, vậy mà thật sự là hắn!"

"Trời ạ, chẳng lẽ hắn thật là một đường truy sát tam hoàng tử đến ba vạn dặm à..."

"Thật đáng sợ a, bây giờ lại đuổi tới Kinh Thành!"

Trong lúc nhất thời, mọi người toàn bộ thấp giọng kinh ngạc thì thầm

Từng cái nhìn lầy lội đi Lâm Mặc ánh mắt, đều bị triệt để rung động đến!

Quá khó để có thể tin!

Vô Thượng Tông, một trong chín đại tông môn lệ thuộc vào nội cảnh Đại Quân vương triều, từ lúc nào lại biến thành mạnh đến vậy, ngay cả tam hoàng tử cũng dám truy sát!

"Đình, Chúc mừng kí chủ một đường truy sát ba vạn dặm gây nên nội cảnh Đại Quân vương triều chấn động, thu hoạch được một bảo rương danh vọng."

Bảo rương danh vọng thứ bảy rốt cục đã tới tay.

Lâm Mặc khòe miệng nhếch lên, rất hài lòng, sau đó hắn lại cúi đầu xem xét...

Lúc này, hắn đã đến được ngoại thành Đại Quân vương triều Kinh Thành, mà nội thành của Kinh Thành, vô số người còn đang ngạc nhiên ngẩng đầu lên nhìn hắn, từng người rung động.

Lâm Mặc không phản ứng người khác.

Hắn chú ý tới là tam hoàng tử Quân Vô Đạo lúc này đã tiến vào bên trong Kinh Thành.

Lâm Mặc trên mặt hiển hiện một nụ cười quý dị, lâm bảm nói: "Trò vui bắt đầu!"

Quân Vô Đạo từ đầu đến cuối cũng không biết, hắn sớm đã trở thành một quân cờ dưới tay Lâm Mặc mà thôi, bằng không hắn đã sớm chết!

Hiện giờ để hắn tiến vào trong Kinh Thành, cũng là giúp đâm một lỗ hổng ra Kinh Thành giúp Lâm Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Tốt, hiện tại không còn cấm bay!

"Cứu mạng, cứu mạng..."

"Nhanh mau cứu ta, nhanh, mau cứu bản vương..."

"Phụ hoàng! Bản vương muốn gặp phụ hoàng, bản vương muốn gặp phụ hoàng..."

Lúc này, Quân Vô Đạo thâm dã sớm rơi xuống mặt đất, sau đó tiến vào Kinh Thành, tại chỗ khàn cả giọng quát to lên.

Mặc dù Đại Quân vương triều Nhân Hoàng đã hạ chỉ, nội cảnh bất luận kẻ nào cũng không được cứu giúp hần.

Thế nhưng, Quân Vô Đạo đều đã một đường đào vong ba vạn dặm, trốn về đến Kinh Thành, cái này há có thể không người cứu giúp?

Ngự Lâm Quân thuộc hoàng thất vội vàng đem tam hoàng tử mang trở về hoàng cung.

Mọi người trong Kinh Thành cũng là rung động.

Bọn họ nhìn đến bộ dáng tam hoàng tử rất thâm, thần sắc tràn đầy khó có thể tin.

Cái này là hung ác cỡ nào a!

Một đường truy sát ba vạn dặm, chỉ vì bức tam hoàng tử về đến Kinh Thành, đánh cho cả người hần đều chỉ toàn máu, quá ác!

Hiện tại, mọi người thấy Lâm Mặc bên ngoài Kinh Thành, há có thể không rung động?

Mặt khác tại thời điểm Quân Vô Đạo tiến vào Kinh Thành, kế hoạch Lâm Mặc cũng được bắt đầu.

Lúc này, Lâm Mặc cũng là mở miệng nói: "Theo bản tọa vào thành!"

Vừa dứt lời, hần liền trực tiếp dặm chân hư không tiến vào Kinh Thành.

Lạc Tiêm Nhi vội nói: "Su phụ, cả Kinh Thành của Đại Quân Vương Triều đều được bao trùm bởi trận pháp, tất cả người dưới Kim Đan không ngoại trừ ai đều bị cấm bay!"

"Thật sao?"

Lâm Mặc khiêu mi, thật sự hần còn không biết có cái quy định này.

Chỉ là không quan trọng..

"Beng..."

Chỉ thấy Lâm Mặc mãnh liệt rút kiếm ra khỏi vỏ, ngay sau đó tiếng kiếm reo phóng lên tận trời.

Một giây sau, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người...

Lâm Mặc mãnh liệt trực tiếp một kiếm hướng về phía Kinh Thành trên không hung hăng chém xuống đến, tựa hồ là xuyên phá bầu trời một dạng, một kiếm này không gì sánh được kinh khủng!

"Nhất Kiếm Tây Lai!"

"Ầm ầm!"

Một giây sau, tại Lâm Mặc hai thành kiếm ý lĩnh vực gia trì phía dưới.

Hần căn bản cũng lười đi tìm nhược điểm của trận pháp này, trực tiếp dùng lực phá bỏ, lấy lực lượng nghiền ép trận pháp này.

Lúc này, do một kiếm Lâm Mặc chém xuống, một phiến thiên địa trên không như bị hần dẫn động, tạo ra thanh thế to lớn.

Lấy lực phá vạn pháp!

"Ào ào ào..."

Ánh mắt mọi người cơ hồ đều có thể nhìn thấy, trận pháp trên không chung Kinh Thành giống như một màng lưới nhện, bị Lâm Mặc mãnh liệt chém ra một lỗ hồng lớn, ngay sau đó...

Lỗ hồng lan tràn, tất cả trận pháp toàn diện bắt đầu biến mất!

Mọi người trong Kinh Thành khi nhìn đến tình cảnh này không khỏi đều kinh ngạc đến ngây người, trợn mắt lú lười.

Lâm Mặc lúc này lại quay đầu nhìn Lạc Tiêm Nhi liếc qua một chút, nhún nhún vai nói: "Như thế này thì không còn cấm bay nữa a."

Lạc Tiêm Nhi khòe miệng co lại: "..."

Trong lúc nhất thời nàng cũng không phản bác lên lời.

Nhưng bất kể như thế nào, còn chính như Lâm Mặc nói, một kiếm hần trực tiếp phá trận pháp trên không Kinh Thành, cái này tự nhiên không cần cấm bay.

Có điều, đây quả thực cũng quá thô bạo a!

Lạc Tiêm Nhi ngốc trệ nhìn lấy Lâm Mặc, trầm mặc nửa ngày, nàng mới nhẹn không được nói: "Su phụ, người đúng là tiên nhân..."

"Xoạt!"

Cùng lúc đó, Lâm Mặc đã sấm bước ra một bước, quang lâm Kinh Thành.

Một mình hắn, sừng sững ở kinh thành hư không, thậm chí là phía trên hoàng cung, bao quát chúng sinh.

Phá lệ làm càn!

Phải biết, nơi này chính là Kinh Thành, là vị trí thủ đô của Đại Quân vương triều a!

Mà bây giờ, Lâm Mặc lại trực tiếp phá trận pháp, sau đó ở trên cao nhìn xuống bao quát chúng sinh, chẳng phải là Nhân Hoàng cũng bị hắn nhìn xuống, cái này há có thể không làm càn?

Rất nhiều Đại Quân vương triều cảnh nội, đều ào ào phẫn nộ.

Lâm Mặc lại căn bản không nhìn bọn họ.

Hắn một mặt lạnh lùng, ở trên cao nhìn xuống nhìn phương hướng hoàng cung, lạnh lùng nói: "Giao người!"

Giao người nào?

Tự nhiên là tam hoàng tử Quân Vô Đạo!

Đây chính là hắn phá vỡ một lỗ hồng Kinh Thành của Đại Quân vương triều!

Quân Vô Đạo càng là nghi không ra, hắn cái này tam hoàng tử bây giờ tại Lâm Mặc trong mắt...

Chỉ là một con cò mà thôi!

"Lâm càn!"

Mà vào lúc này, nương theo lấy Lâm Mặc như thể tùy ý đứng tại trên không Kinh Thành.

Trong lúc nhất thời, nội cảnh Đại Quân vương triều cũng nhện không được!

Đại thống lĩnh Ngự Quân Lâm Cao Vô Kỵ thì tại chỗ quát lạnh thét dài, trực tiếp đằng không mà lên, trường thương nơi tay, hét lớn nói: "Các hạ không phải đã quên nơi này là địa phương nào?! Nơi này là Kinh Thành, là nơi ở của Nhân Hoàng..."

"Cút!"

Thế mà nào ngờ, khi Cao Vô Kỵ còn đang phát ngôn mở miệng, Lâm Mặc căn bản không hứng thú nghe hắn nói nhảm.

Quát lên một chữ "Cút", trực tiếp để hắn nhện đến đỏ mặt, ngay sau đó Lâm Mặc nhẹ nhàng vọt mạnh hướng hắn đánh xuống một kiếm...

"Muốn chết!"

Cao Vô Kỵ càng là giận dữ, mãnh liệt thét dài.

Trường thương trong miệng hắn trực tiếp nhắm ngay Lâm Mặc, tùy ý xuất thủ, thanh thế to lớn.

Cùng Lâm Mặc một kiếm này so sánh, hắn nhìn bên này đúng thật còn muốn mạnh mẽ hơn, phía dưới trường thương, trùng trùng điệp điệp dính đầy vô số sát khí sôi trào lên.

"Giết!"

Cao Vô Kỵ tại chỗ quát lên một tiếng chói tai, trong đôi mắt nở rộ hàn quang.

Hắn là ai?

Hắn chính là Đại Quân vương triều Ngự Lâm Quân đại thống lĩnh, tự nhiên không cách nào dễ dàng tha thứ có người có thể làm nhục Đại Quân vương triều, cho dù là tông môn cũng không được.

Thế nhưng...

Hắn căn bản xem thường Lâm Mặc, càng là coi thường một kiếm này của Lâm Mặc.

Bởi vì Lâm Mặc hạ xuống một kiếm này, mặc dù nhìn như nhẹ nhàng, nhưng khi hắn đè xuống, lại gia trì thêm hai thành linh vực kiếm ý, nặng như vạn cân.

Ầm ầm!

Dưới một kiếm này, Cao Vô Kỵ ngay cả kêu lên thảm thiết cũng không phát ra được, trực tiếp bị một kiếm này áp tại chỗ, trấn áp hoàng cung bên trong Kinh Thành.

Một kiếm, trấn áp!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Đối kháng vương triều

Ầm ầm!

Dưới từng tiếng vang, Ngự Lâm Quân đại thống lĩnh Cao Vô Kỵ bị một kiếm Lâm Mặc tại chỗ trấn áp trong hoàng cung, tạo ra trên mặt đất một cái hố to lớn.

Mà Cao Vô Kỵ hiện tại thì đang nằm trong cái hố lớn đó, không rõ sống chết.

Người chung quanh nhìn thấy cảnh này đều trở lên kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn hư không, cũng chỉ thấy khuôn mặt Lâm Mặc vẫn như cũ uy nghiêm, căn bản không thèm nhìn xuống Cao Vô Kỵ.

Hắn vẫn như cũ lạnh lùng nói: "Giao người!"

Oanh!!!

Một giây sau, toàn thành sôi trào, tất cả đều rung động.

Cả nhóm đều dùng ánh mắt điên cuồng nhìn Lâm Mặc, cực kì chấn kinh.

Quá con mẹ nó điên cuồng!

Lâm Mặc hắn sao lại muốn đến người, hắn thế nào lại muốn đến một người? Đây hoàn toàn là muốn khiêu chiến toàn bộ Đại Quân vương triều a!

Có lẽ người không thấy, nhưng hắn còn cố ý để đệ tử Lạc Tiềm Nhi của hắn ở lại bên ngoài Kinh Thành, mang một thân hắn sừng sững đứng giữa không trung trên Kinh Thành!

Cái này còn thế nào là muốn một người... Đây chính là muốn quét ngang Kinh Thành Đại Quân vương triều a!

Mọi người há có thể không kinh hãi?

Dù sao, trong Kinh Thành này mạnh nhất không ai khác, chính là Nhân Hoàng.

Là Đại Quân vương triều Nhân Hoàng, Quân Thiên Hạ.

"Diên a diên a..."

"Lâm Mặc hắn bị điên rồi, cũng quá càn rỡ đi..."

"Hắn là muốn triệt để vạch mặt Đại Quân vương triều a..."

"Nhân Hoàng nếu biết há có thể không giận?"

"Nhân Hoàng giận dữ, thậm chí năm một triệu, cái này cũng không phải chỉ là nói suông..."

Trong lúc nhất thời, mọi người sôi trào.

Từng người đều không nhận được, nghị luận ầm ĩ lên, nhìn Lâm Mặc bằng ánh mắt ngạc nhiên.

Mà lúc này đây...

"Xoạt!"

"Xoạt!"

"Xoạt!"

Bên trong Kinh Thành của Đại Quân vương triều, từng bóng người thoáng hiện, toàn bộ nổi lên gân xanh trên mặt, sau đó bay lên không trung, ánh mắt đều tập trung vào Lâm Mặc.

Những người này, tự nhiên là người của Đại Quân vương triều.

Lâm Mặc không kiêng nể gì như thế ở giữa hư không kinh thành động thủ, đây là đang nhục nhã toàn bộ Đại Quân vương triều.

Bọn họ há có thể nhịn?

Mà trên thực tế Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ lúc này cũng đã nổi giận.

Hắn xem như nhìn ra.

Lâm Mặc đây là ý không ở trong lời, hắn như thế này, sao có thể là muốn giết một tên Quân Vô Đạo, đây chính là chẳng khác nào muốn chèn ép toàn bộ Đại Quân vương triều a!

Dù sao, lấy thực lực Lâm Mặc, muốn giết Quân Vô Đạo chỉ là chuyện vài phút, cần gì phải một đường truy sát ba vạn dặm, khiến hắn trốn trở về Kinh Thành.

"Lâm Mặc, đáng giận!!"

Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ lúc này khàn khàn cổ họng, trầm thấp cắn răng.

Mà bên cạnh hắn, tam hoàng tử Quân Vô Đạo đã sớm bị trời buộc quỳ dưới mặt đất.

Lúc này Quân Vô Đạo hắn còn không ngừng kêu gào khóc thét nói: "Phụ hoàng, Lâm Mặc hắn khinh người quá đáng, khinh người quá đáng a, không giết hắn, Đại Quân vương triều ta làm sao có thể lập uy a..."

"Ba!"

Kết quả hắn vừa dứt lời, Quân Thiên Hạ trực tiếp một bàn tay hung hăng quất vào trên mặt hắn.

Chi thấy Quân Thiên Hạ lạnh giọng hàn ý nói: "Im ngay cho trầm! Phế vật, tên Lâm Mặc này còn không phải là do tên nghiệt đồ như ngươi dẫn về, ngươi cho rằng ngươi có suy nghĩ gì trầm lại không biết sao?"

Quân Thiên Hạ giờ phút này hàn khí bức người.

Hắn thậm chí hận không thể hiện tại giết chết tên Quân Vô Đạo này, nhưng mà...

Hắn không thể!

Bởi vì hiện tại Lâm Mặc nói ra muốn giết hắn, cho nên dù Quân Vô Đạo muốn chết, cũng không thể chết ở trong tay hắn, nhất định phải chết trên tay Lâm Mặc.

Nhưng hôm nay đối mặt Lâm Mặc như thế hùng hổ dọa người...

Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ cũng là sát ý lăm lăm, thấp giọng truyền âm, nói: "Cùng tiến lên, cho trầm trấn áp hắn!"

"Ông!"

Nhân Hoàng truyền âm, trực tiếp truyền đến những tên đại thần thân cận nhất kia của hắn.

Mà bây giờ nghe đến Nhân Hoàng truyền âm, từng tên lúc này cái gì cũng không để ý tới, vội vàng đằng không mà lên, cùng Lâm Mặc giằng co.

"Thừa tướng, Văn Nhân Tự, Đại Quân Vương triều, xin chỉ giáo..."

"Đại Quân vương triều Vô Dịch Hầu, Đường An Sinh, xin chỉ giáo..."

"Đại Quân vương triều nhất phẩm vương, Trương Ly, xin chỉ giáo..."

"Đại Quân vương triều Cẩm Y Vệ đại thống lĩnh Lục Nghị, xin chỉ giáo..."

"Đại Quân vương triều..."

"Đại Quân vương triều..."

"Đại Quân vương triều..."

Từng người thuộc Đại Quân vương triều đều cùng nhau đằng không mà lên, cười lạnh mở miệng.

Bọn họ tự giới thiệu, cũng không phải thiện ý, mà chính là cười lạnh!

Rất đơn giản!

Bọn họ từng tên đều bại lộ thân phận, cũng bại lộ thực lực chân chính cho Lâm Mặc biết, chúng ta nhiều người như vậy, ngươi đánh như thế nào?

Mà lại, không một người yếu, đây đều là đại thần trung thành của Nhân Hoàng, tất cả đều là cao thủ.

Vậy ta hỏi ngươi, đánh như thế nào?

"Ào ào ào..."

Từng tên bay lên không trung, trên không trung Kinh Thành của Đại Quân vương triều vốn là cấm bay, nhưng nhìn đến hiện tại thì giống một đàn chim, lít nha lít nhít vô số người, đều là người của Đại Quân vương triều.

Liếc một chút thôi, cũng có khoảng hơn nghìn người, thậm chí là trên 10 ngàn người cũng có thể.

Nhiều người như vậy, mà đối diện bọn họ, lại chỉ có một người cùng bọn hắn giằng co, người kia chính là Vô Thượng Tông, tông chủ Lâm Mặc.

"Sur phụ..."

Nhìn đến một màn này nhộn nhạo nhịp nhịp, cho dù là Lạc Tiêm Nhi bên ngoài Kinh Thành cũng không khỏi lo lắng, vội vàng hô to lên một tiếng.

Quá nhiều người!

Đại Quân vương triều quá nhiều người!

Nhiều người như vậy cùng một chỗ, Lâm Mặc một người có thể xử lý sao?

"Có chút ý tứ..."

Lúc này, Lâm Mặc đang đứng giữa hư không không khỏi cong lên khóe miệng.

Hắn cũng không hoảng hốt mấy.

Cho dù Kinh Thành lúc này, cơ hồ có trên mười ngàn người đều đằng không mà lên, cứ theo người nào có thực lực trên Tiên Thiên đều bay lên, đối diện Lâm Mặc hắn...

Nhưng, vậy thì tính sao?

Muốn lấy nhiều người lần áp ít người phải không?

Nhưng Lâm Mặc hắn cũng không phải thuộc phe ít người này, bởi vì một mình hắn...

Cũng đầy đủ để thay thế trăm vạn binh hùng!

Cả Đại Quân vương triều này, hiện tại chẳng khác nào đang ép buộc Lâm Mặc hẳn thi triển ra đại chiêu a!!!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Một kiếm chặt đứt nửa thành trì!

Suy nghĩ thực sự của Lâm Mặc, cho tới bây giờ cũng không phải là một tên Quân Vô Đạo.

Bởi vì nhiệm vụ mới phát xuống, cho nên đến hiện tại mục tiêu chủ yếu của Lâm Mặc, chính là toàn bộ Đại Quân vương triều.

Mà muốn thu phục toàn bộ Đại Quân vương triều, như vậy tự nhiên phải bắt đầu ra tay từ Kinh Thành, hoặc là nói, bắt đầu ra tay từ trên người Nhân Hoàng a!

Bây giờ, khi Lâm Mặc một người giằng co với gần vạn người, Lâm Mặc liền biết, tuyệt đối là Nhân Hoàng ở sau lưng điều động, nếu không, cũng không có chuyện một người có thể điều động hơn mười ngàn người cùng lúc.

Nhưng, Lâm Mặc vẫn như cũ không sợ, bởi vì hẳn muốn thu phục toàn bộ Đại Quân vương triều, như vậy trận chiến này đã định trước, căn bản không có cách nào trốn tránh khỏi nhất chiến xảy ra.

Bởi vậy, Lâm Mặc giờ phút này nhìn vào Kinh Thành Đại Quân vương triều, gần vạn người cùng hẳn giằng co, hẳn vẫn có thể cười lạnh như cũ, lạnh lùng nói: "Xem ra, các người là lựa chọn không giao người!"

Người của Đại Quân vương triều nghe vậy cũng là cười lạnh.

Nói nhảm, Lâm Mặc người hôm nay đã đánh đến trên mặt bọn họ, làm nhục Đại Quân vương triều như vậy, bọn họ làm sao có thể giao!

Nếu bọn họ giao ra, vậy cái uy nghiêm của Đại Quân vương triều này cũng triệt để mất đi.

Mà vào lúc này, mọi người thấy tình cảnh này cũng là ghen ngào gào thét lên.

"Trời ạ, nhiều người như vậy..."

"Thừa tướng Văn Nhân Tư, thực lực Hóa Khí đỉnh phong, hẳn cũng xuất thủ..."

"Vô Dịch Hầu, đây chính là Đại Quân vương triều, Vô Dịch Hầu, thực lực Hóa Khí bát trọng thiên..."

"Còn có nhất phẩm vương, người duy nhất là nhất phẩm vương, Hóa Khí bát trọng thiên..."

"Cầm Y Vệ đại thống lĩnh, Hóa Khí cửu trọng thiên..."

"Xi, nhiều người như vậy, Đại Quân vương triều hôm nay thật sự là dốc hết toàn bộ lực lượng a!"

Trong lúc nhất thời, mọi người đều rung động đến điên đảo.

Nhiều người như vậy, thật sự là dùng hết toàn bộ Đại Quân vương triều chiến đấu lực, toàn bộ lôi ra đến!

Giống như trước đó đã nói, lần này, Đại Quân vương triều thật sự là dốc toàn bộ lực lượng, nhưng cũng không chỉ như thế, bởi vì còn có một người, vẫn chưa xuất hiện...

"Ầm ầm!"

Giờ phút này, trong tầm mắt mọi người, một khí tức mệnh mông đột nhiên toàn diện bạo phát trong hoàng cung, thanh thế to lớn lập tức bao phủ toàn bộ thành trì.

Tất cả mọi người ánh mắt ngưng tụ, đều biết đây là khí tức ai...

Nhân Hoàng!

Đây là khí tức Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ của Đại Quân vương triều!

"Oanh!"

Một giây sau, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ một thân long bào từ trong hoàng cung bá đạo bước từng bước bay lên hư không, hai con người hẳn lúc này lại rất thâm thúy.

Ánh mắt hẳn như có tinh thần nhật nguyệt vậy, vền vền chỉ liếc qua một chút, cũng khiến cho người ta có cảm thấy đáng sợ, khiến người ta căn bản không dám đối mặt.

Đây là Đại Quân vương triều Nhân Hoàng, Quân Thiên Hạ!

"Bái kiến Nhân Hoàng!"

"Bái kiến Nhân Hoàng!"

"Bái kiến Nhân Hoàng!"

Trong lúc nhất thời, bên trong Kinh Thành, tất cả mọi người ào ào hô to lên.

Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ đã hiện thân, tự nhiên cũng gây nên một trận xao động, tất cả mọi người ai cũng rất rung động.

Lần này!

Vậy mà Nhân Hoàng đều đi ra, có thể nghĩ, đây không phải Đại Quân vương triều dốc toàn bộ lực lượng là cái gì?!

Tất cả mọi người tại hô to báii kiến Nhân Hoàng!

Cho dù là người trên hư không đang đối chiến với Lâm Mặc đều cùng lúc hành lễ.

Nhưng mà Quân Thiên Hạ lại không nhìn vào người khác, ánh mắt lạnh thấu tim của hắn di chuyển đến phía Lâm Mặc, chợt quát lên: "Lâm Mặc, ngươi có thể thối lui ngay lập tức, trăm sẽ xá ngươi vô tội!"

Lời này vừa nói ra, tất cả người chung quanh đều có cảm giác không dám tin, từng tên trừng to mắt.

Cái gì?

Lâm Mặc lập tức thối lui, Nhân Hoàng sẽ xá cho hắn vô tội?

Hắn đã đánh đến Kinh Thành, đánh đến trước mặt Nhân Hoàng, vậy mà ngươi vẫn không truy cứu?

Nhưng mà lúc này tâm lý Quân Thiên Hạ cũng là cháy máu, hắn cũng không có cách nào a, hắn biết lực chiến đấu của Lâm Mặc đã đạt đến Hóa Khí đỉnh phong.

Dạng này chiến đấu lực tại Đại Quân vương triều, chính là đỉnh phong!

Căn bản không giết được!

Nếu đã như vậy, chỉ cần Lâm Mặc rút đi, Quân Thiên Hạ hắn cũng không truy cứu thêm!

Nhưng, Lâm Mặc làm sao có thể rút đi?

"Xá cho bản tọa vô tội?"

Lâm Mặc không khỏi xùy cười rộ lên, lạnh lùng nói: "Ngươi có tư cách gì để xá tội cho bản tọa, bản tọa có tội hay không cũng không phải ngươi sai đoán!"

"Quân Thiên Hạ, bản tọa hỏi ngươi một lần cuối cùng, giao ngươi hay không!"

Oanh!

Lâm Mặc trực tiếp tại chỗ gọi thẳng tên Nhân Hoàng, không kiêng nể gì cả.

Sắc mặt Quân Thiên Hạ tại thời khắc này cũng biến đổi.

"Lâm càn!"

"Lớn mật!"

"Hắn dám làm càn?"

Trong lúc nhất thời, từng người của Đại Quân vương triều đều lạnh lùng giận dữ mắng quát lên.

Nhưng Lâm Mặc căn bản không phản ứng đến bọn hắn.

Ánh mắt Lâm Mặc nhìn vào Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ, sau đó lại hỏi lại câu đó...

Ngươi giao, hay là không giao?!

Mà Quân Thiên Hạ hiện vào thời khắc này mặt lại chuyển tiếp thành đen nhánh như đáy nồi.

Bởi vì hắn biết, Lâm Mặc đây không phải đơn giản muốn giết một mình Quân Vô Đạo như vậy!

Hắn là muốn để toàn bộ Đại Quân vương triều, bao quát Nhân Hoàng hắn, đều muốn hướng phía Lâm Mặc cúi đầu!

Đây mới là mục đích Lâm Mặc.

Quân Thiên Hạ há có thể nhẫn lại, cả cỗ hòng đều khàn khàn nặng nề nói: "Nếu như, trăm không giao đâu?"

"Bang —— "

Đáp lại Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ lại chính là một tiếng kiếm reo của Lâm Mặc vang lên.

Trước mặt Lâm Mặc, là Đại Quân vương triều Nhân Hoàng bao quát đại thần của hắn cùng người khác, nhân số có thể đạt trên vạn người.

Nhưng cho dù là như vậy, Lâm Mặc giờ phút này vẫn như cũ trực tiếp xuất kiếm, không chút nào muốn nói nhảm, lạnh lùng nói: "Đã vậy, hôm nay, bản tọa sẽ hủy đi hoàng thành của ngươi!"

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Vừa dứt lời, Lâm Mặc trực tiếp động thủ.

Dưới tầm mắt của mọi người, một mình hấn tay cầm Thiên A Kiếm, vậy mà không lùi ngược lại còn tiến tới, mạnh mẽ đánh tới mười ngàn người, khí tức khủng bố từ trên người hấn triệt để bạo phát.

Giống như xuyên phá không gian.

Dưới sự kinh ngạc của tất cả mọi người, Lâm Mặc mang theo khí tức khủng bố ngập trời, giống như một tên thần ma chánh thức!

Mục tiêu của hấn, là toàn bộ Kinh Thành, trực tiếp hung hăng chém xuống một kiếm.

Hôm nay, hấn muốn chém cả cái Kinh Thành này.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Bản tọa nói lời giữ lời!

"Oanh!"

Đến lúc này, Lâm Mặc cũng là lười nhác nói nhảm.

Dù sao, giao hay không giao Quân Vô Đạo, Lâm Mặc căn bản không quan tâm, bởi vì mục tiêu thực sự của hấn vốn không phải một tên Quân Vô Đạo, mà là cả Đại Quân vương triều.

Mà bây giờ, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ lại vì thể diện của Đại Quân vương triều hấn, không giao ra Quân Vô Đạo, đây cũng là phù hợp tâm ý Lâm Mặc.

Bởi vì chỉ có dạng này Lâm Mặc hấn mới có một lý do phù hợp, đối kháng toàn bộ Đại Quân vương triều.

Lúc này, nương theo Quân Thiên Hạ cự tuyệt Lâm Mặc, Lâm Mặc khỏe miệng xuất hiện một tia cười quỷ dị không dễ phát hiện. Loại nụ cười này, chính là cảm giác sau khi kế hoạch thành công.

Cùng thời khắc đó...

"Bang —— "

Lâm Mặc lúc này tay cầm Thiên A Kiếm mạnh mẽ chém xuống về phía Kinh Thành Đại Quân vương triều.

Một mình hấn, lại có thể đối kháng toàn bộ Đại Quân vương triều, cái này mang đến cho mọi người có chút cảm giác sôi trào nhiệt huyết, trong đôi mắt từng tên tràn ngập khó có thể tin.

"Trời ạ..."

"Lâm Mặc hấn thế mà còn dám xông đến, hấn thật không muốn sống hay sao?"

"Nhiều người như vậy, hấn giết thế nào a!"

"Kết thúc rồi, Lâm Mặc hôm nay đoán chừng sẽ bị người trong hoàng tộc trấn áp!"

Trong lúc nhất thời, mọi người liên tục mở miệng nghị luận, cả đám đều không đành lòng nhìn thẳng.

Mà Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ cũng là đôi mắt lạnh lẽo, lạnh lẽo nói: "Cho trấn trấn áp hấn!"

"Giết!"

"Giết a!!"

"Trấn áp Lâm Mặc!!"

"Bất luận kẻ nào cũng không được làm nhục nhâ Đại Quân vương triều!"

Trong nháy mắt, khi âm thanh ra lệnh của Nhân Hoàng vang lên, tại nội cảnh của Kinh Thành, hơn vạn người đã bay lên không trung!

Lâm Mặc, bị hơn một vạn người truy theo.

Mà hơn một vạn người này toàn bộ đều phóng đến Lâm Mặc, tình cảnh này, rung động bao nhiêu!!

Tất cả mọi người cơ hồ đều ngây ngốc.

Từng người thậm chí ngay cả hai mắt không dám nháy một cái, sợ sẽ bỏ lỡ một khoảnh khắc nào đó.

"Xoát!"

Trong tầm mắt bọn họ, lúc này Lâm Mặc giống như một đạo kinh hồng, trực tiếp xuyên thẳng qua hơn 10 ngàn người này.

Hai thành lĩnh vực phong ý được thi triển ra, lại thêm Lâm Mặc độc hữu đỉnh cấp thân pháp Thốn Bộ, thiên hạ này còn có ai có thể đụng chạm đến hấn?

Đừng nói đừng vào, cho dù muốn ngăn cản hắn, đều là chuyện không có khả năng.

Lúc này, Lâm Mặc thân hình quý mị, trực tiếp trong chớp mắt hạ xuống giữa không trung đến vị trí cách Kinh Thành rất gần, tiếp lấy khí tức toàn thân hắn mãnh liệt tăng vọt.

Oanh!

Hóa Khí bắt trọng thiên toàn bộ nổ rộ, uy áp ngút trời!

Hai thành lĩnh vực kiếm ý, hai thành lĩnh vực phong ý, cùng với những bộ thiên cấp vũ kỹ, toàn bộ đều được thi triển ra, giờ phút này Lâm Mặc triệt để như một vị thần ma.

Hắn một người, vọt thẳng đến Kinh Thành hung hăng chém xuống!

"Thiên... Hạ... Vô... Song!!!"

Lâm Mặc hét to, một giây sau một cỗ khí tức ngập trời từ trên người hắn mãnh liệt nổ rộ.

Một đạo thực lực vô cùng kinh khủng theo một kiếm này của hắn trực tiếp nổ bắn ra, hướng về phía Kinh Thành hung hăng chém xuống, tốc độ cực nhanh.

"Không!!!"

Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ ánh mắt trừng nứt, rống giận.

Mục tiêu Lâm Mặc, vậy mà không phải bọn họ những người này, mà chính là toàn bộ Kinh Thành.

Dưới uy lực của một kiếm này, cho dù Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ đều cảm thấy mình không có nửa điểm lòng tin có thể tiếp được nó.

Hoàng thành của hắn, càng không có khả năng có thể đón lấy!

Lâm Mặc hắn đây là muốn triệt để hủy đi Đại Quân vương triều Kinh Thành a!

Nhân Hoàng gấp vội giận dữ hét lớn: "Không!! Cho trăm dừng tay, dừng tay! Trăm giao người, trăm giao người còn không được à, Lâm Mặc ngươi cho trăm dừng tay!!!"

"Ầm ầm..."

Thế nhưng là một giây sau, Lâm Mặc một kiếm này đã rơi xuống.

Thanh thế thật to từ trên người Lâm Mặc trực tiếp bao phủ vô số người giữa không trung, hai thành lĩnh vực kiếm ý cùng kiếm khí kết hợp lại.

Duy ta vô địch!

Căn bản không quân đối phương là ai, chỉ cần tại bên trong lĩnh vực, toàn diện giết không tha!

"Phốc Phốc Phốc..."

"Phốc Phốc Phốc..."

"Phốc Phốc Phốc..."

Trong tức khắc, từng cái đầu người giống như bị cắt dưa leo, trực tiếp rơi lăn xuống đất.

Lâm Mặc một kiếm này hạ xuống, không biết diệt sát bao nhiêu người.

Hắn tru sát cũng không chỉ người giữa không trung, bởi vì lúc này một kiếm của hắn vẫn chưa đình chỉ, tiếp tục hướng về phía Kinh Thành cuốn tới.

Đối mặt Nhân Hoàng liên tiếp nộ hồng, Lâm Mặc chỉ không cao hứng lắm liếc hắn một cái, tiếp lấy lạnh lùng nói: "Không cần, ngươi giao người hay không cũng không đáng kể, bản tọa có thể tự mình đến lấy đi!"

"Bản tọa ta nói lời giữ lời, nói hủy đi hoàng thành ngươi, thì sẽ hủy hoàng thành ngươi!"

Boa...

Sau một khắc, sát khí ngút trời mãnh liệt đập vào mặt, buông xuống Kinh Thành.

Mọi người chỉ cảm thấy một loại khí tức cực kỳ khủng bố, phảng phất có thể hủy thiên diệt địa buông xuống, sau đó toàn bộ Kinh Thành triệt để chấn động.

"Ầm ầm!"

"Ầm ầm!"

"Ầm ầm!"

"A cứu mạng, cứu mạng a..."

"Nhân Hoàng cứu ta, Nhân Hoàng cứu ta..."

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Kinh Thành triệt để bạo động, vô số người bắt đầu gào thét lên.

Mà ở giữa không trung, mọi người có thể rõ ràng nhìn thấy, Lâm Mặc một kiếm này giống như chém xuống Kinh Thành, phân tách cả cái Kinh Thành này thành hai phần.

Đây là khủng bố cỡ nào?

Dưới mặt đất Kinh Thành cũng bị một kiếm Lâm Mặc chém thành một khe vực sâu thẳm, dẫn đến toàn bộ Kinh Thành toàn bộ bị tách ra.

Đồng thời trên mặt đất này, vẫn còn bảo lưu một tia kiếm khí của một kiếm Lâm Mặc hạ xuống, mãi vẫn không thể tiêu tan hết.

Quá khủng bố!

Một kiếm!

Đây vẫn chỉ là một kiếm chỉ uy của Lâm Mặc mà thôi, nếu như Lâm Mặc lại xuất thêm mấy kiếm nữa, như vậy cái Kinh Thành của Đại Quân vương triều này chẳng phải là báo hóng?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Phụ thuộc Vô Thượng Tông ta!

Oanh--!

Cả Kinh Thành, toàn bộ đều bị chấn động.

Dưới một kiếm này của Lâm Mặc hạ xuống, cả Kinh Thành to lớn đã bị hấn chém thành hai phần, tựa như phân một thành hai vậy.

Mà lúc này đây, không biết bao nhiêu người đều chết bởi một kiếm Lâm Mặc hạ xuống.

Một kiếm chỉ uy, khủng bố như vậy!

Lâm Mặc thu kiếm, sau đó nhìn đến Kinh Thành bị tàn phá, khóe miệng hấn giương lên, lạnh băng nói: "Cũng không tệ lắm."

Hắn lúc này, vậy mà còn có tâm tình để cười?

Mọi người nhìn thấy không khỏi rùng mình.

Hắn làm sao còn bật cười được vậy? Chỉ sợ lúc này, Nhân Hoàng sẽ liều mạng tìm hắn đi, vậy mà Lâm Mặc hắn lúc này còn dám cười lên?

Toàn bộ Kinh Thành tất cả mọi người đều bị chấn động to lớn.

Thậm chí ánh mắt Quân Thiên Hạ lúc này đã đỏ cả lên, khó có thể tin mà nhìn lấy...

"Kinh Thành trầm, Kinh Thành trầm..."

Quân Thiên Hạ giờ phút này cả sắc mặt đều biến trắng bệch, nhìn vào Kinh Thành, hắn không khỏi nghẹn ngào nhỏ giọng.

Người của Đại Quân vương triều, tên nào tên nấy đều không phải là mặt xám như tro sao?!

Lâm Mặc hắn quá bá đạo, một đường truy sát ba vạn dặm, lại chỉ truy sát tam hoàng tử Quân Vô Đạo, mà bây giờ đuổi tới Kinh Thành, còn trực tiếp chém đứt đôi cả cái Kinh Thành.

Đây là vì giết một tên hoàng tử ư?

Cầu thì!

Đây rõ ràng là muốn khai chiến Đại Quân vương triều bọn hắn mà, đây là tuyên chiến đi!

Trong lúc nhất thời, Đại Quân vương triều trên dưới mọi trọng thần căn bản chịu không được mà lên tiếng.

"Ta giết ngươi..."

"Lão phu liều với ngươi..."

"A...a...a Lâm Mặc, ta muốn đồng quy vô tận với ngươi..."

Bởi vậy trong lúc nhất thời, mọi trọng thần của Đại Quân vương triều giống như điên cuồng, đánh tới phía Lâm Mặc.

Chỉ là, dưới một kiếm to lớn mạnh mẽ của Lâm Mặc này, bọn hắn biết, mình căn bản không phải đối thủ Lâm Mặc, bởi vậy...

Bọn họ cũng chỉ có thể ôm lấy ý nghĩ mạng đổi mạng, tìm đến Lâm Mặc báo thù.

Mà đối với bọn hắn báo thù, Lâm Mặc căn bản không quan tâm, cười nhẹ một tiếng, hấn lần nữa nâng kiếm mà xông đến.

Một kiếm này hạ xuống, không biết sẽ có bao nhiêu người bị vùi lấp tại Kinh Thành này.

Nhưng, Lâm Mặc hắn cũng không để ý...

"Dừng tay!!"

Thời khắc Lâm Mặc chuẩn bị động thủ tru sát cả nhóm đại thần này thì bỗng nhiên, Quân Thiên Hạ hét lớn lên, vang vọng toàn bộ Kinh Thành.

Một tiếng quát chói tai, lập tức khiến tất cả mọi người dừng tay.

Lâm Mặc cũng không khỏi cổ quái nhìn hắn, không biết hắn chuẩn bị làm gì?

Lúc này, chỉ thấy Quân Thiên Hạ ánh mắt đỏ bừng nhìn Lâm Mặc, cổ họng khàn đặc mà nói: "Lâm tông chủ, có thể theo trẫm đến hoàng cung một chuyến được không!?"

Oanh!!!

Lời này vừa nói ra, mọi người rung động.

Nhân Hoàng, đây là đang mời Lâm Mặc?

Ngọa tào!

Lâm Mặc hắn đã giết đến tận mặt người, vậy mà người đây vẫn còn có thể chịu đựng được?

Đã vậy người đây còn mời người ta đến nhà?

"Bệ hạ!!!"

Rất nhiều đại thần từng tên đều cực kì lo lắng, vội vàng điên cuồng gào rú.

Nhưng Quân Thiên Hạ lại trừng mắt, mọi người trong nháy mắt liền im lặng.

"Đừng vậy a, vì sao lại không thể đâu..."

Lâm Mặc lại chỉ khẽ cười, đôi mắt thâm thúy nhìn Nhân Hoàng.

Hắn biết, Nhân Hoàng có lẽ đã nhìn ra ý đồ khác của Lâm Mặc hắn.

Huống chi, sau khi kiến thức được thực lực Lâm Mặc rất kinh khủng, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ cũng là vô lực, hắn không ngờ mình lại đi trêu chọc một tên đại địch Lâm Mặc như vậy.

Bởi vậy, hòa đàm với đối phương mới là phương thức tốt nhất, chỉ là sẽ làm Nhân Hoàng mất hết thể diện.

Nhưng thể diện mất hết thì mất hết, dù sao cũng tốt hơn so với việc toàn bộ Đại Quân vương triều bị Lâm Mặc phá hủy.

"Mời!"

Lúc này, Quân Thiên Hạ mới mời đến Lâm Mặc.

Mà Lâm Mặc cũng không chút sợ hãi, hắn trở lại bên ngoài Kinh Thành, bế lên Lạc Tiêm Nhi, hai người nhẹ nhàng bay trong hoàng cung, đi bộ vào bên trong.

Mà người khác, chỉ có thể rung động.

...

Hoàng cung, Thái Huyền Điện.

Tam hoàng tử Quân Vô Đạo lúc này vẫn đang bị trói gô ở nơi này.

Hắn cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Bất quá khi Lâm Mặc cùng phụ hoàng hắn tiến vào, hắn kinh ngạc đến ngây người, thậm chí hắn cảm thấy sợ hãi sắp ngất đi.

Quân Vô Đạo vội vàng quát âm lên: "Phụ hoàng! Hắn là đại ma đầu, hắn là đại ma đầu, không thể bỏ qua cho hắn, phụ hoàng, giết hắn..."

"Ba--!"

Lời của hắn còn chưa nói hết, Quân Thiên Hạ đã trực tiếp hung hăng bặt qua một bàn tay.

Đôi mắt Quân Thiên Hạ nở rộ hàn ý.

Nếu như không phải tên Quân Vô Đạo này trêu chọc Lâm Mặc, Đại Quân vương triều hắn nơi nào sẽ gặp phải nhiều chuyện như vậy?

Quân Thiên Hạ lúc này trực tiếp chỉ vào Quân Vô Đạo, mở miệng về phía Lâm Mặc nói: "Lâm tông chủ, người muốn người đều đã ở chỗ này, muốn chém giết muốn róc thịt đều tùy ý người..."

"Có điều..."

Ngữ khí Quân Thiên Hạ bỗng nhiên chậm lại, sau đó thái độ chuyển biến, có phần bất thiện nói: "Có điều trẫm xem ra, Lâm tông chủ đến nơi này của trẫm, chắc hắn còn có việc khác đi?"

"Thông minh."

Lâm Mặc nghe vậy, không khỏi nhếch miệng lên mỉm cười, ngay sau đó...

"Phốc Phốc Phốc!!!"

Kiểm quang hắn vừa ra, trực tiếp tay nâng kiếm xuống, tam hoàng tử Quân Vô Đạo trực tiếp bị tru sát tại chỗ!

Quân Thiên Hạ nhìn thấy cảnh trước mắt này không khỏi dật mí mắt.

Quân Vô Đạo dù sao cũng là con của hắn, mặc dù hắn là Nhân Hoàng, đối với tình thân cũng không thêm đề ý, nhưng Lâm Mặc trước mặt hắn chính tay giết nhi tử của hắn...

Con mẹ nó cái này, có phải có chút khinh người quá đáng hay không?

Nhưng mà hắn cũng không biết, khinh người quá đáng thực sự mới ở phía sau!

Chỉ thấy Lâm Mặc khôi phục lại dáng vẻ uy nghiêm, mở miệng nói: "Bản tọa tới đây, giết Quân Vô Đạo chỉ là một, còn hai chính là để Đại Quân vương triều người thần phục với Vô Thượng Tông bản tọa, trở thành vương triều phụ thuộc bản tọa, người có bằng lòng hay không?"

Quân Thiên Hạ: "????!!!"

Không có ý tứ, người vừa mới nói cái gì?

Người vừa rồi đã giết nhi tử ta trước mặt ta, bây giờ còn muốn ta thần phục với người, trở thành vương triều phụ thuộc người?

Có cần phải khinh người quá đáng như vậy không?!!!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chiếu cáo thiên hạ!

Kinh Thành Đại Quân vương triều vốn là bị một kiếm của Lâm Mặc chém đứt.

Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ tối sầm mặt lại, ánh mắt đỏ lên.

Nhưng hiện giờ, Lâm Mặc đã giết nhi tử của hắn, giờ thế mà còn muốn hắn thần phục Vô Thượng Tông?

Suất lĩnh Đại Quân vương triều trở thành vương triều phụ thuộc Vô Thượng Tông!

Ngọa tào! Có cần phải khinh người quá đáng như thế hay không?

Quân Thiên Hạ tức giận cười lạnh, sát khí hùng hồn nói: "Lâm tông chủ, người không cảm thấy điều kiện của người có chút khinh người quá đáng hay không?"

"Cũng hơi chút..."

Thế mà nào ngờ, Lâm Mặc nghe vậy cũng là gật gật đầu.

Xác thực là khinh người quá đáng, giết nhi tử người ta còn muốn người ta thần phục, quả thật có chút quá phận.

Nhưng, Lâm Mặc không khỏi giương khoe miệng lên, lộ ra một tia cười tùy ý, lạnh lùng nói: "Chỉ là, bản tọa muốn khinh người quá đáng như thế, người có thể làm khó để được ta sao?"

"Người..."

Quân Thiên Hạ bị lời nói của Lâm Mặc làm cho khô cứng cổ họng.

Mẹ nó! Thân là Nhân Hoàng, từ lúc nào đã bị biệt khuất như vậy?

Quá khi dễ người!

Thật sự coi là Nhân Hoàng ta đây, ngay cả một chút tính khí cũng không có hay sao?

Bên cạnh Lâm Mặc, Lạc Tiêm Nhi nhìn Lâm Mặc bằng ánh mắt vô cùng sùng bái, sự phụ thực là trâu bò đi, dù sao đây cũng là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Nhân Hoàng tức giận như vậy.

Quan trọng hơn, Nhân Hoàng còn không thể làm gì Lâm Mặc!

Chỉ nhìn riêng về điểm ấy, ánh mắt Lạc Tiêm Nhi nhìn lấy Lâm Mặc cũng đều là tôn sùng.

Lúc này sắc mặt Nhân Hoàng vô cùng nặng nề, cắn răng nói: "Nếu như, trẫm không đáp ứng đâu!"

"Hừm?"

Lâm Mặc nghe vậy trông mặt hơi híp lại, nhìn qua đều thấy khí tức khủng bố trên người lần nữa tản ra, tràn ngập khắp trời, trực tiếp để Quân Thiên Hạ giật mí mắt một cái.

Chỉ thấy Lâm Mặc lạnh mặt, uy nghiêm nói: "Vậy bản tọa sẽ không ngại đối đầu cái Nhân Hoàng. Quân Thiên Hạ người đừng cố khiêu khích sự kiên nhẫn của bản tọa, bản tọa nói là làm!"

Oanh!

Lời này vừa nói ra, cả thân thể Quân Thiên Hạ đều cứng ngắc.

Uy hiếp!

Đây là uy hiếp!

Đây chính là trắng trợn uy hiếp hần Nhân Hoàng Đại Quân này!

Nhưng mà, khiến cho Quân Thiên Hạ cảm thấy biệt khuất hơn là, hần vẫn thật không thể phản kháng.

Bởi vì thực lực Lâm Mặc hần đã kiến thức qua.

Hần căn bản không phải đối thủ của Lâm Mặc, mà dưới tình huống như vậy, hần còn có thể như thế nào?

Lâm Mặc người ta chỉ cần vài phút là có thể đòi một Nhân Hoàng!

Hần Quân Thiên Hạ, nếu như không đáp ứng, thì sẽ chết, hần còn có thể chọn gì?

"Trẫm, đáp ứng!"

Sau một hồi lâu, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ rốt cục cắn răng nói ra câu nói này.

Trong lòng Lâm Mặc liền buông lỏng.

Rất tốt, nhiệm vụ này xem ra đã định.

Mà vào lúc này, đã thấy Quân Thiên Hạ nhìn về một bia đá cao ngất bên ngoài hoàng cung, hần nói: "Nhưng Lâm tông chủ người cũng đừng quên..."

"Đại Quân vương triều trẫm vốn phụ thuộc vào cửu phẩm tông môn Thiên Huyền Cung, đây chính là bia đá Thiên Huyền Cung lưu lại, nếu như trẫm phụ thuộc người, sợ là Thiên Huyền Cung bên kia, sẽ không vui!"

Trên mặt Quân Thiên Hạ lộ ra một tia ý cười.

Dù sao, theo hần thấy, Lâm Mặc dù mạnh như thế nào, mạnh hơn so với Đại Quân vương triều, nhưng mà có thể mạnh hơn cửu phẩm tông môn Thiên Huyền Cung hay sao?

Bởi vậy, hần trực tiếp ném danh tiếng Thiên Huyền Cung ra ngoài, cũng đủ để uy hiếp Lâm Mặc!

Nhưng thế mà, Lâm Mặc căn bản không để Thiên Huyền Cung vào trong mắt.

"Cửu phẩm tông môn Thiên Huyền Cung?!"

Lâm Mặc lộ ra một nụ cười tùy ý, chậm rãi lắc đầu.

Cửu phẩm tông môn đối với Lâm Mặc hần hiện giờ căn bản không có uy hiếp lớn, bởi vậy chỉ cần Lâm Mặc muốn, hần hoàn toàn có thể cho Vô Thượng Tông của hần trở thành tông môn cửu phẩm.

Bởi vậy, lấy Thiên Huyền Cung ra để uy hiếp hần, sợ là nghĩ quá nhiều!

Đúng lúc này.

"Keng!"

Dưới ánh mắt của Quân Thiên Hạ, Lâm Mặc trực tiếp vung ra một kiếm mạnh mẽ, ngay sau đó một luồng khí thể khủng bố đập vào mặt, bay thẳng đến bia đá Thiên Huyền Cung.

"Răng rắc!"

"Ầm ầm!"

Một giây sau, bia đá hoàn toàn đổ nát, vang ầm sụp đổ!

Vô số người trong Kinh Thành nhìn thấy cảnh này đều bị mòng bức ngã người.

Xảy ra chuyện gì?

Vì sao bia đá Thiên Huyền Cung lưu lại bị chém đổ?

Đáng chết, việc này sẽ để cửu phẩm tông môn Thiên Huyền Cung tức giận!

...

Mà lúc này trong hoàng cung, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ nhìn cảnh này cũng kinh ngạc đến ngất người.

Hần hoàn toàn không nghĩ tới, Lâm Mặc không chỉ không bị danh tiếng của cửu phẩm tông môn Thiên Huyền Cung hù dọa, ngược lại hần còn trực tiếp lấy một kiếm... chém đổ bia đá Thiên Huyền Cung lưu lại.

Quả thực quá thô bạo!

Chỉ thấy, Lâm Mặc vô cùng bình tĩnh thu kiếm, nói: "Tốt, tiếp xuống người chỉ cần đặt bia đá Vô Thượng Tông lên là được, còn bây giờ, chiếu cáo thiên hạ đi!"

Quân Thiên Hạ đều bị kinh ngạc đến ngất người.

Bia đá mà cửu phẩm tông môn Thiên Huyền Cung lưu lại, thế mà dễ dàng bị Lâm Mặc chém đứt như vậy?

Hần điên sao! Đây chính là cửu phẩm tông môn đó!

Nhưng khi đối mặt ánh mắt lạnh lẽo của Lâm Mặc, Quân Thiên Hạ cái gì cũng không dám nói, bởi vì hắn biết, chuyện hắn có thể làm bây giờ, chỉ là ngoan ngoãn nghe lệnh.

"Trẫm, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ của Đại Quân vương triều..."

Lúc này, Quân Thiên Hạ tay không cầm ngọc tỷ, dựa theo lời Lâm Mặc nói, bắt đầu chiếu cáo thiên hạ.

Chỉ thấy sau khi tay Quân Thiên Hạ cầm ngọc tỷ, từng tiếng rỗng găm từ trong thân thể hắn mãnh liệt bộc phát ra.

Ngay sau đó, giọng nói của Quân Thiên Hạ, bắt đầu bao phủ toàn nội cảnh Đại Quân vương triều, giọng nói vang tận mây xanh, lấy ngọc tỷ chi lực, bắt đầu chiếu bố thiên hạ.

"Trẫm, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ của Đại Quân vương triều..."

"Bắt đầu từ hôm nay, thần phục Vô Thượng Tông, suất lĩnh Đại Quân vương triều trở thành vương triều phụ thuộc Vô Thượng Tông, do đó chiếu cáo thiên hạ!!!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Trở thành tông môn cửu phẩm

Trẫm, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ của Đại Quân vương triều..."

"Bắt đầu từ hôm nay, thần phục Vô Thượng Tông, suất lĩnh Đại Quân vương triều trở thành vương triều phụ thuộc Vô Thượng Tông, do đó chiếu cáo thiên hạ!!!"

Oanh!!!

Khi Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ tay không cầm ngọc tỷ, dùng Nhân Hoàng chi lực để chiếu cáo thiên hạ, toàn bộ thổ quốc Đại Quân vương triều, tất cả mọi người có thể rõ ràng nghe được giọng hắn.

Đây chính là Nhân Hoàng chi lực!

Ngọc tỷ đại biểu cho hoàng quyền của Đại Quân vương triều, bởi vậy khi Quân Thiên Hạ thông qua ngọc tỷ lấy Nhân Hoàng chi lực đến chiếu cáo thiên hạ, tất cả mọi người đều có thể rõ ràng nghe được.

Mà kẻ cầm đầu sau cùng, tự nhiên cũng là Lâm Mặc dùng một kiếm chém đứt toàn bộ Kinh Thành.

Khi tất cả có nghe đến âm thanh của Quân Thiên Hạ, mọi người đều kinh ngạc lên, riêng thần quan của Đại Quân vương triều, từng tên càng là khó tin, không thể tin tưởng đây là thật.

"Cái gì?"

"Thần phục Lâm Mặc? Phụ thuộc Vô Thượng Tông?"

"Bệ hạ, xin bệ hạ nghĩ kĩ lại..."

"Nhân Hoàng, tuyệt đối không thể được..."

Trong lúc nhất thời, Kinh Thành mọi người ào ào khóc quát lên.

Riêng mỗi tên thần quan võ tướng của Đại Quân vương triều, từng tên cảm thấy cực kì biệt khuất cùng cực.

Phụ thuộc Vô Thượng Tông?

Đây chính là sỉ nhục mà!

Vô Thượng Tông mẹ nó ngay cả cửu phẩm cũng không phải, chỉ là một tông môn bất nhập lưu mà thôi, làm sao có tư cách để Đại Quân vương triều phụ thuộc vào!

Vậy mà, Nhân Hoàng lại đi chiếu cáo thiên hạ, bởi vậy cho dù thế nào bọn họ cũng sẽ nhất quyết không nguyện ý, nhưng hết thảy đã trở thành kết cục đã định, không cách nào sửa đổi...

Đại Quân vương triều!

Từ đó phụ thuộc Vô Thượng Tông, Nhân Hoàng chiếu cáo thiên hạ, cả thổ quốc Đại Quân vương triều đều oanh động.

Tất cả mọi người sôi trào kinh ngạc.

Tất cả đều khó có thể tin, cảm thấy thật không thể tin nổi.

...

Cùng lúc đó, nội địa Thánh Thành, khi Lâu gia cao tăng bị một kiếm Lâm Mặc chém giết sạch sẽ, Chu Nguyên đang chuẩn bị suất lĩnh người san bằng cả Lâu gia...

"Trẫm, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ của Đại Quân vương triều..."

"Bắt đầu từ hôm nay, thần phục Vô Thượng Tông, suất lĩnh Đại Quân vương triều trở thành vương triều phụ thuộc Vô Thượng Tông, do đó chiếu cáo thiên hạ!!!"

Âm thanh của Quân Thiên Hạ như oanh tạc bỗng nhiên vang vọng toàn bộ Thánh Thành, khiến cho tất cả mọi người không khỏi sửng sốt.

Ngay sau đó, lại là không dám tin.

Chu Nguyên càng là cuồng hi, điên cuồng cười: "Hahaha ta nói cái gì? Ta nói cái gì, ta biết Chu gia ta không chọn nhầm người mà!"

"Hahaha, Vô Thượng Tông, vô địch!!!"

Chu Nguyên cuồng hi.

Toàn bộ người của Chu gia cũng liên tiếp phát lên từng tiếng cuồng hi từ đáy lòng, cực kì phấn chấn.

Dù sao, Chu gia sớm đã phụ thuộc vào Vô Thượng Tông, bây giờ Vô Thượng Tông trở lên ngày càng lớn mạnh, cái này cũng đại biểu cho ngày sau Chu gia có thể sẽ càng lớn mạnh thêm.

Bọn họ há có thể không cuồng hi?

Mà ngược lại, tại Lâu gia sắp diệt vong bên kia...

"Trời muốn diệt Lâu gia ta mà!"

Một trưởng lão Lâu gia còn sót lại nhịn không được nằm rúm trên mặt đất, gào khóc quát thét lên.

Lâu gia vốn còn trông cậy vào Đại Quân vương triều sẽ nổi giận, sau đó trực tiếp san bằng Vô Thượng Tông cùng Chu gia, nhưng mà ai lại nghĩ đến, Vô Thượng Tông không chỉ không bị san bằng, thậm chí hẳn còn thu phục cả Đại Quân vương triều.

Lâu gia này, há có thể không diệt vong. Lâu gia người, há có thể không tuyệt vọng!

Vương gia người lúc này cũng vô cùng kiêu kỳ.

Gia chủ Vương gia thì càng là quyết định, lầm bầm nói: "Về sau tuyệt đối không thể đối địch với Vô Thượng Tông!"

...

Thổ quốc Đại Quân vương triều.

Âm thanh Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ vẫn đang không ngừng vang vọng tại mọi góc ngách.

Bất luận tên nào thuộc về Đại Quân vương triều, khi nghe đến cái thanh âm này đều có một ý nghĩ riêng.

Nhưng cũng không thể phủ nhận, nội tâm mỗi tên đều là không khỏi chấn động.

Đại Quân vương triều, cứ như vậy thần phục?

Vậy mà còn phụ thuộc dưới một tông môn mà ngay cả chức cửu phẩm cũng không có trên thân Vô Thượng Tông.

Không thể không thừa nhận, đây quả thực chính là làm trò cười cho thiên hạ, dù sao từ trước đến nay, chưa bao giờ xuất hiện chuyện một vương triều mà phụ thuộc vào một tông môn bất nhập lưu nha, nhưng bây giờ, Lâm Mặc hẳn lại làm được.

Tại bên trong Kinh Thành Đại Quân vương triều, khi Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ tay không cầm ngọc tỷ, thời khắc hẳn chiếu cáo thiên hạ, Lâm Mặc bỗng nhiên cảm giác được một dòng nước ấm mạnh mẽ chảy trong cơ thể Lâm Mặc.

"Ông!!!"

Trong tức khắc đó, tu vi trong thân thể Lâm Mặc trực tiếp bạo phát, mãnh liệt đột phá.

Hóa Khí cửu trọng thiên!

Xù...!

Dòng nước ấm này cũng chỉ chuyển động một lúc trong cơ thể Lâm Mặc, khiến hắn đã đột phá đến Hóa Khí cửu trọng thiên.

Lâm Mặc lúc này cũng minh bạch ra dòng nước ấm không phải gì khác, mà chính là khí vận.

Đây chính là khí vận của cả Đại Quân vương triều!!!

Vào thời điểm Đại Quân vương triều phụ thuộc vào Vô Thượng Tông, như vậy cả vương triều này sẽ trói chặt vào Vô Thượng Tông cùng một chỗ, bởi vậy khí vận của Đại Quân vương triều sẽ phân chia đến Vô Thượng Tông.

Không chỉ Lâm Mặc một người, còn có Lạc Tiêm Nhi cũng giống như vậy...

"Ông!"

"Ông!"

Lạc Tiêm Nhi giờ phút này lại càng liên tục đột phá ba tiểu cảnh giới, tiến thẳng tới Tiên Thiên lục trọng thiên.

Trong đôi mắt Lạc Tiêm Nhi lóe lên vẻ vui mừng.

"A?"

Mà trong đôi mắt Lâm Mặc lúc này lại chợt lóe lên một tia sáng.

Bởi vì hần phát hiện, bảng thông tin nhân vật của hần giống như vừa phát sinh biến hóa, trong đó còn thuộc về một âm thanh của hệ thống vang lên bên tai...

"Đình..."

"Chúc mừng kí chủ suất lĩnh Vô Thượng Tông đột phá đến cửu phẩm tông môn, nhận được một bảo rương khen thưởng."

Đôi mắt Lâm Mặc lại tiếp tục lóe lên tia vui mừng.

Cửu phẩm!

Tông môn hần, sau khi thu phục Thánh Thành cùng Đại Quân vương triều, giờ phút này đã đạt đến cửu phẩm!

Trở thành một tông môn chính thức, cửu phẩm tông môn!!!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Lựa chọn đệ tử mới

Lâm Mặc vội vàng mở ra bảng thông tin trong đầu...

Kí chủ: Lâm Mặc.

Thân phận: Tông chủ Vô Thượng Tông.

Đẳng cấp: Cửu phẩm.

Tu vi: Hóa Khí cửu trọng sơ kỳ.

Thể chất: Thiên Sinh Đạo Thể.

Công pháp: Hỗn Độn Huyền Công.

Vũ kỹ: Thanh Phong Kiếm Quyết (Hoàng cấp), Thiên Hạ Vô Song (Thiên cấp), Nhất Kiếm Tây Lai (Thiên cấp), Thốn Bộ (Tinh trường thành)

Vũ khí: Thiên A Kiếm (Thiên giai).

Ngộ đạo: Kiếm đạo (Hai thành lĩnh vực), Phong đạo (Hai thành lĩnh ngộ).

Thần thông: Trích Tinh Thủ.

Đệ tử: Lạc Tiềm Nhi.

Phụ thuộc: Thánh Thành, Đại Quân vương triều.

Nhiệm vụ chính tuyến: Suất lĩnh Vô Thượng Tông quật khởi, xưng bá Huyền Hoàng đại lục.

...

Quả nhiên là cửu phẩm.

Nội tâm Lâm Mặc không khỏi lưu luyến, một cái khí vận vương triều quả nhiên rất trâu bò, không chỉ cho hần cùng đệ tử Lạc Tiềm Nhi hần đều đột phá.

Thậm chí, hiện tại thế mà còn để tông môn hần đột phá đến cửu phẩm, không thể không thừa nhận..

Xác thực rất mạnh nha!

Mà lúc này đây, Lâm Mặc tất cả nhận được một bảo rương khen thưởng, còn có bảy cái bảo rương danh vọng, đồng thời cũng sắp hoàn thành một cái nhiệm vụ...

Đến thời điểm này còn có khen thưởng!

Lâm Mặc tâm lý quả thực là đắc ý, cực kì vui vẻ.

Mà ngược lại bên kia, Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ sắc mặt lại cực độ khó coi, hần vừa mới lấy tay không cầm ngọc tỷ chiếu cáo thiên hạ, rõ ràng cảm giác được khí vận giảm đi.

Lúc này, Quân Thiên Hạ hơi tái lại sắc mặt, bởi vì Vô Thượng Tông hấp thụ Đại Quân vương triều của hần quá nhiều khí vận, khiến cho khí vận vương triều hần kém chút bất ổn.

Hần cái Nhân Hoàng này, sắc mặt há có thể đẹp mặt?

Nhưng là hiện tại, nên làm đều đã làm, lúc này sắc mặt Quân Thiên Hạ đen nhánh nhìn lấy Lâm Mặc, cắn răng nói: "Lâm tông chủ, việc này đã kết thúc, người có thể rời đi được không?"

Hần đã không kịp chờ đợi muốn cho Lâm Mặc rời đi.

Chờ Lâm Mặc rời đi, hần tin tưởng người của cửu phẩm tông môn Thiên Huyền Cung khẳng định sẽ rất nhanh nhận được tin tức, đến thời điểm đó Thiên Huyền Cung tuyệt đối sẽ giúp Đại Quân vương triều hần san bằng Vô Thượng Tông.

Bởi vậy, hiện tại Quân Thiên Hạ chỉ có thể cắn răng chịu đựng, dẫn Lâm Mặc đưa đi sau đó tính tiếp.

Nhưng mà Lâm Mặc lúc này há có thể đi?

Nhiệm vụ hần sắp hoàn thành, hiện tại còn một bước cuối cùng, cũng chỉ có thu nhận một đệ tử trong hoàng thất Đại Quân vương triều, trói chặt Đại Quân vương triều.

Còn một bước cuối cùng này, Lâm Mặc tự nhiên muốn hoàn thành.

Lúc này, Lâm Mặc trên mặt khẽ cười khẽ một lúc, mở miệng nói: "Nhân Hoàng không cần phải tức giận như thế, bản tọa tâm tính thiện lương hòa bình, cũng không phải là loại người chém chém giết giết kia, làm gì phải thúc dục bản tọa rồi đi..."

Nhân Hoàng: "???"

Hần mẹ nó đều muốn thổ huyết a

Người tâm tính thiện lương hòa bình, còn không phải loại người chém chém giết giết kia, đây quả thực là người trọn tròn mắt nói lời bịa đặt đó? Mẹ nó người quen bên ngoài Kinh Thành đều bị một kiếm của người chặt đứt sao?!

Không biết bao nhiêu người chết dưới kiếm người, mẹ nó vậy mà người còn nói không phải loại người chém chém giết giết?

Lâm Mặc cũng lười nói nhảm, nói ngay vào chỗ chính: "Nếu Đại Quân vương triều đã phụ thuộc Vô Thượng Tông bản tọa, như vậy bản tọa quyết định sẽ thu một người trong hoàng thất người về làm đệ tử Vô Thượng Tông bản tọa, Nhân Hoàng mau mau dẫn người vào đi..."

Oanh!

Lời này vừa nói ra, trong lòng Quân Thiên Hạ không khỏi kêu lên một tiếng lộp bộp, híp mắt lại.

Đây là...

Lâm Mặc muốn thắt chặt quan hệ với Đại Quân vương triều sao?

Chỉ là ngay sau đó tâm lý Quân Thiên Hạ lại cười lạnh, bởi vì hần căn bản không quan tâm.

Cho dù Lâm Mặc thu thái tử nhận làm đệ tử, Quân Thiên Hạ hần cũng không để ý.

Bởi vì hần tùy thời có thể lập thái tử mới!

Lúc này, Nhân Hoàng trực tiếp gật đầu, phân phó nói: "Người tới, để hoàng tử trẫm, còn có đám công chúa bọn họ đều dẫn ra để Lâm Tông chủ nhìn một chút, xem ai có thể hợp nhãn pháp của Lâm tông chủ!"

Ào ào ào...

Theo Nhân Hoàng ra lệnh, người trong hoàng cung liền vội vàng an bài.

Chỉ là Quân Thiên Hạ không biết, Lâm Mặc căn bản cũng lười nhắc dùng người hoàng thất bọn họ đến thắt chặt với Đại Quân vương triều!

Cái gọi là thắt chặt, hần mới không thèm!

Nếu như không phải nhiệm vụ của hệ thống yêu cầu muốn thu một đệ tử mà nói, Lâm Mặc hần sẽ chẳng muốn đi thu người của hoàng thất Đại Quân vương triều.

"Sự phụ muốn thu đệ tử mới à..."

Lạc Tiềm Nhi giờ phút này cũng hơi kích động lên, trên mặt nở ra tia cười.

Lâm Mặc lại thu thêm một đệ tử!

Như vậy chẳng phải nói Lạc Tiềm Nhi nàng sẽ chính thức trở thành đại tỷ của Vô Thượng Tông sao, bên trong khúc mắt Lạc Tiềm Nhi không khỏi nhiều thêm ra nụ cười đắc ý.

Lâm Mặc nhìn lấy nàng không khỏi lắc đầu.

Nha đầu ngốc này, chỉ là thu đệ tử mới mà thôi, kích động như vậy làm cái gì.

Lúc này dưới sự chỉ đạo của Quân Thiên Hạ, tất cả hoàng tử và công chúa thuộc hoàng thất của thổ quốc Đại Quân vương triều nhao nhao trở về, cơ hồ sau thời gian một nén nhang thì tất cả đều đến đầy đủ.

"Bái kiến phụ hoàng!"

"Bái kiến phụ hoàng!"

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đối với Quân Thiên Hạ hết to, đồng thời nhìn hằm hằm Lâm Mặc.

Bởi vì vì bọn họ đều biết Đại Quân vương triều phát sinh sự tình gì.

Tự nhiên là đối Lâm Mặc không có một chút hảo cảm.

Ngay sau đó, Quân Thiên Hạ cũng khẽ gật đầu, sau đó vì Lâm Mặc dẫn lên từng người.

Quân Thiên Hạ thần sắc hơi hơi tự hào.

Giống như là cảm thấy người trong hoàng thất của hần, một tên đều không thua kém.

Nhưng là thật tình không biết, khi những hoàng tử cùng công chúa kia của hắn đến cung điện này về sau, Lâm Mặc trước tiên dùng đến hệ thống xem xét một chút...

Tiếp lấy Lâm Mặc sắc mặt đen lại.

Mẹ nó, không có đến một cái tư chất tốt, tư chất đám người này cùng mấy vị công tử Chu gia so sánh không sai biệt lắm là một dạng. Lâm Mặc thậm chí cũng bắt đầu hoài nghi...

Nếu như không phải Đại Quân vương triều cung cấp được liệu nuôi dưỡng bọn hắn, bọn họ còn không nhất định có thể đạt đến cấp độ của mấy vị công tử Chu gia kia đâu?!

Đều là một đám phế vật a!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Thánh Nhân chuyển thế

Lâm Mặc sắc mặt đen nhánh.

Quân Thiên Hạ lại giống như không có chút nào phát giác, hắn cơ hồ còn cảm thấy hoàng tử hắn đều là thiên kiều.

"Hừ!"

Chỉ thấy Quân Thiên Hạ hừ lạnh một tiếng, bắt đầu tiến lên, từng người vì Lâm Mặc giới thiệu một chút, trong miệng mang theo vẻ đắc ý cùng kiêu ngạo, nói: "Lâm tông chủ, đây là thái tử đương triều của trẫm, một thân tu vi đã đạt đến Tiên Thiên đỉnh phong..."

Nói chuyện, hắn liền chạy tới bên người thái tử, tên thái tử Đại Quân vương triều này, chính là một tên trẻ tuổi khí vũ hiên ngang, trong đôi mắt có một tia ngạo khí.

Tựa hồ khi Quân Thiên Hạ giới thiệu hắn, hắn cũng có chút đắc ý.

Thế mà hệ thống kiểm tra đi ra kết quả lại là...

"Tư chất tu luyện: Bình thường"

Lâm Mặc sắc mặt đen nhánh, cũng không thêm đề ý, trực tiếp nói: "Tư chất phế vật, người tiếp theo!"

Oanh!

Lời này vừa nói ra, Quân Thiên Hạ cùng thái tử hai người đều trở nên khó coi.

Mẹ nó!

Đây chính là thái tử đương triều, có thể được phong làm thái tử đương triều, chính là nhân trung long phượng bậc nào, vậy mà trong miệng Lâm Mặc lại chỉ là tư chất phế vật...

Sắc mặt hai người há có thể không khó coi?

Mặc dù vậy nhưng Quân Thiên Hạ vẫn cố nhẫn nhịn, hiện tại hắn chỉ muốn đem Lâm Mặc đưa đi, lúc này đi đến bên người nhị hoàng tử thân phận, mồm miệng nói: "Đây là nhị hoàng tử triều ta..."

Hệ thống Lâm Mặc kiểm tra vẫn như cũ cấp tốc, rất nhanh kiểm tra đi ra...

"Tư chất tu luyện: bình thường."

Sắc mặt Lâm Mặc vẫn là đen nhánh, lạnh lùng nói: "Tư chất phế vật, người tiếp theo!"

Quân Thiên Hạ không thể không tiếp tục dẫn người lên cho Lâm Mặc.

Nhưng vẫn cùng một dạng với mấy vị công tử Chu gia, những hoàng tử này, thậm chí còn có cả công chúa, không có một cái tư chất nào tốt, toàn bộ đều là đồ bỏ đi...

"Tư chất tu luyện: Cực kém"

"Tư chất tu luyện: Tuyệt đối kém"

"Tư chất tu luyện: Bình thường"

"Tư chất tu luyện: Trung đẳng"

"Tư chất tu luyện: Cực kém"

Nhìn đến sau cùng, cho dù là Lâm Mặc cũng có chút muốn chửi ầm lên.

Mẹ nó!

Đường đường là Đại Quân vương triều, mấy chục tên hoàng tử, mười mấy vị công chúa...

Kết quả lại không có một tên nào là chánh thức thiên kiều?

Cái này mẹ nó, liền ngay cả Chu gia Thánh Thành người ta cũng không sánh bằng!

Có cần yếu như vậy hay không?!

Mã Nhân Hoàng Quân Thiên Hạ hiện tại cũng muốn mắng chửi người, mẹ nó...

Hắn lấy tất cả hoàng tử cùng công chúa làm tự hào, dẫn lên cho Lâm Mặc, nhưng kết quả...

Toàn bộ đổi lấy chỉ là một câu "Tư chất phế vật" của Lâm Mặc, hắn há có thể không giận?

Đến bây giờ, tất cả hoàng tử cùng công chúa của hắn đều dẫn lên xong, thế mà một tên lại một tên đều là chướng mắt!

Quân Thiên Hạ thậm chí sắp mọng bức.

Vô Thượng Tông lúc nào yêu cầu cao như vậy, vậy mà thu đồ còn cần tiêu chuẩn cao như vậy?

Sắc mặt Quân Thiên Hạ không thể không khó coi, cắn răng nói: "Lâm tông chủ, người đến cùng là muốn thu đệ tử hay là muốn nhục nhã người trong hoàng thất của trẫm, người trong hoàng thất của trẫm đều bị người cự tuyệt xong, đến cùng người muốn thế nào?"

Ánh mắt Lâm Mặc thông dong, căn bản không thèm để ý đến hắn tức giận.

Bởi vì, lúc này tầm mắt Lâm Mặc sớm đã bị hấp dẫn bởi một vị công chúa của Quân Thiên Hạ.

Kia là một tiểu nha đầu khoảng năm, sáu tuổi.

Trên mặt là một gương mặt tiêu chuẩn là y, môi hồng răng trắng, nhưng lại kỳ quái là, thần sắc nàng, giống như một người trưởng thành vậy, trong đôi mắt đều tràn ngập một mảnh lạnh nhạt...

"Tư chất tu luyện: Không rõ!!!"

Mà sau khi Lâm Mặc dùng hệ thống kiểm tra, lại ra kết quả...

Không rõ!

Nói cách khác, hệ thống cũng không thể chuẩn xác kiểm tra ra tư chất tu luyện của nữ hài kia!

"A..."

Cái này, làm cho Lâm Mặc trong lòng hiếu kỳ lên.

Lúc này, hắn hướng thẳng đến Quân Thiên Hạ lạnh lùng nói: "Đề công chúa kia phía sau người tiến lên, cho bản tọa nhìn một cái."

Lời vừa nói ra, sắc mặt Quân Thiên Hạ mãnh liệt biến hóa, đôi mắt hắn thậm chí còn lóe qua một vẻ hoảng sợ.

Ngay sau đó, chỉ thấy hắn mạnh mẽ ngăn cản nữ hài ở phía sau, cười tủm tỉm nói: "Lâm tông chủ người nhìn lầm rồi sao, hoàng thất này đâu còn công chúa nào khác..."

"Ừm?!"

Thái độ này của Quân Thiên Hạ, càng làm cho Lâm Mặc cảm thấy cổ quái.

Hắn đang chuẩn bị mở miệng,

"Đi..."

"Đi..."

"Đi..."

Sau lưng Quân Thiên Hạ, nữ hài kia đã tự động đi ra ngoài.

Đồng thời hướng thẳng lấy Lâm Mặc đi tới.

Mà nữ hài kia còn quay đầu liếc Quân Thiên Hạ một chút, tiếp lấy thanh âm lạnh lùng nói: "Quân Thiên Hạ, ta đã nói với người rất nhiều lần, không muốn cản đường ta!!!"

Oanh!

Sắc mặt Quân Thiên Hạ khi nghe đến đây trong nháy mắt biến đổi.

Hoàng tử, công chúa khác nhìn lấy ánh mắt cô bé này, nhưng cũng chỉ giận mà không dám nói gì.

Lâm Mặc cũng thu hết toàn bộ đây vào mắt.

Hắn càng hiếu kỳ câu lên, khó có thể tin nhìn lấy bé gái này.

Đây không phải công chúa sao?!

Làm sao dám gọi thẳng tên Quân Thiên Hạ, mà hoàng tử công chúa khác nghe vậy, từng tên lại càng giận giữ nhưng không dám nói gì, thực sự là trâu bò như vậy sao?!

Lúc này, nhìn đến nữ hài ngày càng tiến đến gần, Lâm Mặc cũng vội vàng dùng hệ thống lần nữa kiểm tra một chút...

"Tư chất tu luyện: Không rõ (Hư hư thực thực, Thánh Nhân chuyển thế)"

Oanh!

Khi thấy hệ thống kiểm trắc kết quả, cho dù là đồng tử Lâm Mặc cũng không khỏi co vào.

Cái gì???

Trước mắt cô gái này, thế mà hư hư thực thực là Thánh Nhân chuyển thể?

Trời ạ!

Khó trách nàng có thể gọi thẳng tên Quân Thiên Hạ, thậm chí hoàng tử công chúa khác, căn bản không dám đối nàng nổi giận, quả thực thật đáng sợ!

Thứ này lại có thể là một cái hư hư thực thực Thánh Nhân chuyển thể, quá khó có thể tin!

Nội tâm Lâm Mặc đều triệt để kinh ngạc, nhưng trên mặt hắn vẫn bảo trì thần sắc phong khinh vân đạm, nhìn nữ hài trước mắt càng ngày càng gần...

Lâm Mặc há miệng, dò hỏi: "Người tên là gì?"

"Quân Niếp Niếp."

Âm thanh nữ hài vẫn như cũ thanh lãnh, như một ông cụ non cất tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Chiêu cáo thiên hạ, cửu phẩm tông môn!

Hình ảnh trước mắt rất cổ quái.

Rõ ràng Quân Niếp Niếp chỉ là một tiểu hài tử năm sáu tuổi mà thôi, môi hồng răng trắng, rất đáng yêu.

Nhưng không biết vì cái gì, khí chất nàng lại như một đại nhân, như một vị nữ đế!

Trong lúc nàng phát phát tay, dường như hết thảy đều ở trong lòng bàn tay nàng, giọng nói càng là thanh lãnh, dường như có loại khí chất mà thường nhân căn bản không thể cùng nàng thân cận, rất kỳ quái.

Nhưng khi Lâm Mặc kiểm trắc đến tư chất tu luyện Quân Niếp Niếp này, lại rất có thể là Thánh Nhân chuyển thể, hắn liền quyết định muốn thu nàng làm đồ.

Nói nhảm? Có khả năng là Thánh Nhân chuyển thể a!

Nhân vật như vậy không thu, giữ lấy cho Đại Quân vương triều làm gì?

Đề trứng à?

Lâm Mặc lúc này trên mặt khó giữ được nở rộ ra mỉm cười, nhìn Quân Niếp Niếp trước mắt, hắn đi thẳng vào vấn đề chính: "Quân Niếp Niếp, bản tọa hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng gia nhập Vô Thượng Tông, bá bản tọa vì sư?"

Quân Niếp Niếp nghe vậy, đầu nghiêng ngả xuống tự hỏi.

Nàng vẫn không trả lời, kết quả Quân Thiên Hạ cũng không chịu được...

"Không thể!"

"Tuyệt đối không thể!"

Chỉ thấy Quân Thiên Hạ một mặt kinh khủng chạy đến, vội vàng ngăn cản nói: "Lâm tông chủ, không thể được, Niếp Niếp nàng mặc dù là tư chất tuyệt hảo, nhưng một mực lại không cách nào tu luyện nha..."

"Ông!"

Khi Quân Thiên Hạ lần nữa đứng ra ngăn cản, mi mắt Lâm Mặc liền nhắm lại, nhưng trước mắt căn bản không cần hắn xuất thủ.

Bởi vì, khi Quân Thiên Hạ đi ra ngăn trở hắn, tiểu nữ hài Quân Niếp Niếp tựa hồ tức giận.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng giờ phút này đều nâng lên, đôi mắt rất thâm thúy, giống như tồn tại nhật nguyệt tinh thần đang không ngừng lấp lóe, cực kì khủng bố.

Quân Thiên Hạ đối diện ánh mắt Quân Niếp Niếp, đều bị dọa đến thân thể cứng đờ.

Mà Quân Niếp Niếp lại là đối Quân Thiên Hạ lạnh lùng nói: "Quân Thiên Hạ, ta đã nói rồi, không được cản đường ta, nếu không đừng trách ta không nể mặt mũi..."

Oanh!

Quân Thiên Hạ bị lời này giật mình.

Tiếp lấy hắn vội vàng tận tình khuyên bảo, khuyên can nói: "Niếp Niếp ơi, ta đây là muốn tốt cho ngươi, Vô Thượng Tông này không thích hợp ngươi đi, thân phận của ngươi làm sao

có thể nhập bái tông môn này a?!"

Lâm Mặc: "???"

Trước mặt Lâm Mặc ta mà còn nói như vậy, Quân Thiên Hạ ngươi coi ta là người chết đúng hay không?

Nhìn một cái hán nói là lời gì?

Vô Thượng Tông làm sao, hiện tại dù sao cũng là một tông môn cứu phẩm!

Làm sao lại không xứng với Quân Niếp Niếp!

Mà Quân Niếp Niếp cũng là chậm rãi lắc đầu, nhìn lấy Lâm Mặc, giọng nói kiên định nói: "Ngươi sai, ta từ trên người hán nhìn ra dấu hiệu của thiên mệnh chỉ từ..."

Lâm Mặc không khỏi sờ mũi một cái.

Quân Niếp Niếp trên người mình nhìn ra dấu vết thiên mệnh chỉ từ?

Thật hay giả vậy?

Thánh Nhân chuyển thế đều là mạnh như vậy sao, chẳng lẽ nhìn ra hệ thống trên người hán?

Có điều, Lâm Mặc không quan tâm, hán trực tiếp cười nói: "Nói như vậy, ngươi là đáp ứng rồi?"

Quân Niếp Niếp cũng là khó được cười một chút, thanh âm thanh thúy nói: "Bao ăn không?!"

Lâm Mặc vỗ tay, liền nói ngay: "Bao no!"

Quân Niếp Niếp lúc này cũng là hướng về Lâm Mặc cúi đầu, trực tiếp nói: "Đồ nhi Quân Niếp Niếp bái kiến sư phụ!"

Mọi người nhìn đến mắt tròn.

Cái này đã kết thúc?

Mẹ nó, bái sư cũng là đơn giản thô bạo như vậy à, cũng bởi vì Lâm Mặc bao ăn nên Quân Niếp Niếp ngươi mới bái nhập Vô Thượng Tông?

Ngươi có phải ngốc hay không đi!

Quân Thiên Hạ hiện tại tức giận muốn chửi má nó, sắc mặt hán trắng bệch, vẫn như cũ muốn khuyên can, nói: "Lâm tông chủ, Niếp Niếp nàng không hiểu chuyện, nếu không ngươi đòi người khác..."

"Keng!"

Nhưng mà, căn bản không chờ hán nói hết lời, Lâm Mặc trực tiếp dùng ánh mắt lạnh lẽo, uy áp khủng bố ngập trời từ trên người hán bạo phát đi ra.

Chỉ thấy Lâm Mặc mắt lạnh nhìn Quân Thiên Hạ, lạnh lùng nói: "Quân Thiên Hạ, không muốn lập đi lập lại nhiều lần đến khiêu khích kiên nhẫn của bản tọa..."

Cmn cho ngươi mặt mũi!

Lão tử thu nhận một tên đệ tử trong hoàng thất ngươi, cũng không cần ngươi phải quản đến như vậy được không?!

Ngươi đồng ý cũng tốt!

Không đồng ý cũng được!

Nhưng người đệ tử Quân Niếp Niếp này, hán nhất định phải thu.

Lâm Mặc trực tiếp uy hiếp Quân Thiên Hạ, sau đó căn bản không để ý hán trắng bệch ánh mắt phẫn nộ, trực tiếp cao giọng phân phó một tiếng, nói: "Chúng ta đi!"

Lúc này, Lâm Mặc, Lạc Tiêm Nhi, Quân Niếp Niếp ba người trực tiếp nhanh chân rời đi hoàng cung, thẳng hướng trở lại tông môn mà đi.

Lúc đến khí thế hùng hăng!

Lúc đi vẫn phiêu miểu, không người dám xuống tay với bọn họ!

Mà cái này, vèn vèn chỉ bằng Lâm Mặc một người, dựa vào thực lực chính mình, uy hiếp toàn bộ Đại Quân vương triều.

...

Lâm Mặc vừa mới trở về ngọn núi phiêu miểu sương mù, sau khi trở lại tông môn của mình.

Lâm Mặc lúc này tay cầm lệnh bài tông chủ, lấy linh khí hùng hậu của chính mình, đồng dạng quát lên một tiếng, chiếu cáo thiên hạ, nói: "Kể từ hôm nay, Vô Thượng Tông phi thăng thành cứu phẩm tông môn!"

"Do đó chiếu cáo thiên hạ!"

Linh khí Lâm Mặc là bậc nào hùng hậu, lại thêm lệnh bài tông chủ trong tay hán.

Hiệu quả của thứ này cùng ngọc tỷ của Đại Quân vương triều cũng không sai biệt lắm.

Hán có Hỗn Độn Huyền Công hùng hậu, thông qua lệnh bài để giọng hán trực tiếp vang vọng toàn bộ Thánh Thành và quốc thổ Đại Quân vương triều.

Chi cần ở bên trong phạm vi thể lực phụ thuộc tông môn hần, âm thanh giọng nói Lâm Mặc, đều có thể vang dội đến.

Một ngày này, toàn bộ người của Thánh Thành thậm chí là thổ quốc Đại Quân vương triều đều bị oanh động.

Bởi vì vào ngày này phát sinh quá nhiều chuyện.

Đầu tiên là tam hoàng tử bị Lâm Mặc truy sát ba vạn dặm..

Ngay sau đó khi mọi người nghĩ Lâm Mặc sẽ bị Nhân Hoàng trấn áp, ngược lại hần còn thu phục toàn bộ Đại Quân vương triều, để Đại Quân vương triều trở thành vương triều phụ thuộc Vô Thượng Tông.

Hiện tại còn đột ngột xuất hiện việc Vô Thượng Tông trở thành cứu phẩm tông môn!

Quá nhanh!

Tốc độ phát triển của Vô Thượng Tông, khiến cho rất nhiều người đều được mở rộng tầm mắt, liên tiếp kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Hai nhân cách

"Kể từ hôm nay, Vô Thượng Tông phi thăng thành cứu phẩm tông môn!"

"Do đó chiếu cáo thiên hạ!"

Khi âm thanh của Lâm Mặc vang vọng tại thổ quốc Đại Quân vương triều, vang vọng khắp cả Thánh Thành, tự nhiên sẽ gây nên một mảnh chấn động, có người hoan hỉ cũng có người sầu.

Nhưng mà cái này không có quan hệ với Lâm Mặc.

Bởi vì lúc này, hần đã sớm mang theo hần hai tiểu đồ nhi, trở về tông môn hần, bắt đầu rút ra tất cả khen thưởng nhận được.

Trong khi âm thanh tiếng nói của Lâm Mặc còn đang vang tận trời xanh, thì tại hoàng cung Đại Quân vương triều, bên trong ngự thư phòng...

"Âm!"

Quân Thiên Hạ hung hăng đập mạnh xuống bàn đọc sách trước mặt, cắn răng nói: "Cứu phẩm tông môn? Cái Vô Thượng Tông này, dĩ nhiên là hấp thụ khí vận Đại Quân vương triều trầm, mới có thể thăng cấp thành cứu phẩm tông môn, quả thực đáng giận!"

Cái thể giới này, tông môn san sát.

Vương triều và thể gia cũng là như thế không kém, nhưng dù sao cũng phải nói tất cả mọi người đều biết đến bài danh.

Theo thứ tự là cứu phẩm yếu nhất, nhất phẩm là vương!

Mà mặc kệ thăng cấp đến bao nhiêu cấp bậc, chiếu cáo thiên hạ vẫn là phương thức tốt nhất, bởi vì dạng này có thể thu được thiên đạo chứng nhận, thiên đạo sẽ phát xuống khí vận.

Thậm chí, đã từng có truyền ngôn tại trung tâm Huyền Hoàng đại lục này, còn có một khối Thiên Đạo Thạch.

Phía trên khắc rõ, mà thiên đạo chỉ ghi nhận lên các tông môn, thể gia cùng vương triều lớn mạnh.

Đương nhiên, đẳng cấp cùng loại với cứu phẩm thấp như vậy khẳng định sẽ không thể được ghi nhận, leo lên Thiên Đạo Thạch.

Truyền ngôn, chỉ có thể đặt từ ngũ phẩm trở lên, mới có cơ hội có thể leo lên Thiên Đạo Thạch, chánh thức được Thiên Đạo chú ý, đến lúc đó đại bộ phận khí vận thiên đạo sẽ đến với người.

Mà Vô Thượng Tông của Lâm Mặc tự nhiên vẫn chưa đạt đến tình trạng kia.

Nhưng cũng không thể không thừa nhận, cấp bậc hiện tại của Vô Thượng Tông đã đạt đến cứu phẩm, như vậy khi chiếu cáo thiên hạ, vẫn có thể nhận được thiên đạo phát xuống một bộ phận khí vận.

Con muỗi nhỏ đến đâu cũng là thịt nha.

Đây cũng là nguyên nhân Lâm Mặc trực tiếp chiếu cáo thiên hạ, công bố tông môn đã đạt cứu phẩm.

Nhưng nếu truy tìm nguồn gốc của tất cả sự việc này, đây chẳng phải là do Vô Thượng Tông hấp thụ khí vận Đại Quân vương triều nên mới được đi!

Nhân Hoàng Đại Quân vương triều hần há lại có thể không giận.

Huống chi..

"Niếp Niếp!"

Quân Thiên Hạ cắn răng, một mặt thống khổ nói: "Niếp Niếp cũng bị Lâm Mặc thu làm đồ đệ, ây da... Hi vọng cả đời của Trẫm, cứ như vậy bị Lâm Mặc cướp đi!"

"Cái gì?!"

Theo lời Nhân Hoàng vừa nói ra, đông đảo đại thần đều chen nhau khiếp sợ.

Bởi vì bọn hắn biết, thân phận Niếp Niếp là ai!

Đây chính là vũ khí bí mật của Đại Quân vương triều đó.

Bởi vì Niếp Niếp rất có thể chính là...

Đại năng chuyển thể nha!

Đây cũng là nguyên do người của Đại Quân vương triều đối với Quân Niếp Niếp coi trọng không gì sánh được.

Thử nghĩ xem, mặc dù Quân Niếp Niếp là đại năng chuyển thể, nhưng dù sao cũng là người của Đại Quân vương triều bọn họ, nếu như trí nhớ Quân Niếp Niếp khôi phục, lần nữa quét khỏi, vậy chẳng phải Đại Quân vương triều bọn họ cũng có thể một bước lên trời a.

Đây chính là kế hoạch nhiều năm của Đại Quân vương triều a!

Mà bây giờ, Quân Niếp Niếp vậy mà bị Lâm Mặc cướp đi, đây quả thực là để cho bọn hắn rất tức giận.

Tể tướng Văn Nhân Tư lúc này cũng cắn răng, nói: "Bệ hạ đừng nóng vội, còn có Thiên Huyền Cung, bọn họ nhất định sẽ không bỏ qua cho Vô Thượng Tông, chờ Thiên Huyền Cung diệt đi Vô Thượng Tông, chúng ta lại đoạt lại Niếp Niếp!"

Quân Thiên Hạ đôi mắt đỏ bừng, nói: "Nhưng các người đừng quên, trong thân thể Niếp Niếp có hai loại nhân cách, một khi hai loại nhân cách đều gắn gũi với Lâm Mặc, vậy chúng ta sẽ không thể đoạt trở về được!"

Oanh!

Lời này vừa nói ra, bách quan tâm lý run lên.

Đúng vậy a, cái này, đây quả thực là từ cục đi, đến bây giờ, bọn họ cũng chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

...

Vô Thượng Tông, nội môn.

Lúc này, Lâm Mặc, Lạc Tiềm Nhi và Quân Niếp Niếp ba người đã sớm về tới nơi này.

Mà lúc này, Lâm Mặc cũng biết được Quân Niếp Niếp có nhân cách thứ hai.

"Sur phụ, ta đói, ta đói..."

Quân Niếp Niếp năm tuổi, ánh mắt đang nháy nháy, kéo lấy mép áo Lâm Mặc, khuôn mặt môi hồng răng trắng lại nhìn vào Lâm Mặc mãi không chuyển hướng, cái này khiến Lâm Mặc rất là mộng bức.

Chờ chút!

Người không phải ông cụ non à, người không phải hư hư thực thực Thánh Nhân chuyển thể sao?

Làm sao hiện tại người lại biến thành một tiểu nữ hài thiên chân vô tà!

"Hệ thống, đây là có chuyện gì?!"

Lâm Mặc không khỏi sắc mặt tối đen, vội vàng hỏi đến hệ thống.

Mà hệ thống cũng cấp tốc phản ứng lại: "Kí chủ, người này rất có thể là Thánh Nhân chuyển thể, Thánh Nhân chuyển thể thần hồn bất diệt, nhưng sẽ tự phong ấn mình lại"

"Nói đơn giản, trong thân thể Quân Niếp Niếp sẽ có hai loại nhân cách, loại thứ nhất chính là nhân cách Thánh Nhân của nàng, cũng chính là tính cách mà lúc trước kí chủ nhìn thấy trong hoàng cung"

"Loại thứ hai, cũng là nhân cách nữ hài phổ thông (bình thường), cũng chính là tính cách Quân Niếp Niếp trước mắt, nếu bình thường không gặp phải tình huống nguy hiểm, có lẽ Quân Niếp Niếp sẽ rất ít đi ra nhân cách Thánh Nhân kia."

Lâm Mặc nghe xong hệ thống giải thích, cũng là hơi kinh ngạc.

Cường đại như vậy?

Thánh Nhân chuyển thể, vậy mà còn biết tự mình phong ấn lại bản thân?

Mà trước mắt, nhân cách Thánh Nhân rất trâu bò của Quân Niếp Niếp đã tự mình phong ấn, thay vào đó là nhân cách của tiểu nữ hài phổ thông, cho nên mới thể hiện ra khá ái thân cận như vậy.

Lâm Mặc không khỏi nhẹ cười rộ lên.

Không thể không thừa nhận, nhân cách Thánh Nhân Quân Niếp Niếp, quả con mẹ nó lạnh lùng!

Nếu so sánh, phổ thông thiên chân vô tà vẫn là tương đối tốt!

Lúc này, Lâm Mặc bóp vào hai bên má Quân Niếp Niếp, cười nói: "Đừng nóng vội, trước tiên hãy trả lời mấy vấn đề của sur phụ, sur phụ sẽ chuẩn bị cho người ăn có được hay

không?!"

Quân Niếp Niếp nháy nháy ánh mắt, giong tiếng nói: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Khủng bố như vậy!

Giờ phút này, sau khi Quân Niếp Niếp nhận cách Thánh Nhân rơi vào phong ấn tự mình bày ra, Quân Niếp Niếp bấy giờ hiển nhiên chỉ là một tiểu nữ hài tính tình mê mê mà thôi.

Rất là đáng yêu!

Lâm Mặc thừa cơ liền sờ sờ đỉnh đầu Quân Niếp Niếp, dù sao có khả năng vị này là Thánh Nhân trong tương lai đi!

Không thừa dịp sờ sờ nhiều một chút, ai biết về sau muốn sờ có sờ được hay không?!

Đương nhiên, đây đều là tiêu khiển.

Lâm Mặc dụ dỗ một chút Quân Niếp Niếp, tiếp lấy dò hỏi: "Sur phụ hỏi ngươi, người vừa mới nói chuyện với sur phụ ở đâu?"

"Sur phụ, ngươi là nói đại tỷ tỷ sao?"

Mà Quân Niếp Niếp cũng là nháy mắt mấy lần, ngay sau đó non nớt chỉ vào chính mình, mở miệng nói: "Đại tỷ tỷ nằm ở trong cơ thể ta ngủ..."

Lời này vừa nói ra, đôi mắt Lâm Mặc không khỏi ngưng tụ, quả nhiên là như thế.

Nhân cách Thánh Nhân của Quân Niếp Niếp, quả nhiên là tự phong ấn mình bên trong cơ thể nàng!

Lâm Mặc lại tiếp tục hỏi thêm: "Vậy ngươi biết đại tỷ tỷ là ai sao?"

Quân Niếp Niếp mơ mơ màng màng nói: "Không biết, chỉ biết đại tỷ tỷ rất lợi hại, giết qua rất nhiều nhân vật Thần Ma..."

Lâm Mặc không khỏi lần nữa rung động nội tâm.

Giết qua rất nhiều Thần Ma?

Mẹ nó, tuyệt đối chỉ có thể là Thánh Nhân mới có thể làm ra chuyện này a!

Nói cách khác, Quân Niếp Niếp trước mắt này, nàng căn bản không phải hư hư thực thực Thánh Nhân chuyển thể, nàng xác định cũng là Thánh Nhân chuyển thể a!

Có điều, Lâm Mặc còn có một vấn đề cuối cùng vẫn chưa hỏi, hẳn thận trọng nói: "Sur phụ hỏi ngươi, tư chất ngươi đã cao đến như vậy, vì cái gì một mực không có tu luyện?"

Đây đúng là nghi hoặc lớn nhất.

Dựa theo hệ thống kiểm tra, Quân Niếp Niếp trước mắt chính là Thánh Nhân chuyển thể chi tu!

Tư chất tu luyện, không biết cao đến bao nhiêu!

Vậy mà nàng cũng không tu luyện, vậy nên một thân nàng ngay cả một chút tu vi đều không có, cùng một dạng với người bình thường, đây cũng là điểm Lâm Mặc nghi hoặc nhất.

Mà Quân Niếp Niếp nghe vậy càng là buồn bực, hỏi ngược lại: "Tại sao ta muốn tu luyện?"

"Đại tỷ tỷ nói với ta, ta không cần tu luyện, ta muốn tu vi gì liền có thể là tu vi đó, chỉ là cần đại tỷ tỷ giúp ta từng tầng từng tầng mở ra phong ấn là được."

Lâm Mặc: "..."

Lâm Mặc không khỏi khóe miệng co lại, mạnh như vậy?

Thánh Nhân chuyển thể đều trâu bò như vậy à, không cần tu luyện?

Lạc Tiềm Nhi bên cạnh cũng bị chấn động đến không phản bác được.

Nàng mộng bực một lát, không khỏi kinh ngạc nói: "Muốn tu vi gì đều được, không thể nào?"

Quân Niếp Niếp nháy mắt, giong tiếng vang lên: "Nhưng ta chính là không cần tu luyện cũng có tu vi nha, không tin ta cho các ngươi xem..."

"Đồ!"

Chỉ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Quân Niếp Niếp đột nhiên đỏ bừng.

Ngay sau đó, thân thể nhỏ nhắn mềm mại của nàng bắt đầu bộc phát ra năng lượng kinh người, mà loại năng lượng này lại khiến cho linh khí chung quanh tránh né không dám tới gần.

Ánh mắt Lâm Mặc ngưng trọng nhìn.

Lại phát hiện vào lúc này, Quân Niếp Niếp tựa hồ thật sự không cần tu luyện, không cần hấp thu linh khí, bởi vì cảnh giới của nàng lúc này đang không ngừng tăng vọt...

Luyện Thể nhất trọng

Luyện Thể nhị trọng

Luyện Thể tam trọng

...

Cánh giới tại trong cơ thể nàng không ngừng tăng vọt, rất nhanh liền đạt đến Luyện Thể đỉnh phong.

"Tê..."

Lạc Tiêm Nhi cũng không khỏi kinh ngạc đến ngây người, cái miệng há ra thật to.

Nhưng mà Quân Niếp Niếp vẫn chưa kết thúc.

"Đồ!"

Chỉ thấy nàng lại bị bỏ lăm bầm một tiếng, tiếp lấy tu vi lần nữa đột phá Tiên Thiên, sau đó không ngừng gia tăng bão vũ, tốc độ cực nhanh.

Tiên Thiên nhất trọng

Tiên Thiên nhị trọng

Tiên Thiên tam trọng

...

Oanh!

Thăng đến Tiên Thiên đỉnh phong, sau đó lại tiếp tục đột phá cảnh giới Hóa Khí, tốc độ gia tăng cũng theo đó mà bắt đầu giảm chậm dần, nhưng bằng mắt thường vẫn có thể thấy được cảnh giới nàng còn đang tăng trưởng...

Hóa Khí nhất trọng!

Hóa Khí nhị trọng!

Hóa Khí tam trọng!

Mãi cho đến Hóa Khí ngũ trọng thiên, tu vi Quân Niếp Niếp mới dần ngừng lại, mà bản thân nàng khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đỏ bừng bừng.

Về phần Lâm Mặc và Lạc Tiêm Nhi lúc này, hai người đã sớm kinh ngạc ngây người, nhìn lấy cảnh giới nàng không ngừng tăng vọt.

Đây chính là Thánh Nhân chuyển thể?

Mẹ nó mới năm tuổi mà thôi, đã đạt đến Hóa Khí ngũ trọng thiên.

"Hắc ặc, một môi quá..."

Quân Niếp Niếp lúc này đã nói nhỏ ra một tiếng, sau đó nhụt chí.

Tu vi nàng nhất thời lại hạ xuống, sau đó trực tiếp khôi phục thành thân phận một phạm nhân.

Chỉ thấy âm thanh Quân Niếp Niếp như trẻ đang bú nói: "Đại tỷ tỷ nói với ta, ta hiện tại phong ấn còn chưa mở ra toàn bộ, cho nên không nóng vội khôi phục tu vi vì ta..."

Lâm Mặc trong lúc nhất thời không phản bác được.

Mẹ nó, không khôi phục tu vi, cho nên năm tuổi người liền có thể đạt đến Hóa Khí ngũ trọng thiên?

Cái này mẹ nó còn là người sao, cái này là quái vật đi!

Cho dù là Lâm Mặc cũng không khỏi mắc phải kinh ngạc, không hổ là Thánh Nhân chuyển thể, hiện tại hần đã triệt để minh bạch, Quân Niếp Niếp xác thực không cần tu luyện.

Nàng là Thánh Nhân chuyển thể!

Kiếp trước tu vi nàng bị nàng tự mình phong ấn, hiện tại cũng chỉ là đang mở ra từng tầng mà thôi!

Người như vậy, căn bản không cần tu luyện!

Lúc này, Lâm Mặc đứng dậy, gạt đầu một chút, sau đó uy nghiêm nói: "Ừm, cũng không tệ lắm, người mới năm tuổi đã đạt đến thành tựu như vậy, đúng là không dễ..."

Lời này vừa nói ra, trên mặt Quân Niếp Niếp không khỏi cười tủm tỉm, tay chân ngẩn ngẩn hướng về phía Lâm Mặc hành lễ, âm thanh như trẻ đang bú nói: "Đa tạ sư phụ tán dương, hi hi ha ha..."

Lâm Mặc lại liếc qua Lạc Tiêm Nhi còn đang kinh ngạc ngây người một chút, phân phó nói: "Lạc Tiêm Nhi, người dẫn Quân Niếp Niếp đi ăn, hai người các người ở chung cho tốt..."

Lạc Tiêm Nhi nghe vậy liền vội vàng đáp ứng.

Nhân cách Quân Niếp Niếp hiện tại còn rất dễ thân mật, Lạc Tiêm Nhi rất nhanh liền làm quen nói chuyện với Quân Niếp Niếp, hai người đều đang cười ha hả rời đi.

Nội tâm Lâm Mặc lúc này lại bắt đầu kích động.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Vô Thượng Tông thay đổi

Phát tài!

Cái này thật sự là phát tài, cho dù Lâm Mặc có ổn định như thế nào, nhưng đến bây giờ, hắn vẫn là kích động không thôi.

Mẹ nó!

Thánh Nhân chuyển thể nha, đây chính là Thánh Nhân chuyển thể đó, vậy mà lại đi làm đệ tử hắn.

Lâm Mặc nội tâm há có thể không vui?!

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, Quân Niếp Niếp trở thành Thánh Nhân, chuyện này chẳng khác gì là ván đã đóng thuyền!

Dù sao, nàng là Thánh Nhân chuyển thể, ai có thể ngăn được nàng!

Vì vậy mới nói, Lâm Mặc hẳn quả thực thu một đệ tử Thánh Nhân!

Ngọa tào, thực sự muốn bạo a!!

"Một người Huyền Băng Kiếm Thể, một người Thánh Nhân chuyển thể, chắc chắn chắc..."

Lâm Mặc nghĩ đến hai đồ đệ của mình.

Móa, đều là nhân vật mười phần yêu nghiệt a, cái này toàn bộ đều tiến nhập tông môn hắn.

Thậm chí Lâm Mặc còn có thể nghĩ đến cảnh ngày sau hắn phái ra ngoài một người đệ tử cũng có thể quét ngang khắp nơi, duy ngã độc tôn a!

Quá thoải mái!

Thật vất vả và dễ xuống tâm tình kích động, Lâm Mặc lại nghĩ tới lúc này hắn vẫn còn một cái nhiệm vụ khen thưởng cùng bảy bảo rương danh vọng vẫn chưa mở ra.

Lúc này, Lâm Mặc không chút do dự, trong đầu lựa chọn tiếp thu toàn bộ khen thưởng.

"Đình, chúc mừng kí chủ hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ, thu phục Đại Quân vương triều phụ thuộc Vô Thượng Tông, đồng thời tuyên nhận hoàn tất đệ tử thứ hai, khen thưởng đang phát xuống..."

"Đình, chúc mừng kí chủ thu hoạch được thần thông Trọng Đồng Nhân. Trọng Đồng Nhân có thể phá bỏ tất cả bí mật trên thế gian, bất kể trận pháp nào trên thế gian, liếc một chút cũng có thể triệt thấu nhược điểm!"

"Đình, chúc mừng kí chủ thu hoạch được tu vi lĩnh vực Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt. Lĩnh vực này có thể gia tăng tu vi thêm ba thành cho kí chủ, đồng thời tại bên trong lĩnh vực, vô địch đồng giai."

Ông ——

Nhiệm vụ khen thưởng phát xuống hoàn tất, Lâm Mặc trong đôi mắt không khỏi lóe qua vẻ vui mừng.

Trọng Đồng Nhân!

Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt!

Hai thứ này đều rất thích hợp với Lâm Mặc, quả thực sẽ tăng mạnh lực chiến đấu của hắn, để thực lực Lâm Mặc lần nữa tiến thẳng!

Hoàn mỹ!

Lúc này đây, Lâm Mặc không chút do dự, tiếp tục mở ra bảy chiếc bảo rương danh vọng của hắn...

"Đình, Danh vọng bảo rương đã mở ra, chúc mừng kí chủ thu hoạch được cung điện tông môn《Ngộ Đạo Cung》, bên trong phạm vi Ngộ Đạo Cung, sẽ duy trì gia tăng ba phần hiệu lực ngộ đạo..."

"Đình, Danh vọng bảo rương đã mở ra, chúc mừng kí chủ thu hoạch được cung điện tông môn《Tu Luyện Quán》, bên trong phạm vi đạo quán, sẽ duy trì gia tăng ba phần hiệu lực tu luyện..."

"Đình, Danh vọng bảo rương đã mở ra, chúc mừng kí chủ thu hoạch được cung điện tông môn《Luyện Đan Các》, bên trong phạm vi Luyện Đan Các, sẽ duy trì gia tăng ba phần hiệu lực luyện đan được..."

"Đình, Danh vọng bảo rương đã mở ra, chúc mừng kí chủ thu hoạch được cung điện tông môn《Tạo Khí Điện》, bên trong phạm vi Tạo Khí Điện, sẽ duy trì gia tăng thêm ba phần hiệu lực tạo khí..."

"Đình, Danh vọng bảo rương đã mở ra, chúc mừng kí chủ thu hoạch được cung điện tông môn..."

"Đỉnh, Danh vọng bảo rương đã mở ra, chúc mừng kí chủ thu hoạch được cung điện tông môn..."

"Đỉnh, Danh vọng bảo rương đã mở ra, chúc mừng kí chủ thu hoạch được cung điện tông môn..."

Bảy chiếc bảo rương danh vọng toàn bộ đã mở ra.

Đây cơ hồ là đầy đủ vậy, toàn bộ vật phẩm nội bộ thuộc về tông môn đều nguyên bộ đầy đủ!

Đồng thời, không giống với tông môn khác, loại cung điện nguyên bộ này, vậy mà bên trong còn có gia trị thêm hiệu lực, cái này là kinh người bao nhiêu?

Nói ví dụ, người đang ngộ đạo bên trong Ngộ Đạo Cung, Ngộ Đạo Cung sẽ gia trị ba phần hiệu lực cho người.

Nói cách khác, người vô duyên vô cớ được thêm ba phần cơ hội có thể ngộ đạo, cái này há có thể không kinh người?

Hơn nữa còn không phải một cái Ngộ Đạo Cung là như thế, còn có Tu Luyện Quán, Tạo Khí Điện, Luyện Đan Các, vân vân và mây mây toàn bộ đều là như thế!

Đều có gia trị, quả thực quá nghịch thiên!

"Đỉnh, Kí chủ đem tông môn tăng lên cửu phẩm, còn có một bảo rương khen thưởng, phải chăng mở ra?"

Cũng là lúc này, trong đầu vang lên một thanh âm, để Lâm Mặc cũng kém chút quên hẳn còn có một bảo rương này.

Mở ra!

Không chút do dự hắn liền mở ra.

"Đỉnh, Chúc mừng kí chủ đem Vô Thượng Tông đề bạt thành cửu phẩm, theo đó có một cơ hội xây dựng tông môn mới, đồng thời an bài xây dựng theo cung điện kí chủ nhận được."

Lâm Mặc nghe vậy, lúc này gật đầu: "Toàn bộ đều đổi mới."

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Một giây sau, toàn bộ Vô Thượng Tông bỗng nhiên chấn động, giống như một trận động đất.

Thế nhưng Lâm Mặc biết, đây chính là hệ thống đang tạo dựng lại Vô Thượng Tông lần nữa, một lần đổi mới mà thôi!

Lần này không biết bao lâu, nhưng Lâm Mặc rõ ràng cảm giác được, ngọn núi dưới chân hắn đang được đẩy cao lên, không gian trên đỉnh núi dường như càng thêm rộng lớn.

Mà trên đỉnh núi này, Vô Thượng Tông sừng sững ở chỗ này, phá lệ phiêu miểu!!

Khi âm thanh chấn động dần dần kết thúc, Lâm Mặc đưa mắt xem xét, chỉ thấy trên đỉnh núi, Vô Thượng Tông nhìn hơi bình thường chừng mắt trước đó đã không thấy.

Thay vào đó, lại là một Vô Thượng Tông mới, cực kì huy hoàng, hoa lệ, rung động!

Nếu như giờ phút này có người tới Vô Thượng Tông Môn, nhất định sẽ bị chấn động không phản bác được!

Bởi vì, Vô Thượng Tông trước mắt sớm đã không giống với trước kia, hoàn toàn thay đổi.

Từ chân núi đến đỉnh núi, hết thảy có 999 bậc thang!

Đi lên đỉnh núi, sẽ có một bia đá lớn, tựa như xông thẳng lên trời, phía trên khắc lấy bốn chữ to lớn..

[Vô Thượng Tông]

Ở bên trong tông môn, cung điện tông chủ, Ngộ Đạo Cung, Luyện Đan Các, Tu Luyện Quán, Tạo Khí Điện, đều không thiếu gì cả, đầy đủ mọi thứ.

Lâm Mặc nhìn trước mắt tất cả, quả thực hào khí ngất trời!

Nhìn không được hắn liền nắm chặt lại nắm đấm, lẩm bẩm nói: "Đây mới là Vô Thượng Tông của bản tọa!"

Cửu phẩm đã là như thế, vậy nếu là bát phẩm, thất phẩm thì sao a?

Đến lúc đó, Vô Thượng Tông sẽ biến thành cái dạng gì?

Lâm Mặc rất chờ mong..

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Hiệu quả gia trị đặc thù

"Làm sao?!"

"Chuyện gì phát sinh..."

Vô Thượng Tông đang hoàn toàn thay đổi, khiến Lạc Tiêm Nhi cùng Quân Niếp Niếp hai người kinh hãi.

Hai người bọn họ ở chung cũng không tệ lắm, chỉ ít hiện tại là Lạc Tiêm Nhi nắm lấy tay nhỏ của Quân Niếp Niếp chạy đến, vừa mới đến Lâm Mặc bên này.

Hai người về mặt vô cùng nghi hoặc.

Lâm Mặc chỉ chỉ sau lưng các nàng, bình tĩnh nói: "Chính mình nhìn đi."

Hai người xoay người nhìn lại, trong nháy mắt hai người cùng lúc trừng to đồng thời còn kinh ngạc hét lên..

"Trời ạ, thật rung động!!"

"Thật xinh đẹp a..."

Hai người vừa nhìn liền lập tức ngạc nhiên, nhưng sau đó trong đôi mắt lại tỏa sáng.

Không thể không thừa nhận, hiện tại Vô Thượng Tông, mới thực sự có khí thế và dáng vẻ của một tông môn tuyệt thế.

Cực kì hoa lệ, cực kì rung động!

Thậm chí liếc một chút sang nhìn, cũng cảm thấy nơi này không giống như một tông môn cửu phẩm, ngược lại giống hơn là một tông môn bát phẩm, thậm chí là thất phẩm tông môn.

Quá hoa lệ xinh đẹp!

Lạc Tiêm Nhi toàn bộ thân hình đều kích động run nhè nhẹ, nàng nhịn không được dò hỏi: " Sư phụ, người làm sao làm được..."

Lâm Mặc nghe vậy, kiếm mày vẩy lên một cái, thong dong nói: "Bản tọa chỉ vẩy tay một phát, cải tạo một chút tông môn từ trong ra ngoài mà thôi, bình tĩnh bình tĩnh..."

"A đúng, những cung điện đặc biệt này trong tông môn đều có hiệu quả gia trì, nếu như người muốn ngộ đạo thì nên đi Ngộ Đạo Cung, muốn luyện đan thì đi Luyện Đan Các, đều có ba phần hiệu quả gia trì!"

Oanh!

Khi Lâm Mặc lời này vừa nói ra, Lạc Tiêm Nhi lập tức bị rung động khó có thể tin.

Cái gì?

Còn có hiệu quả đặc thù gia trì, quá nghịch thiên đi!

Lạc Tiêm Nhi nàng sống lâu như thế, còn là lần đầu tiên nghe nói, trong cung điện có nắm giữ hiệu quả đặc thù gia trì đây, cung điện thần kỳ như vậy...

Sợ là những tông môn lớn kia, đều không có đi?

Tiểu nha đầu Quân Niếp Niếp giờ phút này sớm đã bước chân nhỏ đến gần Ngộ Đạo Cung, nàng chỉ ngồi xếp bằng một chút, ngay sau đó ánh mắt sáng lên.

"Sư phụ, ta cảm thấy tốc độ mở ra phong ấn trong cơ thể ta đang rất nhanh..."

Quân Niếp Niếp âm thanh như trẻ đang bú nói.

Vừa dứt lời, đừng nói tâm lý Lạc Tiêm Nhi chấn động, cho dù Lâm Mặc cũng là hơi kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới, Ngộ Đạo Cung thế mà có tác dụng với việc giúp Quân Niếp Niếp mở ra phong ấn.

Niềm vui ngoài ý muốn đi!

Lúc này, Lâm Mặc nhìn lấy Lạc Tiêm Nhi, phát phát tay nói: "Người cũng nên đi xem thử đi."

"Ừm"

Lạc Tiêm Nhi trịnh trọng gạt đầu, đã sớm không kịp chờ đợi.

Nàng vội vàng tiến vào bên trong Ngộ Đạo Cung, sau đó ngồi xếp bằng, nỗ lực nén thở ngưng thần, thư thái lĩnh ngộ kiếm ý trước đó của nàng.

Khác biệt biết rõ là ba ngàn Đại đạo cực kì phiêu miểu, không phải nói lĩnh ngộ là có thể lĩnh ngộ.

Trừ phi có Thiên Sinh Đạo Thể loại này của Lâm Mặc, sinh ra đã thân cận với đại đạo, bởi vậy tốc độ lĩnh ngộ kiếm ý hay phong ý của Lâm Mặc đều rất nhanh như vậy, lĩnh ngộ đạo ý đối với Lâm Mặc mà nói cũng không khó khăn.

Nhưng đối với người khác mà nói lại có rất nhiều người cả đời đều không thể lĩnh ngộ ra một tia đạo ý nào.

Mà bên trong Ngộ Đạo Cung, bởi vì Lạc Tiêm Nhi là Huyền Băng Kiếm Thể, nàng đối với kiếm đạo còn có băng đạo hai đại đạo này cũng có chút thân cận, bởi vậy vẫn có thể lĩnh ngộ.

Nhưng cho dù như thế, rất nhiều chuyện cũng phải nhờ vào đủ loại cơ duyên xảo hợp nàng mới có thể lĩnh ngộ.

Chỉ là hiện tại..

"Ông!"

Khi Lạc Tiêm Nhi khoanh chân ngồi bên trong Ngộ Đạo Cung, vền vẹn chỉ sau một cái hô hấp, kiếm ý toàn thân trên dưới của nàng vậy mà bắt đầu lan tràn ra.

Trong nháy mắt, đốn ngộ!

Đây chính là tác dụng Ngộ Đạo Cung, gia trì ba phần công hiệu lĩnh ngộ đạo ý, thêm Lạc Tiêm Nhi vốn là lĩnh ngộ được một tia kiếm ý...

Hiện tại lại thêm càng là tại gia trì hiệu quả phía dưới, nàng đối kiếm ý lĩnh ngộ càng nhiều một tia, thậm chí nàng khi thể không ngừng gia tăng, lĩnh khí nở rộ.

"Oanh!"

Cuối cùng, nàng đã ở bên trong Ngộ Đạo Cung thành công đột phá đến Tiên Thiên lục trọng thiên.

Lạc Tiêm Nhi vẫn chưa mở mắt ra.

"Ông!"

"Ông!"

"Ông!"

Bởi vì lúc này, trong kiếm ý lĩnh ngộ trong cơ thể nàng đang không ngừng tăng vọt.

Loại lĩnh ngộ này, đại bộ phận công lao đều phải nhờ vào thể chất nàng.

Dù sao cũng là Huyền Băng Kiếm Thể, lĩnh ngộ kiếm ý đối với nàng mà nói, vẫn là có thể tiếp nhận.

"Oanh!"

Rất nhanh, khí thể Lạc Tiêm Nhi toàn diện bạo phát, kiếm ý ngút trời.

Cả người xem ra cực kì sắc bén, tư thế hiên ngang.

Quân Niếp Niếp hiểu kỳ nói: "Sur phụ, Lạc tỷ tỷ làm sao rồi?"

Lâm Mặc vui mừng cười một tiếng, nói: "Kiếm ý nàng, đột phá đến một thành lĩnh vực."

Không sai!

Lạc Tiêm Nhi, vền vẹn chỉ ngồi bên trong Ngộ Đạo Cung ngộ đạo có nửa canh giờ mà thôi, không chỉ khiến tu vi nàng đột phá, bây giờ còn lĩnh ngộ thêm một thành lĩnh vực kiếm ý.

Loại tốc độ này, không thể nói không rung động.

Lạc Tiêm Nhi chính mình lúc này tâm tình rất kinh hỉ, khi nàng mở mắt ra, trong đôi mắt đẹp chỉ có mừng rỡ cùng kích động, cả người khó có thể tin.

"Sur phụ, ta lại, ta lại đã đột phá..."

Lạc Tiêm Nhi thậm chí kích động nói năng lẫn lộn, vui đến phát khóc.

Mà Lâm Mặc ngược lại là thông dong, khiêm mi nói: "Đương nhiên, ngươi cho rằng bản tọa lừa các ngươi không thành công? Trong khoảng thời gian này ngươi hãy cùng Quân Niếp Niếp ở chỗ này an tâm tu luyện là được..."

"Vâng, sur phụ!"

"Vâng, sur phụ!"

Lạc Tiêm Nhi cùng Quân Niếp Niếp vội vàng thi lễ Lâm Mặc, vô cùng kính nể.

"Vút —— "

Sau khi kiến thức đến hiệu quả những cung điện này trong tông môn, Lâm Mặc cũng yên lòng, lúc này mới bước ra một bước, bay thẳng lên đỉnh núi.

Hiện giờ, sự việc trong tông môn đã giải quyết xong, chuyện của hai đồ nhi cũng yên lòng.

Như vậy tiếp theo, chính là lúc để kiểm tra một chút thực lực chính tông chủ mình!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Vô Thượng Tông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.